

Nu se împru-
mută acasă.

Alexandru Pelimon.

JIDOVUL CAMATAR

MOLDOVA SI BUCOVINA.

3386.

~~5312~~

Biblioteca Documentară
Piatra Neamt
Regiunea Bacău

BUCURESCI.

YPOGRAPHIA STEPHAN RASSIDESU.

1863.

k. 11.
5723

Isbite Amice,

Am kritikāt k̄z̄t s'ā n̄st̄t īn ayeast̄ skriere oare kare nek̄v̄īnde che apas̄z̄ m̄i desmoraliseaz̄z̄ pop̄l̄is̄l̄š̄...

Am kritikāt or̄i che ab̄s̄s̄š̄, starea de barbarie m̄i fautele Evreilor din Moldova, chei che d̄in īn m̄binile lor tot komerc̄is̄l̄ m̄i se b̄ks̄z̄z̄ de at̄itea avantage kare le traser̄z̄ n̄s̄m̄ai d̄in kor̄m̄p̄n̄is̄nea proprietarilor̄z̄ m̄i d̄in sl̄zb̄ic̄is̄nea ḡvernelor.

Negreuit̄ or̄i che om̄š̄ de inim̄z̄, z̄n om̄š̄ k̄z̄ n̄-
d̄in̄š̄ sim̄p̄š̄ de patrie m̄i nađionalitate, kat̄z̄ a cherka d̄z̄rere v̄z̄z̄nd denlorabila stare īn kare e k̄z̄z̄t pop̄l̄is̄l̄ īn Moldova m̄i m̄ai ales de ast̄z̄diea m̄i neleḡ-
ir̄iile che s̄v̄ir̄mes̄k ayei oamen̄i.

Fabrikarea sm̄ir̄s̄rilor, a rak̄is̄rilor īn mar̄i kan-
tit̄z̄d̄i, beḡiea, saš̄ boala kare z̄vide ne đeran̄i, m̄i kare rak̄is̄ri se vinde m̄ai m̄s̄lt de Evrei, este z̄n che de revoltat, z̄n che de groaz̄z̄!...

Dorim ka ḡvernel̄ s̄z̄ fie īndest̄l̄ informat̄z̄ m̄i s̄z̄ fak̄z̄ a īncheta ayeaste ab̄s̄s̄r̄i prin niște m̄z̄s̄r̄i z̄mane; m̄i prin niște leḡi konvenabile, prin niște leḡi menite de d̄rentate, kem̄z̄nd ne tođi la dator̄ia lor̄z̄, la īs̄min̄z̄ m̄i civiliz̄ađis̄ne, s̄z̄ fak̄z̄ īntre altele a īncheta d'a fi Moldova īntreaḡz̄ o īz̄dee, īn lok de Rom̄̄nie...

Ayeaste f̄z̄r̄z̄z̄ ideile mele: ayeast̄z̄ materie konđi-
ne opera mea Jidov̄l̄ k̄m̄z̄tar̄z̄, Moldova m̄i Bsko-
vina.

I.

I A Ş I I .

Privind kă o arănkăţeră de oki, din somitatea dealăşi Renedea, acea grămădire de kase mi de edificie ce se ivesk întokmaî ka nişte stănci albe ne spinarea zăşi mântiveleş din faţă-î, e neste pătindă d'a nă râmînea zimită de frămăsegea tabloleşi m'a nă striga în estăşl băkăriei: zite Iasii! zite Iasii!!

Suektaklă dar ce reprezintă privityea Iasilor de ne zăa din înălţimile din peregărs-î este săblimă.

Sităat kăm ziserăm ne spinarea zăşi deală mare mi ne kostime, reprezintănd de odată atîtea stabilimente, domele cele falnice a le Metropolii, a le bisericăi Trei-Săndă Ierarşii, a le Golii m'ale Săntăleşi Suiridon; arăţănd-se ne rănd toate lokşingele boeremti din strada cea mare de la Kopăş, din Sărbărie mi toată partea cea rădikăţă a tîrgăleşi; — Păkărarăş kă miile sale kăşăde mi kăte-va bisericăi, Podă-Lăngă, Tăţărăşii, acea parte unde se găseşte skănteea cea vie de patriotăsmă mi naţionalitate; marginele sale, — marginea desere Çirikăş, mi în săşă mai departe strălăşind ka nişte oglinzi lakările, săş iazările Metro-

nolitslăi mi Horogaia, pînă în malurile Prstslăi; — spre partea din faţă Sokola kă şu seminariş mi o biserică, toate grădinile mi lokşinşele de vară kare murginesk într'o distanţă de o jumătate nouită, aleea cea mare kare dăce pîră în tîrgş; monastirea Четьрдія mi Frămoasa; — spre partea dreaptă plaşurile: nişte mănăstiri kă vii mi kă xrame; spre partea stîngă Skitsl İđi-Tvîrş, aţel skitş interesantş kă venitsri prea mari, kărdia însuşi faimoasa monastire Свѣтсл Smiridon ū fş inkinată, — valea inkăntătoare kă dămburvi mi kă grădini a Sokolei, mi kă dealurile verzinde ce se leagă kă Четьрдія mi kă Galata, toate acestea se arăţ de odată ka într'o panoramă. Okii rămînă inkăntaţi; spektaksl e kăm ziserăm foarte săblimş mi inima nă poate fi fără a ţerka o adevărată băkărie, privind vineva toate aceste pozişii ce inkongişră fosta remedindă a Moldovei, de ne înălşimea mănăstirelăi Renedea.

Xei! bşni mei amiş! are să vă măşurmiaskă okii Iasiu kă toate a le sale, aţel navagiş de granitş din strada prinşipale, kăteva stabilimente mi frămossel parkş de la Корăş; dar vă va face să vă kăşşinş ce o să vedăş mi ce o să găşşinş prin kartierele laterale mi ne la margini. Nekăşşenica o năţeuş sokoti kă e la kălme; — glodăria mi măşlimea şnei nouşlăş adănată din toate şngişurile Răşiei m'a le Galinş, făkă să nă seamene mai măltş aţestş oramş a şu oramş botezat kremineute...

Nă vom linsi d'a vorbi, între cele-lalte edifică, mi de palatş în kare, mai nainte d'a se face Şnirea Ţerilor, eraş konşentrate toate ministeriile mi tribunalele: şu edificiş îndestşl de mare mi inkăntorş,

kъ o пiацѣ dinnainte-ї in forma зндї amfiteatrъ mi kъ o фѣнтѣнѣ la mizlokъ.

Bъkъpeнтii are сѣ fie змилиїї dinaintea lasilor, fiind kъ нѣ s'a грѣситъ зн канѣ сѣ se гіндеaskъ: пре-кзем domnitorii чеї нѣмѣрѣмъ de la инфинѣarea регѣ-гслamentsлїи ми пѣпѣ astъ-зи, импрезѣнѣ kъ тоїї fostii D-нii ministri ми D-нii депстаїї аї обштештиlor адѣ-нѣї, сѣ проiekteze edifikarea зндї asemenea palatъ, ka сѣ skъteaskъ ne bieгii lokъitorii, kari авѣнд vre зн процесъ саъ alte аfаѣeri, d'a алерга nentрѣ kъзта-rea vre знеї хѣртиї, саъ черѣtarea зндї нѣмѣрѣ, de la o extremitate a орамѣлїи la alta, адикъ de la mi-nisteriел din Лѣзнтрѣ, de ne Подсл Mogomoaii, la mi-nisteriел Јѣстинїei, лїнгѣ грѣдина Чисмегиеллї; de la Архивѣ, kare e ne Подсл Beilikеллї, la Кѣлте, че e лїнгѣ Чисмегиѣ, de la Кѣлте, la Komitетел Sanitarъ etc. La Iasi toate ministeriile, tribѣnalele, архива stataлїи ми їнсѣмї kamera se аfлаъ коучентрате їнтрѣн singѣрѣ palatъ.

Vedem їн Iasi зн stabilimentъ филантроникъ ми kare fаѣe eternelѣ memoria domnitorеллї Grigorie Ghika; stabilimentел de namtere ми de kрeмтerea ko-пїilor грѣсиїї. Аѣестъ institтѣтъ, импрезѣнѣ kъ зндъ зс-пичїѣ stabilitъ nentрѣ oameni їнfirmї la monastirea Ga-lata, se грѣsesк fѣндате din zilele аѣестїї domnitorъ; ми маї ales kъ ѣel d'їнтиѣ тѣ аѣezat kiar їн kasele sale нѣrintemтї ми їл dotъ din пpoupeasa stare... La Golia, ми знде e kasa аnelor, de la kare se їмнarte їн toate дїрекѣїїонїle stradelor орамѣлїи, se грѣсеште зн institтѣтъ nentрѣ ѣeї alienaгїї; нѣмаї din nenoroѣire, аѣeastъ monastire fiind їнkinатъ, institтѣтел e foarte рѣъ їнтрегїнстѣ... La Сѣнтел Sniridon e зн ospitalъ ko-

losalș, din a le kŕgia veniturii, oferite de Domnitori mi de mai mŕlđi partikŕlarŕ piomŕi. sŕbvenđioneazŕ mi alte ospitalŕri de prin provinđii, prekŕm e cel de la Botomanŕ, de la Galađi mi altele. Iatŕ kŕ ce skonŕ s'aŕ fŕndatŕ Sŕntele monastiri la noi ũn dearŕ!.. Iasiŕ asemenea nŕ e linsit de kŕteva institute de edŕkaiŕiea jŕnimeŕ de ambele sekse; iar seminarisŕ de la Sokola a dat derei o mŕlđime de bŕrbadi celebri ũn klerŕ.

Dar ceea ce gŕsim ũn Iasi. oŕebit de Sŕntele lokame, sint ŕrme romane: rŕina forteređei *Municipium Iassiorum*, kare era sitŕatŕ kiar ne lokŕl ŕnde e palatŕl desure kare vorbirŕmŕ, o rŕmŕŕiđŕ demnŕ de tot respektŕl nostrŕ.

Aici legiŕnea romanŕ *Iassiensis* XIX fŕ stagiopatŕ, ũn mŕniginiŕl ačesta, prekŕm aratŕ ŕniŕ skriitorŕ, mi de la kare oraŕŕl priimi ŕŕmele, dŕnŕ ũnvingerea Davilor; — ei ŕ s'a fost konfŕeat urivigerea mi aŕbrarea Daviei transalpine.

Inima dar ne bate dinaintea ačestŕi monumentŕ antikŕ; mi okisŕ mŕsoarŕ ũntr'ŕn nesaiđŕ sŕnajiŕoasele strade a le Iasilŕ, aŕternŕte kŕ neatrŕ kŕbikŕ mi lŕŕrate kŕ kanalŕri ne de desŕbt. — Fie kare din monumentele sale fie vekŕ saŕ kŕt de noi, poarŕnŕmirŕ klasiče.

Iasiŕ fiind ũndestŕl de nouŕlatŕ, ũnŕŕŕiđŕ ũn kartierele de ne dealŕ mi cele de ne vale, se aflŕ mŕiat, spre partea de la sŕdŕ, de apa Baxŕisŕl kare ũn timpul priimŕverŕi, kŕnd se tonesk gheđŕrile, saŕ de ploŕ mŕlte, face prin inondarea sa o sŕmŕ de viktime, iar ũn timpul verŕi seakŕ de tot Kŕrsŕl sŕŕ este kam močirlosŕ. Pe ŕnde din anele sale se formeazŕ

lakșrî, se află akoperite de o mătase verde mi kare se face vătămătoare sbrătărîii țelor țe lokșeskă pe marginile sale. Lșncile lși însă sînt foarte fertile mi vara sînt akoperite de o pșșșne abundantă mi kș nenșmate flori.

Grădinile desfătătoare pșbliçe a le Iasilor sînt situate neste așșoara Kakaina, în Tătariș mi d'asșșura dealșlș Galatei, șure Miroslava. De la Korpș înainte, ka mi pe koastele Sokolei, se află nenșmate grădinî mi vii a le partikșlarilor, kș tot felș de edificșe de fantasie mi kș kioskșrî orientale. Kșși-va Nemșii aș kșltivat șnele din așeste lokșrî aleșe, formănd pe dîșșele alee de pșdșre, șade ișși vănd berea mi pșișl de gșșiș pșșjitș într'șu pșeșș esagerat de skșșșș.

La kapștșl stradei țelei lokșite de boeri este grădina pșblikă, inkisă pe dîșșante kș șu grilagiș de ferș, plantată kș o mșșșime de pșdșre în lșșșșș mi șu aleiș de țeșrî în fașș-i, lokșl pșeșșblșrîii pșblikșlși, kș drșșșleșe așșternște kș petrișșș, kș mai mșlte bșșși pe kare se repășșș vizitatori șbi, kș șu rontș în mijlokșl șbș, șade se află rșdikăt șu obeliskș șșșșișș de patrș lei de neatrș gigantesși, mi kș nimte țblicișe de ferș pe kare este o inskrișșișșne latinșște mi romșșșște. Așestș monșmentș, kșt mi inskrișșișșnea de pe dîșșșl, ne aminteazș doșș lșkrșrî d'odatș : ișșșșșșș regșlamentslși organikș în Prinșinate, adșș de armatele rșșșșși, prin kare klasa boiereaskă fș akoperită kș o mșșșime de privileșșii, iar țeeș a șștenilor fș mi mai rșșș așșșatș de kșt dșșș kșș era înainte șbș Domniî Fanariodî, mi memorabila domnie a lși Mixai St..., țel țe fșkș

ka Moldova s'ă fie ast'zî îndat' de o s'rm'ă nen' m'rat' de Jidovî.

Acesti lei de kare se s'ss'pine obelisk'el, mi kare însemneaz' p'łterea, s'nt spo'ni' în k'loarea bronz'el'î, dar ei s'ind de o neatr' moale închen'g' a se m'čina mi a se s'rna; tot at'ita f's mi d'grata reg'lamen't'el'î, în a k'rg'ia memorie s'nt redika'ni!..

Аpropo' de jidovî? S'ă venim ak' la d'smnealor, s'ă facem k'no'win'ni' ka k'ă niște inokimeni kare n'ă te las'ă în pace îndat' че n'ă ni'ior'el pe p'mint'el Moldovii, sa'ă ai intrat' în țetatea Iasilor, n'în'ă че n'ă se vor informa bine çine em'ti mi n's'ni' va l'ăa mi çea mai de ne s'rm'ă para din poz'snar'ă. Ori s'nde te vei g'rsi, la çu xan'ă, la birt'ă, la vre o kas'ă partik'lar'ă, sa'ă kiar prez'mbl'nd's-te ne s'ligi, e neste poate s'ă n'ă te provoace, sa'ă k'ăm am z'çe ne ro'ș'n'esh'te s'ă n'ă te bage în n'eng'ă k'ă tot fel'sl de marf'ă, k'ă tot fel'sl de m'ărs'n'ni'm'eri, k'ă tot fel'sl de vorbe, k'ă b'ș'n'ă dimineada, k'ă niște komplimente l'ug'i mi kodate; mi pe ling'ă ačestea n'ă e îndest'el a z'çe k'ă tot komerç'iel se afl'ă n'ămai în m'binile d'smnealor'ă, dar a-noi mi çel mai trist'ă l'kr'ă, tot n'striment'el lok'sitori-lor se prek'sped'esh'te de dinmi; men't'em'erg'eri, ind'str'iea, prod'akte mi to'ni bani' din dearg'ă se es'ploateaz'ă n'ămai mi n'ămai de ačeast'ă seam'ă de oamen'i. — N'ă te vei p'ne la mas'ă s'ndeva f'rg'ă ka tot че ni'se serv'ă s'ă n'ă fie ad'ss, v'ind'at'ă, p'rtat'ă, konservat'ă, snek'slat'ă, morf'elit'ă mi n'în'ă mi n'ăs pe taler'ă dinaintea d'smitale, de k'ă't n'ămai de k'ă'tre ačesti domni ç'e'i deskriser'ăm'ă. — Apoi s'nt în stare s'ă'ni ghi'çias'k'ă mi k'get'sl, p'łçereaa, doring'a, çe o vei avea; mi poate k'ă ori mi çe l'kr'ă kare ni s'ar n'ărea altminter'i

peste pătînd de îmulinit, se poate prin dămnealor; ba pînă zneorî mi drentatea, voidă vineva a o dobîndi... Nă te veî gîsi de 24 ore la Iasi mi jidaniî de akolo aflară vine emti, kăm te kiamă, nentă ce ai venit mi kăpî bani ai kă tine. Poate amici mei, nă mă krededî ce vă sursîș? saș va fi vre șasl din dămnea-voastră, lăkră ce nă krežă, kare să zikă kă n'a vîzst, kă nă mtie ce fel de lăkră sînt Jidoviî?

Nă ne este vorba aci de omș, fiind kă omșl e tot d'asna omș, fie de orî ce ritș saș de orî ce kăltș, dar de prinçiniș, de edșkacijea sa, de simđimentele morale ce le are kătre konvieușitori sîi, de șsl drentșlî în societate etc.

Aura dar mai înainte d'a deskri kostămel mi felșl traislî aștor domni, kăstă a vă arșta m'acheasta kă toate kăte le face, din cele ce arștară, e nămaî ka să predomine prin păterea așrșlî, kăria se inkînă ka lăi Exova. Să faceđî dar kșnoștindă bine kă dămnealor, kă așesti inokimeni, kari par' kă ar fi frađi de krăce kă o seamă de proprietari saș arendașî de ne la noi, ce kred kă Dămnezeș a fă-kăst lămea nămaî nentă a 'ndestăla nesăiș dămnealor de bani; m'apoî kșnoșkăndș-i bine, gămîne la ulț-țerca dămnea-voastră. să'i ișbiđi, saș nă. —

İnkînșidivă, nentă kă este proverșl kă de la kanș se inkștenentele,— saș să vă mai adșcedî aminte de un alt proverș, kă nă e nebșuș vine mă-năukă șeante nite dar e nebșuș vine le dă, kam avem a ne lega de kanî!.. İnsă aci vom încene de la kansl dămnealor.— Fî nort tot-d'asna o tikie kare o đine ne kreștetș; sînt imbrăkađi kă xalatșrîlșngî negre, poartă kăiđlî de plisă neagră mi kă koade

de sambr̃ pe de m̃rgiñi. k̃ k̃ap̃l̃ ras̃ ridike mi ñmãi k̃ k̃r̃te-va vine de p̃r̃g̃, (percĩṽii pe la t̃m-ple ce at̃rñ k̃r̃lioñd̃ađi), k̃ pantaloñi b̃r̃gađi in chobote, mãi de m̃l̃te or̃i iñglodate mi sk̃r̃ciete, sã k̃ pap̃uđi mi k̃ kol̃uđnĩ ridikađi ũñb̃ la geñske, in-çı̃ñũi neste mizlok̃ k̃ z̃ñ kordoñ negr̃ lat̃, in form̃ de br̃ĩ, k̃ nĩste b̃r̃bi mãi de m̃l̃te or̃i ne- pent̃nate mi pl̃ine de k̃r̃te čeva; --- kam ñz̃ prea k̃ m̃l̃t̃ k̃r̃t̃uđenie p̃ iñ kasele d̃sm̃nealor, mi tr̃ind̃ ka sardelele k̃r̃te trẽi mi patr̃ familii la z̃ñ lok̃, adik̃ iñtr̃'o k̃r̃s̃uđ sã iñtr̃'o k̃r̃mar̃; k̃ o s̃ñz̃ de ko- pĩi d̃r̃l̃ kĩũ mi asem̃nare k̃ p̃r̃iõđi lor̃, adik̃ nes̃p̃l̃ađi mi neñremenii; mi femeile, de mi parte ñz̃ x̃rite, kãr̃t̃ s̃b̃ o m̃r̃t̃r̃isim, k̃ im̃br̃k̃m̃intea iñs̃b̃ ka m̃'a sođilor d̃sm̃nealor, deșuđat̃, iñg̃lat̃ mi zitat̃ de neñremenit̃. (facem es̃c̃eñdisne k̃ toate a- česte k̃ persoanele bine kres̃k̃te kare iz̃besk k̃r̃t̃- uđeniea mi profesez̃ idẽi fr̃moase mi nobile). F̃rl̃gĩ de g̃isk̃ joak̃ z̃ñ mare rol̃ pe iñg̃b̃ fiiña d̃sm̃nea- lor, k̃ se ṽd̃ ũñb̃ mi ne kap̃-le mi ne im̃br̃k̃- mindi. Ele poart̃ p̃r̃el̃ t̃biat mi z̃mb̃l̃ legatela kap̃, mãi adese or̃i k̃ k̃r̃te o leg̃t̃r̃ z̃ns̃roas̃ mi iñe- grit̃, k̃ noroiz̃ z̃skat̃ pe im̃br̃k̃mindi mi ne iñ- k̃r̃uđm̃intea lor̃. — Prea rar̃ se iñt̃m̃p̃l̃ ka ačest̃i kavaleri, sã damele d̃sm̃nealor̃, s̃b̃ k̃r̃t̃e de pe iñk̃r̃uđm̃inte noroiz̃ de toamñ ũñb̃ iñ p̃rim̃varg̃, adik̃ ũñb̃ se r̃pe de tot̃.

K̃ toate ačestea ñz̃ ñstem nega merit̃l̃ ce le atrib̃e o mare parte diñ domnĩi p̃roprietari diñ Mol- dova, k̃ ačest̃i iñkiñtor̃i ai Iz̃i Exova m̃'ai Zez̃l̃zi Merk̃r, a desvoltat komerc̃ĩl̃ iñ ačeast̃ dearg̃; mãi k̃ seam̃ k̃nd̃ utim̃ k̃ iñ Moldova se afl̃ aproape

atâtea fabrici de rakis kâte sînt mi skoli!.. Aî ptea sã inndezi tot Iasiî mi kateva tîngsri de kantitatea snirtsîi ce se gseste prin magazine mi inkis în vase prea bne.

Bisericiile de prin sate, în o mare parte a Moldovii, kad în rsine, iar velnicile (uovernile în kare se fabrik rakis) întrece nompositatea kaselor rpnosatsîi A. R. . . . , în kare s'a înasgrat nroa sniversitate, saș pe acelea a le ministrîi St. . . ce s'a vîndst nentrs datorii mi le a ksmprtat statl, ka sã fak în ele kasarma gendarmilor.

Atit sînt de falnice mi de mrege privind de departe velnicele pe momiile notabililor merei, în kare se fabrik kx o nesps abondant rakis de bskate, cel adzogit kx oare kare kantitate de vitriol.

Аша dar adesti domni, a kproa kxtttr, pentrs cei ce nã sînt denrinșî aî vedea în tot momentl, este tot-d'asna prepzitoare, aș ajns a fi nentrs Moldova niște limitori de kare nã se mai poate skna. . . Preoksnadi fiind tot-d'asna kx snekle, a vinde la mtrfri kbt s'ar ntea mai false nentrs a le adce mai mari kxtigri, adoratorii asrîi kx skonl ce'l artar, d'a predomi prin el, inemici aî totl, afarã nmaî de aeea ce le ar da bani, — mirosind tot-d'asna a ceap kare e prinçipala lorã xpant, ikonomi prekbt sînt mi aktivî, ksmliđi în regiml viedii mi gata d'a kormpne prin adest asrș pe amnoiadi ka sã le akouere krimele, lingșmitori nînt la basnea cea mai rikol, dar mișei mi vikleni nînt la mtrșvie, mtrș tot-d'asna a se însînxi pe ling ceî mari mi a sgrma pe noprș, prin snirtsîi lorș komerçiantș. — Ципъ nzmîntl sãbt ei de înșeltorie mi de rãstate; — gata

a pune mâinile de la mână, spre a aduna ori ce sume, de a-și intrigi în folosul lor, să și a săvârși vre o răsbunare asupra kiva, dimăntea astoritășilor, prin tot felul de kalomnii și desvârși de felul acesta.

Jidovii, să și jidani, kari dinkoa de Milkovș se numesk Ovrei, aș ajuns a fi în Moldova, ka sș ne esagerăm numărul lor, ne ka nisinsl mării, niči krtz fruzz și earbz e ne numintș, dar foarte mrdni pentru ka sș konrindz tot komerțisl Moldovii, sș înzbz-miaskz ayeastz populaciune, fčkznd de o notrivz viktinele lorș ne proprietari, ne derani și pinz și ne amuloiații guvernăli.

Nzvblind jidani din toate părțile în Moldova, otrirz a peface ayeastz frmoasz deargz într'o Palestinz; și mai ales se fčkzrș stpbnii p'ayeastz kapitalz, ne kare o konrinsrș prin grețatea asrăli, kzm ar lza o armie o cetate kș asaltș. Dar spre kompletarea giganteskăli lorș ulanș aunteantz toleranța drentăli politikș pentru streini de ori ce ritș și de ori ce kșltș, și atznci momiiile vor fi toate a le dsmnealor; și din Moldova lesne vor nvzli și asșura părții de dinkoa de Milkovș, ka în niște peri, sșrori znite, ka sș faktz neste tot ceea ce fčkzrș în Moldova, și sș faktz și din Bskrești ceea ce fčkzrș din Iasi. Planul acesta e nșs în lșkrare kș mltz vigoare. — Partea principalz a Iasilor, și mai totșz zik, este proprietatea jidovilor. La Bskrești se lutz și kșmnrz ne nșme skimbatș, cele dintzi proprietăți kare se gșsesk de vnzare.

II.

Fiica bancherului Asher.

De la capătul strădeii ce dăce spre Sânta Vineri în piața cea de verdeștri, mi se zădăresc magazinele de brânză, se face la dreapta o cotitură care scoate în strada către Beilikă. Mai multe magazine murginescă strada aceașta, având tarabe pe dinaintea încărcate cu tot felul de mărunțimiștri de băcănie și câte-va cărămizi cu sticlele amezate în fața de fel de fel de căloare, și în formă ca niște ploschi rotocolite. Acolo, în rîndul acestor magazine, se află niște case amezate, cu obloanele de la ferestre mi cu zăuile din fața căptușite cu feră, cu un balkonăș pînă redikat, sșșșinștă pînă câteva coloane înegrite și pe dinaintea cu un mică grilagiș de lemnă. La întăia vedere nu se poate înțelege dacă aceașta casă este vre un magazină de mărfuri, să e bisroșl vre ună bankeră însemnată. — Nu e nici zăna, nici alta; dar e casa bankerășl Asher, zănd lokșemte cu familia sa.

Heristilă aței case neavînd vre o eleganță, mi pîreșă desbrăcătă de tinkșiala cea albă de ne d'assura, fiind mai toată căzută de vekime și de bătaia ploilor și vîzîndă-se kolșii de cărămizi romi și mîcinat, n'ar demțenta nici un preșșș că înlăunștră s'ar gîșsi avșșii kolosale strîșse de un capă ingeniosă la speșle, într'un cărs de o jșmăitate sekolă, să că ar domni așel lăksă ce nșmai amoră zăndă pîrinte

pentru unika sa fiikă 'l-ar produsce, fără cea mai mi-
kă ikonomie; inkăt arărl mi diamantele să nă fie
inkise prin dălaneri saș skrine, ți nămai arănkate pe
mesele cele kă stufe d'asrite mi pe ferestre, lingă
pernițele de velără romie saș kafenie.

Ast-felă era kasa bankerărlă Amer, auel omă
kănoskăt de fie ȳine, kă a jskat role m ri în viaăa
sa mi nămele lărl făkăse resănet nănră mi în cele din-
tăș kapitale a le Esronei. Înainte d'a se strămăta
ministeriile din Iasi mi a se unifika kamerile, mi mai
'nainte săb găvernele trekste, Amer făseșe persoana
cea mai însemnată în Iasi; mi ce ziseiș! poate cea
mai renămită din Moldova. — Toată Ismea, alărl ban-
keri, kartoforii ȳei dintărl, toate doamnele mari, am-
ploiaărl mi fonkăionariil ȳei însemnaărl ai statărlărl a'ar
fi întărlnit pe Amer fără a'l salăta kă un aeră kărte-
nitoră; mi se kredeaș prea ferăȳiărl daka priimeăș din
parteil un srisă, sure răsăns la saistarea loră. Fonk-
ăionariil d'un gradă inferioră, nrekăm mi primil am-
ploiaărl ai poliăiil, se da de pe trotsarărl josă ka să-i
fakă lokă kănd treăea el; mi la un ministră el intra
în ori ce timpă, mi kiar la o oră dănră mezărl nouărl,
fără să fie arănat mi fără a'mi skoate kalowil ȳei
de gămilastikă afară la antreă.

Să venim dar la kasa sa din sliăa desre Beilikă
mi să unărlimăș pe bankerărl Israilit în vastele sale
apartamente.

Intrănd ka pe o poartă pe șma prinăipală ȳe da
la sliă, șma de intrare a vizitatorilor sărl, cea pe
kare îmi kăra lemnele, toată provisiănea kasei mi
singără pe kare năstem zice kă mai ajăngea vre o
kășășășărl a unărl okiă streină în kărte-i; kăȳi alt-fel,

de gîrșă împregîrșă se afla mîrginită de niște pîreți mari ce o înkidea ka într'o cetate; mi ayeastă poartă aflîndăse în tot timpul pe jîmîtate inkisă, trecea prin o sîlîț lîngă kare rîșpîndea în kîrte, mi în fîndă o terață pe dinaintea șnei miș de apartamente, pe kare se aflaș denșse mai mîlte vase kă flori mi plante esotice, arăta kă akolo lokșia bîtrîniș bankerș kă toată familia lăi.

În mika sa kîrticik doî oameni se gîșia tînd neîncetat lemne kă ferăștîșl, iar șn al treilea le kîra kă brașl în beciș de desșntal kaselor țelor despre fața stradei; ațee ce îi servea de kîmîri pentru tot felul de provizișni. Mai mîlte femei de deosebite etșni, mi mai toate kă șn felș de portș, emind din bșkîțria din kapîșl apartamentelor desure dreapta mi mergînd kînd în kasele desure faț mi kînd în țele despre fînd, demonstra kă bankerșl avea mai mîlte servitoare; șnele, țele mai mîțre, jidașce, iar țele mai jșne fete de romîni kare vin de prin sate, saș kiar din marginea Iasilor mi servesk pe la jidovi pentru a avea o simbrie mai bșuș. Șn jidovș bîtrîniș kă îmbrîkîmintea trendoasă mi kă pîlăria rîștă pe kapș intra de doșș trei ori pe zi, kă doșș kofe în formă de pîșinele de stejariș, atîrnate prin niște frînghiș skîrte de o kobiliț lată skobită, ce se amază bine pe grîmazî, pline kă apă din fîntîna de lîngă Sînta Vineri mi mai de mîlte ori kiar de la Golia kînd este lînsă de apă, ațesta era kîrștorșl de apă Bășar, kare era tokmit kă anșl d'a îndestla kasa bankerșlăi kă apă.

Săb serioasa kîștîșră a lăi Așer pîreaș kă toate lăkrîrile din kîrte se reglăș oare kîm: seara

de vreme era totși potolit mi a doza zi de dimineauă
aktivitatea reînchenea.

Bankerul, care din jăniea sa mi pînă la etatea
în care se afla trăsăturile fisionomii sale regulate
arțta un chip interesant, era unul din acei bătrîni
cărora oamenii, după obiceiul lor d'a zice ceva pen-
tot individul, zicea mi pentru el că se dînsese bine,
săz că a trăit bine în tinerețea lui.

Și când se afla în casă, ca mi când umbra
ne zîdă, era tot-d'asna îmbrăcat cu o tunică lungă
neagră de lînă, închină peste mizloacă cu un brîu de
mătasă cu cîșcări lăstate pe la căpătîie, cu cîșme
zngi în nișoare, de vaksă, tot-d'asna lăstrite, mi mai
de multe ori cu kaloni de gîmelastik, când ploza
mi se făcea pe stradă mîzgă; cu osebite numai cu
în casă rămînea avînd pe capă tikiea sa cea neagră
de plămî, iar pe zîdă adăoga peste această plămîie
sa cea de kastor cu mîrginile late mi mare la păr.

Un okiș plin de viață ca al lui mi o frunte cu
pîdine încredîtări karakterisa inteligența de care fă-
sese el kondă în ori ce întreprindere. Părul capă-
lui nu arțta îndestul numărul anilor săi, pentru că pî-
dine fire de pără avea albe. O barbă răsîndă mi ne-
tedă ce îi cădea pe neptă însemna venerabilînea de
care se băcra între koreligionari săi.

În fie ce sîmbătă, căciola sa originală de blană
de samără, cu care se înfădîșea la sinagogă, kosta
mai bine de o sătă galbenă; mi prostirea cu care
îmi învîlea capul la închinășine, într'o formă ca un
gîler de mantie, era kăsst cu flori de așă mi lăkrat
cu mîrgăritare. Nu s'a vîzăt la Amer, ațeeea ce e
un defekt la țelalți Israiliți, ca gîlerul cămăși pe

la giță, saș bînzile de la mînicî sî fie vre o dată negre saș mototolite, ți tot-d'asna albe mi bine netezite; asemenea mi pentarele ce însemnează tablele lui Moisi, foarte krate, fasonate de atlasă saș de o altă materie.

Mobilarea dar a apartamentelor sale se komponea din kanaele mi skasne îmbrăcate în marokină mi în damaskă de mîtserie; mese, paturi mi garderoburi de nskă lăstruite foarte frumosă, stufe de diferite materii skympe d'asrite austeruste neste mesele cele rotunde, servicii de argintă, lăminari mi kandelabre lăskrate ajră șmulea kasele achestia.

Kremîniî mai kă seamă, kînd venia la dînsul, trebsia sî rîmie șimîni de atita strășvire mi manieri de priimire; dășvîșrile, kafeoa, ceaiuri mi tot felul de likoruri aromate se servea la dînsul în taseri de norselan de Kina mi în pahare de kristală, pe țvî mi kă tot servicii loră de cel mai bîș argintă șflăt kă așă.

Amer kă toate achestea, sigră ka mi în trekșă desure viitorul săș, Fortăna năl înmelase niș odată în toate sokotelile mi trebile ce le avșese kă boierii saș partikolarii Moldovi, mi d'aceea rară s'a 'ntămplat ka s'î vază ți neva tristă. Okșîndșe mai adese ori, într'un apartamentă laterală, șnde 'mi avea skriitorul săș kă toate kondikșpile mi katașimele înkă de la 1833, de kînd făkșse komerșial kă mere mșrate mi niș ajșnese mare bankeră, se afla tot-d'asna în lskră adășnd la ți fre mi la nșle; era îndeletnișită, meșnd pe șn jășă mare, kă niște okelari legăni kă așă, atîrnăni pe nasă, mi petreșea kă okii teankșrile de skrisori, întokmai ka șn

direktor de ministerŭ, kare fiind dator a rezola în lokŭl ministrŭlsŭ sŭŭ, nŭ face aचेasta mai nainte d'a चiti bine fie че खर्तिए.

Dar क्दंd vre odatŭ, din कासा क्ददरेई धनेई kase din Londra saŭ de la Kostantinopole, el perdea zu milion ŭi ज्मयते, asta ii फयेa atita क्दत 'l ar fi म्शकत zu प्दये.

Însŭ astŭ datŭ ŭi el se afla प्देकधनत mai म्दत de क्दत tot-d'asna.— În प्देकधनयिडेnea sa se mai adबो-ga ŭi oare kare tristेडे: era tris.ŭ mai क्द seamŭ de क्दंd प्रीमिसे zu biletŭ de la oare चिने, zu क्दफते al sŭŭ, skriindŭ-ई desure oare kare skimbयई în orध्दयियाल लक्रेयिलor în देगय, क्दत ŭi desure oare kare interese familiare.

Intrŭ Lina fiika sa ग्देa isbitŭ, pe kare निचई odatŭ न्द o प्रीवेa द्द क्दत क्द zu सविस द्दये al धनई प्दरिन्ते पन्त्रु धनिकल सŭŭ क्दणिलŭ. Vorbele sale era क्दतरे दिसा tot-d'asna tinere ŭi क्द zu चे de desmer-dare; dar अकम ŭi क्दतरे ea se अय्दत serios ŭi era foarte skयर्दŭ la वग्द.

Fiika बग्द अचेasta de seamŭ dar se अय्दत ka क्दम n'ar ङ्देlege.

Ea era अग्रिसŭ la फाय्द ka फोकल; ŭi din oki eई नेग्रई ŭi मारि, a क्दरोगा क्दय्दतय्द era नेलिनित्द, ङ्देlegea चिनेva o त्दरबग्दरे askेसु.

Lina mergea pe 19 ani. — Ea क्दरेकसे ङ्दर'धु ङ्दित्दलŭ de क्द्रेतनि. Mama sa, de ŭi सिमलŭ ŭi सधनेरिजिओसŭ ka toate femeile क्दरेलियनारे क्द दिसा, n'ar fi प्दतत face अल्मिन्तेई, ङ्द डग्मा धनोर अकचि-dente नेतरेकस्ते ङ्द प्रधुचिेा फेतेई; ŭi पन्त्रु क्द ea a fost प्रमिस-o, सिलिद de ङ्दप्रेगिडय्दई d'a न्द ङ्द'o perde din व्दय्द, क्द o va da धनई प्देतŭ सŭ o बोतेze

în religiozitatea creștină; mi pentru că s-a văzut o faptă
tokmai aceasta, că se sotea în scandal în okii
koreligionarilor călători ei; să pentru că s-a văzut
mai ne jsmătate călcat jismintel că ea fckse,
se mldmize a lsa ne fika sa s-a zmeze kji-
va ani, dnu că se mai mrise, în krsș de înv-
pțari mi konomtința limbilor engleze, franceze mi
germane; ne mai sokotind ne cea romn, care pen-
tră dinsa era limba patriei m'a bisericiei care a mntsit-o.

Lina adese aminte tlni-sș că era Vineri mi,
dnu obicei, o mldime de sragi aștenta afară aj-
torul că li se da în fie că sntm. Pentru că ea
de kund se fckse mare, prin asistența sa lingv-
rinți ei, introdsese fel de fel de obiceiuri în kas,
nenșnd a'i refza kte o cherere de kte ori emia la
esamenș premiant; se fckse lege de la în timș ka
printele ei s-a destine o mik parte din procentele că
lă de la impmștați, ka s-a impmiask Vineria
cherșetorilor mi cherșetorelor kte în argintș.

Aceasta era zna din nobilile greokpađișni a le
fiiceii bankerșii. Prin șmare lksel introdș pnt
în gradul căi deskrisem în kasa așstia, imbr-
pirea ajștoarelor la sragi, mi pnt mi kșrdenicia din
kas kșrdenicia în imbrkșminți, să oare care în-
grijire de toalet, a pșta tot-d'ășna în gșlerș albș
kșratș etc. toate intraș în programul cherșelor fi-
cei sale, care predomină în kas, prin șpiritul ei mi
pșterea farmekșii că avea așșnș-le. Ast-fel amorul
paternș, să femeea, înșreazș așșna șpiritșii șni
pșrinte kșt de fanatikș să kșt de retrogradș. Ci-
vilizașia omeniei mi imobilarea moravșrilor celor
dintii pntli șntem datorii la femei! . . .

Kât despre sojicia bankerăsi, Reveka, se înțelegea prea bine în a le kasei.— Ea se îndeletnicia în acea zi, vineri, a șmplea o ștăckă fokată, mi a lsa de la fșmđ niște penđi de gîskă fșkșđi batokđ. Din partei ea lșsa pe fiika sa în pace sș faktă țe voia.

Așer, điind întro'mbntă skrișcarea desre kare menđionarăm mi de la kare nș'mi rđdika okii, arătă kș țeelaltă o pșngă în formă de sșkșleđđ de niňză groașă, mi pe kare sta imprimat kș pensăla șn No. 15.

Fiika lșă kam kș greșate ațeastă pșngă, pe jșmătate plină de pșșori (șirșiriđi), kșșrieri nemđești mi doșă-zeceri-rșșești, mi eși. — El se șită đșpă đinsa mi sșșpină. — Sterse okii đșp'ațee kș o batiștă țe o skoase înțetinel din pozșnarđ; mi stergînd mi stiklele okelariilor, o pșse îndărgăđ, đșpă țe o înđoi de vre o trei ori; mi d'açi își kontinșă lektăra mi reflexișnile sale suekșlative mi politice.

Stradele Iasilor pșrea trîșmfând prin marea ak-tivitate țe desvșlește pșșlađiea sa. Nș era niđi de kșm sșpșș ațeei potoliri mi monotonii în kare se gșșește sșmbăta. Vai de sșșletđ însă țelor țe nș va îngrijji ka sș kșmpere de vineri tot țe le trebșește, k'anoi sșmbăță pace bșnă, poate prea bine mi rșbda de foame!.. Toate pșșvliiile sșnt inkise: niđi pșșine, niđi karue mi de niđi șuele nș se gșșește de vînzare. — Ama dar stradele era șmłște: nar'kă ferbea tot țirgđ, fiind vineri, zioa din șmă a sșpșșmăni. — Magazinele din strada mare kș postavri mi tot felđ de țărfșri de lșksđ, adșse din strșințate, erađ deskise, pe dinaintea kșroga mai młđi negșđțori Jidovi se aflaș fșkșnd planșri, îngrijadi fiind kș strș-

măturându-se rezidența la Băkureștii, ori să fie nevoiți a desfășura ațele măturării pe pământuri foarte estive. Zărafii poștași din distanță în distanță, mi mai ales pe la zăngăniile stradelor, că căte și dăbănișorș că geamări d'asupra, în care se vedea niște kstii desprăgite că deosibite feluri de monezi de argintș mi de așră întrînsele, kemaș prin șșnetș șnor karboave veki, ce ne 'nchetat le vîntura în mîini, pe cei care aveăș nevoe de skimbatș, că kondiție d'a lăsa jșmărtate sfandixș la galbenș, doșt-zeci parale la șn irăilikș, mi cinci parale la sfandixș, mi alte dădii mi mai mlt. — În toatș Moldova komerțial fiind în mîinele jidovilor, mi ei fiind înțeleși între dăniș, ori șnde veș merge la vre șn magazinș să kșmneri ceva, întș di aratș pe zărafș d'alăteri saș din kolăș șlepeș, să mergi ka să di skimbe. Ačeasta este șn taktș jidoveskș! . . . P'în nișe, mi mai ales la Tîrgșl Kăkășli, se vădș o mășime de jidovi măturănd pe șninare în brăkșșindii veki de vînzare mi inkășminte kărnăcite; aldi vînzănd poame într'șn kășșioru ce'l trage că mîinele, femeș, la o parte, că așe, așș mi fel de felș de măturănișiri; șnșl strigînd kolea zembel! zembel! . . . altșl vinde măștș din pere șskate, altșl lante, altșl se ăartș, altșl tokmește o kășșuș că lemne; femeș mi kopii de jidovi inkășkapi că gîște mi că kôkomi mergănd saș viind de la xaxamș ka să le taie, mi kopii de kremăniș îi nekășmește adresăndș-le tot felșl de injăriș; apoi șșitșl trășșrelor, xodorășșura kășșrelor ăelor lăngi că niște drăgi gromi, pe care sînt amezate bștoaje că bere saș că șniștș, saș sașl că řșinș; strigășl xamalilor aridikănd la măturării, al birjarilor mi căte mi mai căte, fakș a se vedea tabloșl

chel mai chisdat mi a se aszi atita srletš mi larmš in-
krt nš se mai poate injelege nimeni. Cherșitorii mi
cherșitoarele, fiind neorocite, frš osebire de națio-
nalitate saș de krltš, aleargš de la o șș la alta ka
șș întinzš mšna. — Ţni i mi adsk aminte kš în strada
spre Beilikš, la kševa kase de banker i avșđi milionari
se împarte oare kare ajstoare jidovilor șbraci mi mai
ales celor bolnavi... Ce mai mšđi dar se îndrentaș
kam spre acea stradš.

Splenditš atșni mi frșmoasš, întokmai ka acele
kșrtzane mšre de despre kare ne vorbente biblia, fi-
ka lš Asher se arštš în balkonăși de despre stradš,
mi cherșitorii inchenș a se anronia de kasa kš o-
bloanele kšm le deskriserš.

Pentšnatsš kš nršl ridikat în șșș mi nrins kš
nisce agrate de arš mi kš mšgeane în formš
de șșgeni, i desvlea tšmulele kš mšltš građie; ne
kare nšmai niște mšvige mititele se arštaș kirlion-
date, atșt de șșđirele mi fine, prekšm nšmai pene-
lšl șni maestrš mare ar fi nštst insemna în portre-
tšl șnei Estera.

Obrasł ei rotšnd ka șn mšrš, disnštnd kš fađa
alabatršl, șn nasš otrivitš mi o gšrš bine deskri-
șš, oki ei mari negri, niște gene șșșcase mi o frun-
te desvilitš, konkșraș în armonie đ'a fache ne jšna
Israilitš krt de inkrtntoare.

O talie niči mai mšlt niči mai nșđin de krt ka-
re ar desvli o etate ka a ei, lšsa a se vedea tšietșra
șnei marmșre albš ka neoa mšđilor, ast-fel talia
ei svelts mi mlđioasš, fiind imbrkatš kš șn kanotš
albš mi inčinsš kš șn kordonš neste mizlokš, se des-
volta ka șn krlnš; iar șmeri ei bine kreskđi, brage

rotunde mi grăssii srb o mănecă largă ce' atîrna, mi kă brăuțrî la mîini, eraș asemeni rîpitoare; kăt mi acele rotunzimi sferice ce se rădikaș zhorș mi dylce pe sînl ei, akoperit de srbuirea batistă kăss-tă în fîstonșrî.

Șmoarg, plînt de vioicune mi de inteligenț, kăstătsra okilor ei era imperioasă.— Ea însăfla oare kare respectș celorș ce se onreaș d'a o privi; dar nă se nărea a fi mi kărdă pentră o singră persoană kare a izbit.

Чершторіі, znel dăpă altă, pîimind din mănăeî albă kăm e kashl kăte o monedă, se simșia prea konsolașî atingănd degitile ei srbuirele mi lăngî de tremărtoare lorș mănă.

Тоді о bine kăvînta denșrtăndăse.

Ea maî ales întreba pe chei bolnavî, sfătăiea mi kăina pe femeile săraçe vădăve ce dîneaș zn pșnkă în brațele lorș.

Nă osebia kătsmî de nășin pe Kremtină dintre Evreș; pe tođî îi kompătimea mi tătlor le ar fi dat zn achelamî ajștorș. — Pentră dănsa morala tătlor legilor mi a kăltelor se znișka dinaintea dărerei mi miseriilor întregeî omenirî.. Ea dar era o eșpenșie kare ar fi făkăt să romăaskă însămi pe Kremtinî prin kondăita ei, mi era zn îndemnă pentră ponslă plin de urejșdijî, ka să se reformeze.

Lina înkărkătă de lășde mi de bine kăvîntărî, se întărnă mășlămită de fanta sa zmană; ea dispărsă prekăm disăre zn lăceafărgă kare apoî iar o să se arate în okiî atîtor fiinșe sșferinde. Împărgî păntă la znel tođî zaniî chei avea așșpra ei, mi întră în

kasă, unde găsi pe Avram, vârlă ei, ce o aştepta în salon, pe un jidă, lângă o fereastră.

El intrase pe când dăusa se aflase okupându-se de soartea celor nenorociți.

— Benjari! verimioră Lino! îi zise el îndată ce o văzu intrând.

— Vine venimii, vere! bine ai venit sârptosă! îi răspunse Lina sârizîndu-mi mult grațioasă, mi-mai ales rîzînd de tonul prin care Avram vocea să se arate că e de modă.

Ea mezu aproape de dînsul mi că o dăuce că-tătuș se zită lăngă prețum voi să citească în că-getul său.

El întinse mîna ca cum voia să se joace să a învîrti brăţea din mîna ei lăsată alene pe jidă.

— Îmi plăcea mult, zise el, când te priveam ce făcea adinaori că acele femei sîrache care te bîne kăvînta; îmi plăcea să te auz nămînd-le pe Exova singur lă Dămnezeș prea Păstinte mi părintele tătușlor. — Tot în nămele lăi dar viș a'ui adăuce nă-vele plăkete...

Și fada Evreilor păru a fi skimbată când pronunță aceste vorbe.

— Ce ai Avram că te văz atit de skimbat? Ești ka păretele alb, făr o fărîmă de roșeață pe kîntul tăș? Ce năvele zică că mi adăci?

— Taik-tăș nă ui a zis nimikă?.. Năștii nimikă?.. săș în adevăr năma ai cel profesoră kreștină care adesea oți te vede la Kopăș, săș în grădina Sokoli, iui okup mîntea mi inima; zi Lino?..

Lina se fără romie dar se stăpîni d'a nă se tră-

da ea însuși prin țărăria ce ar fi arătat, — răspunse :

— Te știeam, Avram, omș kș jșdekats mi n'ami fi aștentat sș așz de la dșmneata asemenea vorbe.

— Ia sș lșsșm astea, Lino; știi ce nșvele am sș'șii sșșisș, șnkis-meș de la Chernovișii mș face moștenitor pe toats ștarea sa kare se șrkș la doșș-zeci de miș florini: imi lasș niște kase în orașș mi o grșșinș mare de la margine; afarș d'aceasta șunt foarte avșșș, imi kșnoști ștarea? așa dar veș konșimșii mi tș ka tștș-ni-tșș, de la kare te am șerșt în kșșștorie.

— Avrșmș, Dșmnezeș sș'șii dea tot binele mi fericișrea ce veș dori-o, dar kșt pentșș mine, eșș nș voi sș mș mșșrit!

— Dar ce fel? nș vreș sș mș ieș? te veș inșproșivi tș tș-ne-tșș? Refșzi avere? refșzi fericișrea ta? . .

— Avrșmș, fericișrea omșlși nș e tot-d'asna nșmaș în avere, či în imșnșioșrea șnși skonșș pe viitorș.

Avrșm mai inșși simșșise estasșl fericișrei de șn momentș ce il fșșea sș skimbe feșe, dar kșnd așzi pe vara lși refșșzndș-i mi mșna mi avereș, o kreșș kș este nebșnș.

— Dar Lino! adșogș el, o sș te mșșrișii? . .

— Dșent sș șii sșșisș poate sș mș mșșrit mi poate nș, Dșmnezeș o știe, inșș pentșș dșmneata veș nemeri mșlt mai bine lșnd pe Raxila fata lși Mexel bșkanșl, sașș pe Debora fata gișvaergisłiși diu șliga mare; pentșș kș ori kare din ele te va ișbi, veș fi inșșeles de dınșele mi veș nșștea a te șni; dar vezș eșș, ideile mele, dorinșșele ce am, vișșrile mele de o fericișre nș se notșivesk nișii odatș kș a le dșmitale... Veș

krede k̄t̄ s̄int̄ o neb̄z̄n̄t̄, k̄t̄ s̄int̄ o sm̄int̄it̄t̄, k̄t̄ n̄z̄
 Ńtiš̄ ce vorbesk̄ Ńi n̄z̄ Ńtiš̄ ce fak, am vis̄rile mele,
 Av̄r̄m̄š̄, Ńi voesk̄ s̄t̄ fiš̄ sin̄cer̄t̄ k̄t̄re d̄z̄m̄neata.

— Dar tat̄t̄-t̄t̄š̄ voeŃte Ńi este xot̄t̄it̄t̄ ka s̄t̄
 te m̄r̄ite, replik̄t̄ Av̄r̄m̄š̄, t̄r̄br̄rat de r̄z̄sp̄ens̄l ka-
 re i'l dete.

— Eš̄ stim voinḡa p̄r̄inḡilor ĩnk̄t̄ poate avea
 z̄n drent̄ ka p̄r̄inte aš̄nra mea, ayeasta e z̄na d̄in
 chele zeye ĩnv̄d̄t̄r̄i a le Profets̄l̄i S̄t̄nt̄š̄; dar vezi
 k̄nd̄ ai Ńti istoria kop̄l̄r̄iei mele, ĩm̄i veĩ da drent̄-
 tate. — P̄ĩnt̄ la doĩ ani de la naŃterea mea, eram
 s̄ferind̄t̄ de omoritoarea nat̄m̄t̄ a kop̄iilor... Mama
 mea Ńi tat̄t̄-meš̄ desperaĩ k̄t̄ vor maĩ avea ne fiika
 lorš̄, Ńi maĩ k̄z̄ seam̄t̄ k̄t̄ at̄n̄t̄i eĩ pl̄ngeaš̄ per-
 derea z̄nš̄i fiš̄ maĩ mare, ziser̄t̄ s̄f̄z̄iind̄ vestmintele
 de ne d̄z̄n̄ni, ce ne foloseŃte aš̄r̄l Ńi toat̄t̄ av̄-
 Ńiea noastr̄t̄ f̄r̄t̄ ast̄t̄ kop̄l̄r̄? ĩne se va ḡz̄si s̄t̄
 o t̄m̄z̄diask̄ de r̄z̄l ce o m̄n̄cheŃte, va l̄ka o j̄z̄-
 m̄t̄ate d̄in aš̄r̄l Ńi averea noastr̄t̄. Toĩ rabin̄i, ma-
 rele rabin̄ de la Sataḡra, ce venise ĩn treak̄t̄š̄ de la
 Fokman̄i ne la Bak̄š̄, m̄t̄ v̄z̄z̄ ĩl Ńi ĩn̄cerkar̄t̄ p̄z̄-
 terea ĩnv̄d̄t̄r̄ei lorš̄; toĩ doktor̄i ĩi moaŃele d̄in
 Moldova n̄z̄ p̄z̄t̄r̄t̄ fae nimik̄š̄ ka s̄t̄ skane, na fi-
 ka l̄i Amer. Mama mea, d̄z̄p̄ ĩndemn̄l a k̄z̄tor-va
 kokoane Moldovene, xot̄t̄r̄it̄t̄ a merge k̄z̄ mine la B̄z̄-
 kovina Ńi a k̄z̄dea k̄z̄ mine dinaintea S̄t̄nt̄l̄i Ioan
 d̄in S̄z̄ciava, ce se aŃt̄ ĩn Metropolia cea mare de
 akolo; pentr̄t̄ k̄z̄, ziser̄t̄ doamnele kreŃtine, ĩne ka-
 de k̄z̄ kred̄ĩn̄t̄ dinaintea ael̄i S̄t̄nt̄š̄ e neste p̄t̄in-
 t̄t̄ ka r̄z̄ḡz̄ĩv̄nea sa s̄t̄ r̄z̄m̄ie neask̄l̄tat̄t̄... Dar eš̄
 m̄t̄ aŃam maĩ m̄l̄t̄ ĩntre cei m̄r̄d̄ĩ dek̄t̄ ĩntre cei viĩ
 Ńi n̄z̄ eraš̄ siḡr̄i k̄z̄ vorš̄ p̄z̄tea ajs̄nge k̄z̄ mine n̄ĩnt̄

la Suciava. Tot tîrgul Bakălești, unde trăia părinții mei atunci, cunoștea starea cea tristă a lor. Atunci o femeie din satul Letea veni de sînsse mamă-mi că preotul cel bătrîn al satului are **darul minșnilor** kînd citește la pătîmami. Părinții mei alergară la dînsul, se rîgară de el, plînseră că mine pe brațele lor, dar preotul le rîspunse că nu poate să citească celor d'o altă kredință. Părinții mei nu încetară d'a 'l rîga mi el le rîspunse: va împlini ayeasta kînd vor konsimți ka eș să priimesk botezări...

— A! kîm s'ar fi pîstai ayeasta! adăogă Avram, ka kîm îmi perdea mintea.

— O lăme întreagă kînoaște ayeștă adevăr!

— Lino, vezi, ai simpatie nentru krementi, din ceea ce îngelesești?

— Fără a desprețui vre odată kredința părinților mei, am venerat biserika krementi mi am ascultat că plîcere de kate ori am așzit citind un preotă dînnaintea altarului.

— Ai intrat dar mi în biserikă?

— O! de multă ori, mi mai tot-d'ăna în biserika celor Trei-Sfinți, unde este Sînta Paraskiva.

Avram, așzind ayește vorbe, kreză de o kam dată că vara lui mi rîdea de dînsul, mi nentru kare încenșe a i se sbîrli peryșni de mînie, dar iar mi se liniști.

— Șrmează înainte, adăogă el.

— Preotul, hotărît, zise că altminteri nu va putea să mi citească molitfa de însănătoșire. Tatăl meu mi mama mea rîspunseră că ei sînt mai mult bătrîni mi că ei nu iimind pronșnerea sa apoi trebze

ka mi ei s̄ se leapede de kredin̄da str̄b̄bnilor s̄bi, l̄kr̄s̄ ce n̄ vor face nīci odatr̄; dar ei insistar̄ merē l̄nḡ prest̄ r̄ḡnd̄s̄l, mi mai ad̄ogir̄, k̄ ē sk̄p̄nd̄ de la moarte, ce n̄ prea kredeā, fak̄ gīr̄m̄int̄ k̄ m̄ vor l̄sa la alegerea mea k̄nd̄ voīs̄ fi mare; n̄ se vor împrotivi daka ē voīs̄ voi kiar s̄ m̄ mi botez...

Prest̄l f̄ m̄l̄p̄mit̄ de ast̄ promitere a m̄-m̄-mi mi a tat̄-m̄ē; dar îns̄ el se tem̄ de vre o r̄s̄nd̄ere, mi zise k̄ voeste s̄ aib̄ o x̄rtie de la protoierēl de Bak̄s̄. Acesta, ka om̄ în̄elent̄, skrise ne s̄n̄lika ce i o dete p̄rinḡi mēi k̄: „cele s̄nte n̄ se sperk̄...“ o tem̄ din s̄ntele skrint̄r̄i l̄sat̄. D̄n̄p̄ o l̄nt̄ grea, d̄n̄p̄ mai m̄lte zile de alerḡt̄r̄, pr̄vind̄ k̄ okī k̄m̄ ē m̄ m̄n̄ciam mi m̄ perdeam ar̄z̄nd̄ în nīste flak̄r̄i de d̄reri, amor̄l de p̄rinte, kredin̄da în āel prest̄ b̄tr̄in̄s̄, f̄k̄r̄r̄ m̄īn̄s̄i, k̄ în adev̄r̄ mie im̄i f̄se bine d̄n̄p̄ ce im̄i çiti în trei r̄nd̄r̄i mi m̄ stoni k̄ ap̄ s̄n̄p̄it̄. — Kredin̄da ta te va m̄nt̄si! a zis înv̄p̄tor̄l Iis̄s̄... În adev̄r̄ kredin̄da p̄rinḡilor mēi m̄ sk̄p̄ de la moarte. — Vezi dar, Avr̄m, am drentate sā n̄, ka s̄ am stim̄ pentr̄ datinile Krehtinilor mi s̄ venerez biserika lor̄?

Avr̄m r̄m̄sese ne ḡnd̄r̄i.

— Anoi, m̄ī, ē am kresk̄t alt-fel, am înv̄p̄at în skol̄i, am çitit istoriea l̄mi, n̄ pot avea pre-j̄d̄in̄i; j̄dek l̄kr̄s̄ prek̄m̄ este, dā drentate k̄i o are; am çitit istoriea pon̄s̄l̄s̄i çel̄s̄i ales de D̄sm̄nezē, kare e pon̄s̄l̄ Evrēs̄, am çitit înv̄d̄area, s̄ferin̄dele mi k̄d̄erea l̄i... Pentr̄ k̄ grēm̄ir̄ p̄rinḡi mi str̄b̄b̄ni nostri, noi azi s̄ferim x̄la mi despre-

peși popșilor!.. Sfșșierile, desbinarea, șra din tre-
kșt ne perdș patria... Кърșile Profșșilor nșmeskș
nefericirea de kare fșse bșntșit popșilș Ișdei pentș
rșțșșirea lși! Еxova certș ne fi șși mi șearta lși
fșse teribilș!.. Дșпș че el rșțșși șmbлnd șmea,
fșș azilș mi fșș patrie, gonit din lokș în lokș, din
șearș în șearș, venirș însșirșit așești fi șertadș de
șel Prea Înalt, într'șn lokș șnde popșilș kreștinș și
șmbrșșișș mi și priimi... De че dar astș isolare a po-
pșilșlș Евreș kșnd este șmbrșșișșat mi priimit în șea-
ra Romșnilor?.. Moldova e patria noastră șelor ka-
re ne am nșskșt în nșmintșl ei, șelor denșinși a se
bșkșra nșmaș de frșmșșeșea șerșlșlș ei, șelor kare se
șnavșșesk în mizlokșl popșilșlș ei, șelor че izbeskș
nșmintșl, mșnși mi rșșrile ei, șelor че se șmșrtș-
șesk de toate bșșșrile ei, șelor priimiși șșb skșșl
legilor mi al datinilor d'aici, șelorș denșinși a as-
kșlta mșșika mi limba popșilșlșlș, șelor че se izbeskș,
șelor че șmșrtșineskș mi se șnmormșnteazș aici, șe-
lor че se roașl lși Еxova în nșmintșl așeșta: sin-
șșrșlșlș Дșmnezeș Prea Пștinte mi prea îndșrștorș!
Ei bine, Авrșm, kashș șș fimș drenși, kashș șș ne
lșminșmș!.. Kreștini șint tradii nostri, șeara Ro-
mșnilor este patria noastră, șș fașem dar mi uoi
șeva pentș ka șș avem drentșl d'a ne bșkșra de nș-
mele așeșta, — a avea o patrie!..

Јșna Israilitș nșșrea inspiratș kșnd vorșea a-
șeștea Евreșlșlș kare nș fșșese denșinșș de kșt a așzi
preșente de fanaticș, a șine la kostșmșl șel barbarș
mi a se șkina așrșlșlș. — El nș zise maș mșlt o
vorșș.

— Sint mșșnitș, adșogș ea, kș nș este ertat

seksşlşl meş d'a pronşne reforme, de a represinta na-
 şişnea în faşa şşvernşlşl ş'a naşişnei romşneşlşl,
 k'atşnşl amş dorş sş portş şn nşme mare; amş vorbi
 şelor bştrînşl. amş sfşşlşl jşnimea, amş intra în sina-
 goge kş skonş de a îndrenta opinişnile, amş kombate
 rşşşşirea, amş bşşşlşl vşşşlşl şl toate nşravşşile
 skirboase, amş kşşta sş lşminezş naşişnea mea, amş
 dşşşta în mşlte pşnkte rşşşşirile rabinilor, ka şr-
 mamşlşl pşşşşlşl şelşl ales de Dşşmnezeş sş merite tit-
 lşl aşesta! — Am şitit mşlt, am rşşfoit skriptşşile
 şl kşşşile profşşilor, pentş ka sş afş adevşşlşl;—
 am şşđieat pşekş e permis seksşlşl şl anilor meş
 ştşşşş literatşşrei pşşşlilor vekş şl a şelor modernş;
 am şitit pe Chiller al Germanilor, pe D-na de Staël,
 pe Chatobrian al Franşşilor, pe damşşela Stevar En-
 glesş şl pe alşlşl pşeşşl şmanş; am admirat karakte-
 rşl eroikş al femeilor şelebre; — Ioana de Ark a a-
 prins în sşşlşl meş şimşşmente de eroismş; — fe-
 meş skriitoare, artiste însemnate, şelebritşşlşl ale seko-
 lşlşl în kare trşşimş. — înşl înşşirarş mşntea şl mş
 şşkşşş sş învidiez soarta-le şl sş fiş geloaş de nş-
 mele lorş!.. Veşl dar, veşl kş aşşl nş este totşl
 kare faşe ferşşirea mea; anlekarea aşesta este prea
 înşositoare şl nş se notrivemte kş mine; şn karak-
 terş nobilş, o frşmoaş pşrtare, ideş generoase, kom-
 pşşimşirea şelşl nenorşşitş, anlekarea kştre binele al-
 tşşia iatş religişnea omşlşl kşltivatş! — iatş dorinş
 şl vşşşile mele de kare şnt dominatş!.. Nş ne pş-
 trivim dar Avrşşmş, şl aş fi prea neferşşitş kş mine..

Avrşşmş rşşşşese kş kanşl în jşşş, kşnd intrş
 Amer şel şe askşltase din apartamentşl lateralş o

mare parte din vorbele Lini, mi Reveka se ivi des-
kizând șua despre fațș.

Bătrînșl râmșese kș brașele înkrșșimate pri-
vind ne fii-sa ce se skșlase în șșș dinainte-î mi pe
Avrșmș ce se afla ka înlemnit pe skșșș.

Reveka lșșș cea dintîi vorbșș, adresândș-se kș-
tre Avrșmș: Șabșșș bșșșș șșș aibî! bine ai venit la
noi Avrșmș! șșș rșmîi șșș çinșmșș kș toçii la amrin-
șșl lșșminilor.

Avrșmș tresșri, ka kșm s'ar fi demtentat dîntrî'-
șș visș.

— Iertadi-mșș, voișș întșrșziea prea mșșlt la rșșș-
çinșne, mi d'aceea nșș vșș pot fșșșșș.

Avrșmș fiind de tot țșrbșrat, nșș priimi a rșmî-
nea la çinș.

Așșr zise kștre fiika sa: Știșș ce kșșșçîi tșș
Lino; șșșnt prea nemșșldșmit de veî rșmînea în aste
ideî çidate!.. Avrșm çîi a fșkkt kșnoskștșș çotșri-
rea ce am ka el șșș fie alessl tșșș. Șabșșșl zilei de
mșșine voesk șșș fie șșrbștoarea logodirei tale... Nșș
amî krede kș vrei șșș te împrotivemti! Iatșș în astșș
skrișoare, șșș konfrate al meșș mșș înmșșinșșeazșș de ce-
le ce emti çotșritșș a façe; toate dar le am așșat.
S'ar nșștea oare ka Lina, fiika mea, șșș fakșș vre șșș
nașș în kontra voinșșei nșșrintelșș ei?..

Așșr çinea înkșș în mșșinile sale açeșș skrișoare
ce a fost priimit-o, mi kare konçinea interese de fa-
milie, kșm mai arșștarșmșș.

— Lina ka lovîșș de trșșnetșș, așșzind açeșște kș-
zșș în genșșke dinainteșșa tșșș-ni-șșșș.

Avrșmșș vșșzșnd ne bșștrînșș aîit de çotșrit, pșșrea
kș reînsșșfșșeșște.

Reveka începse a lăcrăma vâzând pe fiia-sa așa de terbrat și vorbind către tată-ni-său cu atîta determinare.

— Emți printele meș, taikă! Te isbeskă și te stimă prea mult, dar sî nu mă silemți la un pasă ce nu voeskă a'l face; nu mă mîrit!..

Aurămă iar înlemni așzind așeasta.

— Ce voemți să faci? adăogă Amer, vei îmbrîtîni ast-fel?..

— Rămîiș stăpînă ne alegerea ce voiș să fakă, ka și ne konschiindă ce o am...

— Konschiindă ta se va kondăce de voindă mea; alt-fel n'am fiikă! zise bîtrînel prea sîbrat.

— Taikă, ai făgăduit odată că îmi vei lăsa konschiindă și alegerea mea liberă!

Atunci Reveka își adăse aminte de starea fiicei sale când era să o nearză de bolnav și ce promisesse împreună cu bîrbat-său preotșlăi chelși bîtrîn de la Letea kare a skăpat-o. — Începă a plînge și mai tare.

Amer mai voi să zikă ceva, dar vâzând pe femeea lăi că plînge se opri.

— Rădikă-te! zise bankerul fiicei sale kare îi îmbrăpîșase nișioarele și nu încheta d'a 'l învinge prin kăstătra ei cea răgătoare și mult dăreroasă.

Lina adăogă: nu mă ridică de la nișioarele tale pînă ce nu vei zice că nu mă vei sili la o alegere ce nu voesk eș!..

Pe când bîtrînel bankeră și fiica sa se affa în așeastă stare, se așzi de odată pinete și o larmă ka kăm era fokă în stradă. El emi nămai de kă în xalată și kă tikiea sa pe kapă, și dău el alergă

și Avramș, ka sã vazã ce este ; iar Lina, kã okii romii și plini de lakrime, fã surrijinitã pe pentãl mamei sale ce nã înceta d'a o konsola m'a o re'ntoarce de la un felã de leminã în kare ea kãzãse.

Dãpã kãte-va minãte, bankerãl și Avramș intra-
rã în kasã bãtãndãle pentãl la amãndoi de o nes-
pãssã tãrbãrare ; ei adãserã vestea kã a dispãrãt fata
argintãrãlã din strada învechinãtã, pentrã kare se fã-
kãse acea larmã, și toãi jidovii mergã kã grãmada
la poligie sã chearã drentate, ka sã le deskonere pe
fãrã.

Amer își pãnea repede în kamera lateralã ka-
lowii în niãioare și lãrã iãte pãlãriea sa de kastorã
pe kapã, pentrã a merge d'a drentãl și întinsã la
ministrã . . .

III.

Teribilul Terapont.

Poienele este la o noștie denarte de Iasi, în
drãmãl supre Vaslãi și Bãrlad. Mãi kã seamã kãt
dine moseaãa, de la Movila lãi Pãrçel și pînã în
Iasi, și kãt dine valea Loxanãl desupre Xãșii, kalea
renresintã posiãionile chele mãi interesante: nã mãi deã-
lãrã akoperite de kodri și vãi nitoresãi, prekãșm se
vede pretãtindenã în pãmintãl Moldovi și al Bãkovini.
Asemeni nã vomã linsi d'a arãta kã kodrã che se
încene de lingã Poiene, și kare dine pînã d'asupra
Iasilor, la Renedeã, este tot ama de desfãtãtorã și

perikulosă ka cel de la Strunga, diukolo de Tîrgul-Frmosă, saş ka cel din sşşşl Paskanilor la Moudka; iar astoritaea este silitş sş şie kşte-va postşri de gendarmi, nentş naza şi sigşrandă celor ce kşto-resk p'akolo.

Din kşnd în kşnd nişte bande de potlogari tşr-bşrş nachea trekştorilor; şi osebit kş desbrakş frş-mşmelş ne şine anşkş p'în mşrgşl seriş, saş mai tşr-ziş, şi i ia tot ce are în pşngş saş în kimirş, apoş, prin reaoa dşmnealor kondşitş, deterş nashere şniş proverbş şişdatş şi kare este foarte kşnoskşş pş-norşlş şi tşrgoveşilor din Moldova: — a fi bşţş ne datorie... Înşş jidoviş kari kşnosk bine aşest proverbş şmbş tot-d'aşna mşşşî într'o tşşşşş, sş se în-kşrageze şniş ne altşl, şi kşnd vşd nevoia se pş-menesk strigşndş ghevaltş! ce însemneazş o lşntş terribilş kş nişte ast-fel de mişei, saş kş se aflş frş-gind mşnkşnd pşmîntşl... Şi de kşte ori de sşfla-rea vîntşlş se mişkş frşnza, saş ramşrile kouaşilor, şi li se nare kş aş sş fie atakaşî, atşnş sş te şii!... arabagiş ce sînt din konnaşionali negşşştorilor ce dşce p'în tşşşş, dş biche kailor frşkşndş-i a şşra ka vîntşl; iar kşnd sînt anroane sş iasş din avel kodş, inşenş kş toşii a kşnta, şi viaşă revine ne fi-sionomiea lorş ce mai nainte o avea nerdşş... Po-ienele prin şrmare, kare sînt la estremitaea kodşlşl, şi kare kad ne pşmrietatea boerşlş B . . . nş le pştem ziche nişî şn satş, nişî vre şn tşrgş însemnat, şi şn tşrgşşorş, adikş o şlidş de jidoviş vînzşnd vînş, rakiş, pşkşrş şi kşte cheva d'a le mşnkşrşî; — mai sînt şi vre o kşteva lokşinşe, mai ne departe, de Moldoveniş, şi kşteva bordeie de şiganiş meşteri frş-

rari; fiind aci mi pomticia, cea din ȝrmă, kəm ar-
tarămă, spre Iasi, tot kə nămele ačesta.

Negăritorii dar din Poiene, kari se sfieskă în via-
ța dămnealor de a face gîlcheavă, saă să se ia kə ci-
neva la bătăie, fak ce fak ne tăkăte, nămaī alimve-
rimă să le meargă bine; m de ačeea ȝn simnă kom-
misară e îndestă d'a menđine ordinea aicī; m'ačesta
avănd kə sine nămaī ȝn slăjitoră, servindă-se kə el,
la deosebite kazrī, ka de o pătere, spre a esekta
vre ȝn ordină ce ar veni de la Iasi.

Komisariel era ȝn vekič slămbamă poliđieneskă.
— Ūn omă skărtă de talie, kə ȝn obrază mare mi kə
părl kredă. kare înčenăse a kărănđi; părtănd o șap-
kă kə kokardă d'asăra kozorokă sī mi ne demărginī
kə șnără romă; șmblănd k'o șniformă nă de tot ve-
ke: ȝn șărtăkă, nantalonī mi čisme de vaksă în
ničoare.

Ori ce jidovă l'intălnia negremită il salta sko-
đănd kăciăla de blană dinnaintea lăi pătă la păt-
mintă, mi il kărtenia adresăndă-ī vorba: domnăle ko-
misară slăga dămitale!...

Dintre tođi jidovī nămaī jăpăn Iđikă era maī
adese ori vizitat de domnăl ačesta; pentră kə ziceaă
șni alđi kə oșle cele koante ce le avea de vînzare
mi vînl cel albă kare l'avea în nivnăđă eraă prea
găstoase...

Kančelaria sa, fiind nečesitate d'a fi păsă în mij-
lokăl tîrgă sī, mi pentră kə nimenī nă se găndise
d'a konstră într 'adins o kasă, făseșe nevoit să o
đie în șna din ačele kărișmī, lingă kare se afla o
kămpăđă. — Aci se înfăđișea čei ce aveaă nevoe de
vre o jădekăță, aci se priișeaă reklamađiī, se kon-

fruntaș pîrgiile interesate, mi mai adese ori în pîrgiile la jîpîni Ijik se da xotîrîrea; saș d'ayi se înainta pîocesi la tribînalî din tîrgî. Așa dar jîpîni Ijik mi domnî komisarî eraș de o potrivî respéktaî în okîi poporîlî; pentrî kî de mîlte ori, kînd domnî komisarî nî prea îndelegea zî lîkrî, venîa jîpîni Ijikî de mi da pîrgîrea.

Tokmai în acea zi, vinerî, era jîdekatz în pîrgîliea lî jîpîni Ijik: doșî Uiganche mi zî konîlî eraș înfîșîșîî dînaintea domnîlî komisarî; pentrî kî mama konîlîlî îl dedese de sîfletî kîmnateî sale sî îl kreaskî, sî 'l fakî mare mi sî fie al eî de tot; mi, dîpî trechere de o lîntî mi jîmîtate, femeea îmi lîbase seama mi reklama lîarea îndîrît a konîlîlî de la kîmnata sa. Domnî komisar omîniea...

Dînaintea ferestrelor aceseteî kancelarî se onî în stradî o trîșîrî che pîrea kî venîa dîn pîovîncîe. Înrînsa era o doamnî nî prea zîrît, dar nîcî atîta de jîuș ka sî nî poatz kîlîtori sîngîrî înrî'o trîșîrî, însomîtî nîmai de o kamerîerî.

Ea avea obrazî mi kapîl învîlîsit kî zî stergarî de borangîkî foarte sîpîire kî flori ne de mîrgîni mi ne la kîpîtîie; kî jîmîtate mînîșî de mîtase negre în mîinîle sale, mi kî o mantelî de mîtîșîrie, kî kare era akoperîtî neste totî.

Kamerîera ședeaa dînainte ne kapîrî, îmbîrîkatî ka de drîmî, mi kî o pîlîrie amazonî de paie ne kapî.

Trîșîra se onî la vîchea sa strîgînd vizîtîlî; iar zî jîne che se dete josî dînrî'o brîmkî kare era venitî de la Iasî, se apîropîe de trîșîrî, pîse zî pîcorî ne skara dîn josî mi încîpî sî vorbeaskî kî sîș-nîșîta pîersoanî.

Kameriera sa niçi kȃ lȃa aminte la chele che ei vorbirȃ.

Jȃnele ačesta era Fratele-Andrei, Romȃnȃș de kapacitate înaltȃ, ȃn profesorȃ din Iasi, jȃne kare sȃ-vîrnise doktoratȃi la Berlin; el a fost trekȃt kolegiȃi în Sibiiș, învȃdase teologia la Blaziș, nentȃ kȃ fȃse-se deçisȃ a îmbrȃdȃșea kariera klerikȃ; mi apoi, favorisat de soarte, ȃrmȃ mai departe stȃdiile sale în strȃinȃtate. El absolvise kȃrsȃl de drent mi devenise mai tȃrziș doktorȃș în litere; dar amiçi mi konfraci sȃi, mi kiar dȃpȃ che ei se re 'ntȃrnȃ în Moldova, în pȃmîntȃi namterii sale, îl nȃmirȃ Fratele-Andrei, nentȃ ideile che le avea; nentȃ kȃ el da la toȃi ačeastȃ nȃmire, ajȃtȃnd mi îmbrȃdȃșȃnd pe fie kare kȃ ȃn simȃimentȃș de frȃdȃietate; ka sȃ zicem ama el era kiar ȃn Apostolȃș.

Vestimintele sale era ka a le ȃnȃi klerikȃș. — Înbrȃkat simȃlȃ dar kȃ mȃltȃ îngrijire mi kȃrȃdȃenie, pȃrta niște îmbrȃkȃmîndȃi lȃngȃi romȃnȃștȃi: ȃn sȃ-manȃș de postavȃ negrȃ, pantalonȃi mi çisme kȃrate, mi avȃnd o plȃrie ȃșoarȃ pe kapȃș. — Taliea sa era interesantȃ, kȃ ȃn kinȃș dȃlȃche mi kȃ okȃi kȃpȃrȃi, ȃn pȃrȃș kastaniș lȃsat în bȃkle pe lȃngȃ ȃrekȃi, dȃnd aerȃlȃi sȃș, mȃreçȃș mi falnikȃș, ȃn karakter antikȃș, mi de ȃn adevȃrat Romȃnȃș. — El vorbea rarȃș dar se gȃndia bine; gata a adȃche ori che felȃș de servichiș amiçilor sȃi, nȃ se gȃsi vre o datȃ ȃn omȃș kare sȃ se plȃngȃ de dȃnsȃl.

El kȃnoștea pe çei marȃi ka mi pe çei niçi; era îndatoritorȃș kȃtre toȃi, departe de pedantismȃi ȃno-
ra che se kred genișri mi 'mi permit o nekȃviindȃș de a ride de alȃii mi a kritika ne toatȃ lȃmea...

El da fie kȳrgia ȳe este al sȳș; mi mai kȳ seamȳ nȳ era lingșmitorș kȳtre zniȳ mi șn kȳnnilitș tiranș kȳtre alȳii. — Fratele Andrei dar kȳ kinsl aȳesta era isbit de toȳi.

Nȳ mai pȳgin nȳnȳ mi femeile iȳgeleseserȳ kapacitatea mi meritile sale; mi d'ȳceea nȳ se oureaș d'ȳi konflea znele sekrete m'al konsalta în diferite kazrȳi.

Sȳș zisa doamnȳ dar între altele, adȳoga șr-ștoarele vorbe :

— Sȳnt vezi desperatș !. . Am prepȳșrȳi asșnra bȳrbatslș meș kȳ, dșpȳ ȳele ȳe am așzit, el 'ș'a adșș Idolșl desfrȳnșrilor lși, o fatș de șcai-șnre zȳce anȳ, pe kare o imbrȳkȳ într'o rasș kȳlșgȳreaskȳ, la Xangșl, ka s'o askȳnzȳ de okii ȳelor ȳe'l observȳ. Daka m'ami inkredȳnda desnre aȳesta, jȳșș pe Dșm-nezeș kȳ eș insșmi voiș ȳșne fokș mi voiș pfe-ȳe zidșrile aȳealea în rșine mi în ȳenșșș.

— Poate kȳ nȳ e adevȳrat ȳele ȳe ai așzit, doamnȳ! rșșșșșse Fratele-Andrei. Eș știș kȳ șonșl dș-șitale te isbșște, te știmȳ, mi n'ami krede! . .

-- O! da, am așzit-o de sigșrș mi voesk a mȳ inkredȳnda, adȳogȳ dȳnsa.

Aȳeastș doamnȳ era șonșea zniȳ partikolarș din familiȳ de proprietari mari; mi nentȳ kȳ știea pe jșșnele Andrei legat în relaȳii de așroape kȳ bȳrbatslș ei, voia sȳ așle de la dȳșșșl aȳeaa ȳe o neodixnea mi o fȳȳea sȳ rșșșșle nșmai rșșșșnare.

— Șșșșe, domșșle, așa sȳ trȳemȳi? zise ea, șșș-șe ȳe știȳ?.. mi kȳt nentȳ rekșnoșșimȳdȳ din partea mea, iȳi voiș fi într'o zi de mare așștor la insșgi-

rea dămitale kă fiika bankerslăi ne kare mtiș kă o izbemti. — Поцї сѣ фї sigră de asta!..

Andrei gămăsese ximită de chele che îi zise astă femeie. Oki szi părgseră strălcind de o lămină sekretă che o dă zne ori speranța. Kărtăra lăi era dăche mi lină. — Se zită la dănsa, mi par'kă voi aī măldumi kă toată inima fără a ziche cheva. El se găsia într'zn momentă de transportare... Kă toate achestea îi măldumi fărănd kă kănel mi lăndă-i închetinel o mănă ne kare i o sărătă.

— Nă krez, doamnă, ka să te amăgeaskă soțul dămitale, adăogă Andrei, kă zn tonă de înkredere, damei che îl privea observăndăi bine; kănsk ne domni sopol dămitale mi mtiș kă te izbemte!.. Dar pentră ka să te pot asigăra desne chele che zik, kănd vei merge dămneata la Xangăi, mă vei găsi acolo ne mine.

— La Xangăi dar! zise achestă doamnă kă toată esnesișnea pasișnei sale, la Xangăi!.. mi dăni achesta fi sigră de chea che am promis.

Se desăru lăndămi zioa bənă kă toată bəna kăviniș de la dănsa. — Trăssă mi porui îndată. Iar el fiind kă mergea să viziteze ne zn proprietară a dearg, che nă era departe d'aici, mi kăgia, ne lăngă alte trebi, îi adăchea o skrisoare trimisă de la Paris de la fișl săș, se gătia a se szi în brinșkă ka să mi zmeze kalea înainte.

Întăni din întămplare ne zn oare kare preotăi İkonomă che îi era kănskărt; skimbă mi kă el kăteva vorbe, din kare kăssă întăzie.

Jidovii închenșeră a se kam găti să anrindă n'în kasele lor lămini, mălte de vineri seara snre sēm-

bărb, a peregăti ospățul che pine pine a doza zi seara, a pune pe mesele lorș kolaci spoici kș oș pe d'asupra, a aduce fertur de pasre și de peste, a șmule garafele kș vinș și a șpela pașarele pe diulăntre și ne dinafarș; a se șpela însșși ei și a se skimba în premeneli, peregătindșse a inkide pșvliile ș'a nș mai vinde nimșlși nimikș, niș indigenilor, niș kșltorilor; și într'șu kșvântș a serbștori zioa Domnșlși veselindșse kș bștrini și kș tineri, kș femeș și kș kopii, kșntând psalmiș Profeciilor, șșl kște șșl; ș' apoi chea che e mai mșlt, de ar fi perit pșmîntșl, saș s'ar fi întșmplat oș che, ș'a isprșvit, nșmai pșneăș mșna pe nimikș, niș pe fokș, niș pe apș, niș pe cel mai neînsemnat obiectș, afarș de monetș! . . . Kșm am zice sînt șni kari din prea mșltș lșkomie îndrșnesk a șșrka zioa așeasta priimind banș de la kreștiniș; saș fereaskș Dșmnezeș, într'șu kazș de nenorocire, atșuș sînt nevoici a se apșra kș eroismș, a șșri toș pentru șșl și șș pentru toș! . . .

— Vezi frate, zise ureșl amikșlși șș kș kare vorba, che minșne o fi! nșmai vor fetele jidovilor șș ia în kșștorie d'ai lorș; ele se lișeskș de avere, se leapăș de pșrinci lorș și fșgș de trek la legea noastră! . . . Mai în șșșșmina trekștș mș aflaiș la Skitșl Adam, kșnd se botezarș dozș inse, dozș șșrori, kare apoi se și mșritarș dșne kreștiniș! — eraș frșmoase amșndozș și amșndozș eraș prea veșele . . .

Fratele Andrei kreșș șș momentș kș preoșl mtișea chea, și kș fșche oare kare alșsic la dîșșl, vorbindș'i d'ășeșta.

— Tot așa se poate întșmpla și kș fete de

Românii s'au se m'rite d'ne jidovi, zise Andrei. N'au sint mi ei oameni? n'au pot fi soui b'ni? b'ni patrio-
u'i kiar?..

— Așa e, dar ei n'au vor s'au se înr'deask' k'au streinii... Amestek' lor k'au ai nostri e n'amai k'au n'ivente interes' de a str'nge a'r' : a'r' mi iar a'r', a'r' mi argint'!.. mi d'aci vine k'au îi n'ame-
ste l'amea limitori... .

— K'au kin'ei a'cesta ei vor r'bn'ea pentr' tot d'azna streini în Moldova, mi n'ic' odat' n'au vor fi patrio'u' adevr'adi... K'au toate îns'au, se înt'bn' k'au zni s'au se însoare, s'au ia feme'i p'mîntene... .

— Negreshit, priimind botez'!..

Abia sf'r'și p'rez'el, mi se a'zi larm' la kap'el
el din s'au al t'rg'șor'el'.

Zni din jidovi gr'bea' a înkide obloanele d'g-
henilor, neshiind ce era, mi k'xt'nd a se asig'ra
pentr' Sab'el; dar larma k'reștea din ce în ce, mi
la strig'el hai!.. vai!.. alergar' ei într'au s'flet',
l'ș'nd ne feme'i s'au n'au obloanele mi s'au înkid' z-
mile desne strad'.

Alerg' mi Fratele-Andrei la lok'el znde se f'c-
cea g'leava, desn'g'ind' se mai înt' de p'rez', ka-
re îi poxti seara b'ne mi b'ne k'el'orie!..

Kap'el din s'au al t'rg'șor'el' e cel desne
kodr', adik' desne Iasi.

Doz' tr'ș'ri era ourite akolo în mizlok'el dr'ș-
m'el'el, zna fiind o birj' lipoveneask', ueclalt' o ara-
ba k'au jidovi.

Mai m'lu'i inși str'bn'și împreg'isr', jidovi mi
vre o doi trei indigeni, p'rea' ka niște feare ce se
m'lk'a' znele ne altele, atit era' de înver'șn'adi, a-

dresându-și injuriile cele mai provokatoare dintr'o parte și dintr'alta. Găurile le toka ka moara; și în atitudinea ce o avea, kă psmnii inkrentații, rēdikații în sēsș și amenințund, ar fi fēkēt pe cineva a crede kă akolo era vārsare de sēnge, adikē kă ar fi o bstaie de moarte.

Însă nă, ți era mai mare gtlēgia dekt fanta.

Doi dintre auesti fi ai lăi Moisi se pēseseb inaintea kailor, ka sē die în lokē ne zū dromkarē Rēsș cel ce kbltoria kă trei ka i inxmații albtaria, fiind el ne kaprē impresnē kă zn altel, iar innēntre în trēsēb zn bērbatē și o tīnēb fatē kare pinea kă amēndobē mbinile o batistē la obrazē; femeea fiind galbenē ka tarta de ceare, iar cel d'albtari kă dinsa aursiș prekēm ar fi zn leș într'o kēmē de menagerie.

Toți se pēreaș kă 'și fēcheaș datoriea aiți; dar nă se vhideaș prekēm poate am fi krezēt. — Birjarēl însă antikonstitūionalē, nă se sfi de a kroi neste kapēl și neste sminarea celor dinaintea kailor kēteva din acele lovitri birjērești insogite de injuri. Jidovii ce așkaserē de pineaș kaii de dērlōgi, de tot în ačeasta konvențional, arbtāș în gēra mare kă nă este kă lopata, dar e kă jdekata; și kă sē intoarkē trēsēra kă tot ce avea innēntre, pīnē era mai de vreme, la Iasi, pentrē kă a doza zi era sēm-bēt, și kă akolo aveaș sē arate ei prin konslatē ce penalitate meritē o krimē ka ačeaa. — Arabagiēl d'albtari, dintre konnacionalii celor sēs deskrimi, afirma și dīnsel în gēra mare, impresnē kă mēmterii sēi, kă adevrat sē se intoarne birja la Iasi, și kă aș sē vazē cei dintr'īnea ce li se kade pentrē o aseme-

nea fantă! . . . Dar Rășel de kolea, galantomă, dete mi arabagișli kăteva de keltzială; mi prin ačeasta kă tot strigătul hai! vai! . . . din partea celor băștini, isbăti a face să se dea înlătări cei pami dinaintea kailor, mi birja merse kăt-va, gonind kaii în fșga mare.

Dăpă ce se depărte o distanță, n'ave che mai face; alți jidovi îi emise înainte în mizlokăl tîrgșșorăli, kari veniseră foarte măli, mi birjară fș nevoit, împureșă kă toți din trăsăre, a se da josă.

Sosind mi Fratele-Andrei, vărz plin de mirare kă cel din birjă era Terapont, kolegiăl săș din gimnasiă, iar tînăra fșgitivă era kiar fiika argintărlăi, despre kare se fșkăse ačea larmă, în strada despre Sănta Vineri. Cel mai înfokat însă dintre lăntători, kare însodise pe konsăngeni fetei, sure a o șrmări, mi din nenorocire lănd mi mai mălte biče din partea obrasnikăli birjară, era Avrămă, nenorocitel pe kare îl vărzărămă dinaintea Linii fetei bankerăli; kărăi ea i a refșzat limpede mi verde măna sa.

Avrămă se genezi kă mănăia trăsnetăli ka să smălgă pe Derbabel (ama se nămea fiika argintărlăi șș zis) din mănăile lăi Terapont; ea fiind mai mălt moartă, în șrma celor întămlate.

Terapont kare se amășise mi nă știea la che kăptăiș vă emi lăkrările, se vărză amenință de Avrămă ce venia întins a'îmbrănci mi a lăa pe Derbabel de lingă sine.

Atins mi oare kăm de amorăl propriă kă era vărz de Andrei, cel ce sosise la çinçi pasă aproape de el mi îl privi kă șn fel de estasă, Terapont se otără a'șni lăa înima în dindă mi a ataka el țn-ti. — Rășăuse lăi Avrămă kă o lovăreă ueste oki,

înkȳt Jidovȳl vȳzȳ dinainte-ȳ stele verzȳ; Ńi el ar fi fȳkȳt-o aȳeasta ori kȳrȳi ar fi mai kȳtezat a se a-
proniea de jȳna Evree, pe kare jȳgrase a o anȳra
kȳ viaȳa; Ńi kare în momentȳl aȳela era tremȳrȳn-
dȳ de spaimȳ Ńi de rȳŃine Ńi se fȳkȳse naliȳdȳ ka
moartȳ. Vȳzȳnd apoi kȳ vine însȳŃi pȳrintele ei,
ȳn bȳtrȳnȳ kȳ pȳrȳl kȳrȳnȳitȳ, Ńi ȳn al doilea, ȳn
jidovȳ mai jȳne, ȳe era ginerele sȳȳ, ka sȳ-i vor-
beaskȳ, Ńi în adevȳrȳ sȳ o ia de lȳngȳ el, se onri
d'a mai fȳȳe ȳeva. — Pȳrȳ kȳ în aȳel momentȳ min-
tea îl domnia.

Fratele-Andreȳ nȳ Ńtiea niȳi ȳe sȳ zikȳ, niȳi ȳe
sȳ fakȳ Ńi niȳi ȳe sȳ kreazȳ în mizlȳkȳl aȳelor kon-
gekȳrȳi în kare vȳzȳ nrȳns pe kolegiȳl sȳȳ ȳel kon-
frȳntat kȳ atȳȳi jidovȳ; Ńi ne Ńtiȳnd ȳe raportȳ esis-
ta între dȳnsȳl kȳ fiika argintarȳlȳi, pe kare o vȳzȳ-
se alȳtȳrea kȳ el, nemȳtiȳnd ȳnde o dȳȳea, kȳm Ńi
nentȳrȳ ȳe, nȳ nrȳts lȳa niȳi o parte, de kȳt a rȳmȳ-
nea ka ȳn simplȳ suektatorȳ.

Poate kȳ se sfȳrȳmia komedia nȳmai kȳ atȳt da-
ka nȳ se gȳsȳia arabagiȳl jidovȳ ȳe ȳerea satisfȳkȳie
de la birȳarȳl lipovanȳ, de lovȳrȳrile biȳelor ȳe i le
didese Ńi sȳ anȳrȳzȳ din nrȳoȳ ȳearta înȳenȳtȳ de la
kapȳtȳl kodȳrȳlȳi, ȳnde ajȳnseserȳ ȳei ȳe ȳrȳmȳreaȳ
pe fȳgitiva Derbabel kȳ Terapont.

Arabagiȳl dar se lȳase de gȳtȳ Ńi de pȳrȳȳ, ȳe-
va mai la o parte, kȳ birȳarȳl. — Dȳnȳ ȳe se repetȳ
dar de kȳte va ori: moi! blastamatsle, de ȳe ai bo-
tȳt pe mine! . Ńi sfȳrȳŃind kȳ mȳlt sgomotosȳl Ńi ame-
ningȳtorȳl ghevalt!. tȳbȳrȳrȳ ka lȳkȳstele pe kapȳl bir-
ȳarȳlȳi rȳsȳ, kare, kȳ toate aȳestea, se lȳnta ka ȳn
zavodȳ kȳ mai mȳlȳȳi kȳini ȳe'l latȳrȳ . . . Desameȳdin-

dă-se mi avel kare lăase o palmă de la Terapont, se renezi kă ăn ăiomagă în măini, pe kare îl răpse de la ăn gardă, s'ăi fakă o satisfakăie kăm ũ poxtia inima.

În adevără Terapont priimi o lovitură în spate kăm n'ar fi așteutat-o. — O skănteie de ači fă de ajăns pentră ka să dea fokă la o mină ăe ar fi răstărnat ăn mănte.

Toți se grăsiră înkberați în ačeastă bătăie, afară de Andrei, ăel ăe kănoștea bine pe Terapont, mi nă grăsia de linsă ajăstoră săă, în ačea bătăie jidoveaskă. Komisarăl kare tokmaă aștenta să'i vie slăjitoră săă de la tîrgă, pe kare îl trimisese să dăkă akasă niște kărăi mi găște ăe le priimise plokonă mai de dimineaă, de la niște negădătoră jidovi, asemenea nă se nătea amesteka în ačestă krateră.

Nămărăl lăptătorilor era kam poate de nekrezăt nepotrivită, dar veză se kam întămplă ast-fel de lăkrări p'în Moldova, trei să se bată kă ăinăi-zeci, adikă ăinăi-zeci de jidovi se băteaă kă ăei trei kremtini: saă Terapont, birjarăl mi ăn ajăstoră al săă, ăn Ŭngără de la Sabovană, se lănta în kontra jidovilor kă arabagiăl veniă din Iasi, îmăreșnă kă toăi jidoviă negădătoră de la Poiene, kari săriseră în ajăstoră konfrăgilor lor.

Vă poate inkredinăa despre ačeastă însăși Frațele-Andrei ăe făsesse martără okălară.

Ni s'a întămplat a vedea ăn asemenea fenomenă în Iasi, ănde jidoviă kiar domneskă. La inčendiaăl întămplat kaselor lăi Beldiman, aproape de S. Nikălae ăel Sărak, ăn gendarmă dăăea kă o măuă pe

doi jidovi ce i pinea de zrekî, ka sã i pãe sã tragã la tãlãmbã, spre a stinge fokãl.

Terapont aci voise sã'ni arate toatã kapacitatea ni virtãtea sa atletikã. El pinea în amãndõã mbi-nile kãte doi... Dar ni el în cele dõpã zrmã kã-zã. — Pe kãnd el se lãnta kã acesti patrã, o femeie bãtrã, o jidavkã ce voi sã rãsbãne desonoarea fi ceî argintãrãlãi, se renezeise ka o tãibatã asãnã lãi sã-i skoãpã okii, ni atãnci el skãpãnd pe doi antagonisti dintr'o mãnã, avestia tãbãrãrã imnãreã kã alãi nãoi sãsiã pe kãmpãl resbelãlãi, ni isbãtirã a' l nãne josã, ni zãl dintre ei îi ni nãse genãkãl pe pentã. Nãmaï rãmãne îndoialã kã kã toatã pãrerea de rãã ce ar fi simãit-o Fratele Andrei, de astã katastrofã întãmplatã kolegialã sãã de gimnaziã, Terapont le mãnkã bãne... Patrã Jigani însã dintr'õn satã de neste dealãri, armaã kã kãte õn çiomãgelã de lemnã de kornã, ce ei il pineãã kam askãnsã la sãbãioarã, ni a kãroã meserie era sã între regãlat în kodrã ni sã madã kam nãnã la kãntarea kokomãlãi, din întãmplare tokmaï sãsiã. Vãzãnd ei kã este într'amãrgã, ni kã poate rãmãind õn momentã n'aci, le ar emi õn kãmtigã mãi bãnã de kãt mergãnd în kodrã, se nãserã kam în rãndã ni observãã kã mirare pe lãntãtori ce fãceã mãi mãltã larmã de kãt doãbã ce te bãne de zrsari Jigani kari se bat kã çiomãge lãngi.

Avrãmã, imbãtat de bãkãrie kã onoarea sa era oare kãm reparatã, vãzãnd pe Terapont rãstãrnatã josã, ni kã anãkãse cel nãrãniã sã-i dea ni el kã-te-va kã o mãnã imnãmnatã, kreãã kã ni Jiganiã sãnt din nãmãrãl antagonistilor. — Se adresã dar kã-

tre znel din ei kș injrii. Achea skoase çiomęgelęi la ivialę; Ńi kętemi patrę ęiganii, çei imbrękadii in pinze petiçite, kș kęçilii ręnte de blanę neagrę, kș palasçe pe dșrę žmeri akonerite kș bșmbi galbeni Ńi inçinŃi kș kęte o kșrea peste mizlokș, oakemi, bșzaci, kș žn pęrș lșngș sbirlitș, kș o kęstęrę sęlbatikę inforętoare, Ńi sęrind ka ninnte diavoli, se gęsirę indatę prinŃi la bętaie, prekșm s'ar prin-de çine-va in xorg fęrę voea sa. — Inșę ęiganii lo-veaș de moarte kș skęrtele lorș çiomęge...

Sokotind dar ințneriçimea serii, kęçi se inou-ta-se bine, pșlberea žnei zile seçetoase din lșna lși Maie, achea mșłime fșrioasę tręsnind Ńi fșlgeręnd; poknirea çiomęgelor Ńi trosnirea parilor din toate pęrșile de pe la gardșri, injrii, çinete, kilomane Ńi șrletel kșinilor; kęte-va kapete șnarte Ńi mșini frin-te, fșchea in adevęrș snektaklęl ačesta žn sabtș đręçeskș...

Derbabel fșsese dșșę de bętrinal ei tatę Ńi de mętșa sa, çe a kare pęvęlise sę skoauę okii lși Terapont, Ńi fș așezatę intr'șn kolçș in fęndel ara-balei, žnde ei o çerta Ńi o sfętsia pęrintește de greșala çe a fost fșkșt-o, kș voise sę fșgę kș kre-știni. Fratele-Andreii, vęzęnd kș lșnta ačesta lșase ninnte propoçii kam sęimęntętoare, Ńi kș Terapont fșsese aș a de mșlt gręmęditș, kęșta a adęçe paçea prin vorba sa. ęiganii, bętęndșse in parte kș Ji-dovii, nș žitarę a façe oare kare manopere a lelorș obiçinșite in asemenea imurejșręri. Pe kęnd doi din-tre ei loviaș in dreanta Ńi in sęnga, çeilalçii doi nș- vęlirę la araba, in kare se gęsia fel de fel de lș-kręri. — Çei din fęndș nș prinserę de Ńtire kș ęi-

ganiî mîtraserîb zî sakî jîmîtate plin kî orzî, ni-
mte dîsagi kî merinde mi altele . . .

Arabagiîl çel çe însîmî provokase bîtaia lovind
kî biçîl pe birjarî, vîzînd kî Jîganiî îî dîçea lî-
krîrile de la kîrîdî, începî a striga : Sîrîdî ! îrin-
deçî pe tîlxarî ! . . Kîdî-va dîntre Jidovî se renezi-
rî sî îrinzî pe çei doî, kînd Jîganiî çei rîmami,
se încekaî sî desxame zî kalî de la trîsîra ara-
baleî.

Însî çeea çe era kîrîosî, açestî Jîganiî emiserî
ka dîî îmîntî : nîmenî nî î kînomtea dîî çe lokî
eraî.

Çei kare îrin mîlîmea nîmîrîlî fîsçerî î-
vingîtorî bîtînd pe çei trei antagonîstî, începerî a
se teme de kasele mi de îrvîliile lorî. Mîdî dar
alergarî sî mi apere domîçîlî, mîldîmindî-se pre
kît fîksîe. Birjarîl Maftî, îndelegînd kî Jidovî
fîgî, voi pe de o parte a'mî rîsbîna, iar pe de alta
sî mi vazî de înterîsî îsbîtînd a lîa pe fatî îna-
poî, sî o îçie iarî îî dromkî. — El fîsçese tokmit
meante galbenî nentrî o kîlîtorîe nîî la Skîtl A-
dam, mi nî voia sî î îearî.

Dar pe kînd el se gîtia a lîa ast-fel arabaoa
kî asaltî, îçterea poliçîeneaskî venî. — Fîînd kî
sosise nîî atîçî slîjîtorîl komîsarîlî, îl îrimise sî
vadî çe este ; mi maî îçîzî se arîtî mi însîmî dom-
îl komîsarî.

Jidovî se îçserî împregîîrîl komîsarîlî mi î-
nceperî îî gîra mare sî î sîçe çele întîmplate ; mi
fîînd kî birjarîl era kam plin de sîîge pe obrazî,
(de mi lî î nî î da mîna sî reklame, ka çel kare fî-
sçese kam kî mîska pe kîçîlî) se mîldîmîrî a îv-

mai pretinde nimica, și a arăta că ei n'au făcut nimica, dar că veniseră așzind larma în drum, și stăteau ca niște simni privityri.

Komisarul îi somă de vre o doză ori să tacă totu, ca să vorbească cu unul sădă cu doi, că alt-fel nu înțelegea nimic. Dar când o seamă din ei înțeta, o altă seamă înțepnea că mai mare focă și că o îndoită larmă.

Komisarul nențănd să scoadă nimic, pentru că totu vorbea, se hotărî să i lase Diavolului și să intre în cancelarie, unde vor veni cei care au să reclame ceva; dar zise slujitorului sădă să stea p'acolo, și să adăcă de greki pe cel care va căteza a mai face vre o neorândială.

Jidovii de aci, ziii bătăni, alți ei bătămi, înțepă a se potoli și a se dăce fie care pe la kasele lor.

Arabagisl nu se întorsese încă din goana Jiganiilor care îi fărașă sădă că oră și m'atitea alte lucruri.

Argintarul, neokăpată, căm arătară, împreună cu bătăna jidăcă, în fândă arabalei, sfătă pe jidă Derbabel, să se lase în viitoră d'o asemenea kondă; și că dăca în adăvără va fi că minte, vor adăoga doză săte de galbeni mai mult la zestrea ei, și o va da sogie lui Avrăm; dar într'acestea ei nu mțiră nimic că se netreacă afară de araba. Avrăm, vărănd că se înontase, hotărî să rămăie la Poiene și să netreacă a doza zi săbătă la jidă Iukă.

Maței se opri în momentă d'a m'ă esekăta plană și se va înțelege mai întâi că Terapont.

Terapont, skâlând-se în șesș de kând se iviseră Țiganiî pe teatrș lșnteî, abia avș timpș sș'mî skștșre pantalonîî mî pșlșriea de pșrîntș de pe josș mî a'mî netezi pșrl, apoi înaintând sire Fratele Andreî, zise:

— Kassa kș am kșzșt a fost kș mș strîngea o çobonîkș, alt-fel m'aî fi vșzșt fșkșnd minșuî; sînt în stare sș mș bat eș singșrș kș toîî așestia!..

— Șnde mergeaî kș fata çe o lșasemî? întrebș Fratele Andreî.

Rșșunșse Terapont flegmatîkș:

— Sș o întork la adevrata kredinçș, îsbite frate!

— Apoi pe șrmș? adșogș Andreî.

— Pe șrmș mș însșram ka çu omș de karakterș. — Ia'mî șnșne nșmaî, kș emîî legîștș, legea o eskșde de la partea eî pșrîndîaskș, daka va treçe la kredinçș noastră?..

— Niçi de kșm, rșșunșse Fratele Andreî...

IV.

Rșșunarea femeîî furișe.

Partîkșlarșl nș era șnșl dintre așel oamenî kare sș se vadș rarș în kapitalș saș în provinçîile Moldoveî. — Skoala fanariotș, protekçiea konsșlarș, atîtea privilegîî de kare se bșkșra sșb regșlamentș fș-

kerg dintr'însel o kopie drep o aristokratie cel pu-
din kare se gresente la Szent-P..... — Afar de
foloasele ce i le proktra posidiznea sa de magnatș,
okelpnd kș drentș de predilekciune foukciuni înalte
etc., apoi sș nș zitm a arșta kș avea proprietșđi
destle, dominisri întinse spre mșndi mi în pșrgile
despre Prștș.

Spre a satisface kșriositatea celor ce voesk a
ști de șnde kșm mi ce felș îi veni în stșpnșnire a-
ceste pronrietșđi e destel sș deskriem kș ce mizlokș
mșldi la noi, avnd o mikș moshioarș între vecini
rșzami, saș mosheni, 'm'o înșdirș kș cele alștsrame;
mi în kșrgere de kșđi-va ani, nșmai de la Regșla-
mentș sokotind, șforile de moshii, saș moshioarele,
devenirș pronrietșđi de mi de fșlci de nșmintș în
pșrgile mșntenoase, saș pe lingș albiile rșzrilor.

De esemplș, sș ne înkinșim ne șoseaș ce tre-
ce pe lingș Tekșci, la o oare kare distanș, zșre-
ște șineva edificș marș, alee de pomș mi semșntșri
frșmoase.

A kși este moshiea asta? va întreba kșlștorșl
pe vre șn șereanș ce gșsește în drșmș kș boii în-
jșgađi la karș, saș ne jidovșl orșndarș, kșrșiș-
marș, ce ese în poartș, saș stș dinaintea șșei kșr-
șimei, ka sș vadș șine trece..

— Este moshiea logofștslși kștare...

Logofștsl șela fșsese prea bine kșnoskștș de
tođi Moldovenii mi trekșse de șn mare mi însemnat
patriotș. —

Nșmele satșlși e oare kșm analogikș kș nșme-
le ce 'l pșrta sklavił din Moldo-Romșnia. — Pș-
mșntșl d'aci, saș așeastș periferie de lokș, era mai

'nainte prekəm se afla toatē Țeara Românească mi Moldova, mowic rězemiaskē, saș a lokșitorilor d'akolo momteni.

Rēnosatēl marele logofătē, proprietarē alȚearaș kē nēmigiū rězami, mēritē ne șna din fișele sale dșne șn domuș al kērșia nēme e nekēnoskēt în kalendarēl Șevđilor, mi nē prea seamēnē kē ar fi fost botezat în anele Țerilor noastre; dar era șn omș prekəm arȚarēmē, kē în lșenȚ mare, mi oare kēnd ar fi fost avșt kiar frīcele Țerei în mēinile lși. — Așela îi dete momie de zestre lokēl Țe 'l stēpēnea între rězami. De ași. Țe se mai fēkē mi Țe se mai dresse, vē pēteđi imagina fērē mēltē bētaie de kanē kare fē resștatēl lșkrșilor kē biēđii rězami... Destēl kē satēl lor fē rșinatē mi li se dete șn aliș lokē șnde ișii fēkērē kase, devenind pēntami, adikē kēm se zice în parte dinkoa de Milkovē, klēkami... Lokēl ne kare se afla mai 'nainte satēl akēm este transfēkēt în grēdina proprietarēișii, iar biserika satēișii, rșinatē, mi k'o înfēđimare tristē, prekēm ar vedea Țineva șn tabloș de devastăđișni mi de miseriū omenewti, se aflē abandonatē mi espēșē vederei fie kērșia vizitatorē, rekemēnd șvenire amērite biēđilor lokșitorī; mi ori kēt de kēltivatē ar fi așea grēdinē, saș ori kēte plēcheri ar întēmna într'ınsa Țel kare o viziteazē, se pefaye într'o lovire mōrtalē la Țutia kēștȚerē de okiș, zēriud rșina șentēlșii lokamē. — Boerēl a klēdit alȚerea palate, kase, florșrii mi tot felēl de lșkrșri, a kelșit mai mēlte mi de galbeni ka șē edificē o poartē de stilē gotikē kē șn tērnē d'asșna, șnre a fi zēritē de departe; iar kēt pentrē așeastē biserikē nē i nēșē niȚi de kēm, nē i fēse rșuine mi

nă'l măstră konsuina, făcând dintr'însa un ce de lăksă, un obiect de curiozitate; dar kare însă va atrage ne kănsă săă mi al koniilor săi blasfeme mi anateme... Кът pentru lokșitori asemenea năgin îi pasă; ei sînt astă-ză, sokotind starea aktsale a legilor mi nenșmăratele abșșri, servi săă vasali lăi. — El le ordonă kəm vrea, kăt voemte mi la ori ce va voi, mi ei kăstă să i se sșne fără mărmară. — În Moldova s'a întămplat kiar să se găsiaskă oameni morți de bătăia epistărilor proprietarșki, pentru vre o oare kare neesaktitate din parte-le la lăkră boereskăi...

Partikularăl însă ce nă se prea țarbăra de toate ačeste lăkrări, zăcea kă legea îi da atitea dreptări, mi kă el kăstă să se bșkre de dînsele. Čeea ce însă era kăriosă kă pe lingă atitea venitări kare îi venise șnele din klironomi, de la oare kare ředeni, altele adșnate de iči mi de kolea, îi plăcea să se întăleze kă niște titlăi ce nă se află în vecea datină a ierarxiei ħerei noastre: se zăcea kă kəmărase o baronie streină... Pe de o parte răitoră kăt era mi risinitoră, pe de alta neingrijitoră mi inkinată vițirilor, lăsa prin slăbičănea mi nenșarea lăi ka toți să'l jefsiaskă; iar lokșitori de pe momii să devie viktime pe mănile lingșitorilor mi a slăgilor lăi... Keltăelile sale nenșrate îl făkă să fie mălt datoră, mi mai ales pe la jidovi kămtari. — Ka să vă făceți o idee de galantomăa sa în șnele kășri, săă în ce kină 'mă-a risinit el starea, e destă a șne kă 500 galbeni îi era întră mikiă d'a arșka șnei kokete pentru un șrișă amorosă... Arătăndă-se kăte odată omă galantomă mi alte ori, mai

k̄s seam̄ de k̄nd ȳ kam sk̄z̄se m̄n̄stirea, void a trece de progresist̄, mi k̄s posede ideĭ nobile mi ȳmane, n'avsese niĉi odat̄ konvik̄sne de ceea ce f̄cea, saĉ o void̄ a l̄xi statornik̄ . . . Desele ĩmp̄m̄st̄ri de la jidovĭ mi de la alĉi partik̄larĭ, n̄s n̄s-mai k̄s il f̄k̄se s̄ se r̄ine mi mom̄ile sale s̄ fie ĩnotekate, dar il f̄k̄s s̄ se ḡsiask̄ mi ĩnk̄rkat ĩn fel de fel de procece. — El avea nevoe tot-d'asna a se kons̄lta k̄s advokac̄i mi a fi ĩkongisrat de sam-sarĭ, kari se ḡsesk̄ ĩnr'̄n n̄m̄r̄ mare ĩn kapitall̄ mi prii t̄rḡrile de la provincĭi.

K̄s toate achestea n̄din se t̄rb̄ra el de r̄ina ce o vedea k̄s okii ĩn fie kare zi, dest̄l k̄s t̄rb̄ia k̄m era deprins mi mi sk̄mba amoresele ne fie kare zi.

O armat̄ de d̄sl̄i, saĉ linḡșitorĭ, ne linḡ d̄ns̄l, n̄nte lakeĭ de kas̄, femeĭ b̄tr̄ine ne din afar̄, jidovĭ faktorĭ ȳ prok̄ra mizloacele d'a isb̄ti uret̄t̄idenĭ d'a mi ĩndenlini desfr̄inatele sale kapricĭi. — O s̄m̄ de fete r̄maser̄ ner̄d̄te fiind sed̄site de ar̄r̄l s̄ĉ, mi ȳnele femeĭ saĉ mi desp̄r̄it de b̄rb̄anĉii lor̄ . . .

Se zice ĩns̄ k̄s toate achestea le f̄k̄se ĩn timp̄ ne k̄nd sta bine ĩn starea sa . . .

Konsoartea sa, avea doamn̄ ne kare av̄r̄m̄ș onoare d'a o vedea la Poiene st̄nd de vorb̄ k̄s amik̄l Andreĭ, sim̄ise k̄s b̄rb̄atsl ei o desp̄r̄eunte prii acele fante; mi ceva ĩnk̄ mi mai m̄lt, arzise k̄s el k̄sta ȳn mizlok̄ s̄ se despart̄ de d̄nsa ka s̄ ia ne alta; mi d'aceea ea medita o r̄sb̄nare, dar o r̄sb̄nare teribil̄ ĩn kontra celor ce ar fi k̄tezat

să ia parte la acele planuri a le lui, adică d'a konspira în kontra intereselor ei.

Кът despre dînsa, ka ațeeea țe se trъgea dintr'o familie notabilă a țerei, kreskът, edъkatъ sът in-fluenda modei, uș i nștem de o kamdatъ imușta nis-kaï-va mari nekъviunde, de kът mai mult saș mai nș-țin ațeelea de kare e dominat seksal;— este adevъrat kъ niș nșmai era așa de jșnъ ka sъ n'aibъ matъ-ritate de jșdekatъ, dar avșese mi dînsa slъbiținea țe s'a vъzst pe la mai multe femei de pozițiea sa, mi kare o anșkase de la bърbatl ei, sъ joače mai în toate serile kърđi, mi de multe ori se întъmplase sъ heardъ kъte trei mi patrъ sște galbeni pe noante. — Ține însъ fșese kșlnabilș de ațeasta? . .

Ea într'șn rъndș vъzъnd pe Andrei kъ era le-gat în atita strinsъ relație kъ bърbatl ei, krețșse kъ mi el era șnșl dintre dъlșii țe 'l inkongisra, mi pe kare ea nș'i nștea sșferi; dar avș okazisne îndatъ d'a se desamșgi; kъși Andrei nș'l servise de kът în interese drente, nrekșm în kъștarea proțeselor țe le avea kъ jidovi kъmștarî. — Ea dar mai în șrmъ il știmъ! . .

Кът despre Jidovi într'șn timnș îi izbea foarte mult ka pe nimte oamenî deștenđi țe îi servia kъ abilitate în ori țe le liusia; dar kъnd vъzș kъ sta-rea li se dъče kъ imușkșștrile țeele mari, grъmъ-dind datorii peste datorii, mi kъ proțentele țe le nș-țea kъmștarilor ațestora se rъdikaserъ la o țifrъ de o jșmștate venitș anșalș, atșnși kъșșnșș ne dînși kș o șrъ ne'mușkatъ, nentș kъ dъnși le deskisese o-datъ nșngile ka mai țърziș sъ i faktъ a rъmșnea fъ-rъ proprietъđi mi sъraçi . . .

Ketr̃ ayeasta prek̃m jidovii ii servise tot-d'ana în trebi de bani mi de spekre, tot ei se f̃k̃ser̃ mi instr̃amentele de kor̃m̃p̃is̃ne b̃rb̃at̃l̃ei ei; de ayea ea medita o r̃sb̃enare prof̃nd̃ as̃ñra celor dint̃ii familii a le lor̃.

Mi pentr̃ k̃ dinsa k̃noștea pasis̃nea che Andrei cherka pentr̃ fiika l̃i Amer, kare era cel dint̃ii kreditor̃ al b̃rb̃at̃l̃ei ei, mi a k̃r̃gia fiik̃ sim̃pia tot asemeni pentr̃ Andrei; apoi k̃m mi augagease pe j̃nele advokat̃ ka s'o ajste în j̃rm̃r̃irea ei despre b̃rb̃at̃l̃ s̃b̃, f̃g̃d̃ind̃-i d'a'l ajsta mi ne d̃uss̃l de a dob̃ndi m̃na ayelei feçoare, ñ se g̃ndia at̃ta la vre o fant̃ z̃mañ. k̃t̃ voia a lovi pe bankers̃l jidoṽ în chea che el avea mai sk̃m̃b̃...

Dar prek̃m k̃te odat̃ se înt̃m̃l̃ k̃ din miç̃i l̃kr̃r̃i se fak mar̃ impregĩr̃r̃i, tot asemeni se înt̃m̃l̃ k̃ voind̃ çineva s̃b̃ dea ask̃ltare vocei pasis̃nilor sale, ad̃che z̃n b̃en servicĩș altora!...

Amer din gremal̃ ar̃tase într'o zi ayeștei doamne chele netrek̃te k̃ fiika sa, k̃ ñ voemte s̃b̃ se ñrite d̃ne z̃n koreligionar̃, k̃ este tot bolñvicioas̃, k̃ a s̃ferit m̃lt k̃ dinsa de k̃nd era kopil̃; k̃ a kelt̃it m̃lt k̃ dinsa d'a i da o krem̃tere che se cere în timpi d'ak̃m; k̃ este kaupicioas̃, ñ voemte s̃b̃ ask̃lte mi ñ vrea s̃b̃ fak̃ che o învaç̃ el. . .

Partik̃lara g̃r̃si at̃nç̃i okaziea chea mai b̃ñ; ii promise d'a o l̃sa la momiea sa; s̃b̃ mearg̃ k̃ dinsa la m̃nç̃i unde este prinçipala preșmblare vara, mi ayeast̃ esk̃rsis̃ne o va distra, ii va face bine la s̃ñtate. . .

Bankers̃l fiind desperat, o kreçz̃ mi ii m̃lç̃r̃mi de ayeast̃ b̃ñtate.

Fiika bankerului plecă dar kă șes arătata boereasă la moșiile sale, prekăm ar emi să se preșmble la vre o grădină.

În kărbund ea kănoskă în aveastă femeie pe o patroană a sa ce de milt kăstase să gșiaskă așemeni, mi kăriia îi desvli simțimentele sale. — Ea lăz prea voicassă kă dînsa dărmel frămoaselor lokrîi de la monastirile Agania mi Varatekă. — În așestă timpș ea vizită, însouită de maiči kălșgărice mi de șpori a le monastirilor, chele mai frămoase mi chele mai nitoresă lokrîi. — A admirat frămșșeșea natșrei pe mēnăi mi pe dealșri, a ștășt ne ștășăi ka să vază pășșrile de brazî kă o înfășșimare romantikă; kălegea kă bėkărie mēșkășrile de flori de pe poieni mi se onria înkăntată la marginea rîșșleșelor ce kărgș p'între ștășăi — Ea a vizitat kăte-va monastiri, Sixșștria mi Sikla, așel minșșnat lokș șnde Șșnta Teodora a trăit mai mēlăi anî între ștășăi. A kălștorit kă plștele pe Bistrișș din poalele Țiakhășăi pîșș la Peatra, cea mai plėkăștă mi cea mai delișșioasă kălștorie; mi gșmăind mease șșntășmăni la monastire, în șocietatea așelor religioase, șșșșinșștă de șșș nșmita boereasă, anșșșșșș pe pșrîșșăi kă se așșșș prea bine în șșșșșșșștate, dar kă voeșște a îmbrășșășșă kredinșșă kreșștinilor, ne mai voind să vie akasă.

Bștrîșșăi fșșșe lovit ka de șș trășșșnetșș așșșind așșșasta . . . Dar pentșș kă el a mai fost pșrșșșit de șș fișș kare s'a botezat în timpș Metropolitșșăi Benjamin, mi kare în chele din șșmășș așșșșșșșe la gradăi de kășșșitan în armata șșerei, kreșșș șșș momentșș kă așșă e pșredestinată șșorșșea fiilor șșăi. — Șșș kă toate kă el era dintr'șșș pșșșktșș de vedere mēșșndă kă fișș șșșș a-

vşese şn asemenea gradş în oaste, dar fiind kş în cele din şrmş averea lşî se şrkase la o cifrş foarte mare, ar fi preferat mai bine ka alesşl fiiceî sale şş fie şn koreligionarş al şşş.

Şi kş toate kş el fşsesese xşlit de bştrîni mîde ceî mai mşlşî jîdovî, kş a dat o asemenea kreştere fiiceî sale, nentrş kare pşrerea tşşlor era şş o şrkashş, şş o desfaima, şş o blasfeme mi kş nişî şş se mai gîndeaskş la dînsa desmouštenind-o, el însş nş se pşşş onşri d'a n'o erta oare kşm ş'a nş merge în-şşşî la zioa şeremonieî ka şş se inkredînceze mi şş o mai vazş.

Şş lşşşm pe bştrînşl bankerş la porşile monastireî în zioa kşnd fiika sa se otşrise a pşiimi botezşl, mi şş ne arşnkşm pşvirile aşşpra aşelor pşşşî a Moldoveî foarte interesante, kşş mi a vedea pe femeea partikşlarşlşî la momiea sa, în oare kare distanşş departe de Varatikşl, domnind mi pşşind lşkrşrile la kale într'şn kinş esttraordinarş mi dşşş o manierş a sa.

Vom nota kş îndatş şe adşse pe fiika bankerşlşî la skitşl Agania, o lşşş şşb inspekşiea starişei, kare era o femeie îndestşl de venerabilş.

Mergşnd apoi la momie, dete ordinş, kiar în seara aşeleî zile, ka doî-şnre-zeye vîntorî şş se afie armaşî, bine ekinaşî kş pşşmbş mi pşlbera, kş nis-toale la brîş mi kş pşşşî la şpinare; toşî însş kş-lşşî, şş o însouaşkş pîşşş şşb mşşşî la Xangşl, kş are şş'şî rşşşşne în kontra kondşiteî bşrbatşlşî ei.—Voia şş'l pşşndş akolo mi şş pşş mşşna pe amoreaza sa kş kare arşzise kş se retrşsesa. — Într'o singşrş

noapte îmi păsese în minte să eșecuteze toate acestea.

Vedî miî kă între altele femeea partikulară îmi era deprinsă kă eserchișul armelor, tragea prea bine la semnș kă karabina mi kă pistolul; adese ori se travestise bîrbîntemte mi înkălika kalul ka șu cel mai bșnș kă bîrbîntemte.

Doi-spre-zecede vîntori kălarî, armașî din kresh-tetș pînă în tîlnî, în a kăroa frunte se gîsește o femeie fșrioasă, răsbrîntoare, de kare eî askăltă, mi în șma promisișnilor de răsbrîntire ce ea le fșkă daka se vor pîrta vitejeme, eî gîzraseră kă sînt șpășî ne viașă saș pe moarte.

Teribila lor doamnă ordonă kelară îmi să dea acestor oameni kăte șu rakiș ka să poată șșferi osteneala drșmă îmi, mi fiind amedîi, înverșnașî, de bîbștră, să nă simșă cea mai mikă îndșrare la rșgîșî mi la lakremi; eî să dîrîme kiar zidul șnei țetșî, să poarte fokș mi devastărie pe lokul șnde dînsa le va ordona.

Șlekară împreșă kă doamna lorș, ka o ceată kăriia nimenî n'ar fi avșt kăragiș d'a se împrotivi.

Eșiseră din kărtea cea mare boereaskă mi kăte-va detșnări de arme fș semnalul plekării.

La aceste detșnări tot satul se afla în nișoare; însă pentră kă lokșitorii eraș deprinșî a așzi de mșlte ori la kărtea boeră îmi nimte asemenea șșnete, nă fșkă de kăte a se întreba între dînșî, bîrbăișî mi femeile: — oare mșria sa ce va mai fi voidnă să fakă? . . .

Noantea era înaintată, dar lșna emia țîrziș. În-tșnerikș askăndea de dinaintea okilor kăltorilor kres-

tetel dealurilor pe unde eraș se se știe, și vâile deveniseră prea posomorite de umbra kopacilor stăfoși. Nămaî stelele lăcînd pe bolta cerească da atita lămină kât se pîtea zări o kărare pe d'asupra dealurilor, pe unde kălăreții nostri kăstaș a se sîi în rîndș. Acheastă kărare skoate în drămăi cel mare mult mai aproape. — Skătea mai bine de o jămătate postie pentru a merge la lokăl destinatș, kînd pe drămăi cel obișnuit era mare înkongizăș.

Ei trekeră pe dinaintea dealșăi Bărdătemti fortifikat la 1848, kînd o armată improvizată de voluntiri, se grătea se se lănte kă kazachi și armășii lăi Șterzia Vodă. — O istorie și acheasta ka toate altele ce s'ă mai netrekăt pe la noi!

Traversănd un mesș întinsș, o vale întănekoasă și șrkănd koasta celșă dintii dealș, ne așziră de kât klonotele de la vite în kămpie și lătratș kăinilor de la odăi, saș de la stîne.

Karșl cea mai frămoasă konstelație, străluvind falnikă pe cerș, era steașă dăpă kare ei se orienta kînd treceaș prin mizlokăl pîdșurilor de brază ce akonere koastele mășurilor și însăși dealșurile.

Ajșnăi odată d'asupra dealșăi de lîngă Varatekș, pătără privi ulinî de entăsiasmș mesșl dintre Neamș și acheastă monastire, la a kărsia extremitate ei se grășiaș. Mai multe kășne eraș văzste prin oare kare lăminî: niște fokări aurinse la marginea lorș și kă konii p'înregistră. —

Păcișmăl prin kare pistoriî obișnăesk de a kema vitele, se așzia răsănd din dealș în vale și din vale în dealș kă o nesășă pătere de niște tonșri melankolice și uline de simșire. Tabloșl ce re-

presinta acest mesaj plin de varietăți, avea un aer în-
imposant și parea că însoțeau și mai mult pe
vizitatori noștri. Peștii femeii bătea că neastâmpăr,
și okișl ei avea din ce în ce o cățără mai nelini-
ștă. Niși osteneala, niși zăditatea și răchala
ce se simte noaptea în mândi, niși înfricoșătoare
lokșri pe unde ea zăbla, niși ori kare alt perikolș
ce i s'ar fi pătăt înțmala, nș împăina kragișl ei
și nș i slăbea hotărârea.

Treks acest dealș că cea mai mare bărbăție
și energie, skobori într'o valea pe unde kerge o apș
și pe kare sînt amezate mai multe ferăstrae de țiat
skândșri. — La kapșl vșii sînt kăteva kase ce
formează un șășleș nșmit Metokșl. — De la Me-
tok încenș a șrka renșmitș Dealșl-Doamnei, pe kare
se aflș pătșri bătrîne foarte înșnekoase de fagi și
de brazi. Distanța acestș dealș, nîș ajșnge țineva
la celaltă extremitate, abia într'o jșmătate zi poate
a o trece. Dar în kăteva ore din noapte vizitatori
noștri merseserș foarte departe. Kșnd se aflș pe
kșlmea cea mai rădikată, vșzșrș rșșrînd lșna d'asș-
pra Țiașlșlșl inkoronat de cea mai înșosantș și
mărețș frunte. Țerșl de odatș ș lșminat de lșna
kare nîș aș sta askșșș dșnș șșnșl.

Țiașlșl, klasikșl și pitoreskșl Țiașlșl se arș-
ta în fața lorș ka o fortifișășne nelnișș și kare
dominș peste toată țeara... Mai înalt de kșt totș mșn-
dș Daviei, că o mășșime de șșnș, că pșșri poso-
morite, că ane ce șșșșșș n' împregișșșl, că rîșri
marș, că atîtea rîne ce'l okolește pșrea linimștș
și lșminat de mai multe fokșri de odatș. Se vede
că nișkaiva vizitatori saș vizitatori, de kare ararea

ori este linsit, aprinseseră fokșri pe dînsă, ce se vedează de departe.

Această amazonă privind din o căștătură reneđe ačest mărgeș tabloș, skoase șa șșșpînș adăkăndș'mî aminte kă poate bърbatł eї petreche akolo, șnde sînt fokșrile ačele grămădite.

Kълręđiї nșmaї aveăș mșlt pînă șă skoboare la Xangșl, de șnde Чiaxłłł era vълzșt și maї anșoape.

Eї deteră pîntenї kailor șă noată așunge maї kăręnd. — Trękșră valea, satł, biserika și kasele liniate pe lîngă drșmș a le lăkșitorilor de la Xangș; și kănd se lșmina bine de zioș, sosiră dinaintea skitșlși kă ačestș nșme, în kare se grșsia nșmaї kăteva religioase kă șșperioara lorș; avълnd forma șnși kastelș fortifikat de kăręnd.

Ea arăț de departe oamenilor șăi kă degitł: — Ačeste kase voesk șă le pșefaređi în čenșșr!.. Pe mișelł de bърbatș-meș il voiș vedea akșm!..

Și în fșriea eї neımbłnșită, în șra eї čea mare, đnd ast-fel de ordine vînștorilor ce eraș gata d'a o askșlta, deskłlikă dinaintea norșilor skitșlși, întokmaї ka șa Atila așșns șșb zidșrile Romei.

Bătă în noartă kă čea maї mare izșeală.

Noarta se deskise și se arăț șna dintre maiči.

— Čine sintęđi đșmneavoastř?.. întrebă religioasa pe ačestї vînștorї, fșră a vedea pe doamna lorș. — Poftiđi de intrăđi!.. Ori čine vine la noi este bine pșimit. — Mă đsk șă kem și pe maika starıpa aiči!.. Și kълręđriđa dıșpșră.

Zičea în sine femeea partikșlarșlși.

— Șșb maska inokrisii askșndęđi voi fantele voastre!. Șșbt ačeastă infamă maskă zăče mișre-

liea mi o sșmț de nelegisirii!.. ПѢУБ кѢнд ачесте zidșri vor mai fi inkѢ omenirea nș va înceta d'a fi amțgitiș mi prada voastrѢ!.. Askșltagi voinicilor, gьtiđivѢ armele k'avem de lșkrș aici!..

La aчeste vorbe oki ei skinteiarѢ mi pșrșrѢ a innota în sșnge. — Fisionomia ei lșase țeva de selbatikș, de kare insșmi aчestii oamenii se kștremș-rarѢ.— Ea inși țerkѢ nistoalele sѢ vazѢ în țe stare se gșsesk mi grindѢ kș dinđii... Ori ține ar fi vș-zș'o în aчest moment nș ar fi nșmit'o de kѢt Fe-meea grozavѢ.

Spaima înghetase atșnți inimile bietelor religioase kare tokmai emiserѢ din biserikѢ mi așzirѢ kѢ skitșl este okolit de xodii; ele nș pștșrѢ krede de kѢt kѢ ar fi xodii aчestii oamenii opridi la porđile skitșlși.

Starida împreșuș kș doșț kșlșgьridge otșririș d'a-emi afarѢ, sѢ arate kѢ dinsele sînt sșrațe, kѢ trșesk din mila lși Dșmnezeș mi a oamenilor, ka sѢ nș le fakѢ vre șn rșș.— Çele lalte alergarѢ la klopute sѢ le tragѢ, ka prin sșnetșl lor, prin strigьriș mi larma țe o vor fațe, sѢ dea șn semnalș lokșitorilor din țel mai înveçinat satș.

— MaikѢ Prea kșratѢ! zise sșperioara skitșlși kѢnd eși în portidѢ mi vșzș ne femeia partikșlarșlși împreșnș kș tođi aчei oamenii, țe noroçire pentrș noi șmeritele, ka sѢ vie Mironosida maikși sѢ ne țerçeteze astșzi!.. Bine ai venit maikѢ! bine agđi venit, poftiđi de intradi!..

Femeia partikșlarșlși șimitș de lingșmitoarele vorbe a le bștrinei nș pștș șn minșș sѢ nș'șmi askș-ndș fșriea sșbt șn aerș linimtitș, m'a nș zîmbi bș-trinei kș șn sșrîsș silitș mi nlin de vesteçire.

Spre răsuns ea întrebă pe kărbăgăru:

— Bărbat-meu este aici?.. vine adese ori?..

— Da, îngerul maikăi, sîntem prea fericiți kă dămnealăi, răsunsese sșperioara; de kăte ori merge la vîntoare vine și pe la noi. Ce sșfletă bșnă! ce omă!..

Kă tot taktul ce avea femeie voia sș conserve pentru ka sș poată deskoneri pe kăpnabilă, void sș se arate liniștită în fața sșperioarei, îi venia însă sș o apuce și sș o stringă de gîț.

— Ce fel? el vine tot-d'azna aici mi eș nș știă nimikă? adăogă femeea partikălarăi. — Pe vine aveți în monastire?..

Sșperioara, kă o inimă deskisă și simnă, ne-îngelegănd ka de ce întrebă toate aचेstea, răsunde Vre o mease maiă bătrîne. din kare trei sînt kăzste de bătrînețe, alte cînci mai tinere de askltare...

— O fată kam în vîstră de meante-sprezece ani nș este aici? pe kare a adăo-o bărbatul meu?.. întrebă partikălara amrinsă la față și kă șn tonă prepșitoră.

— Da, sșfletul maikăi este la noi mi avem îngrijire pentru dînsa, mititika mamă!..

— Kăte nșgin, kăte nșgin voiș afla totul, zise în sine aचेastă mare boereasă. — Voiș sș o vșz nșmai de kăt, adăogă ea kătre sșperioară.

— Pofșii înlăntă, de ce stați afară?.. Pofșii kă aша de diminează este reche; daka aveți plăchere de vre o dăchează, de o kafea, pofșii!.. iar nșgin mai țerziș vom îngriji și de masă. — Poate kă va sosi și măria sa soușl dămitale ce nș este departe pe sșb mșnă dăne vînată...

Întokmai ka un generalș kând se gîndea te daka trebze sê dea ostirei semnalul de asaltș saș sê stea inkș, ea arzind kș bîrbatsl ei se aflș n'în pregistrîl Xangzîl, voi sê adaste sê vie mi el, pentrș ka sê fie mai bine rșsbnatș pedensind pe aste femeî mi prefșkând în rșine achest skitș sșbt oki lși...

— Sș întrîm dar, zise oamenilor sși ce o zîmarș nînz la kasele de mîimire, arxondarikșl, znde ea intrș, mi ei rșmaserș afarș ka nîmte ostamî kare așteantș ordinul dșchelși lorș.

Șel dintîi ne kare ea întzlni înzîntș în skitș fs fratele Andrei șel ce, arzind kș sosise soșiea partikșlarșlși, se skșlz îndatș din amternștș znde dormia într'o kilie mi emi sșre a o întzmnina. El a onrit pe kșlzgșrîde kând voiaș sș tragș klonotele mi a face larmș de a rșdika satele din pregistrș.

Fratele Andrei fșsese la Dșrșș, de znde plekase kș o zi mai 'nainte, mi venise sș aștente pe astș doamnș, prekșm îi promisese, la Xangzîl.

El avșsese okazie sș întilneaskș pe bîrbatsl ei kare se afla fșkând vînztoare sșb Șiaxlșș; — îl anșndș despre mișkarea ce voia konsoartea sa sș faktș în kontra skitșlși.

El a rșșșșș lși Andrei: — lasș kș este o smintitș!..

Partikșlarșl însz îmștiîndșndșse de așesta prin Fratele Andrei, lșșș vînztorî sși la Dșrșș, kș sokotealș kș în zioa zîmștoare sș faktș pregistire de bștaie în pșdsrea cea de fagî; mi el porni renele în fantșl dimineșii ka sș preîntșmnine sș nș faktș femeea sa vre un skandalș. — Într'o jșmștate orgș el ajunse mi deskșlikș la Xangzîl.

Andrei mai bine de o jumătate oră se aflase vorbind cu partikulara; dar ea înțelegând că toate vorbele lui era ca să o facă a se lăsa de skopul pentru care venise, și temându-se că va pierde astăzi ocaziunea, pe de o parte zise religioaselor să adăcă dinaintea ei pe juma fată, iar pe de alta, răsbunarea înfrățându-i capul, emi să dea ordine oamenilor săi să înceapă a da foc și a dărâma kiliile.

Mai cele alergaseră că toatele a cădea la picioarele ei plângând și rângând în numele Fecioarei Prea Curate, să nu facă o asemenea faptă; și tot într'un timp trimiseră iste un om să înștiințeze pe partikulară, să vie să le scape de o așa calamitate căzută pe capul lor.

Partikularul tokmai intra pe poarta monastirei. Femeea înfricată este mai mult de căt un tigru; în mânia sa nu se uită la nimic, — este capabilă de cele mai mari cruzimi.

Ea rămase estasiată văzând pe burlatșii intrând.

Partikulară, un om blond și imperial și lung, și o căciulă căzută pe cap și o îmbrăcăminte de fantasie de vară, și botforti lungi și o bicășcă în mână, s'adresă către femeea sa.

— Eleno ce căpă ai? te am fost lăsat la moșia de la cămnă?

Oameni ei stăruș nemîșkaci și oki la dînsa ca niște statue amezate în rînd. — Ea n'aușkase încă a le da ordine.

Drept răsună o ploaie de vorbe grosiere arșuș pe capul burlatșii ei.

— Paris! zise ea, emti un infam. și cu ai rîșă tot-d'asna de mine! Sokotemti și eș n'am aflat și-

mărire tale!.. Akəm însă nămaî podî tăgădăi kă te am în mănile mele, împreună kă nerșminata ta amorează!..

— Ce sursă Eleno! ce vorbe sînt ačestea?

— Da, am aflat kă ai adărs achi în skitș pe o fată... Nă kəm va veî fi avînd în kăgetș să te mi kănsni kă dînsa?..

— Askăltă, Eleno, trebe să sfîrșim odată!

— Da, da să sfîrșim, mi eș zik să sfîrșim; dar miș eș ce 'mî zicî mi ce vreî să îndelegî dăm-neata!.. răsănsăse înșriata femeie.

Partiklarșl tărba așzind ačestea; mi oamenii mi kășgărișile răsăseseră îndelegîșî krivind o asemenea șenă. — Șperioara venia kă Maria, protegiata partiklarșlăi, pe kare îndată ce o văzș femeia sa, încenș a răkni din toate pșterile mi a arșta kă degitșl spre dînsa. Șperioara temăndăse a nă se întămpla jșneî konile vre șn răș, o trase îndărbăș kă măma.

— Dăpă ce kă mi ai răsănit starea ce am avșt-o, dăpă ce kă mi ai mănkă zestreă, akəm mă despreșșentî nentră o bală nerșminată?... adăogș femeia ajănsș la esasnerăgie.

Partiklarșl ne măi pștănd sșferi ačeste injării, otărî în mintea sa a lăa čea măi dăne șrămă mășșeră.

— Čine đî a șnăș kă am adărs astă konilă achi? întrebă partiklarșl.

— Vezi kă nă m'a amăgit! răsănsăse femeia sa, vezi asta!..

— Čine dar? vorbește akəm?

— Însămi samsarșl dămitale, jidovșl Avrămș.

— Afărisit jidovș! — Și apoi kăgetă în sine

partikslarəl: Daka n'amī avea tot-d'asna nevoe de dīnsə, i amī rəpe limba din gərɔ̃ ka sɔ̃ nə maī poa-
tɔ̃ vorbi. Apoi zise kɔ̃tre femeea sa: — Askəltɔ̃
Eleno, sɔ̃ pī arɔ̃t kɔ̃ zestrea ta este în fīndɔ̃, pot sɔ̃-
pī nəmɔ̃r baniī în ori ce minət veī voi . . . N'am de kɔ̃t
sɔ̃ daș o poliɔ̃t kɔ̃tre Amer bankerəl, ši el imī va
da 15 miī de galbenī.

— Sɔ̃'l ia drakɔ̃ ši pe Amer kɔ̃ toɔ̃i tɔ̃rtani ləi!
zisa ea în sine; dar de sigərɔ̃ kɔ̃ voiș fi rɔ̃sbənatɔ̃
ši în kontra ləi! . . .

— Sɔ̃ ne despɔ̃rɔ̃im dar ɔ̃nəl de altəl, sɔ̃ skanī
ši tɔ̃ de mine ši eș de tine, iatɔ̃ totəl în viitorɔ̃!
zise partikslarəl.

Femeia așzind ayeasta rɔ̃mase ka o statɔ̃e de
peatrɔ̃; mɔ̃nile ši niçoarele îi înghedase, limba îi
amorɔ̃ise în gərɔ̃ ši lokəl se învîrtea împregiərəl ei.

— Da, ne vom despɔ̃rɔ̃i, Eleno, kɔ̃ binele, fɔ̃rɔ̃
cheartɔ̃, fɔ̃rɔ̃ xɔ̃etș, adɔ̃ogɔ̃ partikslarəl. — Ši daka
voești kiar akəm, akəm îndatɔ̃ voiș trimete pe inten-
dantəl meș la Iasi! . . .

Elena, ka kəm imī perɔ̃șse mintea de mɔ̃nie,
skoase ɔ̃n nistolș ne kare il îndrentɔ̃ în pentəlș ei, ši
zise drent ɔ̃el de pe ɔ̃rɔ̃t rɔ̃sbənsș: — daka atī'a
rɔ̃mɔ̃ne pentɔ̃ mine, apoi dar sɔ̃ morș! . . . Rɔ̃mī sɔ̃-
nɔ̃tosș Paris! . . .

— Eleno! . . . strigɔ̃ partikslarəl inkremenitș.

Daka nə se întrəmpla ka Fratele-Andreī, ɔ̃el ɔ̃e
fɔ̃sese alɔ̃təri, sɔ̃ nɔ̃e mɔ̃na pe kapɔ̃təl nistolșlăi,
kare îi mișkɔ̃ divənɔ̃isnea, fokəl ar fi mers drent în
pentəl ei.

Pistoləl detșnɔ̃ în tot komrinsəl monastirei ši
toɔ̃i alergarɔ̃ kɔ̃ pinete de pretstindenī.

Desperația la ea trecurse de kâlme; voia sã moarã!

Elena pãse mîna pe un al doilea pistol. Atunci Paris se rezezi, o lãr în brațele sale și 'i smel-se arma din mînã.

Aceasta a fost o probã kã în adevãrã ea îl iubea, și toate kãte le fãkãse provinea nãmai din gelosie.

— Lasã-mã sã mor! zise ea kã o fãrã palidã și kã niște oki sfãrșiri de dãrere.

— Nã ve'i mãri, Elena! adãrogã Paris, cel ce și adãse îndatã aminte de mãlte din fanțele sale ce gisstifika oare kãm kondãrita și desperațiunea soții sale. — Ve'i trãbi Elono, și mai fericitã în viitorã dekãt pînã akãm! . .

Atunci Elena, kare kãzãse ka într'un felã de delirã, deskise okiãl, se zità la soțul ei kã o kãrtãtãrã sãferindã și zise: — ahea femeie! ahea tãpãrã fatã este akolo! . . Și ea iarãși kãzã ka într'un leșinã, dãnã ce arãtã kã degitãl sure partea din fãndã a monastirei.

Paris depãrãtã pe togã de pe lãngã dînsa, o dãse pe brațele sale binimorã în kasã, și rãgã și pe Andrei sã i lase singuri.

Ordonã stareței sã adãkã pe Maria și apoi sã se depãrteze și dînsa.

Maria intrã tremãrãnd în standã unde era Elena și Paris. — Ea era timidã și belã ka o floare. Kãrtãtura okilor îi era seninã și esurima inocenãã inimei ei. Investmîntatã kã îmbrãkãmîndi negre, ka o sorã, trãsãtãrile fisionomiei ei nã eraã linsite de oare kare delikateã. Grațjile pãreaã kã îmbrãmãtaserã

în znire ačestei fiindă farmekxl znei femeī renșmite de frēmșeșe; mi tokmaī kx imbrxkxminteā eī simnlt, imbroboditx ast-fel kxm era, fxcēā ka sș resalte mi maī mxlt ačeste građiī risinite pe kixxl eī. Ea era nșmaī xn koniļș la etatea eī, mi k'o talie țe nșmaī atșncī se desvolta, se legxna ka xn lșstarș verde la tșlnina zniī konaxiș. Okī eī marī mi frēmomi șemș-uāș kx aī znei gazele din renșmiđiī mșnđi de la Moldova, kx însșmiī partikxlarxl kxnd o vlxșș rșmase șimitș. — Ea sta la o parte ka xn koniļș, fxcx a kșteza sș zikx o vorbș.

— Iatx koniļa, Eleno! zise partikxlarxl kxtre femeia sa, arștșnd pe Maria.

Elena kare atșci se deștentase, se șitx kx mirare la dīnsa mi pșrx ka kxm ar fi mișkatx de oare kare interesș, prived-o.

— O kxnomti, Eleno? adșogx partikxlarxl... Te șitx bine la dīnsa, noate kx trșștșrile șisionomii eī iđi șint kxnoskște, — nș iđi rekeamș ele oare kare șxvenire?... Ea este țe te fxcx sș viī aīci fșrioasș mi vindikativx?..

Vorbele ačestea fxcx pe Elena sș se șite kx maī mxltx atenđișne la jșna fatș, mi zise: nș o kxnosk!..

— Adș'đi aminte, Eleno, kontinșș partikxlarxl, kx mi tș eraī kx nșxin maī mare de kxt este dīnsa kxnd ne am lșat. — Adș'đi aminte kx pīnș mamș-ta mi tatș-tșș sș bine-kșvinteze znierea noastrș, kxnoștinđa noastrș era învekitș!.. Zile înkxșnate de plșceiī mi de vișe amoroase nș līnșeāș de a șxiide pentrx noi de kxtē ođi rșmșneam mi petrečeam impreșnș; noșđile eraș lșminate de stele mi kxntekxl prived-

toarei răsena de o potrivă în inimile noastre, fiind
 numai amândoi noștri întregi sâbt umbra teilor din
 grădina de lângă Kopăș! — Zilele și nopțile dar
 kârseră ka zndele znei ape și noi nă ne sțigram de
 deliçizl lorș! — O zi însă dintre acestea veni ka o
 vijelie și ne fără să kștăm și ațelamî adăpostă,
 prekăm pasărele s'askend într'ea ațelamî kșibă... Re-
 sștatșl plăcerilor și admirățiunei noastre n'ar fi fost
 kondamnat de lume, și noi n'am fi avșt de ce să ne
 temem, daka însouirea noastră era mai dinainte bine
 kvântată de și prețș... Tă devenimî mamă, Eleno,
 și teama d'a nă fi simșită greșala ta, te fără să
 pi dai konilșl să pi'l kreaskă streini, fără să te inte-
 resezi mai mult de soartea lăi... Dăpă o treçere de
 doi ani abia pșțrăm să facem pe pșrintele tăș ka
 să konsimș și să hotăraskă zioa nșndii noastre...
 Tă erai veselă și fericiț, dar nă simșeai de lokș
 amorșl și dăgerea mamei, pentră kă konilșl tăș fș-
 sese lepdat!.. Eș n'am fărăst tot așna, Eleno!.. Tă
 n'ai mai vorbit niçi de kșt de rodșl pîntechelșl tăș
 arșkat, dar eș ka să nă țrber liniștea ta, ka să nă
 te șmilesk și să nă te fak a roșl, fără să pi zik
 nimik, am avșt tot-d'asna și okiș lătorăș aminte la
 soartea konilșlșl nostră... Eș pi'l am pșstrat pentră
 ka într'o zi să te bșkəri vșzândș'l. O imșlsisne a
 sșfletșlșl tăș, și degităș nevăzșt, și pot zice însșmî
 remșmkarea ta neîndeasă, te a adșs pîntă aiçi...
 Abia de pșșin timșă am fost inkredînat soartea
 saș kreșterea ei în mșinile ațestor religioase. — Iată
 dar pentră kare skopăș sînt fșndate monastirile și
 kare este vokaciua lorș pentră omenire, pentră peno-
 roçiți și pentră orfanî!.. Vezi Eleno pe fiika ta!

iat'o!.. Îmbregînzaz'o!.. dar este nevoe s'ă puî înkă în sekretş întîmplarea ayeasta; dest'el k'ă o ştim p'ămaî noi, şii tot ce vom p'ătea s'ă facem şii s'ă lăkrăm s'ă fie pentru viitor'el koniilor nostri...

Elena g'ămbăsese ka lovitz de trăsnetş. — Kem'ă pe fiik'ă mai aproape de dînsa, o observ'ă bine, şii, înekatz de lakrămî, k'ăz'ă pe dînsa, f'ăg'ă a zice o vorb'ă, şii o akoperi de s'ărg'ăşii.

Maiçile, k'ărioase s'ă ştie ce s'ă întîmplat k'ă sora Maria şii soçiea partik'lar'elşii, alergar'ă la arxon-darik'ş şnde , k'ă dest'el'ă mirare, v'ăz'ăg'ă pe fiik'ă k'ăm era îmbregînzatz de ayea mare boereas'ă.

Fiika îns'ăşii n'ă ştiea ce s'ă zik'ă desnre ayea skimbare a lăkr'ăşilor, k'ăçii partik'lar'el şii femeia sa vorbis'ăg'ă într'o limb'ă streint'ă, de kare ea n'ăvean'ăçii ayea mai mik'ă idee. Ei îns'ă şii promis'ăser'ă d'ă puie ayeasta pentru tot-d'ăşna s'ăbt şii oare kare v'ălş.

— Mai eşti ak'ăm m'ăxnit'ă ne mine? întreb'ă partik'lar'el pe femeia sa, ce era ok'ănat'ă de j'ăua şii fr'ămoasa Maria.

— N'ă, Paris, n'ă! M'ăş'ămesk lăi D'ăşmnezeş şii S'ănteî Feçoare k'ă f'ăiş desam'ăgit'ă.

Elena şii ad'ăse prea bine aminte de toate k'ăte i le zisese soç'el ei, şii îns'ăşii k'ăget'ăl îi şp'ănea k'ă vede dinaintea ei ne fie-sa. — Toate îngrigirile, toatz lăzarea aminte pe viitor, zis'ăg'ă ei în sine, va fi pentru dînsa din partea p'ărinçilor ce ean'ă-i k'ănoamte.. Pentru de o kamdat'ă îns'ă xot'ăg'ăg'ă s'ă o ia de la Xang'el şii s'ă o dep'ăse la Varatek'el, ka într'o monastire k'ă mai m'ălte mizloaçe, şii şnde se afl'ă şii o skoal'ă de fete.

Ndorâ se sâpârtilor se risinise în acest moment; seninl pachei reintre în inimile celor de fact. — Partiklarl ordon starinei se gteask osped, mi vîptorii se dea fokri de veselie kbt va pine osped, în lokl a celor nentre kare fâseser veni. . .

Fratele Andrei la mas nâ zite de a raga pe ayeast boereast, d'a'mi îmulini promisiunea ce i o didese.

Elena kânoskând în atitdinea lsi Andrei pe mîntitorl ei mi sktparea onoarei souglai ei, îi promise kâ dorinda lsi în pcdine zile va fi îmulinit; mi îi snse kâ pe fiika bankersl, nlekând împrezn kâ dînsa de la Iasi, a fost lrsat'o sâbt îngrijirea sâperioarei de la Agania.

Lsi Andrei îi veni se saie în sâs de bskerie.

Partiklarl întreb ce este, mi konsoartea sa îi snse amzentele.

Paris zise, skopnd zn mikâ portofoliz din poznarâ, pe kare îl deskise mi încen a 'l râsfoi, peste ont-sure-zeye zile esnir terminl a doxt polige de patrâ mi de galbeni ce sint dator jidovl A-mer. — El s'a asigrat în momii. — Ori mâ pot învoi kâ dînsel, ori nâ, mi mkar de mi ar skoate momiea la vînzare, eâ voiâ se i botez fata în religiea noastr. Ama dar, Andrei, daka este mi voinda ei prekm este a ta, vâ voiâ kâna eâ; voiâ fi eâ mi Elena namii vomtri la amzdoi.

Andrei mldmi din tot sâfletl, mi îkinar kâ togii kate zn naxarâ în sântatea tâtslor, iar vîntorii deterb salve de veselie inkbt râsna monastirea mi vâile de urin pregirâ.

În adevrâ, dâp trechere de 40 zile, la skitl

Agania, era serbare mare... Klopotele sene vestind lokșitorilor începerea santei liturghii și dnu liturghie svinșirea snei botez... Kandlele erau aprinse, lăminile ardeau, tmiia se înlăda cu devociune dinaintea altarului, și în bine-kvinturi și kvinturi pioase se svinși Sntul Oficiu.

Jna Israilit, investit cu vestminte albe, atinsă pînă la șflet, transportat de ațele imnșii ingerești, aștenta în linimte strălucitoare priimirea sntului botez; kviiia namel ei îi puse numele cel care 'l avșese înainte, și care era și al konsoartei sale.

Dnu botez falnic și cu o mare ceremonie, se făcu pregătirea de nent... Andrei și cu Lina făcu însoțiri prin bine-kvintarea preșului, și dnu kvnșii merser la moșia partikularului ca să petreacă cele dintii zile...

Btrînel Așer skrisese de mai multe ori fiicei sale, pe kvnd ea se afla la monastire, ca să nu le făcu avel afront, lșnd kredința străbunilor și ne care o pștrează neklintit de atșia sekoli... Lina priimise skrisorile tșini-să ș'ale mame-si și ea le respuse cu mult politeț, deskriînd-le kvt este de fericit, și cu ceea ce ea face este fapta sekului în care trăște...

Btrînel și mama ei kiar a venit să o vază, și ea i a priimit foarte bine.

El vșrsa lakrime și ea îl konsola, kvt și ne mama ei asemeni. Konșanța ce ea a arbat în așeșt împregișrare va rșmînea esemplarie.

Așer a stătu la poarta monastirei Agania pînă în momentel kvnd a așzit cu s'a svinșit toat pro-

chiesănea, mi ea nu era mai mult de călător în care el se închina. Атъня ел плекъ...

Plânse mi se tîngîi ca un omș kund perde pe un konil al srb̄ isbit. — Symb̄ta mi la zile de serb̄tori nu se așzi mai mult în kasa sa aचेle kunteचे de veselie ka mai 'nainte. În fața oamenilor se ar̄ta par'-k̄ era linimtitș, dar în f̄ndșl inimeī sale cherka o amarș d̄rere. El se r̄gș mi plânse pentr̄ fiika sa k̄t timș ordonș legea veke de a se r̄ga mi a p̄rta dolie fragi, p̄r̄nșii mi fiilor, pentr̄ чеi kare aș r̄posatș...

V.

Femeia cea frumoșă.

B̄rladșl posede mai m̄lșii b̄rbașl l̄minaiș mi de inimș. — Societatea lșī este mai mult romș-neaskș...

Femeile sînt fr̄moase mi sniritșale. — K̄nos-k̄rșmș la B̄rlad b̄rbașl че meritș stimș mi femei че k̄tș a fi adorate. Asemeni mi Israiliși ḡsirșmș oameni de omenie.

Lok̄rile de nr̄n p̄regirș-i, saș mai bine zis nkongirile sale, sînt grantioase. — Se afș între d̄oș mirșri de dealșri, mi k̄ o m̄lșime de mori de vintș, ka k̄m ar fi inkis între fortifikașii; iar v̄ile sale sînt atit de nitoresçi, atit de romantice ink̄t nu

se poate sterge lesne din memoria celui ce le a văzut odată.

Simila, așel satș în depărtare de o jumătate oră lângă Brlad, kare fș proprietatea boerșii N. G. înfrământată kș atâtea lșkrșii kare mîșkș inima și înkșntș privityea kș o grădinș bine kșltivatș, okolitș de tot felșl de arbșri și plonș înalșii, kș șniășș foarte șnașiosș, kșmnși verzinde p'în pșegisrșș akoperite kș o pșșșne aleășș și kș semșntșrși abondante, — kase de ikonomie și de medere alșșria kș grădina, și kș o biserikș trșmșșel konstrșitș, al kșriea xramșș e Șșntșl Konstantin; șnde odată pe așș se adșnș toatș popșlășiea, de serbștoarea așeasta, rșșșind toatș zioa, întinzșnd mese, kșutșnd și petrekșnd, — este lokșl cel mai pșferat în timșșl verșii de pșșșblare... Dealșrile ce se ridikș în dreapta și în stînga kș kșlminile lor koronate pe ișii, kolo, de kodri, sînt zșrite în depșrtare de o postie din șșș de kștre tîrgșșorșl Dokolina. Tșrmele de oș kare paskș și țirezile de vacy și boș ce se pșșșblș și s'ășde rșșind pe kșșșșe, șșnetele bșșșismelor ce se așđș de ne dealșri și de pșin vși, đșlșele și melankolicele întonșri a le fșerșlși de pșin đșmbrșvș și de pe lingș marginile isvoarelor, de la pșștori, se potșvesk urea mșșt kș inima așe voioașș și plinș de simșșicășne a jșnelși Romșnș, saș a feșoarei kare izbește a 'șii înșinge frșntea kș flori și kș rose, însșirș idei poetice, însșșșșșnd tabloșl cel mai atîngștorș și nșskșnd o đșlșe și plșkștș armonie...

Șșre searș, se vđđș ișii și kolo pe marginea lakșlși cel mare, kște șn omșș arșnkșnd șndișșa pșștrș pșște. Lșșna lșșminoașș, rșșșrind plinș, se rș-

dikъ ka зп talerș de argintș pe d'asъnra Dealșli-Mare. — Ea vine a salșta natșra чеa mъreayъ mi a armonisa kъ liniștea seriі.

Între Simila mi extremitatea orașli se grъsește spre stъnga, grъdina пбlikъ: зп lokș inkis kъ o plantayie aleasъ, kъ drъmșlede mi kъrъrі mъrginite kъ flori mi kъ arbъrі.

Toatъ soșietatea Bъrladșli akolo se preșmbлъ dșminișile mi serbștorile nіnъ sșb searъ. — Doamnele investite dъnъ чеa din зrmъ modъ mi bъrbaui asemeni, merg grъne grъne min aleișl чел de la mizlokș, mi mai adese ori aeste preșmbлъrі se fak insogite de mșsikъ. — În lъnile Maie mi Іgnie aeste petreșeri aș зп mai mare interesș. Bъrladșl devine bșlevardșlnъ-șerilor, mi зп strъinș, petrekъnd kъte-va zile în el, vizitъnd des aeastъ grъdinъ, nș va pleka fъrъ a і rъmșnea kъte-va sșvenire amoroase.

Bъrladșl insъ nș fș lipsit mi de зп trekъt strъ-lșçitș. — Fante istorișe petrekъte în mezіșl evș, depъn o asreolъ pe frъntea sa. Instișzișnile sale eraș a le șnei repșblice, prekъm se mai afș mi nіnъ astъ-zі o șmbrъ în satele din Vranșia. — Ștefan чел mare in'șnșnъ frъntea sa kъ lașrі repșrtъnd ași o strъlșçitъ viktorie în kontra Tъrçilor mi Tъtarilor, pe kare el іi nșse pe goanъ mi іi fșkș sъmi afle mormintșl pe marginea aestși riș. — Se vъd mi nіnъ astъ-zі niște restъrі a le șnei lșkrъrі antive militare, kare se nșmește *șetatea*, (lіngъ gъra vъii, spre sșdșl orașli). În anii din зrmъ Rșmii așezarъ lagъrșl lorș între șanșrile aestei rъmșșide de antikitate. Kъteva movile de o mъrime gigantes-kъ, spre partea de la sșdș a aestși orașș, negre-

și pot fi sokotite din nșmbrxl monumentelor kare konstatx fanțele eroilor Moldoveni.

În șșșxl Bxlradxlxl, pe lșnka ačestei ape și a-lștxria kx linia telegrafikx, se face drșmxl șnre Iașxl. Mergșnd o poștie și mai bine pe partea din ștxnga a lșnxei, trekșnd podxl țel de peatrș de lșngș Dokolina, apoi anșkșnd șnre dreapta, drșmxl țel mare țe dșçe pe șșb dealșxl, și trekșnd kște-va șate, kște-va poiene și kște-va kase de poștii, trei poștii departe de lș Bxlrad, se aflș Vaslxix, șn țirgș șitșat pe frșntea șnșxl dealș.

Kx o poștlađișne aproape ka a Tekșxlxlxl, Vaslxix se bșkșrș de o poșiđișne avantajioaș, de aerș kșratș și apș bșnș. — Nș e linsit și ačest țirgș, prekșm șnt țele mai mșlte în Moldova, de kște-va kase marı: ștabilimente pșbliče, o șkoalș primariș de bșeđxl și de fete, și mai mșlte biseriđxl.

Așemeni și Bxlradxl, avșnd o poștlađișne de ținđxl-șnre-zeče mi lșkșitorı, are mai mșlte ștabilimente pșbliče, prekșm șn gimnaziș în kare se predș mai mșlte limbı și științe, o șkoalș primariș de bșeđxl și alta de fete, șn ospitalș pentrș bolnavi șbraxı și altele...

Dar șb ne întoarčem la materia noaștrș, șb țer-țetșm pe mai mșlđxl amiđxl preokșnađxl de ađtea lș-kșrșxl ișbite, de trebı, de șoartea și viitorxl nađișnei, de moralitatea pșblikx, de komerçiș, de interese pri-vate, de amorșxl și de feriđirea vieđxl konjșgale a doi de kșrșnd lșađxl.

Çee a țe okșna minđpile, țee a țe ađıđa kșrișio-sitatea și poate și gelosie a doamnelor jșne, țee a țe pșnea pe bșrbađxl în mirare și iı fșça șb se șite

kă o kăstătură plină de lăcomie, era presența tinerței măritate, ce se prezenta adesea ori, pe lângă cea mare și la grădini, într'o toaletă prea konvenabilă măritatelor de kărând, și mergând mult limită de brațel konsoartelă ei, pasă la pasă lingă el; și dinșel kă o positură în adevărul kavalereaskă, plină pentră drent înainte, kă fruntea rădikată, kă o față veselă, și kă okii așintiri în okii jșnei sale konsoarte, îi scribea și i adresa mereu parola, ka kăm ar fi voit să arate țetelor oamenilor kăt eraș ei de fericiți, prekut este dat omșelă de a fi.

Măști doriaș d'a le avea kănoștința.— Ōni înțreba despre dinși ka să afe cine sînt și de unde veniră; femeile ziceaș între ele: ce frămoașă tînră! alți ziceaș kă el este vre un munteanș, adikă un voișnikș saș din Vranția, saș de pe la Peatra, alții adăogaș kă'l kănoaște kă ar fi fișl țnș bîtrînș volintiră ce lokșește la Odobentă; și totă, mai mult saș mai pșdinș, okșnăđi de ast-fel de konjektări, izbeaș presența loră în așest țirgă, unde ei nă de mult veniseră.

În kărând kasele adevărașilor amici le era des-kise; pe la mese, la kămetrii, la serate de familiă ei eraș noștiri, și totă se mășurămiaș de frămoașele lor maniere și de konversașie lor cea înșealantă.

El era frămoaș prekută trebă să fi fost cel dîntă omș. — Ea era în destă de jșnă pentră o măritate abia de doșă sbrășmăni: albedea krinilor și rămenșl roselor kolora kișel ei.— Građiile înșrăștase în fie ce trășătură a fisionomii omșelă și femeelă a lor dășeapă; okii loră skînteiaș de raze de lămină, și simpatiea și amorșl loră îi anșoniasă mult, făkăp-

ds'î a semna amândoi. — Egalî în spiritx kxt mi în kxnomtinge, amândoi eraş kompxtimatorî de nenorocîgî, prîvind în tot omxl pe xn frate mi o sorx a lorş, mi d'aci provenia chele-lalte, al kxroa esemplx sş fie folositorş societxđîi.

Aşa dar achestî însxrgđeî, venînd despre Neamđx în oraxşl Bxlrad, kxtaserş ka sş gşsiaskş nentrş lxnila de miere xn lokş desfşxtorş mi plşkşş, iar nentrş sşfletşl mi edşkađiea lorş o societate vergînx în morsşrî mi datine.

La grđina pşblikş despre kare menđionarşmş, ei mergeaş nş ka sş observe atît moda streînx, întrodşş în đeara noastrş, Idolşl che okşpş minđile tşxtlor, dar veniaş sş întlxniaskş pe amîci mi sş rşşfle aerşl che kşratş al zileî. Aşa dar mai 'nainte d'a rşşrî soarele dimineađa, ei se gşsiaş akolo mi seara pşnx đşpş apşşş. Kşntekşl pasşrilor, lxmina soarelşî, kopacıî cheî stşfomî, mi aerşl đşlche îî fşchea sş vie nînx în ziox. — Tşnşra femeie kşlegşnd flori kare kresk la xn lokş kş iarba akoperîtx kş roşş, îmi fşchea din ele o kşnşpş; iar souş-i, înkşntat de amorşl ei, în mizlokşl asteî natşrî strşlxçitoare, adora astş kreađişne mi ne konsoartea sa, prekşş Adam, deştentat în Edem, adorş pe Eva tovarşşşl vieđîi sale...

Înr'o dimineađş pe kşnd ei se afla de mşlt preşmblxndş-se pe sşb bolđile anînilor mi a le teilor înflorîđî, intrarş mai mşlđî bxlrbacıî în grđiox, chei che înantarş în aleea prinçipalş, se onrîş în đreptşl fşntşneî de la mizlokş, chea okolîtx de xn grilađiş de ferş mi kş o salçie pletoaşş dinaintea basinşlxî, mi se pşserş pe o bankş ka sş fşmeze. Şşşl

dintre ei, vâzând grăpa ce se prezenta în fundul aleisiei, se sculă din mizlocul companiilor săi și înaintă spre dânsa cu pași rari. Cei ce rămăseseră pe bancă făceau spăind glume și rîzând.

Cuț mirare koprinse pe bărbatul ce se prezenta cu soada sa, când kynosă în fisionomia cea oakenă și rotundă pe amicul și kolegul său de gimnaziu.

Acesta scoțând un strigăt de bucurie, se repezi la dânsul și se îmbrățișară amândoi.

— Terapont!..

— Andrei! Andrei, d-ta ești?... dar doamna?..

— Este Lina, konsoartea mea, răsunase Andrei koprins de bucurie cu'l vâz.

El rekomandă cu mult politețe pe soada sa amicul și, prețum și pe dânsul îl rekomandă konsoartei sale.

Terapont cel ce nu mai vâzuse pe Andrei de când cu evențura cea tristă petrecută la Poiene, în seara sabății, rămase simit și vâzând în konsoartea sa, pe Lina, fiica băneșiei din Iasi.

— N'am uitat și nimic de însurătoarea ta, Frate Andrei? zise Terapont amicul și, doresc prea mult să ști și amănuntele acestei istorii?

Andrei se auzie de Terapont și îi zise încheținel: — ne vom vedea după amiază tot aici în grădina, mai înainte d'a se strînge lume, și di le voi spune toate.

— Prea bine! prea bine, izbite frate!. Și ei se îmbrățișară din nou, și zise kare și alți viață bună și cele dorite.

Merseră d'aci împreună spre fântână unde se

întâlni kș cea-laltș kompanie de bșrbașii. Eî îi sal-
lștarș kș kșviinș; petrekșrș prezmlândș-se kș toșii
șii se întșrnarș mai 'nainte d'a se face kșldșrș, în o-
rașș, kș otșrire d'a se întșlni iarșșii dșpș a-
miazi.

Kștre orele patrș, kșnd închepș a se potoli ar-
șida cea mare a zilei, Fratele-Andrei șii jșnele Te-
rapont se gșsiaș singșri în grșdinș. Lina rșmșse
în orașș în societate kș mai mlte kokoane de bșrș
kondiiș, kș kare era șș vie mai țșrziș, aștentșnd șii
pe konsoartele ei, șș vie ka șș le însociășkș.

Andrei închepș a vorbi șii amikșii șșș askșlta kș
lșare aminte așș teorie, aflatș prin esperienșș, de
starea socialș în kare nș gșșim :

„Eram, Teraponte, șn nenoroișș șșdentș, silitș
d'a mș pșne șșb patronagișii șnora șii altora, a lin-
gșșii pe profesori șii pe ori kare omș avșș, ka șș
pot șșșșșta șii șș absolvesk șn kșrșș reglatș.

„Kșștaiș a mș întșrna în patrie kreșșnd d'aî fi
folositorș prin servicișii meș, șii șș fak fericișea bș-
trînișii meș tatș, șe mș așntenta plin de dorș, ka șș
mș întorn mai kșrșnd din strșinștate.

„Îmi mșrtșrisesk greșala, nș mai pșșin prekșm
fak toșii șei șe kreskș afarș din Romșniș, nș'mi plș
șea nimikș, nș mș pșteam învoi kș felșii traișșii ro-
mșneskș, șii eram tot așș de strșinș despre datini-
șe bștrîne a le pșrei, prekșm ar fi șn German ; șii
pot șș zikș kș aproape vorbeam strikat romșnește,
avșnd nerozișea șii pedantismșii șelor mai mlșii d'a
vorbi kș Romșniș, dinaintea femeilor ș'a konșilor, prin
saloane ș'ori șii șnde, nșmai franșosește ; ka kșm lim-
ba romșnș ne este interzișș ; saș șii kșnd vorbeam

Românește că Româniî nă mă lăsam de ridicola maimăduerie d'a ziče *bonjour* în lok de bșnă diminea-đu să bșnă zioa, *bon soir* în lok de bșnă seara, *merci* în lok de măldumesk... Acheasta a ajșns o pa-timă generală de kare nađisnea în Moldova mi în Măntenia sșferă; este o korșmăđisne ka mi ahea din timnăl Fanariodilor kănd n'aziaî de kăt greșismări în tot lokăl, să în timnăl Rășnilor la 1828 mi 'n alđi timni, kănd nînă mi femeile se deprinseseră a ziče sdrasti mi altele mălte.

„Demtentat măi tărziș, rășinat mi desamăgit de mine însămi, kănoskănd rătăčirea mea, lănd de e-semnă ne Băkovineni, ne Transilvaneni, ne Bănădeni mi ne Macedoneni kari zik: bșnă zioa, bșnă vremea, noante bșnă, măldumeskă etc. lenădaiș pentră tot-d'azna din limba română asemenea galicisări, mi femeea mea făkă tot asemeni.

„Kănd am venit în deargă krezănd că sîntem în-tr'zn nșoș regimă șăvernamentală, că soșietatea noastră prosperă, că meritul se rășnătește, că virtătea are pređu, avăiș okazșnea a kănoamte din kontra că lingășmirea, čiokoismăl mi o mie de fleakări sînt tpen-tele ne kare se înalđu oamenii la kăte șn nșnktă în-semnată, de șnde apoi joakă role... S'a văzăt între konadionali nostri, oamenii jșni, progresisti mi liberali că întorkă șnatele kănd întră la dînșii vre șn omă a kărvia kondiție de namtere mi avere nă este egaă că a loră. — Se vede că toate sînt o komedie în ka-re întră mi rolă liberalismă mi patriotismă!... Din kontra egoismăl e forte astă-ză la noi, prekșm a fost tot-d'azna!.. Viđiăl mi infamiea domneskă inkă prin klase; neginerea de parolă, trădarea mi sakrilegiăl

адък кѣте одаѣ favoare. — Тоѣи сѣнт tiranѣ ми тоѣи сѣнт sklavi; ми sure a нѣтеа ка сѣ fi sѣsѣinѣtѣ ка-тѣ a te tirѣ ми a te face instrѣmentѣ... Asta o cere тоѣи!..

„Чел dintѣi serviciѣ kare am voit a адѣче patrii mele fѣ ка сѣ пѣimesk ѣn postѣ de profesorѣ, кѣчѣ profesorѣl formeазѣ ми лѣmineазѣ generaciѣi пегѣ-тѣnd viitorѣl наѣiѣnei... dar кѣт de tristѣ e вѣзѣnd чѣne-va аѣeastѣ ingratiѣdine a societѣdѣii кѣtre astѣ klasѣ eminentѣ a ei!.. Вѣзѣгѣмѣ кѣ destѣлѣ mѣxnire ne profesorѣi redѣшѣ la чѣea маѣ krѣdѣ miserie, es-пѣшѣ de a мѣри de foame, саѣ a se ѣngrona de datoriѣi ne la кѣмѣтарѣ ми ne la ниште simnli negѣstorѣi pentрѣ sѣnsistѣndѣ... — Veѣ гѣси ѣn Moldova profesori чѣ dѣ'шѣ пѣimesk salariѣl ne кѣте noѣѣ ми ne кѣте ѣn-sure-zече lѣni... Аѣeastѣ stare мѣ desnerѣ ми мѣ fѣкѣ de a renѣnѣa. — Intrigile, kalomniea, канѣiѣisl vre ѣнѣi ministrѣ ми пегѣсплѣtirea мѣ опѣrѣ ка сѣ маѣ alerg dѣne vre ѣn alt postѣ, ми гѣ-мѣseiѣ ѣn kondiѣiea омѣлѣi privatѣ, de a trѣi servind partiklariilor. Ка profesorѣ p'ѣn kase private ми ne la pensionate, ка advokatѣ пѣblikѣlѣi пѣtѣiѣ sѣ am мѣlte кѣnomtѣnge ми сѣ am пѣine. Ка Romѣn ѣnsѣ am ѣzbit a servi interesele наѣiѣnei, ка kreѣtinѣ ми ка омѣ voiam a ѣndenlini datoriѣi sakre de чѣтѣdѣian чѣ nѣ le пѣsteam ѣmulѣi гѣмѣind singѣrѣ ми fѣгѣ a а-vea ѣntr'o zi o familie. Am рѣgat чѣrѣl ка сѣ мѣ lѣmineze ми сѣ мѣ kоndѣkѣ ne kalea чѣea dreantѣ, sure ѣndenlimirea skоnѣlѣi meѣ!..

„Вѣзѣiѣ кѣ destѣлѣ dѣrere наѣiѣlea sѣgrѣmatѣ de Jidovi, de Greѣi ми de Чѣiоkоi!. Чѣitiѣѣ trekѣtѣl dereѣi ка сѣ 'mi not imagina чѣ-va despre viitorѣl ei,

mi nș gr̃siuș alt remediș de k̃t a l̃kra spre kon-
tonirea atitor elemente în Ńnșl sing̃rș. L̃aminarea
mi demtentarea ponorșl̃i, k̃derea atitor nrejšd̃iui
nefolositoare, legi Ńmane mi p̃rt̃toare de drentate,
ačestea s̃nt mizloačele d'a isb̃ti... Тої че тр̃esk în
Rom̃nia, тої че se înaṽreskș, тої че aff̃ imbr̃
șimarea nađișnei, тої че se ap̃r̃ șb sk̃tșl g̃ver-
nșl̃i mi al legilor ñm̃ntșl̃i, kat̃ a da ask̃ltare,
mi legea șb fie pentr̃ тої Ńna mi sakr̃. — Prin l̃-
miñ dar, prin čivilisađie mi p̃r̃sirea prejšd̃iuiilor
va veni într'o zi înfr̃șirea mi kontonirea atitor ele-
mente în čel endigenș. Prek̃m dar în așrș se a-
daog̃ p̃mbș saș aram̃ ka șb devie mai perfektș,
tot ama mi Ńn elementș vekiș se înt̃remte prin a-
mestekș l̃i k̃ Ńn altșl primitivș mi aktivș.

„Istoria ne deskrie k̃ imparatorĩ čei mai os-
tili kredinđei biseričei kreštine, p̃r̃sind într'o zi i-
dolatrism̃l, devenir̃ čei dintĩ ap̃r̃torĩ ai ei mi čei
mai înfokadĩ imbr̃șim̃torĩ doktrinei M̃ntșitorșl̃i,
tot ačesta se înt̃mnl̃ mi k̃ gintele. Rom̃nĩ din
toat̃ Dacia, aṽnd o ačeașă soarte mi čerk̃nd a
čeașă nenoročirĩ, l̃ntar̃ l̃ng timpș mi se l̃nt̃
ink̃ k̃ atitea elemente čei impresoar̃ mi 'i șp̃r̃-
r̃; dar este observat k̃ toate ačeste elemente se a-
malgam̃ mi se kontonesk în čel rom̃nș... Fișl
Grekșl̃i, al Neam̃șl̃i, Armeans̃l̃i, Rșteans̃l̃i mi
kiar al Jidovșl̃i ñsk̃t edskat mi tr̃itorș în de-
rile noastre este m̃ndr̃ d'a se ñmi într'o zi Ro-
m̃nș!...

„Čine t̃r̃dșemte k̃ în Prinčinatele Ńnite k̃-
te-va somit̃đi če f̃k̃r̃, în anii čei din Ńm̃, f̃-
d̃liea nađișnei, în fađa Eșronei, prin kanarițateă mi

prin operile lor, n̄ se traser̄ din acea r̄m̄șid̄
x̄id̄sit̄ mi desprețit̄ a z̄n̄i popor̄ k̄z̄t̄ ? . . mi
vine iar va t̄ḡd̄i k̄ acele femei, konsoarte sti-
mabile a le k̄tor va čet̄deni respektūi ș'a k̄ro-
ra kond̄it̄ o n̄stem n̄mi esemularī, ka mame b̄-
ne mi soațe oneste, n̄ se traser̄ din fițele acest̄i
popor̄ ? . . Konr̄mp̄dia mi desmoralisadia, ad̄se mai
m̄lt de strein̄i la noi, p̄tr̄ns̄er̄ ad̄nk în r̄z̄nkii
societ̄di ș'a popor̄l̄i, a kor̄m̄nt mi a kangrenat to-
t̄l; f̄k̄ș ne popor̄ a k̄lka în niçoare kost̄m̄l mi
datinile str̄b̄nilor l̄i, f̄k̄ș ne femei a nesokoti sim-
plitatea în port̄ș mi k̄r̄denia în n̄rav̄ri, virt̄tea
în k̄snicie mi eroism̄l în nevoi: pentr̄ k̄ ce n̄
fak oamenii mi femeile ast̄-z̄i pentr̄ z̄n m̄r̄șav̄
l̄ks̄ș, în kare ei se ink̄n̄ mai m̄lt de k̄t l̄i D̄m-
nezeș? — acela ce ne s̄r̄ț̄ște, ne stinge mi ne per-
de? . . k̄șt̄ dar ka iar̄șii prin strein̄i s̄ ne k̄r̄-
șim de defekte, imbr̄șim̄nd mi priimind ceea ce ei
aș b̄n̄ș: adik̄ l̄șmina mi energia! . . Biserika, o
maik̄ s̄nt̄ș mi generoas̄ș priim̄ște ne fie kare f̄-
r̄ș osebite, mi niç̄i odat̄ș n̄ e t̄r̄ziș pentr̄ çei ce
voesk a se pok̄ti; acest̄i esem̄lș vom șr̄ma mi noi,
vom deskide brațele celor ce vin k̄ș sinceritate de
a l̄a parte la banket̄l patrii! . .

„K̄z̄tasem în s̄n̄l naș̄inei mele o konsoarte
b̄n̄ș mi înd̄l̄yitoare s̄șferin̄celor vieșii, dar pentr̄
k̄ eș n̄aveam ink̄ș z̄n n̄șme mare mi o stare în-
semnat̄ș, m̄kar d'ar fi fost str̄n̄șș k̄ș oiș ce kin̄ș
mi k̄ș oiș ce mizloaçe, av̄șiș desavantagișl ka s̄ș
perd̄ș k̄te-va partide, — am fost ref̄șzat . . .

„Dar ceea ce k̄ștam mai k̄ș osebite mi kare
e çei dint̄iș l̄șkr̄ș pentr̄ș z̄n om̄ș k̄l̄ș, este înain-

tea znei dote mari, o бѣнѣ edșkađie bazatѣ pe e-
semple de virtŃte Ńi de ikonomie kasnikъ . . .

„Din nenorocire ceї maї mŃlđi dintre pѣrinđi, ĩn
lokș d'a ĩngriji de edșkađiea seksŃlŃi, lasѣ pe fete-
le lorș ĩn ĩgnoranđѣ Ńi desmoralisare, kѣtѣnd nŃ-
maї zestre a le strѣnge; Ńi apoi kѣ ce mizloače
DŃmnezele! adesea ori nĳpѣ Ńi kѣ pređiđi deso-
noarei! . . .

„Am vѣzŃt pe Lina fiika bankerŃlŃi Așer, omș
avŃtș Ńi kѣ mizloače mari; dar nŃ mѣ zĳtaiș, mѣr-
tŃrisesk ĩn kredinđѣ, la starea lŃi, kѣt la edșkađiea
Ńi bŃnele kalĳtŃđi ce ea le poseda; Ńi iarșmĳ nŃ
mѣ sfiiș d'a 'mĳ ĩndrenta kѣtŃtŃrile sŃre o familie
desnŃrđitѣ kѣ totŃl de mine prin kŃltŃl ei, kѣnd eș
eram ĩnkredinđat kѣ Ńi dĳnsa, pentŃ ferĳcĳrea Ńi ĩm-
pŃkarea kŃgetŃlŃi ei, voia a fi konsoartea zŃnĳ omș
de karakterș; Ńi pentŃ kѣ ĩn istoriea pŃŃnđii sale
biserika noastrѣ fŃkŃse o oare kare minŃne, Ńi ea,
kreskѣnd la Ńn lokș kѣ fiĳce kreștine, a venerat bi-
serika noastrѣ prekŃm ar fi venerat pe aĳeea a kŃl-
tŃlŃi ei, kѣ atĳta maї lesne ne pŃtŃrŃm ĩnđelege Ńi
ea deveni konsoartea mea.

„Am kŃnoskŃt prea bine simđimentele Linei Ńi
d'aĳeea am ĩzbit-o ka pe o sorŃ. Ea se bŃkŃra de
ĩnkrederea pѣrinđilor ei d'a emĳ kŃte odatѣ Ńi sin-
gŃrŃ, d'a merge ĩn vre o kasѣ bŃnѣ, la nensionŃl zŃ-
de ĩmĳ fŃkŃse edșkađiea Ńi kŃte odatѣ la biserika
chelor Trei Ierarș. — Am gŃsit-o de mŃlte oriștŃnd
nemĳkatѣ privind kѣ lŃare aminte portretŃl lŃi Va-
sile LŃnŃ alŃtŃria kѣ doamna Ńi kѣ fiĳcele sale. —
Ea pŃrea stŃđiĳnd nobleđea Ńi simđimentele mŃrĳni-
moase a le aĳestei ĩlŃstre familĳi, deskrise ĩn fisiono-

miea marelei Domnitorş. — Ţine ori stănd în genăciat-
 ă dinaintea sântălei altarş, implora ajutorşl Sântei
 Fecioare; şii ceea ce este mai mult ea a însoţit pe
 amicele şii kamaradele ei de skoală, kă o fră-
 moaşă lămănare de chearş, la Înviere. De multe ori
 kănd era zioa frămoşş, într'o sərbătoare saş într'o
 dăminikă, o găsiam prezăblănduse împreună kă ma-
 ma ei la grădina Kopălei saş la grădina Sokola. —
 Astă grădină, de la Sokola, ce seamănă astă-zil ka
 o răină din fala şii demărtăcişnea omenirei, a pătăt
 distra adesea ori mintea ei preokăpată de kăgetări. —
 Acele palatşii ce la începătşl întemeierii găvernă-
 mîntşlei lăi Mixai S... kăngineaş atita lăksş ş'atita
 trăşie, în ele se skimbaş atitea note diplomatice şii
 se elaboraş atitea proiecte kă deosebite skopşii şii
 şintiri, pe terăşele sale spaşioase amternăte kă as-
 faltş şii kă brasde, la şmbra kopăşilor şii lingă măr-
 mura anelor ce isvoraş ka nişte kaskade din lokş
 în lokş şii se asvirliaş în săşş prin bazine de pe-
 tră şii okolite de statş, de Sfinkşii de bronzş şii Si-
 rene de marmură, se prezăblaş altă dată nămai di-
 plomaşii, ministri, lakei, prinşinese, dame de onoare
 şii bankerii jidovi... astă-zil abia se mai kănoskă în
 faţa nămîntşlei; koloanele sale sînt sfărimate, Sire-
 nele se află răstărnate şii statşele sele risinite; e şii
 lokş năstiş şii singăratikş, servind de a demănta
 simşimente melankolice şii amoroase în inimile jăni-
 lor amanşii ce vin adese ori a se prezăbla n'akolo.
 Lina izbea prea mult a se prezăbla în astă grădi-
 nă; şii mai ales de kăte ori avea o rokie năoş ka-
 re îi venia bine, saş şii şalş frămoşş, pentră kă
 ştiea kă eş negreşit o şă fiş, era lokşl cel mai fa-

vorit ka s̄ se arate. — Eş eram nelinsit de la acele preşbl̄r̄i. — Noi ne îndelegeam prea bine, mi n̄ era zi ka s̄ n̄ o înt̄l̄nesk, s̄ n' o pot vedea mi kiar a konversa mai m̄lte ore k̄ d̄nsa. — At̄ta mi ni-mik mai m̄lt . . .

„P̄ringi ei sim̄ir̄, dar t̄rziş, despre pasiḡnea ce predom̄nia inima izbitei lor fiçe . . .

„Aşer ar fi fost în stare s̄ sakrifice mai m̄lt de j̄m̄tate starea sa ka în lok̄l̄ meş s̄ fi fost ş̄n alt çine-va kare profeseaz̄ k̄lt̄l̄ s̄ş. — El îns̄ m̄ k̄noştea foarte bine; mi fiind k̄ k̄noştea karakter̄l̄ mi sim̄imentele mele, mi fiind k̄ asemeni k̄noştea mi t̄riea karakter̄l̄i fiçei l̄i, n̄ se teme-a vre odat̄ de niçi ş̄n perikol̄ş,— k̄reşnd k̄ mai t̄rziş se vor nimiçi sim̄patiile noastre mi va izb̄ti s̄ înd̄nleçe pe Lina a priimi s̄ se m̄rite k̄ ş̄n Israilit av̄t, în Moldova, saş în str̄in̄tate.

„Lina îns̄ a ş̄rs-o k̄rat în çele din ş̄rm̄ k̄ n̄maî nerz̄ndş̄i viaça vor face k̄ d̄nsa ce vor voi; k̄ ea îi stim̄ mi îi izb̄ente ka pe nişte p̄ringi, dar voente ka konsçiinda mi alegerea ei s̄ r̄mie liber̄.

„Adev̄rat în açeasta eram eş k̄lnabil̄ş, k̄çi i am fost zis k̄ o izb̄esk mi i am j̄rat a face tot̄l̄ în viaç̄ nentr̄ d̄nsa mi nentr̄ fericirea ei.

„Am ş̄in̄t̄ tot-d'aşna la parol̄; mi, vezi, ş̄it̄-te la d̄nsa, am av̄t ş̄n mare d̄rent̄ş ka s̄ ş̄iş. — Eş n'am am̄git-o! . . .

Terapont ask̄lt̄nd la amik̄l̄ s̄ş çe îi vorbia, înt̄reb̄:

— N̄ş k̄şva ai f̄rat-o de la p̄ringi ei? — ai f̄git k̄ d̄nsa? . . .

— Fereaskă Dămnezeș! Lina n'ar fi priimit.

Terapont lăsă capul în jos și dăpă câte-va momente adhogă :

— Eș o pădiiș însă cât de băpă că jidovi de la Poiene!..

Fratele Andrei kontinș :

— Tokmaî esemnlă fičeî argintarșlă și kome-diea netrekăt la Poiene făcă ka Amer șă neardă gșstă de a terorisa saș a sili pe fiika sa maî de-parte la o alegere țe i o propșese. Că toate a-cestea kată a mărțrisi, lăpta a fost grea și ține a fost învingătorș este biserika și nađișnea!.. Niči protekđii, niči ministr' și însșmă măđimea așrălă șăș nă pătă ajsta pe Amer d'a opri pe fiika sa da pșmă la krestinismș...

În acel momentș o grăpă de femeî intrară pe poarta cea mare a grădinei și înaintară sure centrs aleelor. — Orele eraș înaintate și răkoarea sure seară începșe a domoli șmor arșida cea împovărb-toare a zilei. — Grădina din țe în țe se șmplea de lăme și prezembłstorii se dirigeaș în deosebite diren-đișni pe șb ramșrile șăfoase a le arborilor.

Andrei abia termină pe jșmătate narađiea șă și ka dintr'șn instinktș, își arșnkă okii spre kapătă a-leelă șnde zări pe konsoartea sa în țeckăl doamne-lor kare o însogia.

El fășe șșpșrinsș vășznd-o.

Se skăză lă Terapont și îi promise că la altă okasișne îi va șșne restă.

Lina amoroașă și nerăbdătoare de întăzierea bėrbatșlă ei, plekase că amičile sale spre grădina ka șă 'l gășiaskă negreșitș.

Ea strălucia de frumusețe mi de grații dinaintea okilor lui, mi că era sursă de departe față semnă konsoartelii ei că avsesese mare impaciență așteptându-l mi că de ce întârziase? ..

Andrei mălțumit de asta, grăbi pașii spre dinșă ca să îi îmbrățișeze mâinile mi să o strângă la inimă-î. Niçi strălucirea diamantelii, niçi frumusețea murgăritareții nă egala că dăcea căștășă a okilor ei negri; albețea zăpezi cănd kade țntii nă egala că albețea mâinilor ei grășșii mi că degitile lăngi. Călcătăra ei șșoară, îmbrăcăminteă ei simplă mi că mai mălt grășș; părăi ei preă bine netezită, șndoiată șșbt o părăie nămaî că o kordelă inkisă, făcea a eklipsi toaletele cele grele mi lăksăi doamnelor mară. — Rokieă ei de căloarea cămpășăi verde, mi încinsă nămaî că era kordonă neste mizloka-î, că o pelerină șșoară mi că căte-va floră la pentă-î korășăndea preă mălt că anii ei mi că inoțenda zăgrăvită pe fisionomieă sa.

Era atita analogie între strălucirea florilor de la pentă-î mi dăceada kășăi ei, încăt fie cine kare o întâlnia nă se pătea stăpăni d'a nă o admira ș'a nă o nămi femeia cea frumoseă.

Тоді рѣшесеръ încăntăđi de preșența ei mi d'a konsoartelii ei în grădina păblikă.

Terapont, nerăbdătoră, onri era momentă de brađă pe Fratele-Andrei mi'l întrebă în ce lokă a păiimit ea botezăi mi cine a fost nașăi ei?

Andrei rășăpense: o să affi mi aceasta.

— Spăne dar, izbite frate, veî rășănea mălte zile la Bărlăđă? O să măi fim împăcătă? ..

— Am venit nămaî pentă căte-va zile că am

avut niște interese. — Aștept însuș pînă va veni
 timpul când voiș pșteea să merg să vîd muntele Chia-
 xlău împreună cu Lina, mi ne știm că voiș întîrpa
 pentru a mă dăce la pîrindă.

— Kît îmi pare de rău că nu te pot însoți mi
 eș! — stăresc mi sokotesk să kapătă un postă de
 amplotăș... zise kolegă de gimnaziu al lui Andrei.

VI.

Pelegrinajul la muntele Ciahlău.

Grăsim două puncturi de unde ne putem îndrepta
 nașii spre a merge la Chiaxlău, săș alt-fel zis, Пи-
 онъ: ne la Peatra, săș ne la Neamț.

De la Peatra, care e situat pe drumul stîngă
 al Bistriței, se face o potecă pe marginea rîului pîn-
 tre stînci mi rîpe, pe unde numai pedestrii mi călări
 se pot șka. — Într'acea parte se află monastirea Bis-
 triga, celebră pentru pozițiunea ce o are mi în care
 se află mormîntul lui Alesandru cel Bun, vizitat de
 mîndri Români care vin de a da tribut devotiei
 mi respectă lor către acest mare bine făcător al
 patrii. — Ceva mai înainte e monastirea Biserikani
 mi puțin mai departe Pîngrații: monastiri încon-
 gurate de mîndri rînomi, foarte tari, prin pozițiunea
 unde se află situate.

Kaii, prin desele lor călări, făcî în acea

parte în stăruți nimate zime mi așel drămă se nămește Skȳriçika. Çei çe voesk a merge kș trăsșra, mi mai obiçnisit kș karșl kș boii, façe șu okolș ne la Dealș Doamnei, desure kare arștarșm în kanitsl tre-kștș. — Dealșl açesta se nămește ast-fel fiind kș într'insșl, mi mai ales ne vîrfșl lșl, șnde se gŕșește o çetate nșmitș Palanka, fș refșgiatș Doamna Elena, soçiea lșl Petrș Rareșl, în timșl nenoroçirilor soçlșl ei . . .

Sure a merge de la Tîrgș-Neamșlșl la Çiaxlș katz a treçe mșntele nșmit Petrș-Vodș. Lșșșnd la dreanta drșmșl çe dșçe șure monastirea Neamșș mi mergșnd șure vestș, ne șnde se treçe de mai mșlte ori așșoarele Neamșș, Nemșșșorș mi Karnenș, prin mizlokșl pșdșrei çei de stejarl a kșlșgŕirilor, la oa-re kare denșrtare între mșșșl, se aflș satșl Pîșirigș în marginea șșșl rîșleșș çe isvorește din 'naltșl mșn-te Aleoka; de açi, înfșndșndș-se çine-va mi mai în lșșnrș mșșșilor, așșnge la șu alt satș nșmit Șlșton, traversat de rîșleșșl kș açest nșme; mi dșpș açes-ta, șșind nșmitșl mșnte Petrș-Vodș, de șnde Çiaxlș se aratș kș toate strșlșçitoarele sale forme, se privesște çea mai plșkștș panoramș a mșșșilor çei marl. Sko-borșnd de ne Petrș Vodș, dał în inkșntștoarea vale Largș, çe este mșiatș de rîșleșșl kș açest nș-me, a le kŕșia mșșginl foarte rșdikate, sînt formate din stăruçi marl de neatș vînrștș, mi la o distanșș ka de vre o dozș ore, se 'mșreșș kș rîșl Bistriça, șnde se vșd o mșșșime de plște la marginea ei. În șșș de açest rîș se aflș o poianș nșea frșm oasș do-minatș de Pionș, ne kare kșrge o așș Bistriçoara, çe vine din Transilvania desure Borsekș. În mizlo-

kël ačestei kãmpii se aflã o stãnkã în formã de tãrnã rãinatã. — Ačeastã stãnkã se numește Pea-tra-Teșlã. În timpãl veriã trece çine-va Bistrida prin ape, iar kãnd ea este prea mare atãncã o trece mai ne de la vale, pe podãl de la Rãpçizni. Pretãtindenã în ačeste lokãri sãlbateçi se vãdã paesage rãpitoare mi niște skitsleđe mi kolibi în kare lokãeskã erimidi çe se xãneskã kã rãdãçini mi erbãri. Çel mai însenuat dintre ačeste skitsãri este Dãrãș. Se fakã dintr'aceã parte iarã dozã drãmãri de a te çrka pe Pion, çnãl pe la Rãpçizni d'a drentãl, iar altãl mai din sãșã despre Transilvania. Va prefera çine-va ne çel din çrmã, ka çel mai lesniçiosã mi mai importantã.

Înaintãnd pe șesãl çel akoperit de rãleđe, prin dãmbrãvi mi pe sãb stãncã între mãnçi, va sosi la skitsãl Dãrãș, de çnde se poate çita drent în sãșã la kãlmea Çiaxãlãlã, prekãm s'ar çita la çerã. —

Skitsãl Dãrãș e o bisericãdã nã de mãlt rekonstruitã mi zãgrãvitã, — așternutã kã neatrã, okolitã kã kilii mi în kare lokãeskã kãdã-va pãrindã solitariã, kã o fãntãnã de neatrã în mizlokãl kãrçii, kã grãdinãde p'înpregiãrã de legãmã mi de pomi, mi pe lingã kare kãrçã dozã rãleđe kã o çndã rãkoritoare mi kristalinã, formãnd miçi kaskade pretãtindenã, mi al kã-çora mãmãmãrã însãflegãște toatã ačeastã parte plinã de melankolie mi de frãmșeđe, nã'mã va arãnka çine-va o kãzãtãrã de oki pe toate ačeste ãnkongiãri mi nã va askãlta ačeastã armonie fãrã a fi mișkat de çn simçimentã niãșã. Aivi vizitatorãl, asemenea pelegriãlãlã çe merg la Lokãrile Sante de a se ãnkina, aflã în sãnãl lãnișteãl m' ãsingrãtãdãii sãn-çenieã altarãlãlã pentrã a adãçe prinãșãl sãșã kãtre

cherş, mi zimit de atîta strâlcire a mîndrilor, lîngă viađa cea simplă a monaxiei, zîtă pentră şu minştă demîrtăcişnea natimilor dînt kare el aleargă în mizloksl mîldimei soziale... Privînd mi observînd mîrîrea natşrei, mormintele cele tîkşte mi triste a le celor rîposadi, ne adăce aminte ce este omşl mi kă el mîlt greşemte nîsmînd ne aproapele sîş mi grîmîdînd nîmaî pentră seama lăi aşrîl ş'atîtea titlşri prin kare sşbjşgă ne cheilaldî.. Înfine aştîl sşrachi monaxi, în simpla viađa ce o petrek mi pşđinele mizloace ce aş, daş şu bînş esemnlş ce e datorş a fa ce kăşgşrşl cel înavşđitş kare a jşrat dinaintea lăi Dşmnezeş de a sşvîrşî binele în orî ce okazie. — Aîci drşmeşđl obosit de kale, şu pşstorş de la vite rîtşchînd în sînsl mîndrilor, chei amenîđadi de vre o vijelie, chei bîtşđî de viskol iernei mi amenîđadi de a fi îngronadi în noianşl zşpezilor, orî sşfişiat de feare, aflş ajştorş în sînsl aştşei familii religioase mi adşpostş în simplele aştşte killiî..

Dşrşl nş este dar şna din acele monastiri kă dominşri, kă mowii saş alte venitşri, çî nşmaî şu skitsleđş de kşđî-va pşrîndî sşxastri kare trşeskş din lşkrş mşnîlor mi daş ospitalitate celor ce vin akolo.

La Dşrşş dar se adşnş amatorii pelegriş che voesk a vizita faimosşl Pionş.

Maî mşđî bşrbađî mi femeî, kăşgşrş, kăşgşrşide, şşrorî, fragî mi plşemî mergş îmşreşnş, pentră kă kă kşt nşmşrşl va fi maî mare, kă atîta kăştoriea va fi maî plşkştb.

Fratele Andrei lăi Lina î's maî mşđî amiçi era din nşmşrşl pelegrişlor; — kăşgşrşide de la Aga-

nia mi de la Varatekz însocięaș nșmeroasa kompanie pentrș a se sși pe Pion.

Maī mșlđi kaī fșrș adșmī sșrș a pșrta m'a sși provizișnea d'a le mșnkșri, pe spinare-le, mi pentrș a merge femeile kșlare. Bșrbadii, maī deprinși kș greștșđile, mergeaș pe josș. — Șn bșrșnș monaxș nșmit Ambrosie, omș aī kșrșia perī kșt mi fisișno-miea sa avea čeva de analogikș kș infđișeare mșn-đilor, insșdia ačeastș karavanș.

Era inkș de dimineadș. — Soarele abia atșnči rșșrșise.

Plekarea din skitș, asemșnșndșse kș pornirea în espediție a șnși regimentș de voluntari, fșcea a rșșșna mșnđii de rșkniri mi kiote, iar kșiniī deprinși de a trși pe lșngș pșrinđii kșlșgșri, fșceaș ser-viřiș lor de a merge înainte mi a șmplea pșđșrile de lștratși lorș. Kiar mi în plekarea ačeasta, a atștor kșlștori kș fel de fel de kostșme mi risinđi pe poteciile stșnșilor, gșșșente čineva nenșmșrate nșanđe, nenșmșrate frșmșșeđi de a deskri șn tabloș artistikș. Inimile jșnilor bștea kșnd ei nriveaș mșnđii, mi impacișnđi de a ajșnge maī kșrșnd la kșlme, se 'n-trečea kare de kare a merge maī iste mi tot într'șn timpș șnșind glșme plșkște.

Depșrtșndș-se de la Dșrșș se adinșirș, mer-gșnd pe lșngș kșrșșl rīșledșlși Skitșlși, într'o pșđșre deaș de brazī mi de fagi. — Anele ačestși pșriș șint renșmite de mșlđimea pșstrșvilor če se gșșesekș în ele, isvorșnd din înșlđimea stșnșilor lștrășșe, kșrșgșnd în kaskade neste bolovaniī de neatrș mi neste kopaciī čei gromī kșzșđi de vijeliī mi de greștatea anilor. Înaintșnd la o distanđiș ka de trei

kartșri de orș, ajnsereș într'o fșndștșrș a pșdșrilor și kare se nșmemte Fșndș-Skitșlși, de șnde se in-
 ęene șșișșl ne mșnte. Mergșnd mai 'nainte spre
 șdș-estș sosirș lșngș rșșleșșl nșmit Lamartin; mai
 în șșs de akolo se așș iar șn rșșleșș kș kare aęe-
 sta se impșeșș. — Rșșleșșl ęel đin șrmș se nșme-
 ște Serafin. Pșdșrea aęi este intșnekoasș și lokșl
 foarte romantikș. — Kopachı nșmșrșnd mai mșđđi se-
 kolı inaldș kș mșndrie krestetșl lorș pınș la nșori
 și ramșrile lor ștșfoase askșndș lșmina soarelși,
 asemșnșndș-se ka kșm ar intra ęineva intr'o adın-
 ęime fșrș fșndș. Mai departe ęe-va se deskide o
 mikș lșminș: poiene verzinde și kșteva kolibı aratș
 adșpostșl a niskai-va pșstorı kș tșrmele de oi.

Nșmele rșșleșșlși Serafin ureokșș ne inșđđat-
 țl nostrș Fratele-Andreı, și intrebș desșre el ne
 kșșșrșrș.

Ambrosie șeșș ne șn kopachiș și arțș kș de-
 gitșl la apele rșșleșșlși limpezi ka kristalșl și kșr-
 șnd kș șn mșrșmșrș șșșrelș; inęeș a zięe, đșșș
 șn șșșinș ęe skoase: — nș este ama de mșlt de
 kșnd rșșleșșl aęesta se nșmemte ast-fel; el koprinde
 o istorie foarte tristș, askșltadı-o daka aveđđi pșęere
 a o așzi.

Și toatș societatea se onri impșejıșrșl kșșșrș-
 rșlși kare vorbind, inși ștergea đin kșnd în kșnd okıi
 de lakrime.

— Nșmele rșșleșșlși nș este ama de de mșlt,
 kontinș el. — În timșșl rșșvrștirilor de la 1821, in-
 tșmșnșndșse marı nenoręiri la mai mșlte familii,
 mșđđi oamenı rșmaserș șșręaęi, și o mșđđime de fin-
 ęe perdșrș ne ai sei kșnoskșđđi saș rșdenıi. O

femeie тѣпѣрѣ атѣнѣї, nekъnoskъtъ, кѣ о їмбрѣкѣ-
 minte neagrъ, veni de neste мѣндї шї се прїпѣшї
 п'їн ачесте lokъrї selbateчї ; ea petrechea iarna prin adъ-
 postul стѣнѣїlor, iar vara prin skorбѣrile kopayilor.
 Fъrъ a штї чїne va че дѣrere askъndea sъfletel eї шї
 pentrъ че їмбрѣдїshease astъ vieadъ пѣsnїcheaskъ, шї
 maї ales кѣ ea нѣ shedea tot-d'аgna la ен lokъ, ka
 sъ нѣ і se шtie lokъїngа, пѣstorїї шї пѣrїnцї kare o
 їntъlnїea prin пѣдѣrї, змblъnd кѣ kapъї їn josъ, prin-
 seserъ oare kare simдїre de nenorочїrile eї шї її lъsa
 de a le xraneї їn kalea eї ka sъ le poatъ гъsї. Ea
 era trasъ la kїnъ ka o змbrъ шї avea asemъare кѣ
 kъvїoasele... Fiїnd ea їn chele дїn зrмъ rъъ bolnavъ,
 дїn мѣrtъrїsїrea че a fъkъt-o, агъtъ че-va despre
 soartea eї, шї d'atъnчї se нѣmї Serafїna. Ea se vede
 кѣ venise дїn partea de dїnkolo de Milkovъ дїn
 Цѣara Romъneaskъ.— Se їnдеlege кѣ nїskaїva nenor-
 очїrї grele, saъ nїmte sъferїnge a le їnїmeї sale, o
 fъkъse sъ ajъngъ їn аша stare de misantrонїe. Ea
 trъї їn ачeastъ stare їmpreжrел lokъrїlor d'аїчї їn
 tїmpъ de чїnчї, shease anї ; шї tot-d'аgna venia de
 шъdea їn margїnea ачestъї пѣrїїamъ, чел че nar'кѣ
 rъspъndea prin мѣrmъra sa dъlче шї melankolїkъ
 la дѣrerїle шї sъsnїnele sale.

Їntr'o zi se їntъmnlъ o katastrofъ nenorочїteї
 Serafїna. — Era їntr'o zi de varъ атѣнѣї. — Tokmaї
 nїmte пѣstorї, trekъnd кѣ oїle, аззїrъ de departe дї-
 nete дѣreroase шї nїmte gemete sfїmїetoare. Eї алер-
 garъ їndatъ snre ачel lokъ. Dar че їntъmnlare,
 Dъmnezele! eї гъsїrъ ne Serafїna кѣzъtъ кѣ fаda
 la пѣmїntъ шї їnъndatъ їn sъnge. Ea нѣmaї нѣtea
 de дѣrere... Starea їn kare ea se гъsїa mїшкъ преа

mălt inimile pǎstorilor. Nenoročita emise de dimineauă dǎpǎ kǎm îi era obișeial, sǎ kǎleagǎ mințtǎrchi prin pǎdure și a dat kǎ nișorǎl într'o kǎrsǎ de ferș pe kare niște vîntori o așezase pentru a prinde vâlni. Nișorǎl ei era sferimat de așel ferș. Ea rǎmăsesse în așeasť stare mai o jǎmătate zi pînă a azzit-o așei pǎstorǎ kari venirǎ în ajștorǎl ei. Săngele tot înkǎ kǎrgea; și ea galbenă sferimă și mai mălt moartă, pentru înția oară se rǎgă la omș mai mălt de kǎt izi Dămnezeș, sǎ o rǎdișe de akolo și sǎ o dăkă lîngă rîșledă ei prea izbită.

În dărerǎ și în gemete, abea ei pǎteră a'î skoate nișorǎl din așea kǎrsă. — O lăară pe brădele lorș și o skoborǎ înșetinelș de pe stănkă pînă o adăse la așest rîșledă. Pǎstorii snșseră kă îndată șe ea bǎș din apă adormi pentru tot-d'ășna. O kǎșe de lemăș, vedăi-o!.. fǎ pǎșă la mormîntă ei lîngă așea stănkă. Săfletă ei așă măntășire prin dărerile și sșferișdele ei, și ea akăm odixnēște în lokamăș elor drenăi...

Okii tătlor se întoarseră snre o stănkă kare era înșeviată, șnde în adevășă zăriră o kǎșe de emăș. — Așeasta era mormîntă Serafini.

— Păriășă ei înșă, kontinșă bătrîșă, tot este. — El ne adășe aminte de netreșerea ei între noi, de nenoroșirile omășă și nimikăș viedăi lămei așestia!

Sferimănd monașă, întinșe mășnile snre stănkă, făkă semășă kǎșchi și se adreșă kătre toșă: — Înkinășă-vă, fi meș, kăchi nimeni nă kănoaște șe fel îi va fi sferimășă!.. Să ne rǎgășă tot-d'ășna șelăș Prea Înaltă!

Șei mai măldă avășă okii mășășă de lakrime as-

kăltănd la ayeastă dramă spăsz de bătîrîni monaxă. Toți imitară ne bătîrîni fătănd semnăi kredinței; și între maișile de la Aganica, în mizlokăi kăgora Lina netrekăse șease sătătămăni, aflăndăse și dînsa dînpreeșă kă sođăi ei, preekăm o maî renetarăm, fătă și ea semnăi kășchei, țeasa țe șmăi de măișămire ne toți komnetrekătoria și maî ales ne sođăi ei Fratele Andrei.

De aci toți fătă ne kaî, și kăișregii nostri lăară drămă înainte, mergănd ne drămări kotite, și ărkănd ast-fel ka o oră și jămătate, pînă în ănenășă vade stănka Gardările, lîngă Poenița, de șnde isvorește o frămoasă kăskadă, și d'akolo maî 'nainte se află Stînilă, în koastole măteli, — lokăi de înțiluire nentă pătoria și șnde ei măișă oile. — De akolo în șsăș în ăene șșimăi ăel greș. Kaî, denrișă a se ărka ne stăni ka ne pătăi, șșiaș înainte, pătănd ne șeșele loră o însemnată povară; iar oamăni ăei ăe mergeaș ne jōșă, kăștară a pătă niște kolđari de feră la nișoare, preekăm obiăneskă mătăni vîntoria, șne a pștea învinge atîtea anevoinăe și a se akășă la înțilime ne potăi strîmte, și ne la șnele lokări foarte perikăloase.

Șne ori șșimăi ne stăni e așă de reșede înkăt ar fi năste pătăndă de pratikat daka n'ar fi ăborii și plăntele de kare șă se poată ăine-va așka și a se șurjini; ne la alte lokări înșă potăile se denătează de șă șăbra și ramările konășilor, și nă rămăne de kăt kolđările kremenii într'șă șșimăș păea reșede, în kare lokă kreskă nămaî fragii și afișne, și ne șnde e șingărel kină șă lokă de ăkat.

Maî în șsă se în ăene o rîșă în forma șnei rovi-

ne, nășită Sgiabăl-Gardărilor. Ea este mărghinită de stânci kolosale de o formă korikă.— Totă felși de kolone și de piramizi sînt înfrîșate vizitatorului pînă ce, dăpă o kale îndestăl de întinsă și anevoióșă, încene a ajunge la kálme. Mai bine de 2000 stîngeni este înălțimea muntelăi kare este vîzstă kiar d: la Galați și zne orî de pe Marea Neagră.

La acea înălțime, kiar în lăunile chele mai kăldroase, kată cine-va a îmbrăka kojokăl. — Vîntările sînt foarte izăi și aerăl de tot reche. Okălă însă rătăne zimită privind ačeastă mărcaă kálme, kare seamănză întokmai ka o koroană enormă păsă nekănel zăși gigantă... .

Natăra represintă ză che nemărghinită de frămăsece și de strălcăire d'asăpra ačestăi munte... . Geniăl kreațiunei vorbănte ači omăslă într'o limbă divină, desvălind dinaintea okilor zăi mai mălăi sekoli che trekărză, și arătănd zămele lăstate de revolăuile elementelor... . Atătea fenomene măntoase, adăpăimea văilor, strățările pămîntăslă che se deosibesă zănele de altele prin kalitatea și kăloarea loră, stăncile skarpnoase che încoronează mănuăi, rînele și kiar anele profănde pe la zănele lokără, afirmă katastrofe provenite prin delăvii săă prin irămăuăni volkanice.

Atăni mănuăi rădikăndă-se n'împregiărzăl Chiahlăslăi kă vîrările vinete și albastre, kăte odată askăuse săst ză fămă și noză, represintă spektakolă valărilor măruă. Soarele se pare a fi mai măredă și cheră mai senină; iar răsărită și apănerea soarelăi prekăm și răsărită lăneă, formează niște tabloură che însămi geniărilor țelor mai eminate le ar fi kă anevoe ză le deskrie bine. — Năorăi sînt prea

aproape, și câte odată se lasă mai jos de vîrfurile sale cele în formă de cetăți fortificate. Prin vîșii și sub poalele sale sînt orî ploșți iar la vîrfuri este senin și timnăl cel mai frumos. — Trăsnetul lovind în sîna din acele stînci răsună ca cea mai mare pîtere și urletul său se repetă prin eko detunător. Cîine însă ar fi în stare să descrie întinerikl vije-lilor, viscolul și gerul iernei, troienii cei mari de zăpadă ce akoperă aceste vîrfuri kolosale, și primvara când se tonesc ghețurile renezind acele cascade ca kare par'că ar voi să înzordeze pămîntul întreg?... Stîncile sale, pe vîrfuri, avînd deosebite forme și mărimi, cea mai neînsemnată dintre ele e de mărimea sînti kastel. Nămirile lor kiar, date dîntă împregiurări și în deosebiți timni, aș oare kare analogie ca bizarieria formelor ce aș.

Măntele acesta e klasikă sînt orî ce raportă. Kavernele sale, grotele și stîncile își serviră de refugiș poplăgiilor în timni de reshelări și în goapele lor de alți popli. Dacii, popliș antikș, îl aveă ka sî lokș divinizat, și pe kălmînile își konsakraseră lokșingele Zeilor.. Din timni cei mai depărtăți și pînă în zilele noastre el fî vizitat mereu de cei mai însemnați oameni; generali, domnitori, bîrbății celebri konsiltarș pe erimidi, lokșitori de aci, despre destinele țerei și despre destinele armatelor în resbelele ce le avră... În fine aicî libertatea gîsi sî azilș și religînea temnăl ei!.. Domnitori țerei veniră sîntl câte sîntl de a'l vizita și metropolidi asemenea de a bine-kăvînta lokșurile, apele și pîdșurile sale. De gîrș împregiurș, osebit de skitsleje, într'o distanță îndestă de mare, se află

monumente glorioase de devoțiune și eroismul Românilor, fondate și dotate de dinși că skopș de a întregine esempe șmane... Koloniî întregi de cășguri și maiți lokșeskș prin ačeste șante lokame și ponșleazș singșratevile și klasičile ačeste țărîmșri; ței țe, komformș șantei lor vokaișni, aș îndatorire de a da ospitalitate și a șmșra đrșrea țeilor nenoroiđi...

De pe șna din kșlminile Chiașlșlși se vđđș toate ačeste minșni a le natșrei, toate ačeste nenșmșrate și strșlșvitoare frșmșșeni, de kare el este inkongisratș. Bistriđa țe vine din Bșkovina și okolește noalele lși, formeazș nenșmșrate kaskade, đermșrește kotșne, vși nitoresči, rîpe și ștșnči de granitș, pe lingș kare anele sale trekș ka o lșminș a șlșgerșlși. Pșmștiî ței mai aleșni se gșșesk în kșrsșl șndelor sale limpezi kșm e kristalșl; și kare din țe în țe aparș kreskșnde rostogolindș-se neste bolovanî și neste ștșnșile arșnkate de timni dinaintea ei. — Pștamiî și vîntșorii șînt foarte îndemșnatevi de a înfrșnta frșiea apelor sale. Pștamiî ameșanđi d'asșmșra șnor birșe de kerestea saș katarte de korșbiî, lîviđi șnș de altșl și prinsî kș kșe de lemņș de niște drșgi, fak transportșri de lemņșrie și de tot felșl de provișișni, trekșnd și sbșrșnd kș ișđiala șșgeņiî neste ačeste katarakte inkșntștoare... În kalea lorș aș a vizita Peatra și Bakșș, orame impoartante; trekș pe dinaintea atitor sate și kștor va monastiri, niņș se depșrteazș și se perđș într'șn orisontș vastș și akonerit de țeapș.

Toate ačeste se pot privi de pe Chiașlșș, toate se gșșeskș pșșe în rșndș impregișrș lși...

Ține-va kată a râmînea mai málte zile mi nouăi de a stădiea aचेastă înaltă mi săblimă sitzagiune!..

Se gъsehte pe vîrșl săș sragiosă ४n mășkiă prea elastikă ka de vre o palmă mi jămătate de 'naltă, mi desemnat kă chele mai strălăcitoare kăloare ka kă ४n smaltă, akoperind o mare parte a kălminei, în kare ničiorăl se adîncehte ka într'४n elementă liksidă. De altă parte niște kopचेi de o înăldime abia de patră palme, mi kare kreskă anlekăđi la pă-mîntă, formează singăra pădăre pe vîrș-i de tot, dia kare se improvizează kolibile de pезet, mi servesk de lemne pentră fokă — Ei aș oare kăm forma mirtălăi mi daș o aromă delicioasă kănd ardă. — Kăt desăre iarba de prin văchele este ४n che de admirat kăm e de verde mi kăm florile, kă chele mai vii kăloare mi kă ४n profămă dămnezeeskă, așterne ka kă ४n kovoră aचेste somităđi. Tărmele de oi se păștblă pe kălminile chele înalte mi paskă în liniște pășănea profămată săb stăncile chele gigantesčă, pe lîngă kare se adăposteskă de șragane. — Lanțele akolo de la oi saș de la vacă e che mai đăche mi adăkătoră de stăntate... Păstorăi șăđă prin kolibi de frănză, kă kăini alășăria, păzitoră tărmei; mi fak a se așzi din tilinche chele mai păkăte mi chele mai amoroase kăntече. Înșfirmită varietatea tărîmălăi, smaltăl de kare e akoperită, păriășe kărgănd ka diamantăl, stăncile kă figări măređe, cheșl senină d'asăpra loră, kăntечile armonioase dîșăștănd kă măr-măra făntănilor, ne fache a gъsi în achel lokă fră-mășeđea Paradisălăi... Nămai akolo omăl rășăflă liberă, akolo poate ziche kă se află lokăinda În-gerilor!..

Fratele-Andrei zise strîngînd la inima sa mîinile
Linei:

— Кът сînt de fericitîș aflîndu-mă aici! O! strî-
lucitî Romînie! O! strîlucitî Moldovî! . . .

Toatî adunarea alerga grîne, grîne risinite pe
iarbî și ne potevî dintre stîncî, ca sî admire frî-
mîșeșea Paradîsului, ca sî priveaskî cerul! . . . Kaiî
nikezarî ca kîm și ei lîaș parte din bîkîria sbîr-
dalnikî kî kare se arîtaș stîncîniî lorî. Pasîrile, kînd
se lîmineazî cerul dîpî o ploaie, sborî din lokî în
lokî skocînd sînete de serbare, ama și adestî fiî ai
oramelor sbîrdaș ca acele pasîri plînc de bîkîrie,
aflînduse într'o regiune mai înaltî, rîșfîlînd adestî
aerî vieșitorî, și privind lîmina cerului kî șn mai
mare entîsiasmî. . .

Ajîngînd dar kîltori nostri la avel terminîș, de
șnde se poate privi toate acele rîne sîmîntîtoare
așternute și îndesate de stîncî și de brazî, și vîr-
fîl cel mai înalt al Pionului ce se nîmîște Panaghia,
kî destîlî admiraiîe gîsîrî kîrgînd din stîncî o
fîntîntî kî o apî limpede și foarte reche, și kare se
nîmîște fîntîna Metropolitului. — Pe o poianî a-
kolo tîbîrîrî și închenrî pîegîtîrea de ospîdîș. — În
façî de niskîl cel kî apî se aflî, spre rîșîritîș, o
neatrî mare sîb kare se formeazî o kavî, și kare
este nîmitî Пещера Ізі Ghedeon. — Se poate çi-
ne-va prea bine adînosti akolo în timpîș de ploaie.

Dinaintea șnor fokîri mari aprinse kî lemne de
șnianîș (ama se nîmeskî koplîçeiî desure kare vor-
bîrîm), trîna vizitatorilor se așezase privind soarele
kîm skîntîtase dîpî stîncî și nîșorîl cel de fokî

kare învâlia orizontele kombinându-se cu flacăra cea răsunătoare a focurilor de jos.

Ţimpii de acest fenomen ce forma un nou tablou pentru aceşti admiratori, uitaseră oboseala culturii mi par că ar fi voit să se ştie mi mai departe d'asupra acelor stăruiri, spre a putea zări încă soarele care perise de la ochi lor. Lăna însă ca un alt fenomen, esind de cealaltă parte în forma unei cornă de lămină, semn de lăna nouă, să alt-fel *krai* *noş*, a căria vedere poroşi o salta fiind o monetă în mână mi crează de prosperitate mi de fericire... veni la rândul să încete privirile acestora, cu raze de lămină care o încongera de o arieolă...

Câte-va kolibi fuge îndată improvizate de plămăieşi ce se căsaseră împreună cu vizitatorii Chiaşăi, mi fuge așezate în direcţiunea către care bătea vântul, pentru ca să fie focurile adăpostite. O nesfârşită mişcare, o mare activitate se vedea din partea tătălor. — Mămăligile ferbea în ceaune de tătăi, puşi de grăunţ se frigea în lungi friguri de lemn de brad, penţii sâriaş pe cărbuni, păstinele cu lapte mi cu brânză erau destinate, se pregătea o masă întinsă mare pentru aceşti admiratori mi contemulatori ai Pionşăi.

Dar mai înainte d'a se încete ospeţii de fie care atît de mult dorit, pentru că ne munte foamea din ce în ce se adaugă prin influenţa aerului ş'a unei, mi un om măruntă căt trei; pe când totu aştepta dar cu nerăbdare înceterea ospeţii, auzi despre partea noastră nişte detăruiri de arme, mi după câte-va momente o altă ceaţă de vizitatori venia spre direcţiunea focurilor.

ajnsereb dinaintea stăncelor konsakrate prin tradițiune fiicei nenorocitelăi rege al Dayilor... Dokia travestită ka o pistoriță, mi kă oișile împregișr-î, însfîș resnektă vizitatorilor; — prin înfîșingă genișlă ei zimeshte ne pistori mi ne vîntori kare se oprește în fața stăncei sale mi se răkorește din rîșleușl Albș, kare kărge la nișoarele ei... Pișorșl Săxastrălăi, iarșmi o stănkă kolosală, se vede în drentăl ei. Brazî tineri mi verzi, kreskănd alăștria kă stăncele de akolo, mi șn mășkiș, asemenea mi-nșnat ka cel din vîrfșl măntelăi mi o earbă kă flori, înkongișră ka șn temulș bșstăl fetei de Împăratș... Rîșele din pregîșr-î sînt skarnoase înkă e prea anevoe d'a se skoborî șine va ne dîșsele, mi alte petre înkide lokăl, ka kășm însșmi natșra saș soartea ar fi voit a o garanta sșb anșrarea tărîmălăi. Vîntăl însă akolo sșfîș kă mai mare îșșială mi adesea ori valea mi stăncile se află akoperite de șn fel de boare.

O katastrofă întămplată ne la încenștăl sekșlălăi al ont-șnre-zeculea, ne deskrie istorikăl Kanțimir, făkă ka bșstăl așesta să sșfere o isbire kare îl sșfîșmăș ne jășmătate, mi tot atșnși șn skitș de maișe, șe se afla mai josș, se mterse de ne pșmîntș...

Bștrîșl Ambrosie arătbă kă degiștl o poianăș dinaintea sa, șnde fșșese odată așel skitș.

În noantea Paștilor, kănd religioasele serbștoreăș Învierea-Domnălăi, veni șn kștremșrș mare șe kăkă să se sșrne o îșsemnată parte din koroana măntelăi, mi așeasta, pșvșlîndșse în nenșmărate sșr-pășrăi mîș în făndăl vșii, lovi stănka Dokia mi akoperi de tot skitșl, dănd o nșoșă formă tărîmălăi.

Așeastă întămplare sșșînd'o Ambrosie șmăș de

înflorare inimile vizitatorilor, fьkьndь-ї a rьdika okii în sьsьș m'a observa kьlmea ьea înaltь, kare negremit trebьse sь fie formatь din vre o irьmpuizne volkanikь, în timpi foarte depьrtatї.

Konkidem dar aьeastь eskьrsisne oprindь-ne ьn momentь la rььoarele Panaghii, vїrfьl ьel mai înaltь mi kare e spre partea de la sьdь-vestь. Aьest vїrfь e prea anevoe de sьit. Nьmaї regele nasьrilor, în falnikьl sьь sborь, se poate opri kь nimte ghiare ka de ouelь mi kь okis de fokь, pe vїrfьl kremenii a-ьestei stьpчї koronate. — Nьmaї vьltьrьl ajьnge akolo ьnde omьl nь se poate ьrka... ьeї mai kь-tezьtori dintre vizitatori se їnьerkarь a se sьi, prekьm ьn pelegrinь s'ar sьi pe piramidele Egintьlьї, dar nasii lorь se oprirь kam la jьmьtatea stьpчї. Akolo ցьseskь o toakь mi ikoana Maiчї Domnьlьї, în al kьrїia nьme e konsakratь aьea mьreacь kьlmine... Mai de mьlte ori de dimineaьa mi peste zi ea se afь askьnsь în nьori, iar kьnd e de tot seninь este vьzьstь prea de departe. — În apьnerea soarelьї ea strьlььește de rьsfrьngerea razelor apьinde, ka kьm ar fi o stьnkь de azrь mi de rьbinь...

Fratele-Andreї, mai 'nainte d'a se skobori kь toatь nьmeroasa soьietate, reciti aьeste kьte-va strofe în onoarea ьereї mi a mьntelьї ьїaxlьь:

Ax! Romьnia e mьlt frьmoasь!
Ax! kь frьmoasь e ьeara mea! —
Pe ьїaxlьь lььe o stea lьminoasь,
Mьrirea patrii privesk în ea! . .

Trekətəl namte dəlčī sšvenire! —

Šimit Romənl ši məndrə stə

Gindind la pereī sale mērire,

Ši pentrə kare viața își dē!

Ačeste rīne pștea-vor sșne,

Пэдэрі ши рігрі кэнд ar vorbi;

Ši ačest mənte ka o minəne

De kəte kəte n'ar pomeni?..

Bravər'antikə, — sšntə virtəte,

Din nentəl nostrə oare s'a stins?

Vorbind de lənte — fante trekəte,

De soartea perii ši ce n'e skris?..

Məntele falnik nē ər sșne poate,

Neməritorsl mənte Чіахлѣѣ;

Sš'ntrebe Zei de noi, de toate,

De ne așteantə bine saș rēš... .

Dar falnikə mənte, kəmnii strəbəne,

Prekəm odatə ađi trišmfat,

Ka ši'n vekime, viteji sš sșne

Roməni, — fakə ʒn mare stat!..

Atənučī Romənl kə bərbəđie

S'arate ləmei ʒn brađiș de ferē;

S'adəkə pereī sale tērie,

Sš'i rīzə steaoa în sșs ne ʒerē!..

Ši ka 'n vekime strəbչitoare,

Чіахлѣ!.. fama sš'i adorəmē, —

De frəmșeđeа-ī fermekətoare,

Roməni məndri sš nē arētmē!..

Skoborând în fine iară pe șmele pe unde se zikaseră kălători nostri, se'ntărnară la Dergă unde ospătară și râmaseră noaptea pînă a doua zi. Era hotărîre ca dăpă ce Andrei și Lina vor însoți de aici pe religioase pînă la mănăstire, să mai meargă de a vizita oare kare monșmente m'apoî a lădrumș sure Odobestî...

Dar Lina adăkândă-și kă plăcere aminte kăte bșnă voindă avșese kătre dănsa maika starița de la Agania, pe kare o izbea kă pe o mamă, de a ceea voia să râmie kăte-va zile akolo kă dănsa, pînă ce Andrei se va întărna de unde avea să se dăkă pentră oare kare interese.

Partikularăl împreună kă soșiea lăi, din zioa eventărei petrekăte la Xangă, păreaș kă deveniseră chei mai bșni konsoci din lăme.— Ei încheșseră o viață nșoă. Kăte pentră Maria hotărîseră kă dăpă ce va trece timpăl vakandii, să o instaleze la skoola de la Varatekă. — Iar mama ei ce înkă tăcea, nș încheța d'a se konsolta kă tată săș, partikularăl, de a i face oare kare fondă kă kare să o doteze. — Șn-gele apă nș se face niči odată între mamă și kôpilă!.. Însă ea blasfema pe Jidovi kă șni ce i a fost rșinat kă împreșmăștrile și kă procente le ce le lăaseră, din kare kășș nș le da măna a face prea mălt pentră fiika loră, dar mai ales ea da Diavolilor pe samsarăl kare o făkăse să fie ama de fărșioasă pe bșrbatăl ei.

Plekând dar kă toșii de la Dergă și mergând tot kă kinăl kă kare aș fost venit, m'aș întărnit kă toșii voindă de a se întărna pe la Deală-Doamnei.

Ama femeile fiind amețate în nimte kare kă boi

eraș tot-d'asna înainte mi șmpleaș aerul de căntecele lorș, iar bărbății veniaș în șrma karelor.

Ei skoborîră Dealsl-Doamnei mi rșmaseră la Metokș lși Balan, desne kare maî vorbirēm, pentrē a ospēta. — Oameni intreră akolo în birtș, țe era o kărçizmē întreginștē de șu Jidovș.

Șnșl dintre ței țe insodja kōmpania, zise kētre șu konfrate.

— Nșmaî pe vîrșel Chiașlșșisi pșterēm rșșșfla fșră a vedea Jidovî kș okiî; — șite-î în țe nekșrșdenie trșeskș mi kșt șînt de barbarî!

În kărçizmē se afla șezșnd pe o lșvîçioarș șu omș kș o fisionomie maî mșlt selbatikș, kș șu pșrș lșngș lșșosș, kș o pșlșrie veke, a le kșriia bordșrî eraș netrekște kș niște sfoș kare le șinea în șșșș, kș șu șșmanș rșntș pe dînsșl mi auroane fșră o-șinçî în niçoare.

— Negremit, adșogș țeș de șșș, kș Jidovîi a lșsat pe așest șereanș fșră pșlșrie în kapș și fșră oșinçî în niçoare, .. Rakîșl! blasfematș bșșteră a rakîșlș șçide mi tikșloșemște pe șeranș! ..

Șereanșl fșkș okiî maș la dînsșl mi par'kș ar fi voit a afirma kș șu șemșș din kapș kș așșa este.

Șeranșl eșși afarș lșșșnd pe nșoiî oasși șș se ospșteze mi șș vorbeașkș țe vor voi: ..

— Așși fi bșșt aîçia vin bșșș romșneskș, kontinșș așela, dar pșin mșșinile Jidovilor, ka kșm ar fi șu blasfemș, totșl degenereazș mi totșl se strikș, nîrș mi vinș! ..

Kș toate așșeste șș șergem, zise Fratele-Andreî țeșlor lalçî kamarazî a î lșî, kș șite karșle s'aș

depărtat prea mult; să nu mai stăm aici. — Paris și Elena ne așteaptă la momie la dîmni.

Emirul din birtea lui Bălan trăsîndu-mi băfînd, fiind nemulțumit de nekăruțenia și tratarea ce o aflară la Jidovul orîndar, și plecară pe sîb dealuri ca să treacă frumoașa și lînga vale roșată de ape, pe lîngă pîduri.

La oare care distanță, Fratele-Andreii, împresuțat cu patre ai săi kompanioni, fără sîrîrîndu-și așzînd o larmă și niște gemete spre partea opusă a dealului, în marginea kodrului.

Andreii repezi călăi într'akolo.

Aici gîsîră pe un Jidov înkăirat cu sîteanul care fusesse mai înainte în kăruț; Jidovul însuș era bătut mărș și mototolit între rikici, strigînd căt partea: talxari! talxari! sîridi!..

— Stai, lădo, că am să te țigă! Tu mi ai dat rakiș că rădăcină de mîtrăgînă de mî înebnise și eram să mor!.. zicea sîteanul pînd genskii! săș cel greș pe pentel Jidovului, care că o mîntă pînea pînga sa în drentel inimeii strîns și că cea-l-altă omnia kăpîtel d'a nu fi lovit de peranș.

— Cine e akolo!.. ce este akolo?... întrebă Andreii că o voce detșnătoare.

Peranșul vîzînd că se apronie oamenii, își puse binimorș kăpîtel în teak, și Jidovul skăpat oare căm de sîb genskii lui, vîzînd mai ales că vin cei trekători în ajstor-i, striga și mai tare că are să meargă că el la sș-prefektorș și că o să se jșdece la kriminalș, că a voit să i rădăce viața și să'l jșfiaskă...

Пъiamșul intimidat oare căm de apronierea atî-

tor oamenii, anșkă de'i mai dete ʒn pșmnș în kanș, kare făkă ne Jidovș să strige mi mai tare.

— Măi blastamatsle! ʒe emti tă, tălxarș?... zise tare Paris, kare, așzind larma, se înternase, lă-sănd ne soșiea sa în kară kă boii.

— Nă sînt tălxarș, dar voesk a nedensii ne o listă șnșkată kare m'a jefșit ne mine mi ne frașii d'ai mei, mi a șșnt șngele mi m'a făkșt să nă mai fiș omș!..

Paris kă destăle mirare văzș în Jidovșl bătătă ne samsarșl săș.

Andreii mi mai înmirat, kănoskă în el ne Avrēmș kare la Poiene își răsbăsnase în kontra lăi Terapont.

— Kokoane Paris! eș sînt! eș sînt Avrēmș, prea șșnșșl dămitale slăgă! samsarșl dămitale! talxarșl așesta a voit să mă omoare!

Partikălarșl rămăseșe înmărmșrit, pruvind kănd la đeranș ʒe se șita kă o kăștătără mi mai înkrșntată, mi kănd la Jidovș, ʒel ʒe se înkrărageașe mi prinsese la limbă, avănd ʒn aerș atit de lingșșitorș dînaintea lăi; dar își adășe aminte de intriga ʒe o đesșe între el mi femeea sa kă fleakări mi kă min-șianii, mi în lokș de a i da drentate mi a'l șșșđine, rășnșnșlăi fă:

— Te mtiș jșpăne kă emti ʒn șiretș!.. șșne ʒe te adășe p'aișii?..

Avrēmș kare nă se aștenta la ʒn asemenea rășnșș dîn partea partikălarșlăi, prștșktorșl săș de mai 'nainte, adăogă, am plekat prin sate să adășn ʒeva marfă pentră iarmarokă de la Făltișeni...

— Da, vine prin sate la noi blastamatsl așesta

kș mincișni mi înșelătorii!.., îl întreprinse sșteargl kș zn tonș xotbrîțș, vrea sș kșmpere vite, pei milinș ne nimika; apoi îmbie ne oameni kș rakiș dresș de țgrș mingile oamenilor! — șmbler tot-d'asna kș polobocelș lîngș el...

— Nș este adevrat! nș este adevrat! adșogș Avrșmș.

— Vedegî mi dșmneavoatrș polobocelșl kare il șurșeiș eș!.. Șșne, Ișdo! nș mș imbiai ne mine sș beaș mi sș merg sș îndemnș ne oameni din satș?... adșogș plșiamșl kștre Jidovș.

— De șnde știi tș kș avea rakiș dresș? întrebș partikșlarșl.

— Am bșrt eș, din pșkatele mele, de la dșmnealși!.. îl kșnosk înkș de kșndș dinea kșrșișma de lîngș Trei-sarmale la Iasî. — Kșnd beș zn pșxarș din așel rakiș dresș perzi mintea! — înebșnește omșl mi dș tot șe șre ne șșfetșl lși!.., zise đeraș.

Andrei se șitș lșngș la partikșlarșl, kare în mșnia șe avea pentrș Avrșmș, dete drent sșteanșlși: — bine ai fșkșt aistși blastamatș! — Îl kșnosk eș ne dînsșl!

— Kokone Paris! adșogș Avrșmș, dșmneata mș știi! — Eș șînt negșđđtorș... am fșkșt negșștorie kș dșmneata!..

— Da, am fșkșt negșđđtorie kș akșm e șș'mi vînzș momiile kș toba, zise partikșlarșl în sine.

Fratele-Andrei, ka zn adevrat konștitușionalistș mi konvenșionalistș, lșș vorba pșîndș se ka intermediatorș între partizi.

— Prekșm de a se tolera Jidovilor saș ori kșrșia streinș în đeara noatrș de a șvîrșmi nekșviin-

pe mi a abza este nedrentă, tot asemenea este nedrentă ka fie kare s'ăi fakt singur satisfacere. — Trebăesk legile mi esektori loră s'ă pe pe fie kare omă la lokel s'ă, prin îndatoriri, mi nămai legea s'ă pedensiask pe cel ce se va abate... Jidovii se învâdeskă, răipă pe Români mi korămpne pe amploti; kălna este a noastră! — Proprietari se serveskă de ei spre a desnoia pe đerană mi le tolerează, đănd-le xanări mi kărgăime în arendă, s'ă fakt toate nekăviingele mi miheliile în satele de pe momiile loră... Săteană este o viktimă mi n'ăfă de nikăiri drentate, pentră kă mi amploti s'ănt mihăiri, s'ănt korămpni prin bani loră. — Pentră kă Jidovă este kărgăimară, păinară, măchelări mi tot komerăis în măinile lăi năăineă strigă; — đerană se revoltă mi în kontra Jidovăi mi'n kontra celăi ce l-a adă în tîrgări mi în sate ka s'ăl prade... Trebăesk dar legi kare s'ă prevază ačest răă mi s'ăl mărgineaskă, mi trebăesk oamenă kare s'ă anlice legea fără părtinire pentră toăi. — Alt-minteră s'ăntem în anarăie mi niăi de kăm în progresă năăineă...

Avrăm, skăpănd din măinile înfăriatăi păiașă, ar fi rămas măăămit de diskărsă lăi Andrei, dăka nă'l ar fi kănoskă kă el întorsese mîntea verimăareă sale ce îmi părăisise kredină părinăilor, pentră a deveni kremăină.

Partikălară nă fă de lok tărbărat pentră kă samsară s'ăă mănkase trănteală de la săteană mănteană.

Dar Avrămă se konsola, înghinănd lakrimile mi mănieă în pentră lăi, kă va veni șn timpă kănd toăi

aceștia vor ajunge la amănș și el le va lăsa, înmăș-
măștând-și, o șșș la șșș procentș...

VII.

Dinaintea ruinelor cetății Némțu.

„Nș șșșș ce poate fi kș n'ai venit de trei zile la
lokșl șnde te amțentam! — Mereș mș șitam șpre
Neamșș, emiam în lșnkș și mș șrkam pe movișka
șș te vșz de departe. — Kșmnșl era amțernșt kș
flori pe șnde eraș șș treșș, vintșl rșkorea arșșșđa zi-
lei și șmbra mesteakșnilor era plinș de șonte. Me-
reș șșneam șrekeș s'așz kșnd veș veni, askșltam kș
lsare aminte daka așșiam pe șine-va kșntșnd prin
pșđșre, — plesniam mereș din frșnzș ka șș 'șđ đăș
semnș, ștam șimitș și inima imi tremșra de bșkșrie
inkinsindș-mi kș eraș p'aproape; đar intr'o ast-fel de
stare kinsitș, kș mintea tot la tine, amțentșndș-te, și
vșzșnd kș nșmaș vii, inșenșiș a mș teme kș oare
n'am fost inșelatș kreșnd vorbele și așele șșrș-
minte kare mi le șșșeai?... Rșșșnde daka ai kșvin-
te?... șșșne ce te a oprit ka șș vii?... Ah! am
plșns kreșnd kș m'ai amșgitș, kreșnd kș nș mș
maș izbemști!... Veșș, Grigore, kșm imi ardș mșșnile
mi inkolo șint inșhedatș ka kșm auș fi prinsș de
frigșri!... Inima imi bate tare și aproape kș nș pot

vorbi, pentră că te vâzuiș de odată, fără să te aștentă!.. —

Acestea le zicea Maria lui Grigore, pe care din întămplare îl întălneste la capătul pârâii, când vrea să treacă apa ce cărge tokmaî pe sub dealul unde e cetatea cea renăscută.

Grigore rămasese mărmurit dinaintea Marii pe care căzta a o reasigra, prin o dăruce căzătoră mi sârziându-i. — De aci ei îndrentându-se pe poiana cea verde, spre iazul morilor d'alături, Grigore zise:

— Nă Marioară! n'am pătăt să viș fiind că am fost reținut de trebî mi kiar akăm sînt în drumă de a merge la iarmarokă de la Fălticeni... Reasigra-te mi fi liniștită! Dar ia spănemî, ce întămplare fără să ne întălnimă tokmaî aici dinaintea cetății lui Ștefan Vodă? — Unde mergi d'aci?..

— Veniam într'adins să te găsesc, zise Maria, să te întălnesc negremit pentră că trecăseră atîtea zile mi nămaî sosiaî... Am plecat împresă că mai țile ce veniră pînă la țîrgă mi d'aci vom merge la monastire, fiind că ele aș să dăcă șaiakări akolo.— Mai țile rămaseră ca să țîrgăskă căte ce-va din piadă de la Neamă pentră biserică. — Dar eș te vâzuiș din capătul țîrgălei că veniaî desure Vîntorî mi di emiș înainte!..

— Ce răș imi pare că n'o să fiș mi eș la monastire! Ce o să fak? komitetă mi a însărinat că nimte trebî, de a merge la Fălticeni că s'a înčenț iarmarokă, dar îndată ce mă voiș întărna, ne vom revedea la Varatekă. —

— Mă amăgești înkă Grigore? O să te dăi de vorbă?.. Să kreză?..

— Înci jșră Mario kă nă te amăgesk!.. adăogă Grigore, kă măltă afektăție și întinzând măbinile de a o strînge la inima sa.

Maria înțelese din toate aceste mișkări kă el se răvise de dînsa, și kă toate kăte i le zîcea era nămaî vorbă să fie.

— Așa măltă skoală n'am învădat ka tine, Grigore, adăogă Maria kă niște oki înșndăți de lakrimă și k'o inimă kare abea fiind atînsă de lămina amorăli și începăse a sșferi, abea știă să skriă și să çitesk pe çeaslovă, dar simț kă amorăl este o skoală kare îmi deskide okii și mă face să știă mălt. — Lăkrări marī mă face el ka să le înțelegă!.. Amorăl are o nătere nespășă asănră-mi, leğătrile lăi sint ka niște lanțuri. — Am perdăt paçea și însăși mîntea de kănd te am văzăt și de kănd te am iăbit. — Nămaî sint stăpănă pe mine, nă pot avea o voință a mea çi nămaî a amorăli; el mă lăminează, el mă kondăce, el îmi domină simțireă și nămaî de voința lăi askălt!.. Kănd mă află singură, săă împreșă kă măi mălte măiçi și sșrori, kănd îmi fak răgăçiznea de seară și de dimineadă, ah! Dămnezăle! kănd mă află din 'naintea altarăli sșntă, mîntea mea răbțehete, kăgetările mele nar'kă sboră! — Askăltănd kăntările îngeremti, atîtea răgăçizni înfokate çe se înalță împreșă kă tămăia din altară, sșfletăl meă este mișkat de dînsule așzînd nămaî immăl iăbirei și răga çea înfokată a amorăli'. Atîta de mălt fiînd sșbjăgată! într'ast-fel de stară.

zștș mi nenorocitș! Grigore, mș tem kș într'o zi voiș
plșnge kș amarș gremala țe am fșkșt!..

— Eș te ișbesk, Mario, nș te am amșgit!..

Sș lșșm șn momentș pe Maria askșltșnd pe
amantșl ei kare se silea a i vorbi în niște termini
kșștani într'adins d'a o konvinge. — În fine ei se
despșrșirș dșpș kște-va momente, ea lșșndș drșmș
impresșș kș niște kșșgșrșide spre monastirea A-tot-
Șiitorșl (Neamșș) mi el dșkșndș-se la iarmarokș de
la Fșltișeni. Dar în așel timșș tokmaș se afla ține-
va sșindș se pe potekș pentrș a merge pșnș în kșl-
mea mșntișelșlși la mșreașa rșinș, mi fiind kș se
gșșise urea aproape la nișorșl dealșlși, pșșș sș așșș
maș toatș konversaișea așestor doș. — Așesta era
Fratele-Andreș.

Maș 'nainte d'a vorbi înșș despre klasișitatea trekș-
tșlși Moldovenilor, imprimatș pe mșri ței înegrișl mi
akoperișl kș mșșkiș aș așestei țeșșlși, pe kare An-
dreș voia a o vizita, e de nevoe sș știm ține era a-
șel Grigore mi kare fșșerș antecedentele vieșlș sale,
maș 'nainte d'a 'l vedea vorbind kș jșna Maria, pe ka-
re mi înșșmi ea nș le kșnoștea...

Sșnt maș bine de trei-zeci de ani kșnd șn jidovș
la Iasi se fșkș nevșșșt kș o sșmș de mease miș de
galbeni așșra lși, mi pșnș astș-zi nișl familiea sa,
nișl kșnoșkșșl sșl nș'l maș gșșirș... Iatș țe se zi-
țe kș s'a întșșplat kș așel jidovș.

Șn omș de o kondișie mare kemș a kastș la dîn-
șel pe jidovș mi îi zise daka îi poate gșși o sșmș
la doșș-zeci de miș de galbeni așrș, sș i skimbe kș
arșntș. Martșrș la așesta era intendantșl sșșș șel

ce șmbła ȩmbrȩkat arnȩșdeme, fiind-kȩ fȩsese volin-tirȩ la Insilantȩ.

Negremit intendantȩl ũi stȩpnȩnel fȩseserȩ ȩnȩlemȩ ȩntre ei.

Jidovȩl fiind-kȩ era samsarȩ kare se bȩkȩra de kreditȩ mare ȩn piaȩȩ, adȩnȩ de la bankerȩ nȩmaȩ ȩei mease miȩ de galbenȩ, kȩ kare se dȩse la kasa aȩelȩia, kȩ skopȩ d'aȩi maȩ adȩȩe ȩnkȩ de doȩȩ ori atȩta, dȩnȩ ȩe ȩi va skimba ne aȩestȩ dintȩi. Atȩta a fost pentrȩ jidovȩ ũi el a dispȩrȩt pentrȩ tot-d'aȩna... Se zȩȩe kȩ jidovȩl a fost sȩgrȩmat de ȩei doȩ, kre-zȩnd kȩ el a adȩs denlin sȩma de doȩȩ-zȩȩi de miȩ de galbenȩ. Se zȩȩe iarȩ kȩ stȩpnȩnel ũi intendantȩl ȩerkarȩ mȩltȩ remȩșkare de kȩgetȩ kȩȩȩi sȩvȩrmisȩerȩ krȩma nȩmaȩ pentrȩ ȩei mease miȩ de galbenȩ, din kare lȩa ũi intendantȩl o parte. Vre o doȩ trei ȩiȩganȩ, sklavi ne timnȩrile d'atȩnȩȩi, venȩrȩ de rȩdikarȩ kornȩl viktimeȩ ũi'l ȩngroparȩ tȩrziȩ dȩnȩ miezȩi nopȩii. Pe ȩiȩganȩ i a omorit nȩindȩ-i sȩ kȩrȩȩe o privatȩ la momȩe, ne kare ȩndemȩnatekȩl arnȩștȩ i a ȩnpȩșkat fȩrȩ sȩ ũtie nȩmenȩ. Nȩ rȩmȩseserȩ dar de kȩt doȩ ȩnȩi kari eraȩ fȩntȩitorȩi aȩestȩi nelegȩzȩri, stȩpnȩnel kȩ intendantȩl sȩș. Akȩm kȩșta sȩ nearȩ șnel din doȩ. — Avȩnd a se teme tot-d'aȩna șnȩ de altȩl, de a nȩ se deskonerȩ ȩnr'o zi krȩma sȩvȩrmȩtȩ, se zȩȩe kȩ stȩpnȩnel ȩn kȩrȩnd s'a skȩpat de komplȩȩele sȩș, șȩȩȩndȩ-l kȩ ȩnșȩũi mȩna sa, dar nȩ e adȩvȩrat.

Aȩela, de mȩltȩ remȩșkare, se trȩsese ȩn nȩstȩetate pentrȩ a esnȩ krȩma m'a nȩ i se maȩ ȩnfȩȩȩșea atȩtea fiinȩe șȩȩse ȩe mereȩ ȩn toate zilele ũi 'n toate nopȩile ȩl kȩnșȩa.

Poligiua 'm'a f'k'k'at datoriea pe timp'el acela, mi se zice k' aj'nsese mi n'ur la grekea m'rii sale disparigi'nea jidov'el'i, dar n' se n'at' afla kriminal'el'...

St'p'n'el d'igam' se zice k' t'z'is' m'ri de in-somnie, pe kare zioa mi noantea k'z'ia s' l' p're'mble ni'mte ka' mi o t're's'g' pe strade ka s' 'm'i g'z'siask' linim'ea.. K'z't des'pre ar'n'z't-intendant', d'p'n' ce r'mase k'z't va timp'e pe la six'z'stri' nek'z'nosk'at mi ne'c'c'et'at de nimeni, s'ar zice k' ma' t'z'is' venise de intrase in ob'z'tea de la monastirea Neam'z'el'.— Akolo ce' ce venia' n' se p'rea c'c'eta de z'nde s'nt mi c'ine s'nt, dest'el era ka s' fi av'z't blagoslovenia s'p'erior'el'i. Z'n frate ma' m'z't in n'z'mer'el' cel mare kare se afla akolo, ni'c'i k' se l'za seama de c'ine-va. Datoriea era n's'ma' s' fie imbr'kat k' o t'z'nik' de lin'z' neagr' mi s'z' poarte o sk'z'f' asemen'i pe ka'u', z'mbl'nd smerit k' okii tot-d'az'na in p'mint'e, vorbind din paterik' mi d'nd ask'ltare celor ma' mari... K'z' a'cest kin'e, d'p'n' t're'cere de k'z'p'i-va ani, se zice k' fost'el intendant' al boer'el'i din Iasi, de-venise monax'el' T... Prin strikta l'z'i p'z'ire a post'el'i, prin ask'ltare mi m'z'te inkin'z'ic'ni aj'nsese a fi n's'mit cel ma' k'vios' di'ntre p'ring'i mi a fi cel ma' izbit al ikonom'el'i. —

Monastirea Neam'z'el'i sitz'at' pe z'n mes'e m'z'g'g'init de m'z'p'i, k' o biserik'z' central'z' mi k'z' alte k'z'te-va im'p'regiz'z', k'z' kilii mari de doz'z' kat'z'ri, k'z' o s'z'm'z' de magazine de p'roviz'ic'ni mi in't'z'rit'z' ap'roane ka o c'etate, n'z'm'z'ra p'at'z'nc'i ma' bine de o mie doz'z' s'z'te k'z'z'g'z'ri mi frag'i. Venit'el' ei an'z'al'z' t're'cea de z'n milion'z' mi j'm'z'tate, kare se kons'z'ma de k'v'iomii p'ring'i, f'z'z' a da k'z'iva vre o sokoteal'z' mi f'z'z' a

întregine vre o skoală, vre un institut de a lămîna nașionea, — de a edăka jnimeea cea lipsită de mizolac!

Monastirile dar ajnseseră a nu mai fi un institut de bine faceri, de lămîna și de mîngiere celor nenorociți. Kălgărîi, acei Apostoli, fi bisericeî kreștine, ajnseseră niște tirani kruzî, oknapăiea lor principală fiind d'a ktreera pe monăi, a lăa impoșite și a înpovăra pe sbeană, ka proprietari și ka arendași. — Acestea se vără kă o îndoite kruzime și kă o mai mare tiranie la monastirile zise inkinateli.

Ikonomi dar era omă kare ptea să împreunăte pe cei dintii bankerii din Iasi. Kăt desure favoritel săă, pe kare voia să 'l redice, pentră ka el să rămie tot la lokel săă, adikă tot-d'asna la ikonomie, s'a azit kă a keltăit doă-zeci de mi de galbeni în timpul Prea sbruțelăi Metropolit. — și mai kă era n'aci ka monaxă T. să isbteaskă a se face stariuă la Neamăă, daka nu se întămăla să kază la o grea boală, de kare s'a sfârșit kinzindă-se foarte greă, kănd 'm' a dat sșfletă.

Acest omă avăse un trekăă prea vijelios în jneșea sa. El se trăgea dintr'un sată de la Banată. — Păringi lăi fșeseră de origină Slavă, și el a fost silit de a părăsi lokel nașterii sale, fiind kă avăse imbecilitatea să silăsiakă pe fiika șiăi lokșitoră, pentră kare krimă legile austriace nu rămăn indiferente; și omăi nostră a skăpat kă fșga trekănd graniăa în Țeara-Romăniaskă și apoi în Moldova. De atănci șmbănd prin fel de fel de lokșii, trekănd din șna în alta, lănd parte la revolușionea de la 1821, skăpănd în Bukovina și întărnăndă-se

mai tîrziu la Iasi, grîsi pe avel proprietar, unde intră ka intendant-arnău... El nu se însurase nici odată, dar avusesse un fiu ca o femeie română de la Rădăuți. — Reținosca legitimă pe copilă de al lui; mi pe când el se aflase mare mi tare în monastire, nu linsi de a aduce mi pe fiul său pe lingă dînsul, pe care îl învîrte karte mi i asigură un fond. — Acesta este Grigore, pe care îl vîrte vorbind ca Maria...

Grigore trecurse de trei-zeci mi mease de ani, dar în aparință arăta ka de două-zeci mi patră. Inițiat în toate amănunțurile mi slăbiciunile celor de care făcuse krescut, nu se înkina de kît Zelei vișirilor. Prin rekomandarea tît-ni-său, el mai făcuse într'un rînd însurat, lînd în kăsătorie pe fiica unui neghitor onest, care îi deskisese un kredit mare mi îl pusesse în foklîne, dar el sărăcind-se de femeea lui, o abandonă, mi se învîrte ca alta, lînd-o nenorocit...

El era însu om frumos, ca o fisionomie rînd mi ca okii albastru. Avusesse oare care rîntă de a se întroduce pînă societate; kîntea ce-va mîsikă, nu kînta rîu, mi konversatia lui nu era lipsit, nentru un, deoare care grău, kînd sînea vorbe de rîu. — În saloane trecea de un domitor de spirit, prin monastiri era sokotit de un bîrbat desghedat mi ca înaltă kapacitate... Mi într'un timp kînd arta plastografii de diplome mi de polie era kam înaintat la Iasi, se zice ca mi el se deprinsese ca ayeastă artă, înkînt imitase astografa tît-ni-său mi p'a ikonomașii cel ce l' izbea foarte mult, fiind ca zicea ca îl taie kapul la kondeiș, ayea ce nu

prea mteia chestă din șrmă, mi i înkredinșase toate trebile ce se atingeaz de ikonomie mi a le sale partikulare; de kare însă jșnele kam abșzase, kă tokase în kșrsă de kăpi-va anī vre o çinçi-spre-zече mi de galbenī... În timpă kă el fșsesse ampioiată, învșdase kăte ce-va din legile нмінтэлсі mi mai ales din șiretlikșrile advokașilor, mi se rekomanda de advokată în proçese pe kare mai de multe ori le perdea. Pe jidovi îi înșela zioa namezia mare, fiind kă era mai șiretă de kă dșni. — Pe lîngă boeri se arșta slăgă prea plekată, mi pe lîngă femei mare kșrtezană. — În fine omșl nostră, tină de çiokoiaș, de kare nă e ștrăçie în çerile noastre, pștem zice kă jșkă o oare kare rolă. dar în șrmă îi venise ideea șă pșrșeaskă lămea, șă se inkiză în monastire de șnde el odată emise; dar nă kă intençione de pietate, çi de a ajsnge într'o zi ikonomă mi starișă mi mai țurziă poate la episkonată, prin banī . . . Înșă veni gșvernșl kare, i țbie pofta, de a se kășgșri, fiind kă se lă venitșrile monastirești din șșinile kășgșrilor, mi Grigore nșmai vedea mare prokonșeală în monastire... Și fiind kă el era nșmai șn rasoforă, pștșnd șă iasă ori kănd va voi din monastire, așeasta mi otșri șă o fakă...

Çamka dar a intrigilor ș'a onosiçiei çelei mari în çeară, ce se opera prin banī de la monastiri, ș'a șfirmită; dar rșmase înkă șșvenitșl așelei epome, mi mai sînt poate kanete kare se gșndeskă șă se lăntă ka șă rșstoarne lșkrșrile, șă se mai întoarne iară timpi de mai nainte, kare le venia prea bine la sokoteală! — Intrigi prin șrmare mai sînt mi astăzi a le asuiranșilor pentră a domni!..

Dar ka s̄ konkidem, vorbind̄ de anteyedentele l̄si Grigore, n̄ p̄stem t̄t̄cea m'a n̄ vorbi de oare kare galanterii de kondsit̄ ne la monastirile de prin prejīr̄s̄ de maīci, s̄nde se prēmbla adese ori.

Este o potek̄ kare kond̄t̄ce de la monastirea Neam̄s̄ k̄tre Agania mi kiar k̄tre Varatik̄ ce vin în apropiere s̄na de alta, peste m̄n̄ete, mi kare potek̄ f̄ blasfemat̄ de p̄rintele Metropolit̄l Be-niamin., P̄rin̄cii k̄l̄s̄t̄rām̄i îns̄ tem̄nd̄-se doa-mne p̄z̄ehte d'a merge p'acea potek̄, mi m̄kar în mez̄l noūcii, eī kalk̄ k̄t̄ pot mai p'al̄t̄s̄ria, mi din ayeasta se zice k̄t̄ s'ar fi format o d̄n̄l̄ potek̄ în dreapta mi în stinga chelī af̄s̄risite... Grigore mi mai k̄ragios̄, da d'a drent̄l prin mizlok̄l r̄s̄rilor de la marginea p̄ds̄rei de stejari, trecea deal̄l d'a k̄rmezis̄ mi 'mi b̄tea jok̄ de r̄ipe mi de kodri înt̄nekom̄i, ink̄t̄ în trei-zeci de minste era în stare s̄ se afle de la Neam̄s̄ la Agania, mi 'ntr'o or̄ mi che-va mai m̄lt, la Varatek̄...

Osebit d'ayeasta el mergea de m̄lte ori d̄smi-nīile mi s̄rb̄torile mi era k̄nosk̄t de tōci ka s̄n kal̄s̄ breaz̄. Nen̄ōc̄ita Maria, ce kresk̄se în sat̄l l̄nḡ Varatek̄, 'l a k̄nosk̄t mi înch̄ps̄se a 'l ībi. Din ayea k̄s̄t̄ partik̄lar̄l chel ce înḡlesese pe j̄-m̄tate skimbarea fīcei sale, ot̄r̄ise a o d̄t̄e laski-t̄l Xanḡl, prek̄m se uit̄e, mi mai pe s̄rm̄ o m̄-t̄ la Monastirea Varatek̄, ka s̄ învede karte mi l̄k̄r̄s̄...

Dar Maria n̄ era mai m̄lt st̄p̄n̄t̄ ne sine prek̄m deklar̄ ea îns̄m̄i. Ea izbea pe Grigore ka pe chel dint̄i ne kare imaginac̄ia eī infokat̄ mi amor̄l i'l inf̄t̄īn̄ase k̄ toate gradiile ce poate fermeka o

inimă înocință ka a ei. El însuș nu o izbea, mi se gâtea d'a emi din monastirea Neamț și a merge în Bucovina să se reînsoare.

Fratele-Andrei kare arzise ațea konversațiune, aflându-se, kum mai arțătaru, s'eb deală, la kapuți kărbăreți ce konduce pînă la Țerție, keroskând cine este ațest Grigore, mai ales kă arzise de la cine-va toată istoria netrekă kă tată-său mi kă dînsu, mi înțelegînd perikolu de kare era amenințat soarta Marii, hotărî a anșu pe partikulari prekum mi pe femeia sa, kăroa le era dator kă o rekunoscînd . . .

Mergînd dar pe kotiturile dealăși mi kăgetînd kum să ia trebile ka să skape pe Maria de nenorocire, fă s'arșins arțăndu-i-se d'odată dinaintea okilor săi m'reașă mi memorabila rîin. —

Koloane de peatră mari akoperite kă earbă mi kă mșkiș staș înșirate ka niște sentinele amezate de sekoli, pe dinaintea kăroa vizitatoru trece, mai înainte d'a intra în lăntre Țerții.

Găsește cine-va în fie-kare partikulu a ațestor rîine un s'biectă d'a stădiea klasițitatea mi eroismu Romnilor de altă dată. — Forterea e de o mărime îndestă de însemnată, aflându-se sităat pe unu din dealșurile de lîngă onidul Neamț, m'rginită de rîpe mi de p'dră. Are forma de un kăadrată lîngă-reuș. — Este vărătă foarte de departe, mi ivirea ei înfășmază ce-va de giganteskă. Mări ei sînt de peatră, avînd o înălțime de kău-va stăjenî mi o groșime auroane de un stăjenș mi jșmătate; dar kare akum sînt pe jșmătate s'șnăi. Despărțitșurile din lăntre-ș arată lokșinșele țelor kari apărăș patria mi

kari deterb̄ yn b̄n̄b̄ esempl̄ streinilor neamichilor
perei, kb̄nd s'a înt̄mplat s̄b̄ vie p̄n̄b̄ aproape de por-
tile sale...

De pe înt̄pimea acestor m̄r̄i, doamna Elena,
mama lui Stefan cel Mare, d̄b̄n̄b̄ ce p̄sese de înki-
sese porțile, kb̄nd sosi fiul ei însoțit de un mik̄n̄-
m̄r̄b̄ de oaste, perz̄b̄nd b̄rb̄liea kb̄ T̄rb̄cīi, mi cher̄
s̄b̄ i deskid̄b̄ s̄b̄ între, îi zise: „Întoarce-te, fiule, ad̄-
n̄b̄ pe Rom̄n̄i, îns̄flegemte-î de l̄nt̄b̄ mi skap̄b̄ dea-
ra de robie, mi at̄n̄ci vei intra în cetate s̄b̄ p̄i îm-
br̄p̄imezi soția mi konil̄i; alt-minteri mai bine s̄b̄
mori t̄z kb̄ sabiea în m̄n̄b̄! — mi daka soartea te va
tr̄da apoi mi mama ta îns̄m̄i s̄b̄ gata a m̄ri în
l̄nt̄b̄!..“ Atins p̄n̄b̄ la s̄flet̄ Stefan Vod̄b̄, de vor-
bele mamei sale, se înt̄r̄n̄b̄ kb̄ izdiala f̄lger̄l̄i pe
kb̄mp̄i l̄nt̄ei, mi ad̄n̄b̄nd pe Rom̄n̄ii kari erā r̄i-
sinid̄i, reînchen̄b̄ b̄rb̄liea mi r̄maser̄b̄ învinḡtor̄i...

N̄s p̄din kat̄b̄ s̄b̄ amintim̄b̄ mi s̄b̄ l̄b̄d̄m̄ mi
kragīl̄, eroism̄i a 19 n̄biem̄i, kari se ap̄r̄ar̄b̄ din
aceast̄b̄ cetate, în kontra armatei polone a lui Ioan
Sobieski... Se k̄noamte între cele lalte l̄kr̄ḡi pa-
raklis̄i unde mama mi soția lui Stefan veghe mi se
r̄ḡb̄ dinaintea ikoanei Maicei Domn̄l̄si, ka s̄b̄ aj̄-
te eroiz̄i Moldovenilor d'a învinge pe inemici...

Çit̄m dar aceste kb̄te-va strofe, în onoarea m̄-
regei eroine mi a bravurei fiul̄i ei:

La ruinele Cetății-Nemțul.

Аша dar r̄vine sakre! monzments voi p̄stradi
De virt̄tea str̄momiask̄b̄ a viteaz̄l̄i b̄rb̄at̄b̄!

Acesti kodri, aste dealuri, trekând ani nenșmbrăci,
Arta-vor fama 'n kare Moldoveni aș triumfatș,

Peste хорde de barbari! —

Astă apă kare kerge kristalină pe sâb malș,

Aste rîne mi kâmpiea, monastirile în rîndș

Se 'nvălesk d'areoleș; — sîșn la lăme triumfalș

Templă patrii kă făse!.. mai presșs aridikândș

Pe Stefan de Domni marî!..

Al mărirei m'al virtătei monumentș strălcitorș!

Aici mama glorioasă îndemnă pe al ei fiș

Kă nă amikăl duri 'n lăptă de a fi învingtorș,

Țelur barbari să arate kă Români! este viș; —

Și atînci azilș a i da!..

A lăi Stefan bîrbănie ȝ'o nerdăse șn mințș,

Kă armata-i s'fîrîmată rîșnîndită mi-șii fugea,

D'a le mamei sale vorbe în tot kornă-i s'a năskătș; —

De triumfș, de vitejie kă șn leș atînci măgea

Ș'a sa oaste adăna!..

Kă de jeafș mi de robie mi de fokș, de sînge mălțș

Fămega Moldova toatș, Maxomet o 'ngenăkia...

De ne temnășri krăcea frîntă, — înlemni kreștinăș kăltș;

Prin kolibi, kă mi'n palate, n'ăns mi gemăt s'azzia,—

Goană, moarte, lakrimi kinș!..

Monastiri fă năștiite, se romise ori ȝe riș

De kadavre, de viktime; de bîtrîni, de fii legați,

Sîșimîntată era deara; — nă rămase vite, grîș,

Toate pradă se lăgă, kă femei, kopii, bîrbăni,

O neire pe denlîș...

Pe Stefan, erosi falnik, patr-zeci de burtlii
 Kneznate ce parase mi troferi meri adas,
 Pentru 'ntii il paraseste a sa Soarte, bravi fi
 Pentru 'ntii fsg k8 rshine, sh'a Moldovi stea apas
 S8bt sh' cher iut8nekat! —

K8bt8nd Stefan sk8pare in cetatea de ne m8ndi,
 El striga ne a sa mam8, ne soniea l8i kema
 S8 i deskid8 por8i s8 intre, la sh' lok8 a fi mai m8ldi;
 K8 e 'nvins mi k8 il doare o grea plag8 ce par8a,
 Oastea sa s'a 'murg8ntiat!..

Mama sa, Elena Doamna, a zis brav8l8i Stefan,
 De ne k8lmea de cetate 8nde falnik' a st8t8t:
 „K8m? t8, f8le? in l8nt8 n8ma' emti viteaz Roman?
 Te intor8i k8 88a r8shine mi viktori'ai perd8t? —

Voi8 mai bine mort s8 fi,
 De k8t fr8nte r8shinoas8 prin o f8g8 s8 ar8di!..
 Merg8i sh'ad8n8 a ta oaste! mi te 'ntoarn8 tri8mf8nd!..
 Skan8 patriea de moarte! skan8 sate mi cet8di
 De p8g8n mi de kr8zime, datoriea ta f8k8nd; —
 N8 am fi8 b8t8t s8 fi!..“

A sa oaste m8lt p88in8 k8t8 'n Neam88 'l insopi,
 Rom8nami tot 8n8l sh'8n8l l8nt8tori de R8sboeni,
 D8p8 Domn8 lor porneste, d8p8 Domn8 la pas8 i88i
 S8 ad8ue, s8 intoarne r8sp8ndi8ii Moldoveni,
 Iar8mi armel8 a l8a. —

S8 se 'nceap8 iar8mi l8nta, s8 incherce soartea lor8
 S8 se bat8 vitejeste k8 chei T8rci, k8 chei T8tari,

Цeapa, patria sã skape, — frađi, pãringi de la omor,
 Pe Romãni sã îi rãdiche -- fiind bravî, m̃bređi mi tari
 Altã datã kãm era!..

Ka tempesta kãnd tãraște dãpã dînsa nãorã de fokã,
 Ka ãn trãsnete kare sboarã mi lovește detãrãnd;
 Ñn incendii se lãdăște, devastãnd ãn mare lokã
 Și 'nainte totãl sãrãș, — mai kã fãrie kreskãnd,

Moldoveni pe Tãrãi kãzã. —

Daș lovire fãrioasã enemikãlã pãrãș!..

Цeapa, patria trisãmã mi 'nkãrãș pe Stefan!..

Aã aflat mormîntãl iste, pe pãmîntãl çel romãnãș,

Xordele mi konkerantãl. — Temerariș Sãltan

Vekea glorie nerdã!..

Fratele Andrei pãezmblãndã-se de gisrã împre-
 gisrãl forteređei mi ãrkãndã-se pe krestitãl çel mai
 înalt al mãrãlãi, mãșãrã kã ãn okiã bãgãtor de seamã
 weșãl de neste dealãri çe se depãrteazã pînrã sãb
 mãrãii Petrei, privi pe dinaintea çetãrãii lãuka pe
 kare este sitãat satãl vînrãtorii:1) oare kãnd tabãra
 vînrãtorilor lãi Stefan çel Mare... aça vale rođratã de
 anele oglinditoare kare kãrg pe ãn pãrãntã argintiã

1) Satãl Vînrãtorii se aflã pãrãin mai în sãs de rãinele çetãrãii Neamđãl, între monastirea Neamđãl mi Tîrgãl-Neamđãlãi. Vînrãtorii se întinde între dealãri pe lîngã anele Neamđãș mi Nemđimorã, çel çe kãrge pe lîngã dealãl ãnde se aflã rãinele. — Çea mai mare parte din kãtaniteasma mi ikoanele çe eraș în paraklisãl din çitãdelã, se aflã akãm denșse în o biserikãrã a açestãi satã. —

mi kă sn mărmară dăce, opidă Neamgăsi, sn or-
melă strâns între dealuri skarnoase mi între anele
kare kărgă ne lîngă el. — Se vede sn frumosă edi-
ficiă la kapătă săă cel din săsă: ospitată zidit kă
fonduri de la monastirea *A-tot-qiitorul*, prekămi mi
skoala păblikă de bēdă alături. — Văză în fața aces-
tă opidă fabrika de postavă a sursă onorabilă cetă-
deană kare în acesă privință nă prea este săsănită
de societatea română, mi mai în săs e fabrika cea
de rakiă, kare konsămă ne fie ce ană kăte-va mi de
kile de orză, gră mi porămbă nentă a le prefăce
în săigătoarea bătăre a poplăsi română; ne lîngă
kare jidovi se învăteskă vermăind. — Nămărsă aces-
tor fabriče, săă dăpă idiotismă indigenilor nămite vel-
niče, este esorbitantă în Moldova. — Totă dar ce
este vătămătoră se săsăine în timi d'akămi de kă-
tre partikulari mi de kătre jidovi, dar ceea ce ar fi
folositoră nentă naționalitatea română nă prea atita..
Perkărgănd cine-va toată Moldova, în fie ce distanță
de o postie săă dăpă, află kăte o velniță de sude
rakiă kărgă zioa mi noantea, prekămi esă isvoarele
din stăni. Edifițiă snora din acesă novarne este
aproape de proporția akademii săă a ospitalăsi os-
tășeskă din Băkărestă.

Tristă komparățiune făkănd cine-va analogie în-
tre fantele mi zelă Romănilor din timiă trekăni kă
acelea a le celor de astă-ză!. Vătriniă eroii, boerii
mi kiar kălgării altă dată se lăptă nentă a săs-
ăine edifițiă naționalități mi al binelă komăni, a
apăra deara de vătămă mi de ori ce răă, iar cei
de akămi, prin egoismă, strikă prekă pot vekile in-
stățiăni înlokăindă-le prin cele kare săide mi des-

moralisează națiunea, prețăm e comerțisl țe 'l fak jidovii și proprietarii kă rakîș... prefăkînd dămî-nichele și sîrbîtorile în niște zile de lăkră, iar sîm-băta, ținînd toate tîrgurile înkise. —

Andreî zîri înkă odată de pe acea înbîlîime mo-nastirile edifikate de bîtrîni rombni și dotate kă a-tîtea venîtîri d'a se lăda mîrîrea lăi Dămnezeș în trînose, d'a zșșga, prețăm mai arștarăm, sșferînda țelor infortșnađi, și a ținē tare ațeastă nađișne, propagînd și rșșpîndînd diu sînel lorș lșmini și kșnomtînde nentă poplăș. — El vîzș de akolo foar-te klarș monastirea Varatekăl kă țurnșrile biserișilor și kă kșnola sa de la poartă akoperită kă ferș albș, ațea grămădire de kase țe seamăntă ka zș o-ramș; privi golsl măntelș d'alțșri, sșbt a kărgia arîntă stă zmbrită Agania, iarșși ka zș oramș, înkis de mșnđi, — și prețăm Varatekăl poartă nșmedșpă posiđișnea lokală, ar fi nștșt și Agania sș fie nș-mită Iernatekăl; — așă dar la Agania atmosferă fiînd mai tot-d'ășna rețe și înbîlîimarea mșnđilor, a stăncelor, brazilor akoperiđi de o deasă boare, este as-pă, întokmai ka timpăl anpniereî iernei, mesl de la Varatekăș înbîlîimează în adevărtș zș temperamentș varatekăș. — Nșmărgl maițelor la ațeste doșă mo-nastiri se țrkă neste zșna mie.1) Kăt bine ar adșțe

1) Prin monastirile din Moldova se găseskș o sșmă de ținere maițī și sșrori, fițe de notabili boeri, ței țe dînt'șn obițeiș, saș kă skonș de ikonomie, d'a nș kosta nrea mșlt pe nșrîndi dotarea fetelor, le înkise de mi-titele prin ațeste așezămînte, asigărîndș-le esistenđa, prin zș mikș fondș țe le dete... Obițeișl se vede kă devenise o lege; și țeea țe fș mai tritș e kă zșnele

nađisnei ačeste fiinđe inkinate bisericiei mi pietăđii, kănd ele ar deveni instrăktoarele fetelor sbrache a le ponălsăđi din toată đeara, prin kănoștinđile mi kăltăra loră?..

Așa dar măđămindă-mi privityea, Fratele Andrei, din somitatea mărilor četăđii, mi inima lăđi fiind atinsă de chele mai nobile simđimente, đăpă șu lăngă stăđiș che 'l făkăse între ačeste rămășiđe kolosale, eși afară pentră a privi șanđăđi che e împregiărlă četăđii, kare se află șmulăđ de đărgămătrăi. — Pe lăngă șanđăđ, pe partea esterioară, se află o îngredătră kă gardă de nșele che okoleșre četatea de giărlă împregiărlă. — Șnerăm kă astoritatea în părin-teaskasa bine voindă va îng.iji d'a se păstra ačeste monșmente kare arată în văitoră șărireă mi fama Romănilor...

Andrei întălni akolo pe șu militarăđ che se șșise mi dănsăđ kă amatorăđ d'a vizita șrme glorioase străbăne; kare, đăpă che dete de kăte-va ori okolă măređelor răini, se gătea d'a se skoborî la vale.

— Bine te găsesk Jak! che fericiťă întămplare kă șă ne întălnim?.. zise Andrei militarăđi.

— A! Fratele-Andrei! militarăđ skoase o esklamăđie de băkărie văzănd pe Andrei kă kare se kănoștea de la Iasă, che bine îmi pare! Văno șă te îmbăđimez!..

Și ei se lăară în brađe răpiđi de băkărie kă șe întălniră.

fărlă în silă kălsăđrite. — Așa dar notabiliđ đeređ sakrifikară monastiređ ne tređ din ținăđi fete, șăđ ne đorăđ din tređ fete a le loră, șnre a mărita bine pe chele che soarteă le favorisa a rămănea în sănsăđ păringesăđ..

— Ce aerș mbrędă! ce lskrare ingenioasă în-
fbrđișează rđina ačestei forteređe?.. Este o ade-
vbratъ ikoanъ a bravreii din timpi pe knd strъ-
moșii noștri se luptaș kș atijii inemičii... Ce fačem
noi astъ zii?.. ce fak Domnitorii și boerii de akșm
pentru a imortalisa nșmele lorș?..

— Da, fratele meș, ačeastъ țetate este șn odorș
pređiosș pentru istoria patriii, e șn adevbrat monș-
mentș de bravra și independinđa naționale!..

Pe knd ei se skoboraș de la țetate în vale,
Andreii întrebъ pe Jak:

— Ce împregiurare te adșse, militarșle, pînъ
aičii?..

— Pbrintele meș se aflъ bolnavș la Iasi și
m'a însbrșinat șn skodș o mie viișii ște galbeni kș
inșkris de la... Datornikșl se grșsește în monastirea
Neamđșl, kștre kare am de a mș adresa...

Șn vedem inșkrisșl? adșogъ Andreii ka șnșl ce,
în krsșl profesiișnei sale de advokatș, avșsesse oka-
sișne d'a kșnoaște bile ačeste afacerii.

Dșpuș ce se viț șn momentș la inșkrisș, obser-
vândș-l kș mșltș atenđișne, și mai ales pironindș-și
kșștșțera la șșbsemnșțergъ:

— Șșbsemnșțera nș este a pbrintelșii ikonomșl
zise Fratele-Andreii, či este fbrkștș de șn altșl...

— Kșm, este plastografș?

— Este kiar skrisoarea lșii Grigore, zise în si-
ne Andreii, apoi adresândș-se la militarș, s'a mai ivit
și alte poliđe kare sînt date în kriminalș... Ačela
kare a fbrkșt astș șșbsemnșțergъ kontra-fbrkșse pînъ
și nečetia stariđșlșii.

— Nș'mi pasș, ikonomșl katș șn pbrteaskș banii!

— Шtii кѣ s'a lăat averile monastiremti din mbinile кѣлѣгѣrilor tokmai pentrѣ кѣ ei risineaș mi spekelaș aчeste fondări?

— Аша dar voiș deskoneri ne тѣлхарѣ, mi ѣnde il voiș гѣси il voiș strѣпѣnge кѣ astѣ snădѣ, daka нѣ va нѣмѣра banii îndatѣ.

Atănui Andrei se gîndi mi mai mălt la Maria ne kare o vѣzăse plъngъnd.

— Nѣ sînt dozѣ ore de кѣnd am întълnit ne datornikăl dămitale mergъnd la iarmarokăl de la Fălticeni. Poate akăm va fi aproape sѣ ajăngѣ.

Îl voiș гѣси мѣкар mi кѣnd ar кѣста sѣ s'as-kendѣ intr'o bortѣ de șearne!..

— Bine, adăogѣ Fratele-Andrei, fiind кѣ voesk mi eș a vedea aчest мѣреуș tîrgș kare ѣine aproape o lănѣ mi jămătate, чel mai faimos din Moldova, te voiș însopi la Fălticeni.

— La Fălticeni dar ka sѣ нѣ ne skape тѣлха răl, тѣлхарăl mi îșmelătorăl!

— La Fălticeni vom merge! adăogѣ Fratele-Andrei.

VIII.

Fălticeni.

La oare kare distanădѣ de ѣermii rîlăsi Moldo-va, faădѣ 'n faădѣ кѣ мѣнуii de la Baia, patrѣ dea-șăi îșii împreănѣ kapetele intr'o singărѣ vale, ne lîn-

gă care se formează niște răscruci sîmbase, și în șna din acele înfrînturi isvoarele și anele strîuse de ploți formate niște lakși să și iazuri, — pe fruntea șnei din acesse dealuri, se află sitat renșmitul Fălticeni.

Кэ о populație în destul de numărואasă, кэ mai multe strade din care șna principală este lokșită de mai multă partikulari onestă, — кэ kase și кэ diferite edificе пэbliсe, кэ și numără de biserică și altele, нэ нstem zice de кэт кэ Fălticeni merită de a fi vizitați de cei ce doresk a кноаște аcesse frumoase пэмînturi. — La Fălticeni se găsește o inteligință rekomandabilă, jșni kăltivă și femeі plăkăte! — Kartierele lăi însă sînt lokșite de jidovi kă mi la Iasi, kă la Tîrgul-Frămoș și la Mixăileni, șnde e vatra loră. — Кăte-va sate din пегіură, аіч іші vînd urăsktele; și перані іаș în skimbă obiectele trebsinuoase de la tîrgă, în lokșal celor ce adăk de vînzare, avînd tot-ășna de a face кэ populașss deskrișă, kare нstem zice mai кэ este în majoritate la numără.

La extremitatea sa de la Nordă se începe intrarea într'șni sată mare de кăte va șste de familii mai mult momtenă, нșmit Rădășeni. — Populațіea аcessei sată, ce e нșmai Romăni кărați, se okpă de kăltura пэмîntăsi și mai ales de асееа а grădinilor кэ poame. Merele și perele cele mai бșne еș de akolo. — Rădășeni, sitați pe kostime, represintă пășuri întregi de arbori frăktiferi; și sată konșinînd niște kase mai îngrijite, кэ o biserică măreață în mizlokșal șăș, se arată de departe kăltori-

lor ce vin desure Bșkovina, întokmaî ka şu oraşş nşoş.

Fălticeni, prekşm arştarşm, şind şitşadî între dealşri, nş se vşdş de kşţ kşnd soşemte şine-va de tot aproape. În fie ce anş aşı se face faimosşl ţirgş la 20 Işlie, şntşl Ilie, kare şine aproape şease şşptşmşnî. — Moldovenî ūşmesk ţirgşl de anş iar-marokş, kare este analogş kş Iahr-mark al Nemşilor. —

Iarmarokş dar de la Fălticeni e şel maî renşmit din kşte se fak ne fie ce anş în şearş.

O sşmş de negşşitori din toate şşrgşle konkşrş de a 'mî desfăce aşı şşrfşrile. Toşî provinşialiî, proprietariî saş arendaşii, kş ačasş okasie, vinde şi kşmpşrş; şi o mşşime de komişionari ţirgşesk kiar pentş ştrşinştate fel de fel de prodşkte din şearş.

În timşl iarmarokşlşî mşşimea e aşa de nşmeroaşş înkşţ face şu şişdat kontrastş kş şeaa ce se aflş în alşî timşî. Strada prinşipale kşţ este de lşngş nşmaî are lokş, şşrgşinitş ne de o parte şi de alta de magazine kş şşrfşri, ne kare, kşm arştarşm, le vinde maî mşlt jidoviî. Şure partea de la vestş, ne o poianş întinsş, este arangeat ţirgşl kş tot felşl de obiekte de maşşfakşrş şi indşstrie, o mşşime de trşşri de toate şşrimile şi de toate forme, fel de fel de obiekte de lemşrie, skşndşrşrie şi lemne de konstrşkşişnî, kaî kreskşşî bine adşmî din Şngaria şi din Bșkovina, — prekşneşî, kşşişmarî şi komediensî jşkştori ne fşnie şi altele. De akolo şure dreanta şi kam ne o koaşş foarte largş este oborşl de vite, adikş ergheliî de kaî şi şirezî de boî

se adăk de vânzare, în întregș, saș kanete în parte, Aci ergheligișl înfrînș arșnkând kș o mare adresș arkanșl cel de nrș de kalș ne dșpș grșmazišl selbatakışl kșrsierș, kșrșia îi onrește rșșșflarea, strîngândș-l de gîș, mi el tîrșmte dșpș dînsșl, în lșnta mi sbșvișmarea lși, o mșldime de indivizi kari đin de șn kșpștîiș al arkanșlșl, în kare el este nrins; asemeni mi țarșl robșșș mi ferocș, se lșntș fșrișșș, arșnkând đrșina în șșș kș kornșl mi kș nișoarele, rșgînd din toatș pșterea ka șn leș, pentrș libertatea sa. Kșmpșrștoriî se prezmbłș de kolo nînș kolo mi țearkș pe animale, iar fi kșmpniș, adșmî în țirezi marî, akoperînd snađișl șușî întins okolș, amteantș în arșida țea împovșrștoare a zilei, ka șș li se destine partea mi lokșl șnde aș a merge... La kanștșl din josș al stradei nrinșipale se aflș denșse în kanștitșđi marî neile mi lîna țe se esporteașș peste granîđș. — Arabale jîdovemșî marî kș kște patrș kai dșpșș saș înkarkș așeste mșrfșrî; xamaliî mi lșkrștoriî, întokmaî ka la șn portș de mare, șmple la saçı kș lînș miî leagș kș fringhiî în krșçimî. —

O nespsșș activitate domnește pretștîndenî. o mare ferbere e în tot lokșl: — mșldimea oamenilor se aseamșnș kș emîrea șnșî fșrnîkarș țe akoperș pșmîntșl — mi de mșldimea karelor de transportșrî șn nrșrș se rđîkș de pșlbere kare akoperș tot orașl mi marginile lși.

În așest timpș fie țe kasș partîkșlarș, fie țe kșmpșrșđș de la xanșrî se înkîriazș pe șn pređiș esorbitantș. — Kșt desnrș jîdovi șnc orî se mșldșmeskș a emî din kșșșđele lorș mi a rșmșnea kș femeî, kș kopîșșșb țerș, nrșmaî ka șș ia kirîe pe đîn-

sele. Fie ce znghiș, fie ce gangș de vre o kasz saș de przvlie devine zn magazinș de mzfzri de la Linska mi zne ori kiar de la Paris. Se ziche kz daraverea ce se face în krsxl achestzi tîrgș se poate so koti de kzte-va milioane. Fel de fel de kontrakte, fel de fel de skimbzri se petrek aci în timnsl iarmarokslzi; iar samsariî mi kzmztariî roieskș ka din pz-mintș mi zmblez mereș kztznd intokmaî ka niște kopoi pe oameni lorș d'afazeri. — Toate monastirile din pregistzrș mi toatz ueara ka sz zicem așa, tîrgșește d'aci kzte le sînt de lipsz. De prin Rosia, de prin Germania mi din toatz Polonia Aștriakz se gzeskș negođitori de tot kinsl mi de tot felsl mi nînz mi femeî... —

Intr'zna din magazinele nięđii, la meante ore de đimineađz, nînz înkz nș 'nčenșse ferberea în tîrgș mi aerzl era ce-va mai kkratș, zn jidovș imi fzcea rg-zvziznea kz pznza pe kapș, đenz obiceîș... În mizlokzl magazinzlzi se afla amezat zn skriitoriș kz niște kondikzde, xztie de skrisș, ktlimzri mi kzm penile de drșșzit galbeni. — În partea din fșndș era amezatz lîngz pzrete o kasetz de ferș kz zinzi inkzietori, prea bine zvvorite, pe kare nșmaî mzna pprietarzlzi ei le pztea deskide kz o singzrș keie ce o đinea tot-d'azna legatz de o kzrea mi pșsz în sînz i. — În partea desure zșz mi în drentzl ferestrelor era pșsz o lavizp, saș alt-fel sz i zicem o kanapea de lemnș de biadș, pe kare mzdea vizitatori szî, saș samsariî kari nș inçetaș de đimineađz de kzm se fzcea zioz mi nînz seara d'a intra m'a emi, fzkbnd tot-d'azna larmz prin vorba lor cea așpuz mi sgomotoasz... Peste drșmș era o kofetzrie kz mai

mâlțe bîncî la fațt, pe kare se repașsa oameni de bînt kondiție mi kiar femeî kîm se kade, țe veniaș dimineața a lăa dîlceștîrî saș pe sîb searț pentrî înghețat. Ațeast kofetîrie era nîmaî bine așezatî în fața bankerîlî sîs arțtatî, saș ka kîm jîdovîl kîștase într'adîns șn magazinî în fața kofetarîlî, pentrî ka sî poatî prîvi dîn bîșroșl sîș pe toșî a-rendașî, pe toșî prîprietariî. pe toșî kartoforiî mi pe toate femeile țe frekantaș kofetîriea; mi kî ațest kîntî zarafîl pîtea stîdiea ține este în lîns de banî, ține avea nevoe d'a se împrîșta, saș maî bine, el nîndea de akolo ka șn dîxorî vîktimile sale, saș ka șn pîiajenî țe înkîrktî în îdele sale pîșî pe kare le sîșge nînt la mîdîșt. Jîdovîl dar țe nî sfîrșise d'a se înkîna, mi kare dîn prea mîlta sa anlekarela treabî, rețitia psalmî fîrî a îndelege nîmîkî dîn țee a țe țitia, saș țitia sî zîktî nîmaî kî țitește, iar mîntea î șmbila rîștîșînd, era Avrîșm pe kare îl kînoamtenî kî pîșise kam mîlta mi avea mîlta fokîrî pe întîma lî. El aștenta maî mîlt de kîșt sîșgîrî kî era sî vie tîmpîl ka sî poatî rîșșfla, adîktî sî vazî pe toșî întîmîțî lî îngenskiadî dînainte-î. . . Așa dar dîșnt țe se înkînt maî bine de o jîșmîtate orî, plekînd mereș kî kapîl în josî mi în sîșș, nînt vîșșse kî întepîșse a mîșka oameni pe stradî, deslegî bînîșorî kornîl, în kare sîș koprînșe țele ze-țe porîșnî, dîn frînte, îl sîrîșt. mi'mî lîșș de pe dînsîl ațea prîștîre pe kare, împrîșnt kî o karte mare, le înfîșîștî mi le pîșse la o parte.

El însî era de tot ameșîțî de prea mîlta trebî dîn zîoa trekîștî, mi ka sî se maî poatî rîșkorîșkoase dîn pozonarîl de lîngî sîntî-î keia țea legatî kî

kărea, kărtă kămpenile kă kare îmi petrecea zneorî drămăind galbenii; ne kare daka grăsia vre znel greș, îl făcea să fie mai zșorș tândă-l pșpiu ne demărgini saș bșgândă-l în apă tare, -- mi deskise, oare kăm mai rîzândă-î bșza mi okii, kaseta a le kăriia zvoare trosniș de mai mșlte ori. Într'insa se afla kătiî pline kă galbeni mi altă monetă. — Șnetel a-cestăi așrș, kând îl vintăra de plăcere kăte odată părea kă î adăcea viață... Nș ne îndoim kă poate se vor fi grăind din skoboritorii patriarhăli Avram oameni ce nș sînt atit de mșlt înkinați așrăli, mi kare poate profesează chele mai șmane simșimente în a-faceri kă lămea, dar znel ka ațela n'are nițî ka kăm asemănare kă zarafel nostru Avram!.. Osebit înkă skrintările ordonă să șraskă ține-va ne inemiți, mi kiar este o virtăte din partea ațelăia ce se va lăpta în kontra-le mi îi va șvide; n'ăestî inemiți ai lăi Israel skrintările îi nșmemte *goi*. Avram țel ce din ignoranță, kredea kă tot țela ce nș nșmemte ne Dămnezeș Exova, este *goi*, șitase kă *goi* va să zikă inemiți patrii; — el se deprinsese a blasfema tot d'asna ne *goi*, mi din ațeastă deprindere, fiind mi kam din natărb nekăjicosș, ar fi șrmat a îndenlipi litera skrintărilor în kontra tătălor țelor kare îl nekăjia saș îl desprețăia... Dar fiind kă nș se prea simșia atita în pătere, probă de ațeasta a fost întămplarea de la Poiene, el făkă jărmintș să nșmai ție ne viitorș nimăli resbelș kă nșmniî, țî nșmai în interesș, dând niște lovitări mortale inemiților săi... Așa dar el deskizănd kasa țea de ferș kă bani, î se părea kă așde kăutekăl trismăliș; șnetel zvoarelor îl semăna kă trămbița de resbelș; la lățirea aș-

răși i se punea că vede strălucind căsuți, scuturi și lăncile unei armate ce sta gata de a fi la ordinele sale; și samsarii ce mereu veniaș și emiaș îi semăna ca niște ofițeri ce trebuiaș să konducă acele legioane de imperiali, răble și dăcași austriacești...

Tocmai în acel momentă trecea pe stradă Andrei și juna sa konsoarte, împreună cu partikularul Paris, năș lorș.

Avrăm își răsikă okii să vadă pe fereastră cine sînt acei din stradă.

El rămase ca căm i ar fi dat cine-va tătunș pe la nasș, saș ka căm înlemnise că măna pe kapakel kasetei ce era jsmătate deskisă, și că okii pîntîgi la drămș vîzînd pe Lina alături că Andrei și pe partikularul, pe kare îl zra de moarte, de kînd că istoria pliamșiei de la Metokș lăi Balan...

— Hai! blestemăți să fiți voi și fiii vostri!.. mărmară între dingi jidovli măniosș, vîzînd pe vărș-sa konvertitș în kreștinș și pe toți cei d'alături că dînsa. —

Ei se puseseră să șadă pe bînci dinaintea kofetării, iar Avrăm își întoarse okii să năi-măi vadă. — Dar el lășînd okii pe așră ce sta grămăditș în niște kăti de ferș, fisionomia lăi lăș șn aerș șpăimîntătorș; își pînea nămni înkrăntăgi d'asupra kasetei, grînda că dingii și se făkșse palidș ka kreta, și din kînd în kînd dănd într'o parte și 'n alta monetele, pe kare le vîntșra, șrma blastemăl săș că măi mare fokș;

— A! prin acest așrș proprietarș va ajșnge a se tîri dinainte-mă ka șn sklavș!.. prin acest așrș

tot-d'asua dreptatea o voiș avea eș!.. prin acest aerș kəm̄p̄rș ne Dəm̄nezeș mi ne s̄n̄pi lși!.. Îmi voiș r̄sb̄na dar în kontra inemichilor mei k̄t̄ îmi va pl̄cea, prin aerșl acesta!.. Rîdeșî voi mi m̄ batjokorișî k̄t̄ veșî vrea, zicēșî-mi jidove, t̄rtan mi k̄te altele, dar eș v̄ voiș strivi k̄ p̄sterea aerșlșî, v̄ voiș fereka în niște lanșrî din kare n̄ veșî mai p̄lea eșî; v̄ voiș domni eș într'o zi pentr̄ k̄ voi s̄ntēșî mișeî, fanfaronî mi kor̄mp̄șî!.. Rîdeșî voi mi v̄ b̄k̄rașî ast̄-zî, pentr̄ k̄ eș voiș rîde m̄bine de sl̄bicișnea mi de k̄dereea voaștr̄!.. V̄ mai zik pentr̄ a treia oar̄: s̄ fișî blastemașî!..

Și pîn̄ a n̄ s̄firșî el acest blasfemș, așzind la spatele lși deskiz̄nd̄-se șna, l̄s̄b̄ reneșe în josș kapaksl kaseteî k̄ banî mi se întoarse. — El îndat̄ înghîșî în pentsl s̄b̄ f̄riea mi veninșl de kare era aprins, mi se ar̄t̄b̄ linimtitș l̄șnd̄ oare k̄m̄ șn aerș veselș ml k̄rtenitor.

Aceast̄ metamorfoș se trekș ka șn f̄lgerș în okiî mi în fisionomia lși.

Șel kare într̄ pe șm̄ș era Grigore kare mai venise în zioa șeelalt̄ de vre o doz̄ orî la dîns̄l — Dete b̄n̄ș dimineada într̄nd mi zarafsl îi m̄șl-șm̄i s̄r̄iz̄nd̄-î. Grigore șkoase dintr'șn portofoliș mikș doz̄ polipe, șna de o mie chinî ște galbenî, alta de o mie pe kare le înf̄șm̄ș lși Avr̄șm, pronșind̄-î a i le vinde k̄ șn mare rabatș; — Șint de la o persoan̄ k̄nosk̄t̄b̄ mi p̄rea siḡr̄ș, ad̄șoḡș el.

Avr̄șm așzind de n̄șmele șelșî pe kare p̄r̄vea polișile le șerș s̄ se șite la ele.

Grigore i le 'ntinse.

Avrăm le observă bine mi scribe din adâncul inimii sale, vâzând că e sârbsemităra partikularăși Paris.

— Vine, adăogă el, cât îmi lami la sate?

— Fie cinci-spre-zecă, ori două-zeci, răsuse înfășurătorul că poliție.

— Shease-zeci răsuse zarafă, mi să priimeshi bani în irmilici.

— A! nu se poate, jupâne! frigă lămina dăm-neata!..

— Хаї! fie cinci zeci, mi iaī banii jupătate așă!

— Штїи че, jupâne, două-zeci mi patră fie? mi daka ai ceva banknote că îmi trebesk pentră Austria.

— Cinci florini mi cinci-zeci de kreidari galbenș ieī?

— Ba nu, adăogă chestăaltă, galbenș are shease florini...

— Кънд кэмері марфă, — posteshi rakiș?... alt-fel mi eș trebe să kimligă...

Fiind că negorșl principal al lăi Avrăm făsese mi era kărcismăritșl, il lăș găra ne dinainte că vorba de rakiș...

Prin șmare oameni nostri tokmiră, vorbiră pînă făkăseră șme la gără, inkăt Grigore de șrit se lăș dăpă zisa zarafăși.

Avrăm se mai gîndi să i skază mi dintr'atita, încenă a păne înainte nevoi mi prăpeshi, că e kriză kăș n'a mai fost niči odată de banii mi altele mălte, mi că 'mi a lăat de seamă...

Grigore asemenea, șșind că este inkăkat că

negocii, k̄t̄ îi treb̄ze baniî pentr̄ zn kaz̄ã prea delikat, îl îtreb̄z: ce dai d̄mneata, j̄sp̄ne?

Avr̄m zise k̄t̄ el d̄z trei s̄zte galbeni pe am̄ndoz̄ poligile.

Deter̄z în cele din ur̄m̄t̄ m̄na mi Grigore îmi r̄dik̄t̄ baniî pred̄nd poligile ce erā k̄ n̄me deskis̄, mi eși din magasin̄l l̄si Avr̄m.

De mi j̄idov̄l trem̄ta n̄m̄r̄nd baniî, dar se konsola k̄t̄ are o arm̄t̄ la m̄na sa k̄t̄ kare s̄z 'mi r̄s̄b̄ne în kontra partik̄lar̄l̄si, k̄r̄zia avea de gînd̄s̄ s̄z î skoap̄t̄ mi m̄selele, k̄nd se va împlini termen̄l p̄n̄t̄ la kare mai era n̄maî çinçi zile.

Partik̄lar̄l̄ d̄nūt̄ ce se des̄p̄r̄gise de Andrei mi de Lina, plek̄t̄ p̄în p̄iap̄t̄, într'o kabriolet̄ kare venise de 'l l̄base de la kofet̄rie, s̄z mearḡt̄ la vre zn banker̄s̄ s̄z ḡziask̄ doz̄z s̄zte de galbeni ka s̄z ia o p̄reke de arm̄sar̄i ce îi v̄z̄se mi kare î a fost pl̄k̄t̄ prea m̄lt. Andrei voise s̄z î vorbeask̄ în oare kare p̄rivînd̄ de soartea Marii, dar ayeasta fînd zn ce prea delikat, n̄z o p̄stea face de fapt̄ k̄t̄ Lina. — Ei îmi ziser̄t̄ s̄z se întilneask̄ mai t̄rzī.

Partik̄lar̄l̄ îi promise k̄t̄ îl auteant̄ z̄nde se v̄nd kaii.

Înk̄t̄ pe la orele z̄nz mi j̄sm̄tate, partik̄lar̄l̄ se afla dinaintea grajd̄rilor sāz a balaganelor de sk̄nd̄r̄i, z̄nde o s̄m̄t̄ de kai, de toate soīrile, fr̄-moșii la p̄r̄ș mi de deosebite m̄rim̄i, se aflā es-p̄șii la vederea amatorilor.

Paris se afla vorbind k̄t̄ z̄n̄l din ayei geambashi neḡd̄itor̄i de kai, cel ce sta k̄t̄ k̄v̄ila în m̄p̄t̄ dinaintea l̄si mi n̄z 'l mai sl̄bea la fie ce vorb̄z n̄mind̄z-l Euer excellenz, ekselengie mi m̄-

riea ta!.. Vorba lor era despre soiul kailor, kare che kalitate mi kădî anî avea, — che predă are kătare mi kătare păreke, m' așă el nă înșeta d'a vizita de kolo nîuș kolo așeste grajđuri improvizate.

În așest timnă treks Avrăm n'akolo. El avea șn aerș ka kșm mănkașe trînteală. — Partikălarșl însă îndată che îl văzș, îl opri în lokș să 'i pșopșe de sșma de kare avea nevoe.

Iată che se întămlase kă Avrăm mai 'nainte kă kăte-va momente.

Dșnă che el plăti polișile ne kare le a fost kșmpărat, îi veni să iasă n' în tîrgș ka să vază kșm mergea vînzarea vitelor.

Sosind la oborș, dete de Bșxșr așel kărtorș de apă al lăi Așer de la Iasî, șel che akșm se făkșse negșđtor de kaî. — Se vede kă Așer lășe de la vre șn kreditorș așestî kaî, mi ka să aște ne vekîșl săș kărtorș de apă, îl trimise la iarmarokș. El adăseșe de vînzare o jșmătate erghelie. Protoiereșl lokalș, avînd lînsă de o păreke de telegari tinerî, încenșse tokmeala nentș o păreke kare se gșsia în ergheliea nșmitslăi negșđtorș Bșxșr.

Pe kănd, dșnă obișeiș, tîrgșl se fășea kă vorbe mi kă șirete mărgărite, protoiereșl aușkă de dete treî-zeci de galbenî ne păreke kare îi konvenia.

Bșxșr îi lășe kaî kă treî-zeci mi çinçî. Avrăm dete neste dînșî făkănd tokmeala, — mi kă aerșl șnșî negșđtorș çinstit, încenș el a'î învoi.

Zise de vre o çinçî-ștre-zeci ori zăș prelegea lăi kă așestî kaî sînt eftinî mi kă sînt înfrikomeađi de bșni...

Printele protoiereș se dinea la predișl kare îl didese. — Jidovșl îi mai lșsase șn galbenș.

Avrșm își șșmese mșinile pînp la kote și in-
 ȝenș sș die o predikș protoiereșlș, sș nș se șșm-
 neaskș, sș ia kaiș negremit kș predșl kș kare îi
 lasș negșstorșl, kș nș gșșemte alđi așa bșni și kș
 asemenea prediș...

Însfirmit dșnp o vorbș lșngș, dșnp ȝe se lșarș
 de kște-va ori de mșnp și iarș se lșsarș, se fșkș
 tirgșl ne trei-zeci și doi și jșmștate dșkađi.

Șn kalș se afla prins și era legatș de șn kș-
 pșstrș. Ȟelșlalt era în erghelie și pșrea a fi mai
 selbatekș.

Dșnp tokmealș, priimind și arvșnp de la kșm-
 pșștorș, Bșxșr zise erghelegișlș sș arșuȝe arka-
 nșl. Avrșm nșmai inȝeta d'a lșșda gșștșl protoiereșlș
 și kalitatea ȝea bșnp a kailor.

Erghelegișl kare șmbła kșlare ne șn kșlșmelș,
 kș o mșlđime de kojoȝe și đoale ne șpinare-î, in-
 ȝenș a strșnge arkanșl învîrtindș'l ka nimte kolȝe
 ne dșnp mșini, și arșnkșndș'l kș mșltș adreșș, sbșrș
 în șșșș și se formș într'șn okiș mare d'ășșura ka-
 ilor ȝe fșgeaș șneriađi în toate direnđiile, dar kșnd
 kșzș josș kșzș tokmai ne dșnp gîșl aȝelșia ne kare
 voiaș a 'l prinde. Animalșl se lșnta kș o pștere gi-
 ganteskș. — Era în stare sș tiraskș kș dînsșl tot
 iarमारokșl Fșltiȝenilor. Erghelegișl șșri jos de ne
 kalș điind bine ne dșne mizlokșl sșș kșpștișl ar-
 kanșlș, și tođi ȝei de prin pregîșrș nșșeserș indatș
 mșinile sș die de arkanș. Dar din greșealș erghel-
 legișl skșpșnd arkanșl din mșini și kalșl fșgînd,
 robștș tare, arșnkșnd mereș kș niȝoarele dinapoî

mi ȕinȕud ka ȕn konilȕ, fiind prins de gîtȕ, mi kȕ kȕt el trȕgea, kȕ kȕt se lȕnta sȕ skane, kȕ atȕta mai mȕlt okiȕl fringhieȕ cheȕi groase îȕ strȕngea de gîtȕ mi 'i onrea rȕsȕflarea, Avrȕm ka sȕ ajȕte konfratelȕi sȕȕ, pentrȕ kare vorbise kȕt i se ȕskase gȕtlejȕl, avȕ nenorȕieȕa sȕ rȕmie singȕrȕ, mi fȕ tȕrȕtȕ prin spini, ȕiind singȕrȕ arkanȕl pe brȕnȕi; de kare fȕ tȕvȕlit p'în pȕlbere, kȕm ar tȕvȕli cine-va ȕn peȕte p'în fȕinȕ, înkȕt pantalonȕi i se sȕȕhiase de tot pe la genȕke mi pe dinapoȕ... Aȕeastȕ sȕenȕ fȕkȕ pe toȕi sȕ rȕzȕ, pe erghelegiȕ, pe protoiereȕ mi toȕi kȕȕi se aflaȕ împregisȕrȕ, pentrȕ kare Avrȕm se sȕpȕrase fokȕ. — Pȕnȕ sȕ alerge erghelegiȕl sȕ anȕce pe kalȕ de oki mi de koamȕ, Avrȕm o pȕȕi kȕt de bȕnȕ înkȕt dete Diavolȕlȕi pe Bȕȕȕr kȕrȕtorȕl de anȕ, atȕnȕ negȕȕitorȕ, kȕ toȕi kai lȕi mi kȕ toatȕ negȕstoriea-ȕ, dimureȕnȕ kȕ toȕi cheȕ che rȕdeaȕ..

Skȕlȕndȕ-se Avrȕm din ȕȕrinȕ ka vai de el, îȕ riȕȕl cheȕor dinpregisȕrȕ mi îȕ kilomaneȕe koniȕlor, kȕȕtȕ sȕ 'mi îȕvȕleaskȕ slȕbiȕȕnea, kȕȕi, kȕ respektȕ, pȕdragi îȕ era rȕȕȕi de tot... mi pȕind mȕna la kanȕ vȕzȕ kȕ pȕlȕriea kȕ tikiea ȕa din krestetȕ nȕ este. — Kȕȕisȕla i se dȕȕea îȕvȕrtindȕse pe koastȕ la vale. Dete dosȕ iste ka sȕ o prindȕ. — Kȕȕȕ nenorȕieȕe îȕnȕ pentrȕ jȕneȕe nostrȕ zaraȕȕ kȕȕi pe kȕnd ȕmbȕla ka ȕn nebȕnȕ, kȕ kanȕl rasȕ ridike, kȕ negȕȕisȕni tȕvȕliȕi p'în pȕlbere mi kȕ pȕdragi sȕȕhiȕȕi, alergȕnd sȕ prindȕ kȕȕisȕla kȕ tikiea-ȕ, se îȕtȕlni kȕ tȕnȕra Leiȕba mi kȕ tatȕl eȕ, pe kare el o cheȕȕe îȕ kȕȕȕtorie.

Impresȕieȕa cheȕe fȕkȕ, îȕ astȕ stare, jȕneȕi Isȕrailite fȕ grozavȕ. Ea se fȕkȕ romie îȕ kȕt parkȕ i se anȕrindeȕa obrazȕl. Sȕpiritȕl jȕnelor Isȕrailite de la

Fătîchenî nşmaî poate fi înjşgat de prejšdiciî saş de a rşmşnea indeferentş la gşstşl şnşî oare kare bon-tonş. — Femeile şî fetele escheleazş în toalete, şî mşlte aş nşimit kiar o bşnş edşkacşie... Avrşm trekş pe lîngş dînsa nerşdikşnd okî asşpra eî, ka kşm n'ar fi fost kşnoskşst-o nişî odatş. — Jşna fatş, nrekşm e seksşl kare nş poate sşferi tot şe nş e poetik, kare nş poate îşbi tot şe nş e roze, frşmşseşe, gşstş, amorş, şî armonie, înşşşişş o kşşşşşşş nemşl-şşmitş kare zicşa mşlte lşkrşrşî şî kş din minşs a-şela este otrşitş a nş 'l maî lşa de bşrbatş... El nş-rşse dinaintea okilor eî greşosş, deşşşşşşş, kiar şn monstrş. Bştrînsî eî tatş, ka omşş notolitş şî kş kşnoshtîngş de lşme, voi şş akopere lşkrşrile prin vorbş, înşş ea îl rşşş daka se va nştea şş nş 'l maî nşimeaskş nîn kasş.

Aşa dar Avrşm trekşse pe lîngş eî kş okî în josş, frşş a le zicş o vorbş, şî şşind kş o mşnş pşşpana gherokşlşî ka şş î akopere mşlte lşkrşrşî, maî ales kş înşenşse a se zşri prin rşşşşra panta-lonilor o pşrticikş din kşmash a neagrş ka pş-kşra, de kare nş se premenise de kşte-va şşntşşşşî.

Aceastş întşmplare a fost nentrş el o kalami-tate!.. Plekş dar de akolo nekşjit, dşnş şe îşî prinse kşşişla şî o pşse pe kanş, kşşşşnd kşş maî îngrabş şş se deşşşteze, şş skane de tristşl aşel şne-ktaklş. Atşnş el fş vşzş de partikşlarşl, şel şe se pşrea kş tokmaî avea nevoe de el.

Pşşşin îî pşsa partikşlarşlşî daka jidovşl maî şşinea minşte de şşena şî înşşriile şe î le zisese kş doşş-zecî de zile înaînte.

— Jidove! îî vorbi aştş, am nevoe de doşş

sște de galbeni, pođi sь mь имурьмьдї? їđї voiđ da 4in4i-zeci profitű; — în sorokű de o lъnъ.

Partikularul kь cea mai mare nepъsare promitea procente kьt de mari nъmai sь gъsiaskъ 4ine sь l'imurьmьste...

Avrьm 4itъ akьm întьmplarea netrekъtъ kь 4n minъtű îndьrъtű, mi se pъse a kьgeta bine 4e sь rъspъndъ.

— Хаї! akьm e timpul, zise el în sine, sь 'i adъk aminte kь neste pъđine zile 'i voiđ infъđiша poliđile al kьroга terminű esniъ.

— Kokonle Paris! dъmneata ai sь'mi plъtemti dozъ mi 4in4i sște galbeni pe poliđe, mai daű mi a4este dozъ sște de galbeni kare le 4erї, nъmai sь am de la dъmneata kimligű o sъtъ la sъtъ!..

— 4e sнї tь jidove, ai inebъnit? De 4nde ai tь poliđe de la mine? întrebъ Paris flegmatikű.

— Nъ te sъпъra kokonle Paris! — kъnomti is-kъlitъra matale?

— Le ai asъpъđї? adъogъ Paris.

— Negremit!.. rъspъnse Avrьm.

Mi el skoase kь mare aprindere poliđile 4e le avea inkise într'4n portofolis, pe kare le arъtъ lъi Paris.

Partikularul lъz poliđile în mъnъ, se 4itъ la ele sbir4i pъđin din nasű, se 4itъ bine la sъbsemnъtъrъ' 4iti data de pe dînsele, apoi skouđnd 4n memorialű din nozъnarъ-ї, pe kare il rъsfoi iste: — đine, zise el, o sь gъsemti pe Drakъ kь poliđile astea! — A fost mi la Amer, 4ukis tъű din lasi, 4ine-va kь dînsele, dar el le a rъspins kь sint plastogafe. De le veї arъta 4nde-va, te bag în kriminalű!..

— Vaî! kokonşle Paris! am nşmşrat banî pentru ele, zoş! pre legea me!..

— Lasş akşm asta, îmi trebşe dozş sşte de galbenî kş am sş kşmpşrşş o ştreke de armşsarî prea esteni şi bşni.

— Zoş! pre legea me! am nşmşrat banile mele!.. adşogş zarafşl fşkşndşse palidş la faşş ka mortş. — Vaî! banile mele!.. şi kşnd zise ačeste vorbe se învîrtî pşmîntşl îp lokş kş dînsşl şi kşzş josş viîndş-î amedealş.

Negşşitorşl de kaî nşse mşna pe el ka sş'l şie vşzşnd kş kade, şi strigş nşmaî de kşt şp fečogş sş î adşkş o kofş kş apş reče sş î toarne pe kapş; dar partikşlarşl îşî întoarse spatele şi se depşrtş kş čea maî mare nepşsare.

Demtentşndş-se Avrşm din ačeastş amediialş če îi venise ka şp felş de atakş, plekş reneđe sş afle şnde este gasda ačelşî Gr'gore kare îi vîndşse polişile. Prin samsariî jidovî nş îi fş greş d'a afla.

Mergşnd la dînsşl nş 'l gşsi akasş, dar vşzş aştentşnd la şşa lşî pe o jşnş fatş îmbştkatş înt'r'o rasş. Kştş mirare konşrinse pe jidovş rekşnoskşnd îp fisionomia ačestei fete pe Maria, fiika partikşlarşlşî.

Avrşm čotşrî sş denşnde polişiei pe ačel omş ka pe şp tilxarş, ka pe şp plastografş.

Şlekş dar reneđe sş gşsiaskş pe Altş avokatşl, sş se konsşlte kş el kşm sş şipşe lşkrş. — Dete Diavolilor îp inima lşî, pe kşnd se dşčea, pe partikşlarşl, pe varş-sa Lina şi pe bşrbatşl ei, a kşrgora vedere de dimiueaşş îi ašipşase prea mşlt mşniea şi 'l fşkş, înt'r'şn momentş, de orbire sş nşmere bavîi,

nemaî kș skopš de rșsbșnare, fșrb a mti ce fșcea; — mi de mi nșmșrase nemaî a țincia parte din șșma konrinsș în polițe, era destșl de mșlși bani ka sș simșș o ama mare pagșbș... Pentru șntiî în viața lși s'a întșmmlat sș fie el înșmelat. — Se konsola însș kș va face mi 'n așeasta ce a fșkșt kș altele mșlte ka sș nș heardș..

De ași vine zikștoarea kș jidovșl mi kiar kșnd îl vezi perșșnd el kșștigș. — Dș șna mi ia o șștș!..

În o parte a orașșlși, kam șșre șșdș, se aflș o kasș veke de o formș orientals, nș departe de biserika Șșntș Ilie, patronșl iarmarokșlși... La fața așestor kase este nșșș o inșemnie veke: *Hotel de Moldavie*.

Maî mșlte kamere, kș o kșrtișikș mi kș șn grajdiș vekiș de skșndșrș mi kam nlekat la o parte, șint de inkiriat pentru pasagerș kari mereș se skimș kșt timnșș șine iarmarokșl.

La intrata dar în așest birtș se afla Maria me-zșnd tristș pe o lavișș. — Ea era perdștș în kșșgetșrș, oprindșse ka sș se renașș șn momentș de ostentiala ce o simșșise. Tođi streini kari intraș mi emiaș de prin apartamentele lorș nș treșeăș pe lșngș dinsa fșrb sș le atragș bșșgarea de șeamș, saș fșrb a vedea kș mirare pe așeastș șșrogș emișș din monastire.

În timnșl așestși țirgș, fiind lșme prea mșltș, nș se face atita bșșgare de șeamș ține de șnde e mi kșm a venit. —

Konila însș avea oki romiî ka kșm vșrsase lakrime; — de mi kșnșl ei inkș departe de a fi vestejitș

prin arzătoarea sferare a sferingelor, inima ei ascundeă dureri ce mi le potolia nămaî plângând. Fiind ea în azeastă stare, vâz de la șșa din fândă k întră șn omă a kărșia fisionomie îi era nea bine k noskă, dar portel sâș îi era streină; ea râmase șșurinsă mi estasiată; inima-î în azel momentă bătă.

Acest omă era Grigore, cel ce lepădase de pe dînsel rasa frăpiorășă din monastire mi 'mi k mprase din niaș cele șai elegante rânduri de investmintări. — El avea înfrășșarea șșă baronă.

Maria skoase șn pînășă făr vcea ei.

El fs onrit șn minăș dinainte î koprins de șn estasă vâzând-o, dar temând-se șș ne 'l observe cine-va din cei kare okne azele kamere, trekș înainte, arătând ka kșm n'ar kșnoamte-o.

Maria deskizând okii înkă odată de a 'l privi bine, pârș kă îi trekș șn feră reche prin inimă. Se lăș dșp el pentră a 'l așșuge, dar pșterile o pârșă mi kăzș josă.

Grigore emind în kărtea birtășă zise vizitășă sâș șș gșteaskă kai, șș ne xamșrile ne ei, kă dșp o jșmătate oră vor plăka la dșșă.

Maria abea se tirăse nînă la șșa din fașș pentră a 'l mai privi înkă odată kând va emi.

Grigore intră în kamăra ce o pînea kă kirie d'alășă, mi apoi emi șș keme ne birtășidă, kare era o femeie groasă mi kam vikălitoare, șș î fakș sokoteala mi șș se desfakș de la xană.

Birtășidă tokmaî linsea atșuă. El plekă șș iasă ne poarta desne stradă. La poartă eraă grămdite din întămlare nimate kărșe kă fină kare barikadase emirea din kărte. Fș dar silit șș se 'n-

toarne iarăși prin sâldiș, zînd Maria îl aștepta. Fîrîb vocea lui kăzît atîncî sî se opreaskî dinaintea ei mi sî o întrebare

— Mario! nî te konșteam kîm stai gemîit pe acea lîvîoară askînsî la întînerikî! — dar kîm sa' întîmplat sî vîi, Mario?

— Vîz Grigore! îndelegî akî kare zînd e mi ce omî ai fost! — Trebîeam sî mîiș ayeasta atîncî kînd jîraî pe Dîmnezeî mi ne tot ce ai skîmpî în lîme!.. rîspînsî Maria aprînsî la fîdî mi înekîtî de sîspîne.

— Mario nî fîi nebîntî! adîogî Grigore, de zînd sî mî fi trekît prin mînte kî tî vei veni la Fîltîchenî! Sîne kî çine ai venit, mi ce treabî ai avît açi?.. Eștî venîtî kî niskai-va maiçî?..

— Am venit nîmaî nentrî ka sî te întîlneskî: am venit singîrî, rîspînsî Maria.

— Singîrî ai venit de la Neamîș?

— Am venit kî maiçile neste mîndî pîntî la monastirea Rîșka. — De akolo mîiînd kî Fîltîchenî sînt aprîoape, am plekat singîrî mi ne drîmî am întîlnît niște kîrîde kî fîuî, kî kare am venit nîntî açi!..

— Nenorochî Mario! zise el.

— Bîne ai zîs, sînt nenorochî kî m'ai fîkît sî fîș așî! adîogî Maria kî maî mare dîrere.

— Eî bîne akîm, Mario?

— Akîm nentrî kî te am vîzît mi m'am înkredîngîat, voiî merge sî 'mî kîrm zilele arînkîndîmî în iazîl ce 'l am vîzît kînd intraiî în orașî.

— Mario, ce zîçî? adîogî Grigore fîkînd niște okî marî.

— Atîta rîmîne pentru mine!.. rîspunse juna fată desperată.

Grigore temînduse de vre un scandal, înțelegînd pînă la ce grad mergea nebunia sa, desparajia ei zise:

— Linistește-te, mi trageți mai la o parte să nu auză lumea ce zici!..

— Pentru că să nu auză lumea mi poate o să te învinovățească, voiș tîcea mi voiș mîri fîră că ka ni cîi nămele meș să fie kănoskăș!..

— Mario te izbesk!

— Așa mi ai mai zis, mi pentru că te am askătat am astă-zî a nănge m'a mă kăi!..

— De ce Mario?

— De ce, nu pot să spuș. — Inima ta o uitie!..

Gregore întăneacă fruntea mi 'mi posomorî sîrîncenile ka kăm un noșrș s'ar fi risinit în fisionomia mi 'n inima lui.

— Te izbesk Mario mi voiș face tot-d'ăuna totă pentru ferichirea ta! Pedensească-mă cerei dăka kăgetările mele fîră de alt-fel.

— Maria se zîtă lăngă la dînsul mi azînd a-cestea i se pîră că în adevăr cele ce 'i zicea sînt adevărate, că vorbele lui ar fi espresînea unei inimă sincere, mi că totă cei ce o informase rîș despre dînsul voesk nămai a o amăgi. Ea îi sîrise dar că a cel sîrisș argelikș, înkănt nar'că, într'un momentș, inima lui Grigore fă atîns.

— Grigore! adăogă ea, vezi am făkăș jertfe pentru tine! am nesokotit depărtarea, am învins oboșitoarea kale, mi amî fi dat mi kiar viața pentru tine! — am venit ka o nebună ka să te revăz!..

паче нѣ 'мі маї гѣмѣсесе!.. Amoroși e Dămnezeși meș!..

Băkrigia și konsolarea de ȝn minștă a jșnei Marii пѣrea кѣ o strămătase în черѣри.

Ȝn militară se onrise în ȝada lor. — Acesta era Jak kare, дѣпѣ informările че lăase, venise a întreba de Grigore la otelă, și vizitiel din kărte i 'l a fost arătat.

— Domnăle, ne dămneata te kast de чинчї zile!.. se adresă acesta кѣtre Grigore. Grigore îi гѣспѣнсе кѣ politege. —

— Че treabă aveчї domnăle кѣ mine? întrebă Grigore.

— Viș de la monastire de la Neamцș mi d'akolo цї am lăat ȝrma. — Kestiea e de niște sinetări săbsemnate de dămneata în lokăl пѣrintelăi ikonomăl, pentră bani че i аї redikat de la tată-meș... Пѣтештї, domnăle, banii, saș nă?..

— Adevrăat eram sekretarăl ikonomălăi, și ori че aktă atingător de interese se skriea de mine, dar săbsemnătră este a ikonomălăi... Кѣ toate acestea banii mi se pare кѣ sânt гѣспѣнши!..

Grigore кѣта să skane de aчestă Jak, кѣ дѣпѣ кѣте-va momente era să se ȝche în trășăгѣ se pleche.

— Domnăle te daș în mănile poliцїi! adăogă Jak, este konstatat..

Maria așzind aчestea гѣмase inkremenită.

-- Daka аї че-va să reklamă de la mine, гѣспѣнсе Grigore, șmile tribunălăi vă sânt deskise...

— Dar eș іцї гѣп ȝrekile, adăogă Jak інfărieat, пѣтештї banі, saș nă?..

— Kiar akəm în momentel ăcesta? întrebă Grigore pe Jak.

— Vorbă lungă nă voiș să fak kă ăn mîimelă ka tine! Am a at ăe fel de omă emîi mi kă ăine am de afăe!..

— Țel pșpin imi veni lăsa ăn timnă să mă gin-desk, să kăst imi nventară. să 'mî adăk aminte, adăogă Grigore.

— Dămneata veî merge ăntii să dai ăn garantă la poligie kă nă veî făgi, mi apoî să vorbim.

Maria ăzind ăcestea, niște sădorî reăi o treăca ănele dăpă altele.

— Pștegi, domnăle, daka sokotiăi kă aveăi vre ăn drentă.

— Bine dar!

Și Jak emi să meargă a îndenlini oare kare forme pentră ărestarea ăcestăi omă.

Grigore zise Marii: — Îngerăi meă ămeantă ăci kă mă întora nămaî de kărt!.. mi el țerbărat mi ăpșins se depărtă.

Maria rămase ne lokă ka înlemnită, făgă a pștea profera o vorbă.

Grigore zise vizitiăsi în kărte ka într'o kli-peală de oki să fie kaii pșăi la trășărb, ne de altă parte se skoborî la băkărtărie, de ănde kəmă ne stă-păna xanăsi afară. — Ii pșse în măpă zăe galbeni. — Poștim pentră zăe zile kiriea kameri mele mi a grajdiăsi, măi noștim mi pentră slăgi înkă trei sfer-tări de irmilikă, akəm pștegi îakiriea alăsia kamera mea. Pînă dete bani femeei, kaii făgă pșăi la tră-șărb mi vizitiăl stătea ne kaură. El se ărkă în tră-șărb, mi fiind kă ne ăliga ăea mare era pșea măltă

Înme grămădită, zise vizitabilă să apuce prin o vîlă de la margine...

Stăpîna xanșii îi zise de trei ori foarte mîl-mămesk mi'î poxti kăltorie bșnă.

Kînd eșia pe poartă, tokmaî se întălni faț în faț kă partiklară mi kă Andrei ce eraș într'o trăsșă. — Ačesta îi deskriea nenoročirea ce amenința pe fiika sa cea abandonată dintr'o monastire în alta, făr înș a ști kă ea se afla în Fălticeni.

Grigore kșm îi văr de departe îmi învli fața kă o parte a mantalei.

Iată-! Iată-! mișelș kșm îmi akoperă fața să nă fie kșnoskșș!.. zise Andrei kătre partiklară mi arătînd kă degiș la trăsșa ce apșkase de eșise din xanș mi se depărtase ka la vre o kșpi va stănjeni.

— Nș'mi șșșșș mai îndată să di' iăș josș din trăsșă, să pșiș să'î dea bice ka la șn mojikș, adșogă partiklară.

În ačeste trăsșa lă Grigore dișșșș ka fșlgeră. — Nenoročita Maria nșș să aștente mșlt mi bine pe ačela kșrșia îi sakrifikase inima.

Dșnă o jșmătate oră Jak, Andrei mi partiklară intrară la ačel birtș, pe șșa din faț. Maria aștenta îndeleniță ka o statșe, neștiind în kotr'o să apșce mi ce să faktă, adșstînd inkă pe Grigore ce-i promisese kă o să vie.

— Mario! a! kopila mea! zise partiklară în sine, vărînd pe Maria stînd la șșa otelăș, ce kășpi țș Mario? kșm se poate să fii aiçi?..

În ačest momentș tabloș dșreroasei miseriî omenești îi isbise priveria...

Maria pŕmai ŕmiz ȕe sŕ rŕspŕndŕ vŕzŕnd pe partikŕlarŕl, pe kare ŕl kŕnoŕtea de patronŕl eŕ, de stŕpŕnŕl eŕ. — Se fŕkŕ romie mi lŕsŕ kanŕl ŕn josŕ.

Paris rŕmase lŕngŕ dŕnsa de a o ȕerȕeta, pe kŕnd Jak mi Andreŕ se dŕseserŕ sŕ ŕntrebe de Grigore.

— Mario nŕ rŕspŕnzŕ? kŕ ȕine aŕ venit?.. renetŕ ŕnkŕ odatŕ partikŕlarŕl, ȕel ȕe ŕn fŕnŕl inimeŕ ŕnȕenŕse a simȕi dŕrerea mi remŕŕkarea ŕnŕŕ pŕrin- te ȕe a fost abandonat pe fiika sa, din kare kŕsŕ o pŕtea vedea ka mi nerdŕtŕ... Pŕringŕ! mai nainte de toate voi sŕntegŕ rŕspŕnzŕtorŕ dinaintea lŕi Dŕmnezeŕ de soartea mi de viitorŕl fiilor voŕtri! Vŕ va ŕntreba vocea inimeŕ voastre, aȕi ŕmulinit sŕnta datorie ȕe vŕ ŕmŕne religiea mi amorŕl voŕtrŕ paternŕ? N'aȕi minȕit dinaintea lŕi Dŕmnezeŕ mi natsreŕ?... Fŕkŕt-aȕi voi ȕe-va bŕnŕ pentŕ aȕesŕi konŕi, saŕ ŕnsŕŕi voi le aȕi sŕpat mormŕntŕl, tŕrŕndŕ-i la degradare, la nerzare prin pasizni, prin viȕisŕl mi mŕlta voŕstrŕ korŕmŕŕiŕne?..

Partikŕlarŕl simȕi lovirea tŕsnetŕlŕi pe kanŕl sŕŕ rekemŕnd toate aȕestea ŕn mintea sa. — Konŕins dar de rŕmine mi ŕmilitŕ dinaintea lŕi kiar, ŕnȕetŕ d'a o mai ŕntreba mi ŕi zise sŕ vie kŕ dŕnsŕl.

ŕn aȕel momentŕ kŕȕi-va jŕni, fiŕ de pŕringŕ notabili din Moldova, eŕiaŕ ŕmpŕeŕnŕ kŕ kŕte-va femeŕ din ŕna din kamerile bŕtŕlŕi, ŕnde netrekŕserŕ noŕntea mi keltŕise kŕ ele mai mŕlte sŕte degalbenŕ. Ele eraŕ nŕnte fete venite pe timuŕl iarmarokŕlŕi, din Galŕŕia, jŕne mi ŕndestŕl de frŕmŕŕeale... Eŕ eraŕ beŕŕi moryŕi, kŕ pŕrŕl vŕlvoŕŕ ŕn kanŕŕ, kŕ pŕlŕriile

țartite pe o zreke mi kș îmbrățminteă desmădată... Vorbele ce emia din gșrile lorș era tot ce e mai degradatorș, tot ce e mai skandalosș... Băștra, femeile, jokșl de kșrșii îi fșkșse sș semene ka nimte sșlbatecș... mi ceea ce era mai tristș kș mșldș dintre acesși jșnș învșdaserș în strșinștate, adikș pșringđi lor keltșiserș marș sșme de banș pentrș a face din ei oamenș kșm se kade; ei se nșmiaș floarea inteliginđei, saș viitorșl đereș!.. Șnșl era îmbrăkat k'o blșzș de varș mi đinea în mșnș șn bičíș de kaș, altșl pșrta șn haltoș negrș mi era îmbrșmbat ka kșm era iar-na. — Eș ziceaș kș veniserș la iarmarokș sș kșmpere saș sș vândș kaș, sș fakș trebș de negođș, sș vândș grăș, pșșșmoiš saș spirtș; însș kș toate acesșea ničí șnșl nș skșpase fșrș a face datorii ș'a se împșșmșta pe la jidovi, đșnd polide kș patrș-zeci la șștș procentș.

Partikșlarșl, vșzșndș-i kș trekș pe lșngș đinșșl mi înčenș a rđde de elș, pentrș kș 'l vedea vorbind kș Maria, își întoarse kanșl sș nș'i vadș. Șniș eraș kiar dintre kșnonștingele lși.

Eș înčenșserș a rđde tare mi a'l provoka, zikșndș-i kș ș'a adșș amoreasa la Fșltičeni.

— Такъ-въ гъра kanalia! renlikș Paris țelor ce rđdea de đinșșl.

Țel kare era investmđntat kș blșzș mi kș șn bičíș în mșnș, mi kare zicea kș se trage din șna din țele mai notabile familii a le đereș, se opri sș țearș kșvșntș lși Paris, daka mi pe el îl insșltș împșșșnș kș tođi ței-laldș kari se trșgeaș din nimte familii obskșre, mi kș kare nșmaș la țirgșl Fșltičenilor se afș în reladișni; kșnd în alt lokș mi 'n alt timșș, mi

mai ales s'eb regimul guvernelor trek'ete, și maltrata-se mi le didese palme; dar ast'z' și s'ebt 'n regimul konstit'udionale de libertate și egalitate p'atea merge k'eb d'ebn'și n'șmai la F'eltiveni, în 'na din kamerile *Xotel de Moldavia*, s'eb petreak' o noante k'eb k'ete-va femeii...

— Paris, kred'eb k'eb n'eb ve'i zice mi de mine ceea ce pron'șd'ash'i?... Te resp'ekt'eb n'ent'eb k'eb e'nti Paris, iar alt-fel am fi av'et de a face am'ndoi!... ad'og'eb j'onele si'eb de boer'eb ofensat'eb.

— Tat'eb-t'eb kolonel'eb!... n'eb k'rez k'eb te a in-v'ugat s'eb te t'ebv'le'nti prin k'eb'v'ic'ime intr'o asemenea stare!... r'eb'ș'ebn'șe partik'ular'eb f'eb'ios'eb, — dar el l'ebk'eb-m'eb din inim'eb v'ebz'ebnd mi pe fie-sa t'ebv'lit'eb asemenea; — mi el kontin'eb ka 'n nobil'eb provokat'eb mi ka 'n p'eb'inte nenorocit'eb. — De ce n'eb'ni k'eb'etai de kale! de ce vorb'ebnti k'ebnd n'eb 'ntii! de ce batjok'eb'renti f'eb'eb s'eb te g'inde'nti!... Asta este n'rin'v'ini'eb de 'ni'l a in-s'eb'fat p'eb'rintele 'n' dask'ebli t'ebi?... K'ebnd ai fi fost mi t'eb 'n tat'eb, k'ebnd ai fi 'erkat d'eb'rerea d'a vedea pe konil'eb t'eb'eb k'ebz'eb'eb mi desmoralisat'eb, k'ebnd ai fi av'et nenorocireea d'a vedea pe fi'eb t'eb'eb k'eb se verde mi n'eb nou'i a'i in'tinde m'ebna s'eb 'l skan'i, n'ent'eb k'eb ni'nte s'ebntilit'eb'ni, la kare 'dinem'eb mai m'elt de k'ebt la konil'eb mi la s'eb'gele nostr'eb, ne op'rente; n'ent'eb k'eb n'erd'eb-r'ebm'eb morala kare o avea oameni mai 'nainte mi ne f'ebk'eb'r'ebm'eb sklavi kor'eb'm'eb'eb'ni!... n'ent'eb k'eb batjok'eb-rim s'ebntele noastre datorii de 'et'eb'v'eni mi de p'eb'rin'eb'i; n'ent'eb k'eb fak'eb'r'ebm tot-d'eb'na ce ne a montit strei-n'eb mi in'mine noi ne n'eb'mig'eb'm'eb str'eb'ini prin p'eb'tarea ce o av'eb'r'ebm'eb, ka nobil'eb k'eb're noi mi k'eb're p'eb'eb'eb!... Așa dar k'ebnd ai fi fost 'n tat'eb mi ai fi 'ntist k'ebt

sferă în momentul acesta, când ai fi putut în momentul acesta să-mi citești inima, atunci ți am răspunde la întrebarea ce mi o faci, dar fiind că ești numai un copil, îți zic să te deșertezi. — La-sb-mb!...

— Și cele mai amare căzături sfărâma penta lui!...

— Paris, îmi vei da sokoteală de astă însăți mi te provok la dăel.

Paris lăund pe Maria lângă sine, pe care o strângea cât putea la sînul său:

— Îți voi răspunde ca unui copil dăndu-i o palmă mi pe șmă mă voi esnlika că tată-tă...

În acest momentă kokonashl fiind că feseșe părăsit de tovarăși săi, ce-i ce vâzând că se îngroșă guma emiseră mi se deșertaseră în stradă, zise mai mult că gura jsmătate: — ne vom bate!..

Partiklară il întoarse spatele fără a voi săi răspundă.

Jak tokmai venia impresă că Andrei kare cătase pe omă loră mi aflară că el s'a dăș de tot de la birtă.

Mimelă a plekat mi a trekat granița! — zise Jak plin de mănie, fiind că am aflat de la poliție că 'u'a skos pasaportă...

— Negreșit, adăogă Andrei, a plekat azi la șapre-zече ore, când 'l am întălnit că trăsăra.

Maria abziind pe Jak, pe care il vâzșe certănd-se că Grigore, a înțeleș de cine vorbeshite:

— Ah! îmi vine să mor! mor!.. repetă ea de doșă trei ori, mi căzș leminată...

— Mario! Mario, ce ai? ce ți a venit?.. Paris o redikă pe brațele sale.

Todî r̄maser̄b̄ in̄m̄r̄m̄r̄īī de ast̄b̄ in̄t̄m̄plare, afar̄b̄ de Andrei kare utiea ce-va din in̄pregīr̄r̄ile ei... El p̄ze m̄na s̄b̄ aj̄ste ne Maria ka mi Paris, k̄nd ea r̄m̄sese ka o neatr̄b̄ in̄ m̄binile lor̄ŝ.

— Ce este? ce este? întreb̄b̄ Jak ne Andrei cel ce îi ar̄t̄b̄ f̄k̄nd̄-î semn̄ŝ k̄ e o fat̄b̄ nenorocit̄b̄.

— S̄rman copil! nenorocit̄b̄ tat̄b̄!.. m̄r̄m̄r̄b̄ Paris kare in̄ inima sa n'avea a in̄p̄sta de k̄t̄ l̄ī nenorocirea Marii.

J̄nele kokonash̄ emise in̄ ŝha din strad̄b̄, plesni de vre o doz̄b̄ ori k̄ bich̄ mi k̄ o voce r̄ḡr̄mit̄b̄ ad̄roḡb̄: — Daka, Paris, n̄ mi vei da satisfak̄die apoî te voiŝ autent̄a in̄ ŝlij̄b̄ la kofet̄rie mi a-kolo vom vorbi!

Paris ka emi din mingi.

— Kanalia! te d̄ci, ori n̄?...

— Las̄-m̄b̄, ŝnkizle, k̄b̄ îi voiŝ da eŝ satisfak̄die domniorsl̄ī aist̄sia!..

Jak emi, in̄s̄b̄ n̄ k̄b̄ skon̄ŝ de a se ok̄na de j̄nele fechor̄ŝ de hoer̄ŝ, kare k̄b̄ toate ačestea o l̄ase la pīcor̄ŝ, dar ka s̄b̄ chereteze de cel kare îi datoria...

Ne k̄nd Paris, in̄p̄rezn̄b̄ mai k̄b̄ j̄m̄b̄tate din n̄m̄r̄b̄l pasagerilor mi k̄b̄ birt̄m̄ida, se ok̄naŝ ka s̄b̄ intoark̄b̄ la viad̄b̄ ne Maria, Andrei alergase s̄b̄ ad̄sk̄b̄ ŝn doktor̄ŝ mi ne Lina, ka s̄b̄ aj̄ste ne Maria, ne kare o d̄seser̄b̄ mi o așezar̄b̄ kiar in̄ kame-ra in̄ kare f̄sese mai 'nainte Grigore.

In̄ k̄rte se f̄k̄se o larm̄ mare ka k̄m se ap̄rinsese tot xan̄l. — Ŭni dintre pasageri alergar̄b̄ s̄b̄ vaz̄b̄ ce e, mi întreb̄nd̄-se in̄tre dinmi cine este a-

ceastă koniŭ, de kare nobilŭl partikŭlarŭ se okŭna atîta de mŭlt, eî îndeleserŭ ūi se kam lŭdŭi vorba kŭ e kiar fiika lŭi.

Larma însŭ de afarŭ le okŭpŭ minŭile.

Kŭtŭ mirare konrinse ne partikŭlarŭ kŭnd vŭzŭ ne Avrŭm, împresŭ kŭ alŭi doi trei jidovi, kŭ adŭ-
cea în kŭrtea xanŭlŭi trŭsŭra lŭi Grigore.

Jak se afla nŭmaî în ŭŭŭa despre stradŭ a otelŭlŭi ūi birtŭŭiŭa alergŭ sŭ î sŭre kŭ omŭl ne kare îl kŭstase îl adŭcea jidoviî kŭ trŭsŭra ūi kŭ totbagiŭl sŭŭ înanŭi.

Jak trase sabiea ne jŭmŭtate, xotŭrit în aŭel momentŭ de fŭrie sŭ'l desninteye în dozŭ, ka ne ŭn tŭl-xarŭ ŭe î mŭnkase atîŭi banŭi, ūi plekŭ kŭ pasŭi re-
pezi sŭre kŭrtea otelŭlŭi ka sŭ'l gŭsiaskŭ.

Partikŭlarŭl okŭpat înkŭ de Maria, ŭel ŭe nŭ î prea pŭrea bine kŭ jidoviî întorseŭ ne ŭn omŭ ŭe î fŭkŭse atît rŭŭ, ūi fiind kŭ nŭmele sŭŭ amestekat în aŭeastŭ ŭirkŭmŭŭandŭ sŭnase kam mŭlt la ŭreki, se temŭ kŭ lŭmea nŭ e aŭa neroadŭ sŭ nŭ îndelegŭ, ūi skandalŭl era apŭoane sŭ se resfrîngŭ ne persoana lŭi... El isbŭti d'a o întoarŭe la viaŭŭ, fŭ-
kŭnd-o a se demŭenta. Maria deskise okiî ūi se vŭ-
zŭ veghiatŭ de partikŭlarŭl, ne kare ea nŭ'l ŭtiea de tatŭl eî.

-- Mario, sŭŭne ŭe ai? kŭm ai venit, ŭine te a adŭs nînŭ aiŭi? .. întrebŭ partikŭlarŭl ne fie-sa.

Maria întorkŭnd okiî de vre o dozŭ ori împre-
gizŭl kameriî, lŭkrŭmŭ ūi zise kŭ ŭel maî profŭnd
sŭsniŭŭ ūi kŭ o voŭe stinsŭ de tot. — Ax! morŭ!...
voesk a mŭ întŭrna la monastire de ŭnde nŭ voiŭ e-
ūi maî mŭlt!..

Partikularul sta k̄s okii ađintiđi la d̄insa, f̄r̄b̄ a k̄steza s̄b se determine, f̄r̄b̄ a k̄steza s̄b arate 4e k̄sgeta.

În a4est̄ timpuș. sosi mi doktorul k̄s Andrei mi k̄s Lina, ne kare îi l̄b̄s̄ s̄b vaz̄b mi s̄b îngrijeask̄b de Maria.

Afar̄b̄, Avr̄m striga îp ḡsra mare: — plastografie ai f̄k̄k̄t talxar̄le! talxar̄le!.. s̄b merge la poliđie mi altele m̄l̄tete... mi s̄mbl̄nd de kolo n̄n̄b̄ kolo ka s̄n̄s̄ nebs̄n̄s̄, voi s̄b intre îp kamera s̄ndef̄sese Grigore maî 'nainte, mi akolo r̄bmase k̄s ḡsra k̄skatz̄b mi k̄s okii s̄p̄riđđi, ḡsind ne partikularul k̄s tođi 4ei-l-aiđi mi k̄s Maria.

— 4e kaz̄đi? ai ad̄s 4ele doș̄b s̄ste de galbeni de kare đi am vorbit ast̄b-z̄i? îi zise partikularul, o-prind̄l îp s̄m̄b mi k̄s s̄n tonș̄ aristokratikș̄.

— Am ad̄s ne talxar̄l kare a f̄k̄k̄t plastografie!.. r̄bs̄n̄se Avr̄m.

— Drak̄s s̄b te ia! ad̄boğ̄b Paris zaraf̄ls̄i, mi î intoarse s̄natele.

Avr̄m se trase înd̄r̄b̄tș̄.

Tr̄s̄sra l̄i Grigore era îp k̄rtea otel̄s̄i. Dar Avr̄m krež̄nd k̄s ar fi maî bine s̄b fie mi s̄n omș̄ poliđieneskș̄ fađ̄b̄ k̄nd va da josș̄ ne prins̄l s̄bș̄, tokmaî din înt̄m̄ulare v̄z̄s̄ trek̄nd ne s̄lđ̄b̄ s̄n gen-darmș̄ kare mergea k̄s o kondik̄đ̄b la s̄bđioar̄b̄. — Alerḡb s̄b'l keme, iar la mizl̄k̄l s̄lđi se împedik̄b de hirt̄șid̄b̄ mi de Jak kare tokmaî îmi p̄nea sa-biea îp teak̄b.

— Pardon! pardon!.. striḡb Avr̄m...

— Ai îneb̄nit jidove! zise Jak, v̄z̄z̄nd̄s-l k̄s a-

leargă ka emiț din minți mi striga pe gendarmș în gșra mare.

În kșrte rșmșseserș doi samsari ka sș pșziaskș pe Grigore. — Grigore se didese binimorș josș din trșsrș mi intrș alștșrea kș grajdiș, șnde se afla destinat lokșl pentrș oare kare trebșinde . . .

Avrșm mi toșl șei-l alși mi kș gendarmșl kemat din drșmș, intrarș în kșrte, kșștarș în trșsrș, în grajdiș mi pretștindenī, dar nș aflarș pe șel kare il kșștaș. Avrșm rșmase mi maī rșș kș gșra kșskatș mi kș bșzele șmflate, șitșndș-se la trșsrșa șe n'avea maī nimik intr'īnsa mi kare era o nadișan-kș șe era lșatș kș kirie. Vizitișl era proprieta-rșlș ei.

Grigore gșsind din dosșl grajđșrilor doșș skșndșri skoase, emise pe akolo kșm ar fi emiț ne poarta șea mare a otelșlși; mi avșnd așșra sa șn kimirș plin kș așrș, kș kare era īnșins ne sșb kșmășș, șn pasaportș īn toatș regșla mi vizat de polișie, se arșnkș īnr'o araba jidoveaskș șe trekș n'akolo din īntșmplare mi kare mergea la Bșkovina. Dșnpș trei kartșri de orș de la emirea sa din Fșltișeni, trekș granișa la Kornș-Lșnși īn Bșkovina mi de akolo se dirige șpre Rșdșșpi.

Partikșlarșl kșt fș de sșșbrat, asistșnd la așeasș șuenș, nș se nșșș onri d'a nș rīde. — Lși Jak īi zise sș se linimteaskș kș are ei mizloașe sș fakș pe kșșgșrș de a ī nșmșra banī.

Akșm așștenta sș așdș pșrșrea doktorșlși des-pre Maria, mi apoī șș se gșșteaskș a pșrșsi iarmarokș de la Fșltișeni, fiind kș xșetșl des-pre kște se īntșmplaserș nș īi konvenia.

Avrăm, desperatǎ kǎ n'avea cel pǎdin o armǎ ka s'imi poatǎ rǎsbǎna vre odatǎ, se 'gindi de a da mi cele dozǎ sǎte galbeni kǎre i le cherǎse partiklarǎi. El plekǎ ka vintǎi sǎ se dǎkǎ la kantorǎi sǎǎ, de ȳnde se întǎrnǎ îndatǎ.

Partiklarǎi trekǎse într'o kamerǎ deosebitǎ. — Se prezenta kǎ pasǎ rarǎ mi kǎgeta la starea mi împregiurǎrile sale.

— Am adǎs kokonǎle Paris dozǎ sǎte de galbeni kǎre i adǎi cherǎǎ, nǎmaǐ te rog sǎ am înskris bǎnǎ mi sigǎrǎ de la dǎmneata . . . zise Avrăm întrund ne ȳǎǎ kǎ kǎchǎla în mǎnǎ, mi pentǎi bǎtǎndǎi kǎ venise prea iste.

— Kǎtǎ sǎ pǎnem procentǎi? întrebǎ Paris pe Avrăm.

— Nicǎi ȳn procentǎ, rǎspunde Avrăm.

Partiklarǎi se mirǎ mi kǎgetǎ che drǎchie va maǐ fi voind sǎ fakǎ jidovǎi.

— Ai înǎbǎnit, zise el, sǎ mi daǐ tǎ mie banǐ fǎrǎ sǎ mi ei dobǎndǎ? Pentrǎ che ii daǐ?

— Nǎ viǐ daǎ kǎ dobǎndǎ, dar ka sǎ mi daǐ mata kǎ arendǎ ratǎǎi de ne mǎǎiea dǎmitale de la Trotǎǎǎ, aproape de Tǎrgǎi-Okni, ka sǎ fiǎ maǐ aproape de Odobǎntǐ, kǎ voiǎ sǎ fakǎ spekǎlǎ kǎ vǎnǎri de la Odobǎntǐ mi de la Panǎis, adǎrogǎ Avrăm întinzǎnd dinaintea partiklarǎiǎi cheǐ dozǎ sǎte de galbeni, înfǎǎǎrǎi kǎ xǎrtie vǎnǎtǎ, fǎkǎǎidozǎ fǎsekǎri.

Partiklarǎi stǎtǎ ȳn momentǎ la gǎndǎri adǎkǎndǎǎmi aminte kǎ femǎea sa ȳra urea mǎlt pe jidovǎi aĉesta, dar iarǎǎmi kǎgetǎ ei în sine, — kǎnd ea

va vedea frumomiî kaî ce îi voiş aduce, nș va mai zice nimikș.

— Vine dar, fie...

Avrșm mșldșmind partikșlarșlșî, mi înșirșnd șn pomelnikș de lașde kșm kș kș tođi kaștș sș trșimș șnș kș altșl, kș mi el vrea sș mșnșnce o pșine pe șrma șnșî boerș ka dșnșl, mi Dșmnezeș sș î dșrșiaskș șnștate mi banî mșldî... în inima sa îl blestemș de cinșî-spre-zече orî, mi xotșrî ka înlokșl țelor trei șste de galbenî ce didese pentrș polișele lșî, sș ia trei miî din șnșnarea lokșitorilor de pe moșiea-î...

Doktorșl veni sș vorbeaskș partikșlarșlșî.

Kșm este fetei? întrebș Paris.

Doktorșl, kș oare kare aerș kșrtenitorș, îi zise kș nș este perikș, dar îi mai șușse ce-va pentrș kare șn bșrbatș de inimș, șn pșrinte adevșrat, șn pșrinte kșm trebșe î ar fi venit sș mi trînteaskș șn niștolș în kapș. — Maria era în drșmș de a deveni mamș.

Tristș oare kșm mi nemșldșmit partikșlarșl, mi adșkșndș-mi aminte de țele ce î șușsese Andrei, kș azzise konvorbirea țea de la kapștșl kșrșrșel șșb noalele dealșlșî țețșii Neamșșlșî, zise în sine:

— Kopila mea perdștș!..

IX.

Scene de lipitorile satelor din Moldova.

Între Tirgșl-Okneî mi Bakșș gșșente ține-va ana Trotșșl, șn rîș foarte interesantș kșrgșnd p'între

măndri mi traversănd căte-va câmpii nîpă ce se arănkă în anele Siretăsi. El kerge pe un prăntă mare mi revărsată. —

Sînt căteva vaduri unde se află poduri aşezate pe pilastri grosi de lemnă de stejeară mi kă podele d'asupra de lemnă de bradă. Căltorii mergănd în deosebite direnciuni trekă pe acele poduri plătind căte ce-va. Podurile se daă kă arendă la jidovi, prekm se daă hanurile mi kărcişmile. Pe drumul stăngă al apei, un hană mare saă ratashă se află postat în faţa drumurilor. Podul fiind proprietăreskă se dă odată kă kărcişma în arendă. — drumul sării, al păkării, gazurile, spurţurile mi lemnăria de la munte trece p'akolo.

Aici este moşia partiklarăsi...

Satul fiind aproape, dăminicile mi serbătorile se adună deranii pentru a petrece bînd rakiă de dimineaţa mi nîpă seara, mi flăcăii kă fetele danănd la sănetăi unor ȕigani viorari kă tobă mi kă dairea. Sătenii se stringă prea de dimineaţa la bătă, mai nainte d'a se năcpe sânta litărghie la biserică, iar după ce ese de la biserică vine mi însăşi preţel satăsi între dinăi. — Atănci se face bejie km nă s'a mai văzăt, încăt kănd se sparge adănarea mi pleacă fie kare să se dăkă akasă, nă ştie pe ce drum să apăce mi niči în cătrăă i e kasa. Nămai a doza zi jăpă Avram orăndară mi kă jăpă Băxăr tovarăşă săă, avea obiceiă de le şănea de pe katastixă ce a bătă fie kare în zioa ceelaltă mi kăt aă să plăteaskă... Mai kă seamă de kănd lăă orănda ratăşăsi ş'a podăsi năoi orăndari ce i arătară, jăpă Avram kă jăpă Băxăr, da oameşilor kăt se

poate de msl̄t pe datorie rakiš de la velnițe, de bskate, ka s̄b traḡ din toate p̄rgiile oameni akolo, s̄b fak̄ mare v̄nzare... Шi proprietar̄sl̄i ī pare bine k̄ i se m̄rește venit̄l, fiind k̄xtare la k̄rgișma sa de pe momie. — Aj̄nge dar din ačeasta în Moldova, ka prin sate mi în tot̄ lok̄l s̄b se simt̄ n̄maī miros̄l cel gredos̄ al rakišl̄i preparat̄, prek̄m se simte la port̄r̄i de mare p̄toarea katran̄sl̄i... Osebit̄ ink̄ mi oī pentr̄ ce le ar ad̄ce s̄teniī, jidoviī priimesk bsk̄romī a le da de b̄xt̄.

J̄p̄n Avr̄m mi k̄ j̄p̄n B̄x̄r s̄nt gata de a face oī ce sakrif̄iī n̄maī ka oameni s̄b n̄ fie k̄mva lins̄i de b̄xt̄ra rakišl̄i, mi kiar konil̄l din fash̄ s̄b s̄ḡ p̄iđa mame-si imp̄reñt̄ k̄ rakiš. — J̄p̄n Avr̄m, ka mi j̄p̄n Iđik de la Poiene mi ka j̄p̄n Xeršk̄ de la Mix̄ileni mi alđi m̄lđi j̄p̄nei, a desvoltat ḡst̄l b̄xt̄rei la ponor̄ ka mi în Galiciea, de z̄nde venit̄ d̄mnealor în Moldova... Dar fiind ači vorb̄ n̄maī de j̄p̄n Avr̄m mi de souđl s̄b̄, kat̄ s̄b ar̄t̄m k̄ f̄k̄se komerčiš mare, k̄ toate k̄te i se iñt̄mplase mi k̄te le p̄đise; mi d̄p̄ ce B̄x̄r v̄nd̄ la F̄ltiveni kaii k̄ kare venise akolo, il primi de tovar̄m̄ la raten̄l de la Trots̄m̄. Avr̄m iñs̄ maī f̄čea mi alte komerčigr̄i, prek̄m 'l am maī v̄z̄t mi 'l vom maī vedea... K̄ toate ačestea l̄i Avr̄m i se p̄rea k̄ lok̄itorii de la Trots̄m̄ s̄nt nevoiam̄ mi voea s̄ 'i deũtente, s̄ i đ̄k̄ la progres̄, adik̄ a bea rakišl̄ k̄ okaoa ka ana, mi d'achea iñgrijise d'a avea okale k̄ f̄nd̄l iñdoit, adik̄ k̄ doz̄t̄ f̄nd̄r̄i... Infine Avr̄m mi k̄ B̄x̄r aj̄nseser̄ s̄b fie oameni maī mari de k̄t iñs̄mi partik̄lar̄l pe momiea sa.

Avrăm însă știea că datoriiile ce le avea partiklarsl o să i sâfle într'o zi moșiea și cine știe în a le kși mșini va intra; de aceea jernelea pșmșntsl..

Dar ștenii se treksșerș kș afița begie Ńkșt și ei se lșaserș de gîndșri. — Nș le mai rșmșsese fe-reaskș Dșmnezeș p'în bștșșra kaselor vre o gîskș, o gșinș saș șn pșiș de gșinș, toate ĩmpreșnș kș lantele, oșble și șntș de la vaș și de la oi sedșkș pentrș rakiș la jșpnș orșudarșl..

S'a ĩntșmplat ĩn acel timșș ka vre o kște-va familii de ștenii șș se strșmște din ĩnștșl Neamșș aıci ĩn ĩnștșl Bakșșlși, kșm fak șni oamenii kari skimbș lokșl ka șș 'șii șerșe norokșl.. ĩntre așestia era șnș și Ion plșiașl, cel kare nișșgise bine pe jșpnș Avrșm la Metokș-lși-Balan.. Dar ne ĩngș a-șeea kș jșpnș Avrșm n'ar fi voit odatș kș kapșl șș 'șii mai adșkș aminte de așemenea ĩntșmplșri, apoii și Ion se skimbăș de tot; nș 'l mai kșnomștea les-ne kiar konfrașii șși din satș. — Fașa lși arșta șn ășe selbatekș, nasșl i se romise și se kam bșbase, pșrșl ĩi era și mai rșș ĩnșșatș și ne pentșnatș, ĩn lokș de pșlșrie, ka mai 'nainte, akș pșrta o kș-șișlș neagrș de oae flokoasș; onıci nșmai avea de felș, pșdragii i se rșnsese de totș, ĩmbrșkșminteա lși era trenșoasș și kș șn kșvıntș ajșnsese la ășa mai desșșșșitș tikșlomie. Pe șrșmș mereș afșndșse la lșkrș boereskșlși, timșșl cel mai bșnșș pe-trekșndș-l la robotșri, desșșstat și deskșrageatș de greșșșii ășe i se grșmșdea ne kapș, el ĩșii gșsia ferıșirea de a fi beatș, de a nș mai simșii ni-mikș pe lșmea asta, și pentrș kare se trșsese dıntre o parte a șereii ka șș vie la alta, șnde gșsi și mai

губ. — Din ce în ce mergând-i din губ în mai губ, desolarea bietăși deranș ajnsese la kâlme. I se întinse o mare nenorocire: perds pe cei mai izbit bîiatș kare îl avsesese...

Pînse sbrakș Ion, se bochi, își rîpse pbrșl din kanș mi 'mi sbrmie vestmintele de pe el, nentrș kș konilashl sbrș era mortș întins pe skîndșrș în mika sa kbrșșrș, mi ceea ce era mai tristș niči n'avea kș ce sș 'l redișe, kș ce sș 'l dskș la groapș!.. Nenorocirea nș întreabș pe omș kșnd este sș vie mi niči nș i dș de știre! — Apoї ce ar pștea face șn biet omș kșnd ar mi ști de sosirea ei?.. Ion se afla în așea stare de ulșns mi niči șn sșfletș de omș nș veni sș 'l konsoale. Pe șrmș el voiea sș se imșrșmște, dar de la șine?.. Șine sș 'l imșrșmște pe el?.. krestini lokșitori romșni aproape kș n'aveaș niči șenșșș în vatrș... Nșmai jșpșn Avrșm orșndarș are banı. Akșm daka el va voi sș 'l imșrșmște?

Avrșm însș nș 'l kșnoștea niči de kșm, kșчи în pșșin timpș kșm ziserșm, el se skimbare foarte mșlt. Voi dar sș 'mi înșerșe norokșl la jșpșn Avrșm mi plekș la el kș lakrimie pe obrazș.

Ion se onri la pragșl ratemșlși.

Tokmai din întemulare la ratemș veniserș din zioa șeelaltș kșuї-va jidovi de la Tirgșl-Okni, imșreșnș kș orșndarș de la Mșnestı, kș jșpșn Idik de la Poiene mi kș jșpșn Moıște de la Iasi, kș Șlaimș fișl sbrș, șn bîiatș de ont-șure-zere anı.

- Balabștș! strigș Avrșm, femeel lși Bșxșr, sș skșuї o kanș de viuș sș tratșmșș pe konșrađi nostri de plekare.

Răxala făcă. —

Toți jidovii staș împregiurș pe skașne de lemnș în kăcișmă.

Moișe kă o kăcișlă de șu kotș de 'naltă, kă barba romie mi rară mi kă percișniî lăngi atirănd pe lîngă șreki, kă șu xalatș negră plin de tină, kă panșii în nișoare kăpșcișii, șușnea mi iar șușnea par-kă lămaî sfîrșia, înkăț făkăse șușme la gără, dănd mereș din măni mi din kanș, plăngăndă-se kătre toată adănarea kă lăkrășile nă merg bine, kă nă e kîșligș prekăm era șai 'nainte, kă a înșențș toți șă se fakă șamsari mi negăștori; kă boeri s'aș făkășt kômplii mi çișdaci, nămaî risișente la banî dășă kășm le era obișeiș, kă ar trebși lăkrășile kîzșite mi sokotișe într'aceasta; kă ar trebși șă fakă kă toți kôntribășie, șă se mai dea çe-va banî peçi pe kolo, șă mai șngă osiea, kăçi altmîntea o șă așngă deșcendendi faimosilor bankerî șă fie de o uotrivă kă Moldoveniî, adikă șăraçi mi moșăzi...

— Da, da, rășpășse jășăș Idik de la Poiene, se kade șă dămă aștorș çelor Israiliî kari deșkidș magazine mi se păn lîngă bakani Greçi, saș kômerçiandi Moldovenî, ka șă î dărapene! — șă le dea măna șă vînză marfa kă çiçi-șpre-zeçe la șășă mai joșă. — Kă kîșlă așesta niçi șu kremtină șă nămaî fakă kômerçiș...

— Pe barba mi pe mășteșile mele! adăogă Moișe, pot șă zik kă niçi odată Moldoveniî nă vor fi în stare șă fakă çe fașem noi Israiliî.

— A! renlikă Xerșkă çel șamiș, dar apoî Moldoveniî sînt datorî șă lăkre pămăntă mi șă bea la

rakiș, kȃchī la din împotrivă unde mergem noi?.. de la cine o să ne învârtim?..

— Prea bine, prea bine, șrmă Iosifș.

— Adevărat! adevărat!.. strigară de odată lini-torile satelor din Moldova, fâkând atîta larmă ka kȃm se certaș.

Ion, așzind larma, nă kȃteză să între pînă se vor mai potoli mi să se împuștie gloata, ka să rē-mie Avrēm singurș de a 'l rēga să 'l împuștate.

— Dar așzini minune! zise Moişe, Mănteni de dinkolo de Milkovș, aș fâkāt o lege prin kare ne esklāde de la drentā de a pūne xanșri la drēmāri, kȃrȃime ne la sate, mi de a vinde chele de mȃnkare în Băkrestī mi pretstindenea?..

— Vai! rēșuse Iujik șeriat de aचेasta, s'ar nștea șn asemenea barbarismș din partea Romȃnilor?

— Ei zice kȃ noi șintem barbari, rēșuse de kȃlea Avrēm.

— Ei bine daka e așa kȃtă să facem șn munte de galbeni, adșogă Xerșkș ka să sfărimșm aचेa lege.

— Ax! unde e akȃm șn Mixal-Vodă!.. Șintem datori să șărzșm pȃmintāi kȃnd trechem ne dinaintea porșilor Sokoli saș ne lūngă palatāi șăș de la Iasi... kȃchī el mēlt ne a aștat. — Atșnchī era șn vakș de așrș pentru Evreī!

— Lasă, lasă, adșogă Avrēm, avem noi frașī mi akolo... .

— Dar șite, kontinșă Iosif, jidovi din deara Mănteneaskă șint perșșī, ei se fakș Romȃni!..

— Ha! o idee! zise Moişe, șint mi akolo bo-erī proprietari rșinașī, — este mi akolo de chei kare 'm' ar vinde șșfletāi Diavolșāi pentru banī!..

— Hai! bravsss! răsponse Avrēm, s̄ strēmētēm o parte din kapitalurile noastre la Băkrrestī!..

— Hei! mișelul de Шlaim! kēm este el mare, daka n̄ era ȝn mișelș mi strikat ka fi Moldovenilor, il trîmiteam pe el akolo, zise Moime.

— Pe fiul d̄șmitale? pe Шlaim? întrebъ Хершкъ k̄ș Шeilok, ȇ medeaș mai la o parte mi f̄șmaș din niște pine ȝr̄gremtī.

— Negreșit mișelș de fiul meș, m̄tiđi ȇ a f̄k̄șt?..

— Ka ȇ? întrebareș b̄trîni samsari.

— A voit s̄ se boteze, s̄ treakъ la kreștinī. M̄nșn̄kъ ka ȝn dobitokș tot ȇ e trefș, ba inkъ am azzit k̄ș a m̄nkat mi karne de porkș...

— Kēm așa! kēm așa! esklamareș jidovi k̄ș b̄rbile sbirlite mi k̄ș perȇișni vilvoiș, pe kare se vedea k̄ște ȝn f̄șlgș de ḡșkъ, a voit s̄ fakъ el așa?.. Dar d̄șmneata n̄ veī l̄șa l̄șkr̄șrile kēm a f̄k̄șt ne-b̄nșl de Așer, k̄ș a l̄șsat pe fiika sa în voea ei?..

— Așa, ad̄șogъ Moime, mi d'achea 'l am adșs s̄ 'l las la konfratele Avrēm, s̄ 'l instreinez d'akasъ; s̄ i taiș toate mizloaȇele; ȝite s̄ mi 'l instr̄iđi, s̄ mi 'l ḡișiđi, s̄ mi 'l kinșiđi, s̄ 'l n̄șnedi la l̄șkr̄ș, s̄ stea toatъ zioa k̄ș oki la soare, s̄ alerge ka ȝn argatș, ka s̄ se pok̄șiaskъ de relele ȇ a f̄k̄șt.

Шlaim, ȝn ovreiamș ka de ont-șnre-zȇȇ anī, k̄ș kanșl t̄șns ridike mi n̄șmai sk̄ri pe la ȇeafъ, k̄ș p̄șini perȇișni l̄șșadi dinaintea ȝrekilor, k̄ș ȝn șnen-derș de flanelъ v̄nștъ, k̄ș o p̄l̄șrioareș neagrъ p̄ș-șiatъ, k̄șr̄șia iī jșka oki în kanș; insъ b̄șiatș șnir-torsș mi dievolosș, ask̄șlta din tinda k̄șr̄șimeī ȇȇȇ ȇȇ zȇȇa tatъ-s̄ș desnre d̄nșșl.

— Шлаим!! strigă Moişe ne fişl sşş.

Шлаим intră şi se pşse la o parte stşnd kş okii în pşmîntş.

— Dar el este bşiatş mare! ar fi omş sş învîrteaskş negşstorie, adşogarbş jidovii şe se skşlarş de pe skaşne.

Moişe adresşndşse kştre fişl sşş:

— Ka sş 'şii adşşii aminte de vorbele mele, ka sş te îveşii minte şi sş askşşii, na! şine!.. haf! pşf! sş askşşii de a kşm înaite şe şii va zîce Avrşm.

Şii Шлаим pşiimi doşş palme neste obrazş, înkş bietsşii jşne îi skşpşrbş okii rşşşind îngelenitş şi fşkşndş-i-se obrazş roşş şîntş la şreki.

— Sş 'şii adşşii aminte de vorbele mele şii le daş aşeste, zîse Moişe fişşii sşş, şi apoi întorkşndş-i şuatele kş şea mai mare nepşsare, zîse kamarazilor sşii: sş mergem akş la Tîrgşl-Oknei, sş fim akolo şîntş de searbş, adşogş el bşrbşşilor Israilişii.

— Kimişigş sş dea Dşmnezeş! rşşşpşnserbş şeilalşii kş o voce rşşşşitş şi tare.

— Amin! adşogş Avrşm şel şe lşase şn touş de bşrbatş mare, pşreşşblşndş-se de kolo şîntş kolo, şiiind intr'o mşntş şn şişbşşelş de salbş-moale, iar şeşlaltş mşntş şiiind-o la snate.

Шлаим fiind în astş stare rşşşinatş şi şmilitş, otşri kş îndaţ şe va pleka tatş-sşş kş şeilalşii jidovi, sş o şteargş la sşntştoasa drept la Bşkşrestii, saş la Fokşeanii, sş între la vre şn boerş sş s'askşudş de tatş-sşş, sş nş 'l mai poatş gşşii; kşm am zîce kş alte vorbe, Шлаим lşş palmele, dar şi el le kochea tşrita la toşii.

Înşne jidovii plekarş ne josş şure Tîrgşl Okni.

Moise mergea în fruntea lor răsfrîngînd pîlpăna halatelor din dîrîț, și ardîcînd atîta pîlbere cît pa-puci lîi cei mari, ca cum ar merge o țermî de oi pe drîmîșel cel mare.

Șlaim alergînd îndatî la vatrî, afarî din kîr-chîșmî, fîrî sî fie vîzît de Avrîm și de Rîxhla, și lîcînd o mîncî de chenshe, emî afarî de o arînkî pe șrma jidovilor kari se depîrtaș vorbind tare și rîdikînd șu nșorș de kolbș pe șrma lorș, — apoiel iarî se întîrnî în kîrchîșmî.

Atșuci bietsl Ion, kari amîtentase afarî, gîsi tim-pîș de intrî, kî fața mîiatî în lakrime; — dînd kî okii de jînele Șlaim întrebî: Kokonșl nș e?

— Kare kokonș? întrebî Șlaim.

— Kokonș orîndarî d'aiçî de la kîrchîșmî, rî-spîșse nenorîçîtl Ion.

— Jîpîne Avrîm? adîbogî Șlaim.

— Da, zise Ion.

Jînele Șlaim, kît fîșese de sîpîratș, nș se pîștî opri d'a nș bîfni de rîșș, și emî sî keme pe Avrîm.

Avrîm tokmaî era afarî sî întrebî pe balabșsta lî Bîxșr kînd vine bîrbatș-sîș sî 'l trimîț la Tîr-gî-Okni kî gîște sî le taie rabinșl.

Rîxhla arîțî pe Șlaim.

— Vine zîçî, adîbogî Avrîm, și se întîrnî în kîrchîșmî. — Akolo gîsi pe Ion:

-- Ce vreî? întrebî Avrîm kî șu obrazș se-riouș.

— Jîpîne! zise Ion șmilitș.

— Ce vreî moî?.. adîbogî orîndarî!

— Jîpîne, am venit sî çî façî pomanz!..

— Поманѣ! întrebѣ Avrѣm întăritat ka mi kѣm i ar fi lăat țin-e-va lădița kѣ banî, dăte la Drakѣ pentrѣ поманѣ!..

— Nѣ, jăpăne, nѣ te săpăra, kontinѣ Ion, ptiî kѣ am mi eș niște boimorî, am kăte o gîskălidă, vre șn păiș de grănă.

— Să'đi daș rakiș vreî?..

— Nѣ jăpăne! nѣ kokonăle! răsmănse Ion în-kărkat, voidn a atinge inima saș a ambidiona pe jă-păn ogăndarăl, mi a mărît băiată!.. Și el începă a plănge kănd zise ačestea.

— Țe 'mi nasă mie daka a mărît băiată al tăș!..

— Să mă împărmăđi jăpănele kѣ șn irmilikă ka să'l skodă din kasă, kă n'am, păkatele mele, nițî o leska-ie! Șăpăoi de kă mi eș am niște vitășoare!.. đî'l voiș plăti omenăte!..

Ăszind vorbele ačeste, Avrѣm tresări oare kăm, își adăse aminte de el; — îl rekănoskă.

— Tă eștî Ion ala?.. întrebă Avrѣm kă niște okî marî.

— Da, jăpănele, nenorăităl de mine!..

Ion kă ačeastă okasie venise în lađăl saș în ghiara antagonistălă săș. — Dar întokmaî pentră kă își adăse aminte kă îi datora o răsnăltire de kondăita lăi de la Metokă-lăi Balan, otărî să'l împărmăte.

— Îmi daî kezamî? îl întrebă Avrѣm.

— Dar kăm Dămnezeș! să te gîndăștî kă o să mă băkă eș la dămneata pentră atăta lăkră!

— Bine, bine balde Ivane!... pentră kit sorokă?

— Ia o să mă dăk în zilele astea, dăpă țe voiș

îngropa kopilul, la oramă kă niște vară, și 'ndată
își voiș adăce înapoi, năma! așă mă rog matale să
faci bencătatea asta!..

— Bine balde Ivane, să ții daș un irmiliki să
mi dai doi!..

Țereanul se skernină în kapă azind ka sădea
doi irmilici dentre unu. — Nă e kam mălt, jăp-
nele?..

— Nă sînt banî, balde Ivane! nă mi dă măna
alt-fel... Mergi la altul daka vrei!..

Bietăsi Ion îi ardea inima și par' kă 'l înghi-
ția nămăntul de săpărare kănd se gîndea kă fiul săș
este mortă a kasă și n'are kă ce să 'l îngroape.

— Fie jăpnele...

Avrăm skoase o pēngă de nele din sînă, în ka-
re avea maî mălte felări de monetă, skoase un iko-
sară pe kare îl alese și vlezănd kă e argintă kărat,
îl puse îndărăt în pēngă, pe kare o legă la gără
kă o kărea și o bēgă în nozără.

Ion vleză așăsta și sșșpină.

Ogăndarul kămătară adăogă: să 'mi dai doi ir-
miliki pentră sorokă de o săptămăne...

Ion simțind kăditul la osă zise: — Bine dragă
jăpnele!

Avrăm deskise cekmegeașă și kărtă un ikosară
kare semăna ka o potkoavă de kală, arsă, točită și
bortită în doză lokări.

— Ține, dar să adăci doi irmiliki neste patră
zile sorokă! Și tot de odată deskise un terfelogă în
kare skria.

Ion lă în măini irmilikel, se zită la el și 'l
bēgă în pēngă sșșpinănd.

El își mai aduse aminte că își mai trebuiesc chinți wease lămințrele de cheargă și pędinț tēmīe.

— Jъпъне, zise el jidovlăi cel ce înkț skriea, mai fь bine că kțe-va lămțrele de cheargă și că pędinț tēmīe.

— Sь'дї даș lăminargă și temșie, iarț doī irmiliki daka vreī? — doī irmiliki și că doī irmiliki sīnt patrș irmiliki... азї, am skris la katastifș că їmї eștl dator patrș irmiliki. — Peste patrș zile sь plъ-teshї patrș irmiliki, adikț doī și că doī irmiliki; daka va trece mai mșlt de o sьpțemșnș atșnчї sa plateshї de doa ori atїt!..

Dșpț ce Ion lăș ikosargї și lămințrile, plekț mșlцmīnd jidovlăi de bșnțate. Nș se депъртș ka zече pasї și азї că'l strigț їnapoi. — El se їntърnș.

— Ce potteshї jъпъnele?

— Ѓmї eștl datorș doī și doī irmiliki, vezї este prea mșltș, balde Ivane! nș mi ai dat kezamї?

— Da, jъпъnele, tot satșl mș kșnoamte, am și eș ce-va vitїшоare, їдї voiș plъti чїnstїt.

— Nș, balde Ivane, este prea mșlt patrș irmiliki! zise jidovl kșmștarș.

— Nș te teme jъпъnele că voiș plъti.

— Штїї че, balde Ivane, mai bine sь plateshї akș șn irmiliki sь rēmїї nșmai trei datorș, destșl e sь rēmїї trei irmiliki datorș!..

Bietsł Ion, amegїt de atїta vorbș și că grijea la kopїlșl sьș cel mortș akasș, skoase irmilikș mї'l dete їnapoi jidovlăi, fьrț a mti ce fache, și plekț їnainte.

El fьkș toatș orъndșiala dșpț datine sь'mї їn-

morminteze konilashî; dăse pînă grîș la moară pen-
tră ka sî fakă kolachî, fersă de kolivă, tîie o oaie
ka sî împarăt de pomă, kemă pe prestî sî ci-
teaskă mortă, mi cionli singrî din skîndrî de bradă
sikriashî. Toate aștea le fîkă el singrî împreună
kă femeea lîi kare nămaî înșeta de a plînge m'a se
bochi, kăntînd kănd plîngea dăpă kăm era obișu-
it Romanilor antiçi. . .

Kănd sî redișe pe mortă, Ion 'm' adăse aminte
kă didese jidovlîi înapoi irmilikă che 'l lăse, mi
nă aveă kă che sî plîteaskă prestă. Alergă în-
trî sîșlet pînă la ratăș.

— Jăpănele dar che îmi fîkășî? zise el jidov-
lîi, fî bine de 'mî dă irmilikă kă mi 'l ai lăat mi
n'am kă che plîti prestă mi daskălă, fî bșnătate
așă sî trăștî! . .

— Vrei șn irmilikî? întrebă Avrăm pe nenoro-
chiș Ion, sî 'mî daî iară doi! . .

Și dăpă che skoase de sșb çekmegea katașixă
de skrise iar doi irmilișî la partita lîi Ion, trase kă-
tăia mi i dete șn irmilikă. — Akăm emă dator cinșî
irmilikî, balde Ivane, întii trei mi akăm doi! . .

Ion în starea în kare se gîșia sșpărat ka vaî
de el, nă'i maî ardea sî stea sî fakă sokoteală, ba
nișî n'ăzise che sșșnea jidovlî, lăș iște irmilikă fîră
a zîche o vorbă mi n'ăci îi fîșe drășă, — alergă în-
tr'î sîșletă pentră kă'l aștenta akășă o măldime de
oamenî kă mortă.

Șlaim vîzșse kă okii toată istoria împreșă-
rîi che Avrăm fîkășe lăi Ion. Avrăm îi zise: vezîne-
găștorie? așă sî te înșeșî sî fî negăștoră! . . d'ă-
șeă te a adăș la mine șnkîș Moșe! — Sî te gî-

temți akəm s̄ mergi k̄ ḡimte mi k̄ ḡini s̄ le taie xaxam̄l. Ціне ʒn sorokoveц̄ s̄ pl̄temti k̄te cin̄i parale de fie ʒe nas̄re, — maī sintem datorī din s̄p- t̄m̄na trek̄t̄, s̄ lamī tot sfan̄ix̄ akolo. Хаї! pleak̄! mi vezi deskide okiī s̄ te inveni s̄ fi neḡstor̄!... zise k̄ ʒn ton̄ imperatif̄ Avr̄m j̄nel̄i j̄idov̄. Шлаїм f̄ ink̄rkat k̄ ḡimte mi k̄ tot fel̄l de nas̄ri l̄ate de la s̄tenī ne rak̄i, mi por- ni k̄ ele la dr̄m̄, l̄end mi ʒn kodr̄ de p̄ine k̄ el̄.

La oare kare distan̄d̄ este r̄dikat̄ o kr̄ʒe de neatr̄ în mizlok̄l k̄m̄nieī. Se zice k̄ aʒeast̄ kr̄- ʒe e redikat̄ în memoria ʒn̄i k̄pnitan r̄s̄ ʒem̄ri în b̄taie k̄ Bem. Bem k̄ doʒ̄ batalioane de in- fanterie rom̄ni de la Oradia-Mare, k̄ vre o doʒ̄ kompani de S̄k̄i, k̄ trei eskadroane de kavalerie Virttemberg x̄sar̄i, (între kare o mare parte s̄nt Ro- m̄ni de la Mara-M̄r̄ni mi din komitat̄ Sat̄-Mare) mi k̄ o baterie de artilerie av̄ aʒdayea de a ataka pe R̄ni la Groz̄nti mi av̄ k̄ d̄ni o b̄t̄lie gene- ral̄ la Filin̄emti, aproane de On̄emti. Avr̄m s̄p- nea k̄ Bem a fost b̄t̄t mi tr̄nele sale f̄r̄ s̄r̄i- mate de strilikiri M̄skali; (Avr̄m av̄sese soartea s̄ insojias̄k̄ armata r̄s̄ k̄ markit̄nie de v̄nzare mi f̄sese l̄at prins împreʒ̄ k̄ Moise mi k̄ ʒn oare kare Rozental din B̄k̄remti, de Ţnḡri, mi f̄r̄ d̄ni n̄n̄ la xotarele Ţnḡarii,) dar k̄ toate astea lok̄itorii de la On̄emti s̄n̄ din kontra k̄ R̄ni f̄ser̄ b̄t̄ni mi patr̄ b̄k̄ni de artilerie ʒe le a- v̄sese la On̄emti, f̄r̄ demontate de faimos̄l ge- neral̄, ink̄t f̄r̄ nevoī a le lega k̄ fringhiī mi a- bea p̄t̄r̄ s̄ le tirask̄...

În fine a cea krȃche fȃ plȃntatȃ în memoria znei
kȃnitȃn kȃzȃt în lȃntȃ...

Шlaim, sosind dinaintea a celui monumentȃ, se
pȃsse josȃ sȃ se repȃsse. Dȃpȃ che stȃtȃ kȃt va, îi
veni o idee: — Kȃnd amî tȃia eȃ gȃinile şi gîntele
astea şi amî pȃne paralele în pȃngȃ?... O! minȃ-
natȃ idee! zise în sine Шlaim. Şi el se dete la
suatele monumentȃlȃ, dȃnȃ che se şitȃ bine într'o
parte şi n̄ alta, ka sȃ vadȃ daka vine çine-va,
skoase o kȃstȃrȃ de kȃditȃ che o avea în pozȃnar şi
înçepȃ a kresta bieteles pȃsȃrî la çeafȃ. Voiȃ ziche
kȃ am fost la çaxam kȃ ele!.. kȃgetȃ în sine jȃnele
ovreiaşȃ. Din întȃmplare Bȃçȃr, viind despre Okne
şi abȃtȃndȃse pe la çȃ satȃ znde era orȃndarȃ zȃ
nepoȃ al sȃȃ, tokmaî skotea kapȃl dintr'o rovinȃ ka
sȃ iasȃ la drȃmȃ. Ajȃngȃnd în drentȃl kȃchei de
neatȃr dete de Шlaim che era kȃ kȃditȃl în mȃinȃ
plin de sȃnge şi bieteles pȃsȃrî înkȃ bȃtȃndȃse.

Шlaim se fȃkȃ galbenȃ la façȃ. — O sfeklise
de tot bietsȃl Шlaim, nentȃr kȃ Bȃçȃr era tovarȃşȃ
lȃi Avrȃm.

— Çe façȃ tȃ akolo? îl întrebȃ Bȃçȃr.

— Şite... mȃ trimise jȃpȃn Avrȃm sȃ taiȃ gî-
ntele astea la çaxam...

— Aşa! zise Bȃçȃr kȃ nişte okî marî, kare
vȃzȃnd nelegiçirea sȃvîrmitȃ de jȃnele ovrçiaşȃ, îi
veni sȃ 'î smȃlgȃ toçȃ perçizni din kapȃ, însȃ tȃkȃ
pîntȃ îl va adȃche înapoî la ratȃşȃ. — Bine dar, sȃ
mergi îndȃrȃtȃ... aidem înapoî!..

Шlaim, kam kȃ inima în doî perȃ, lȃzȃ gîntele
şi gȃinile che înkȃ nȃ mȃriçerȃ, pe spate, şi plekȃ
înainte. Bȃçȃr venia pe çȃma lȃi.

Kънд sosirъ la ratemș, Bъxъr încenș sъ 'mî sfî-
mie vestmintele de ne el sșîind grozava nelegizire
че fъkșse Шlaim. Avrъm sъri sъ ia ne Шlaim în
palme, akoperindșl de injșrii. Шlaim se lșuta къ A-
vrъm къt pștea sъ se anere. Bъxъr mî balabșta
Rъxъla lșarъ къte șn 'lemnș; dar el fiind mai tare se
апъra în kontra tștșlorș.

Avrъm dșpъ че vъzș къ nș merge treaba къm
sokotise, încenș sъ 'l jșdece fiind къ nș pștș sъ 'l
batș.

— Че аї fъkșt mișelșle? че аї fъkșt nelegiși-
tșle?.. zise Avrъm nelegișitșlși Шlaim.

— Am fost!.. am!.. la hazam... gîmtele!..

Шlaim fiind къ n'avș înkъrъșș, къ o fșutelize
de tot, къștș sъ sșșe adevъrșl, — dar o înkъrkъ-
nînș че îl veni în minte къm sъ kîrșeaskъ minçîșna:
— pasъrilor le a venit șn rъș ka din seninș, zise
el, mî eș m'am temșt sъ nș moarъ... era prea strîns
legate de niçoare!..

— Sșrkatșle! аї fъkșt o nelegizire sъ le tai
tș!.. Aї voit sъ ne sșrçî ne noi ne toçî?... nș çî
a fost frikъ de okișl çelși Prea-Înaltș... .

— Ba nș, zise Шlaim skъrșinъndșse în kanș,
— Le am tșiat sъ fie de vînzare nentș kreștini kare
mъpъnkъ... .

— A! mișelșle! a! blastamatsle! adșogъ Avrъm
къ Bъxъr mî къ Rъxala, arșukъndș ne dînsșl o
ploaie de injșrii.

Din întъmplare Moișe mî toatș çeata ovreiaskъ
se întorçea de la satșl đin josșl ratemșlși, nș departe
de akolo, mî venia sъ dea lși Avrъm o nșoș idee de
negoușș че le venise în kanș, sъ meargъ vre șnșl

din ei la Băkremți s'înkirieze o kas' unde-va ka s'î die întrinsa marf' și s'î mearg' din kas' în kas', și mai ales la familiile Moldovenilor strămstadi akolo, s'î le prok're tot felul de m'rf'ri de kons'mație, k'î preg' mai jos' de k'ît k'îm se g'îsește la b'kani sa' la prek'pedi rom'ni, și k'î k'îps' ačesta vor brava îns'și legea če îi onrește... Iđik z'iea iar' k'î s'î konfrate al s'î' îi skrise k'î telegraf' de la Băkremți k'î este s'î post' la m'ničinalitate, kare n'ar treb'și s'î le skape și k'î va merge el s'î 'l priimeask', adik' d'a omori k'îini k'î xau'ri prin kapital', și unde n' va fi mizlok s'î skoap' k'îini a-far' din k'îrđi, s'î se z'če pe porđi mi neste zaplaz'ri ka s'î ar'z'če xau'riile otr'vite...

Ei intr'nd k'î tođi în rat'și tokmai deter' de Avr'șm k'înd j'deka pe Ilaim. T'bb'ri' k'î tođi ne biets' j'sne, il p'sser' la p'm'nt': Iđik de la Po-iene il p'inea de ničoare, Avr'șm de kan' și Moise îi k'îra ne nemilostivite k'î s'î čiomag', ink'ît biets' j'sne sbera din toat' p'țerea și se sv'rkolea ka s'î șearne s'îb m'șinile lor'. D'șp' če biets' j'sne f' b'ine b'lt'at, abia sk'îp'nd de la tort'g', o r'șnse d'a f'g'a k'î kan' gol' și ka vai de el. B'x'g' se renezi s'î 'l prind' s'î 'l ad'k' iar'și dinaintea trib'nals'đi I'deč, dar Ilaim al nostr', iste de ničor' ka o k'î-prioar', s'î te đii b'biete! nič' k'î k'îini n' 'l ar mai fi aj'sus... Fiind k'î el n'av'sese r'v'ăș' de đr'șm' ka s'î noat' merge la Băkremți, k'îm îi era în k'îget', și fiind k'î koreligonari s'î il maltratase, k'îsta s'î g'z'siask' vre s'î sur'j'ing' ne l'ng' b'șni' rom'ni. — El se dirig' s'îre takt' s'îb'refekt'g'e'i lokale.

Ion, d'șp' do'z' zile, merse la tir'g' Bak' de

vînduse o cărăuță cu varș ce 'l avsesese pregătit, mi îndată ce se întornă a kasă veni la jupîn Avrăm să 'mi plătască datoria.

— Bine te am grăsit jupînele! veniîș să ți plătască banii cu kare m'ai împărștat.

— Bine ai venit balde Ivane! ce? ai bani akșm?..

— Poftim, jupîne, șu irmilikș kare mi 'l ai dat kînd am îngropat komișul, akșm să mi șuși k-te parale este tîmîia mi lămințrile, o fi vre șu șfertș saș o jșmătate irmilikș?..

Avrăm lăș ikosarșl din mîna lăi Ion mi 'l pșse în kstiea cekmegeli, pe șrșm zise: ai fost dator ținți irmilikî; ai plătiti șușl, rșmine sa plăteti înkș patrș irmilikî, șite sînt skrise la katastifș...

— Ce zici jupîne? adșogș deranșl șimitș, de șnde mi ai dat dșmneata mie ținți irmilikî?.. fe-reaskș Dșmnezeș jupînele! adșuî amiute jupînele cu mi ai dat nșmaî șu irmilikș, mi apoi mai este tîmîia mi ont lămăurele de chearș, de chelea kare sînt atîrnate kolo șșșș...

— Nș se poate katastifș este dovadș cu ești datorș ținți irmilikî, șite este skris!..

— Zici dșmneata zșș cu mi ai dat mie așel bani? Iaka sînt trei zile kînd am venit la dșmneata mi 'mi dedeși șu irmilikș, tot satșl utie, kșm Dșm-nezeș se fșkșrș ținți, oî patrș?.. Na, iaka iđi mai daș o jșmătate nentș tîmîie mi nentș lămințrele.

— Lasș șșkmanș din snate, balde Ivane, daka nș platești patrș irmilikî.

— Jupîne este pșkatș de Dșmnezeș! kșt mi ai dat mi eș iđi îmanoiaîș... Vezî bine cu mi sa întm-

plat mi mie o nenorocire, fi mi dămneata măi kre-
mtinș!.. pine mi pentră tămie o jșmțate irmilikș,
na!.. mi Dămnezeș sș 'pfi dea bine mi sșmțate! Ion
pșse ne tarabș o jșmțate ikosarș. Akșm rșmfi sș-
pștosș!

— Balde Ivane! nșmțrș aiçi patrș irmiliki ori
lasș sșmanș din spinare zalogș.

Ion se pine sș nș faktș gfiçianș, dar vșzșnd kș
jidovșl kșmțtarș întinse mșna sș i ia sșmanș din
spinare, se înfșrie.

— Lasș jșpșne sșkmanș kș pfi am plștitș çin-
stitș!

— Nș, trebșe sș platești patrș irmiliki, mo!..
șrmș jidovșl nșind mșna pe spinarea Romșnșlși.

— Nș pșne mșna pe mine jșpșne, kș mș dai
de primejdie!

— Platește bani, mo!.. strigș inkș odatș A-
vrșm anrins.

— Çi am plștit!.. Nș pfi am plștit çinstitit?..
zise Ion măi liniștit.

Avrșm smșlse pe jșmțate sșmanș din spinarea
Romșnșlși.

Ion nerzșnd ori çe rșbdare:

— Jidove! te taiș kș tonorșl de ve! jndrșsni
mși mșlt!

— Mo! tș emști talxarș!..

— Çi am plștit çinstit, çe măi vre! kș mine?..

— Eș iaș sșmanș tșș, desbrakș kșiind sș-
manș!..

— Linitori afșrisite!.. zise Ion țșriosș, jidovfi
rșfi fșrș de sșflet! sșgeçfi sșngele kremtinșlși mi 'l
bșgadfi în pșkate! te taiș akș kș tonorș daka ve!

пэне мѣна пе mine!.. Ши Ion skoase зп топорашѣ че 'l пѣрта пе сѣб kojokѣ инфитѣ ла чингѣтоаре, ши voi сѣ iasѣ афарѣ din кѣрчиѣмѣ.

— Talxarѣle! desbrakѣ сѣманѣ daka нѣ пла-temѣ patrѣ irmiliki!..

Кѣмѣтарѣl се фѣкѣ кѣ нѣ vede jѣмѣtatea de i-kosarѣ че Ion i o пѣсese пе тарабѣ.

— Тѣ ештѣ talxarѣ, моi! аi vѣit са omorѣ пе mine ла дрѣмѣ, vii акѣм ши ла дѣгheana меѣ!.. ши repetѣnd кѣте-va blasfeme че Ion нѣ le ѣндеlegea, се renezi assupra lѣi.

Ion ѣi dete зп brѣnѣ de merse d'a rostokolѣ ni-nѣ ѣn fѣndѣl кѣрчиѣmei, зnde се опri de зп polobokѣ кѣ rakiѣ.

— Ghevalt! strigѣ Avrѣm ши Bѣxѣr кѣ bala-bѣsta mi кѣ vre o doi jidovi че алергасерѣ сѣ нѣе мѣна пе Ion. Ion фѣ silit сѣ се апере, ши din ѣntѣm-plare ѣi кѣзѣse сѣманѣ din snate пе kare ѣl ѣnxѣдѣ Bѣxѣr ши се dѣse кѣ el ѣn кѣрчиѣмѣ. Dar Romѣnѣl ѣn desperaѣie, ka зп omѣ че ar fi tѣrѣtѣ de valѣrile зnei апе fѣrioase, саѣ ka аѣel че се хотѣраште сѣ in-tre intr'o kasѣ kare арde сѣ skoацѣ vre зп konilѣ, el се renezi ѣn mizlokѣl jidovilor, ши emi апоi dintre ei кѣ сѣманѣ ѣn мѣнѣ, plin de сѣнге ши sgѣriat пе obrazѣ, кѣ kare апоi се депѣrtѣ snre kasѣ. — El snѣse tѣtѣlor сѣtenilor ѣntѣmplarea кѣ орѣndarѣl...

Avrѣm сѣпѣratѣ, fѣriosѣ, ѣmi пѣse ѣiobotele de grab ши'ши lѣѣ кѣѣisla de blanѣ пе канѣ mi zise lѣi Bѣxѣr сѣ нѣе шаоа пе зп kalѣ че 'l avea ѣn grajdѣѣ de пriнасѣ, сѣ се dѣкѣ кѣ katastixѣl ла сѣnrefektѣrѣ, ши мѣkar de ар keltѣi орѣ кѣt akolo, сѣ ѣnvede min-te пе asemenea ѣeranѣ minei. — El avea оаре kare

taktă în asemenea împrejurări, căuta mai întâi să dea okii către șeful prefectoratului în parte, adică de a vorbi ce-va către el singur în fața părinților okii...

El mergând la șeful prefectoratului găsi pe Șlaim stând afară. Având cămășă și vâz și akoneri de înjurături și într-o vreme în cancelarie să găsiască pe șeful prefectoratului, să-l informeze că de Șlaim, să-l înkidă, să-l pedepsiască ca pe un micuț.

Având însă rămasă înlemnită pe pragul cancelariei șeful prefectoratului fiind că lipsia șeful prefectoratului.

— Ce vrei jupâne? întrebă ajutorul de șeful prefectoratului: tu jupâne kare skriea la o masă, într-o în-lăuntră!

Având înaintă că o față kartenitoare, că kăvârla de blană în mână și că katastrofă.

— Ce e jupâne? ce ai?

— Am datorii să skodă, — tu talhară de pară mi este datoră părinții irmilici și tagademe!

— Este că bătă seamă datoră. jupâne? ai în-skrisă?

— Șite este la mine katastrofă kare dovedeme, este skris akolo!

— Vine, jupâne, unde îți este cărtie? să dai cărtie, zise ajutorul șeful prefectoratului.

— Domne șeful prefectoratului, mă rog, nu este akasă?..

— Nu, jupâne, se află dășă nău la Bakă, dar nu face nimic să dai dămneata cărtie și să kemă pe datornici aiți...

Având rădikând okii și zădărnice în fisionomia angloiză mai bine, simplă prin vinele sale țărănești nău floră reuă; i se părea că okii 'l înșeală, că nu vede bine. El reknoșcă în fisionomia acesă am-

ploiatǎ pe antagonistǎ lui de la Poiene, — pe Terapont.

Însă încetǎ, încetǎ lăsa suflet jzupni organdarǎ, pentru că amplotatǎi nǎu şii skimbǎ de lokǎ aerǎi mi nǎ arăta că'l ar kǎnoamte: — O sǎ aveţi bǎnǎtate sǎ trimiteti îndatǎ ka sǎ'l adǎkǎ?

— Fǎ petiţiei, jzupne, lasă-o aici mi vino mǎine de dimineapǎ.

Şi logofetelǎ kare de kǎte ori trecea pe la ratemǎi lui Avrǎm era tratat că kǎte şi paharǎ de rakǎi şii skrise îndatǎ petiţiunea în kare zicea că Ion plǎiamǎi şii tǎgǎdzemte banǎi ce i e datorǎ, că i a violat domiciliul sǎrind că şii tonorǎ sǎ şchidǎ pe mai mǎlǎi negǎştori de la ratemǎi etc, kare petiţie o mi dete ajstorǎi de sǎbrefektǎ.

— Sǎ vii mǎine, jzupne, că vei gǎsi pe deranǎ aici.

— Mǎ rog matalǎ, adăogǎ Avrǎm, avela e şi talharǎ kare a nechinstit po mine, sǎ dam la el biçe, mǎ rog, sǎ batem pe el că a nechinstit po mine, po negǎstorǎi!

— Lăsa, jzupne, nǎ ne învăţa dǎmneata ce sǎ facem...

Avrǎm hotǎrǎi sǎ nǎ lase sǎ lskape niçi cea mai mikǎ okazie.

A doa zi Ion fǎ konfrǎntat că kǎmǎtarǎi sǎş la sǎbrefektǎrǎ, dar Avrǎm se încerkǎ a intra mai nǎinte la Terapont ka sǎ vorbeaskǎ ce-va, dǎpǎ obiceiǎ, între patrǎ okǎi, însǎ nǎ prea emǎ mǎlǎmitǎ...

Terapont era şii jşne stǎdiosǎ, ce nǎ prea avǎsese deprinderea avelǎi obiceiǎ a se mişti de jidovi, pe kare esperienda îl korigease de mǎlte defekte. El

plinea prea mult la opinie, mi voia în postel să se a fi
 un om de drentă mi imparțială, să nu asprească pe
 nimeni și să se conformeze întru tot legilor. — Nu voia
 ca lumea să-l înțeleagă vre odată despre o greșeală
 ce a făcut-o, ca și cum, când răsucește pe fața sa Israi-
 lit, că de aceea el îi dăruiește mi pertinente pe Ro-
 mânia; el ar fi dat dreptate mi chiar inamicilor lui da-
 că o avea.

Dar el însă era cam fisionomist; înțelegea de pe
 ochi, de pe vorbe, de pe maniere pe călătorii și pe o-
 mul drentă...

Terapont întrebă pe Ion plămășel ce venise
 mi sta ca capul gol dinaintea sa, de pe ce îi citise
 reclamația dată de Avram:

— Spune, ești dator de acești bani, mi apoi ai
 mers acolo să plătești oamenii, să faci rele?

— Da, da am mers pentru aceasta! răspun-
 se Avram priimit mi aprins ca tot ceea ce așez pe
 un alt.

— Nu te întreb pe dămnata, și spune, lasă-l pe
 Ion să răspundă, zise amplasat că un aer serios
 mi întorcându-se către stăpân.

— Ai priimit de la dămnata bani ce reclamă?
 ești dator?...

— Ferească Dumnezeu kokonășle! să nu
 să mișk din loc dacă sînt dator de o para la
 dămnata.

— Este scris la katastif, mi rog!.. adu-mi A-
 vram, arătând terfelos că îl pline în mână.

— Kokonășle, așa să nu faci Dumnezeu
 parte de viața mi de fericiire! asculți: am îngropat
 un copil al meu, sînt cinci zile astăzi, mi m'am

fost rãgat de dãmnealși jãpãn negãstorã de kolea, sã fakt pomantã kã n'aveam kã ce sã plãtesk prestãlși mi daskãlãlși; sã mã ìmpãrmãste kã ãn ìrmilikã, pe kare il am dat erì ìnapoi; mi am mai lãat de la dãmnealși, ãite, ont lãminãrele de chearã din dõgheanã mi pãdìnã tãmìie, ce mi le pãsese mi pe chestea o jãmãtate ìrmilikã, kare i-am plãtit tot erì. — Nã mtiã fereaskã Dãmnezeã mai mãlt la sãfletãl meã!.. Õite am ìngropat kopilãl, sînt krehtinã, sã n'am parte de lãmina okiler, sã n'apãk sã mã miãk d'aiã daka nã spãiã adevãrãl!..

Ion arãta ìn nevinovãdie mi kã tot fokãl ãnã òmã kã konsãiindã, a ceea ce se ìntãmplase.

— Nãmai ãn ìrmilikã ai lãat, omãle? ìntrebã ajãtorãl sãnrefektorãlși, m'apoi ce, s'a mai arãzit vre odatã ont lãminãrele de chearã mi pãdìnã tãmìie, o jãmãtate ìrmilikã?..

Avãrm cel ce nînã aci ìmã fãkãse idee sã vînzã pentrã datoric oi, boi ce va gãsi la Ion, ìntinse iarã amplotãlși katastrofã sãã, afirmãud ìn gãra mare cele ce reklama.

— Lasã jãpãne sã gãspãndã Ion mi apoi sã spãiã dãmneata. — Ai martãri krehtine? poã sã dovedemti?.

— Ma rog este negãstorie asta! eã plãteskã a-rendã la rateã, am dat bani la el!, adãrogã Avãrm kam nemãlãdãmit de kãpãl kãm pãrocedase ajãtorãl sãnrefektorãlși. — Mai bine s'ar fi ìndeles kã ìnsãmã sãnrefektãl daka era akasã.

— Este martãr kiar omã de legea dãmnealor, kare a fost de fãdã kãnd ìmã dete ãn ìrmilikã mi tãmìia kã lãminãrele kare i le am plãtit.

Avrəm își aduse aminte că văzuse pe Шlaim afară mi că în adevăr el a fost faptă kund împur-metase pe s'țeansl. — Se temă dar ka nă kəm-va s' dea el dovadă.

— Este șa mimelă aчала! este șa tikalosle!.. adăogă Avrəm prinit la vorbă.

— Ia arată dăpă katastifă ce ai dat lăi Ion? ia s' vedem! Terapont se adresă către Avrəm.

Jidovl kəmătară replikă că Ion îi e datorș mi că daka va perde de la el mi va perde mi de la alții, atșuți s'găचेште mi că ce va plăti orșnda de doză s'ște galbeni pe ană, kare i a nămărat proprie-tarășl? — Nă mai năđin kund zichea Avrəm aчестea ofta mi pentră cei trei s'ște galbeni kare îi lăase Grigore...

— Fie jăpăne că este prea mălt, adăogă Te-rapont, s' iei ținți s'ște la s'ștă, adikă ținți irmilici pentră șa irmilikă... — Șnde đi e dovada kreștine?

Ion emi afară mi kemă în lășutră pe Шlaim kare mărtărisi în fađa aștorităđii mi 'n fađa a kător-va s'șteni, kari veniseră într'adins akolo, chele ce știea; din a kărsia deklarăđie mi din arătrile s'țeanslăi se inkredindără tođi de fiнда adevărășlăi.

Avrəm îndată ce dete că okii de Шlaim nă se pășe s'șpăni d'a i adresa injării în limba evreo-ger-mană mi aчela rășpăuzăndă-i-le inapoi, făkără atita gălăgie, inkăt ampioatsl fă nevoit s' i someze de trei ori la tăчere mi pe șrmă a'i da afară din kan-чelarie.

— Dște kreștine s'șpătosă akasă, mi d'ачi in-aainte s' te feremti ka de fokă d'a mai lăa bană că împurămetă de la jidovl kəmătară...

Аврѣм възвѣдѣ-се интр'ачест кинѣ кѣзѣт, перзвѣд
процесѣл, хотѣгѣ а merge la акѣѣ ка сѣ ridiче akolo
кѣ пѣрчелѣ кѣ кѣцелѣ пе топѣ jidoviі, ши кѣ о ха-
lalaе mare, сѣ чеарѣ destitsirea ачелѣи амплоіатѣ kare
I a nedrentѣdit. —

Афѣндѣсе, прекѣм маі арѣтарѣм, маі мѣлѣи сѣ-
tenі kari veniserѣ la сѣпрефектѣрѣ сѣ сѣсѣіе пе Ion,
акѣм се 'ntѣрнаѣ мѣлѣмидѣи la kasele lorѣ; — ачестіа
спѣсерѣ челор l'alѣи сѣtenі, kari аштенатѣ кѣ перѣbdare
сѣ афѣ resѣltatѣ lѣи Ion кѣ огѣндарѣ, кѣ а кѣштігат
drentatea. — Сѣtenіі сѣпѣградѣ пе кѣрѣуіѣмарѣ кѣ іі ін-
кѣрка tot-d'аѣна la бѣѣтѣрѣ ши іі lѣsase апроане ін
пѣnzele albe, lѣвѣндѣле кѣте о сѣтѣ la сѣтѣ ши маі
мѣлт камѣтѣ, се адѣnasерѣ ін mizlokѣл satѣлѣи, ка
кѣм фѣчеаѣ soborѣ.

Iar Аврѣм чел че маі інтѣрзиасе дѣнѣ niute
trebѣгѣи, інкѣлікѣнд некѣjit kalѣл, кѣ katastifѣ la сѣп-
дѣогарѣ, lѣѣ дрѣмѣ іnapoi sure ratemі ши кѣта, fіnd
дрѣмѣ п'akolo, сѣ treакѣ kiar агін mizlokѣл ачелѣи
satѣ. — Din інтѣмпларе tokmaі trekѣнд ши зѣпдиганѣ
кѣларе пе demelate, інтр'о parte а satѣлѣи, fѣsese зѣп
гѣѣ аѣгѣгѣ pentрѣ Аврѣм. Romѣнѣл прекѣм la фѣ-
kѣт Dѣmnezeѣ, іі plache сѣ аібѣ de vorbѣ ши сѣ ridѣ
кѣте odatѣ!..

Nѣ пѣtem спѣне de sigѣрѣ daka дѣиганѣлѣи саѣ
огѣндарѣлѣи че venia інтр'ѣн сѣfletѣ, стѣнд гѣѣ ши kam
kokomat пе kalѣ, інченѣрѣ сѣtenіі а da kiote ши а
хѣidѣи, інкѣт de la зѣп капѣтѣ ал satѣлѣи нінѣ la аі-
тѣл, кѣлѣгѣдѣл nostrѣ фѣ netrekѣт кѣ alaiѣ. — Аврѣм,
kreзвѣнд кѣ lѣи і se adresa ачестеа, dete Diavolilor
ши negѣstoriae lѣи ши tot. — Хотѣгѣ дѣнѣ ачеста ін
кѣgetѣ-і, сѣ іа зѣп ratemі la Dрѣчені, апроане de мо-

nastirea Slatina, ka, daka nș va mai pștea sș die kasș
bșnlș kș lokșitori de la Trotșșș, sș aibș șn alt pșn-
ktș șnde sș se strșșste...

X.

Bacău, Odobeștii si Drăcenii.

Bakșș e șn prea frșmosș orășș lșșndșl din
pșnktș de vedere ka pozișione și importanșș ko-
merșialș.

Sșre partea de la Estș și Sșdș este okolitș de
apa Bistrișa kare, kșrgșnd pe șn pșntșș petrosș, po-
artș șndeale sale kristaline și îndestșl de profșnde
șnr'o șnșemnatș lșșime și formșnd mai mșlte ra-
mșre. Nenșmșrate nlște pe fie kare zi, șnkșrkate kș
grine și lemșrie, trekș șnele dșpș altele kș șșșiala
șșgeșii, la vale sșre Galașii. Sșre partea de la No-
rdș este mșrginit de o frșmoasș kșmpie, șnde se fak
arbșșrile și semșnșșrile șetșșpenilor. — Pșșin mai
departe kșmpiea așeasta se mșrginște de șn șirș
de dealșri. a le kșșora vșrfșri șeamșnș kș niște
montikșle. — Dealșl e plin de varietșșii, kominde
kște-va sate și o mșldime de vii kș grșșini, nșmit
Kșlșșșra. Sșre sșdș, orășș-l este șnșchinat kș sa-
tșl Leteea și de Bistrișa, prekșm mai arbșarșm. Ma-
lșșrile Bistrișei se vșd de departe redikșndșse ka ni-
ște fortifikășii; șișnt mșrginite de nenșmșrate șșșii,
nlște și tot felșl de arbșri. Dșpș șe treșe șine-va

ne podzi el lăngă neste riș, mi kare nș se aflș tok-mai în prea bșnș stare, șrkșnd mi skoborșnd șn dealș, dinkolo de malșrile apeı, se aflș șn mesș roman-tikș ne kare kșrge Siretșl, în vekime nșmit *Agarus*, țe kșrge din Bșkovina de lıngș Șinot: așel riș a-tit de renșmit, martorșl fantelor strșlșcite din Moldo-Romșnia... Nenșmșrate dșmbrșvi, pajimte plșkște, sate, kodri, kolnișe mi tot felșl de varietșdı, repre-sintș țeale mai plșkște paesage akolo. Între așeste se nșmșrș Șșșșșști, proprietatea fișlșl lși Ion Ștșrzia șel dintiı Domnș Romșnș, dșplș revolșșșșnea de la 1821. prekșm în Șeara-Romșneaskș fș Gregore Ghika, a kșrora memorie e lșșdatș de toși Romșniı; mai ales kș ei dekretarș depșrtarea din șearș a kșlș-gșrilor greșı, țeaa țe fș șn prelșdș de emanșinarea monasticiilor zise înkinate... Șșșșșștiı e sitșat șșb koasta dealșlșl strșngș desure Bistrișș; konșrinde șn nșmșrș de kase mi ın marginea din vale a satșlșl are o frșmoașș biserikș, konșrșitș de neatrș mi de kșrșmidș.

Șemșnștșrile de tot felșl de prodșkte mi pșșșnea vitelor este renșmitș ne mesșrile rișlși Siretșl. Kșrșl șșș seamșnș prea mșlt kș al Argemșlșl mi kș al Oltșlșl, țe noartș ne șpinarea șndelor sale toate avșșiile țeale însemnate a le șereı, fșkșnd a rodi kș-mniile m'a se întșri kodriı.

Bakșl se afla într'șn fel de pnegștire de prii-mirea șnși ministrș kare se așntenta șș treakș prin el. — Gendarmeria sta gata în șniformș, șlișile e-raș mștșrate; kanșelariile, pșrefektsra, tribșnalșl, toate eraș îngrijiate pentrș niskai-va investigaiı.

Tribunalul mi prefektura de Bakab se află al-
turate șua de alta, tot sabbt șu avelamî akoperimă.

În partea despre fașă se întinde o piașă; akolo
se află tot d'asua niunte pătine pline kă apă. pentră
kazeri de fokă, iar în dosă sînt grajăurile pentră kaii
gendarmerii; fiind tot aci arestul pentră kriminali mi
kasarna gendarmilor.

Se mtie kă în Bakab se găsesc mltre lăkreri
bune, preksm e șkoala pablikă de bzeșî mi ester-
natsl de fete... Ponsiagiea fiind nșmeroasă, ka m'a
Brladabli, se află mlti btrbașî stimabili, mltre
procese de pledat la tribunală mi mlti advokașî.

Fratele Andrei, cel ce sosise de doș-zile kă
Lina, în așest oramă, trekand șpre a merge la pșrinșî
ka șă î chereteze, se dăse șă viziteze tribunalul. ---
Tokmaî în așea zi se chereta proçesul dintre eni-
troni ștrii rșnosatșli Pavlake, kare a lșsat prin
testamentă, șă se fndașe șn ospitală în oramă Bakab,
kă prokatoriî fișei adontive a rșnosatșli, çei ce se
lșutaș kă fel de fel de argșmente șă dștime legatșl
testatorșli, pretestand o klază. kă rșnosatșl n'a
lșsat legitimatșl fișei sale. Kă toate așeștea se află
doșș testește, șnșl maî vekiš mi altșl din anii
maî din șrmă, kare amăndoșș sînt konforme mi a-
ratș lșmșrit kă doringa testatorșli este d'a se fnda
șn ospitală în oramă Bakab, iar fișei sale adontive
îi lasă o momie pentră șensistență, kă kondișie d'a
nș o vinde m'a nș o pșue niçî odată emanetă; a-
dșogand testeștel, kă așeșta e ka șă nș rșmie
dînsa, preksm s'a vșzșt maî mltre eșemle, în ștrăçie
mi în rșinș...

Oamenii de legi, advokașî erșdișî mi vekî am-

ploiari, desbuteaș aचेastъ keștiune, kare a devenit prin opiniașnea pब्लिकъ, o keștiune nașionalъ. Ţni, pretindeaș kъ dъnt legi se poate strika testamentъ, fiind kъ testatorъl n'a lъsat legitimatъl, partea че se dъ orfanii, algii sъsъpineaș kъ legitimatъl este konrins în aचेa momie nъmitъ, mi kъ klașsa d'a nъ o vinde ш'a nъ o pъne emanetъ este o prevedere a рђposatъlъl ka sъ nъ rђminъ orfana într'o zi linsitъ de pъide... În sъ în generalъ opiniașnea pब्लिकъ era sъ nъ se striче testamentъl rђposatъlъl Pavel, fiind kъ el a iukinat starea sa nașionei, în folosъl sъrașilor, în ajstori mi kъxtarea 4elor nenoro4ini...

He kъnd se petreचेa 4er4etarea aचेstъl faimosъ pro4esъ, kъ mirarea tътlor se vъzъ grъmъdindъ-se la p-refektъrъ o mълtime de oameni Romъni mi jidovi, ka kъm ar fi fost 4n fel de manifestare.

Romъnii alergaserъ sъ vadъ pe 4n vestit 4rъ de kai, al kъria nъme nъ este streinъ poheșlъl, saș kъ 4n asemenea nъme se aflъ skris pe konverta 4nor kъrђi pब्लikate din Iasi mi din Bъkъremti... Nъ era 4n omъ kare sъ nъ zikъ atъnъi kъ i a perit 4n kalъ, o iaпъ, saș mai mълђi kaі. — Poli4aiș lokalъ prin-sese pe aचेst faimosъ geambashъ mi 'l arestase la p-refektъrъ, 4nde, pekъm ziserъm, oamenі se strinse-serъ sъ 'l vadъ... Iar jidovii, în a kъrora frъnte se afla Avrъm, veniserъ sъ sъsъjie protestarea în kontra amloiatъlъl de la sъnrefektъrъ, kare nъ lъsase orъndarslъl de la Trotsъi drentъl d'a jefъi pe lokșitori, pekъm mai 4kъsse. Partizani lъl Avrъm strigaș în gъra mare 4erъnd destitъirea kiar a sъnrefektorslъl de la sъs zisъl okolъ; mi algii 4ereaș darea ii jъde-, katъ a amloiatъlъl, ajstorslъl sъs. Jidovii veniserъ

kem arbtarēm, kē kēdeļē kē pērcelē šī kē toatē xalalaia, inkēt ar fi krezst čine-va kē este o miș-kare pēblikē în țearē.

Prefektorēl kare era un omē bētrīnē, pēpīnē energikē, temēndōse sē nē fie akēzat de opinīonea pēblikē, xotēri depērtarea din fonkūione a lēi Terapont, ka sē linișteaskē ne jidovī.

Kē altē okasione iarēșī el il rekomandē ministriēi, șī Terapont fēse instituit la o sēnprefektorē de plaiē, în distriktēl Peatra.

Terapont așziud ațeasta, alergē îndatē la Bakē.

Avrēm iatēlțumit kē a depērtat din postē ne un omē din a kērșia kașē n'ar fi pētētēt sē ia činčī irmilicī pentrē șne de la sētenī. ū venia sē sarē în țerē de bēkērie. — Čei-l'aldī jidovī asemenea fēțeaș paradē de ațeasta. — Avrēm din întēmplare întēlmi ne Andrei țel țe se întērna de la tribēnalē.

El fēkē lēi Andrei lēngī komplimente șī 'l întrebē de sērbtatea soții sale. Andrei fē komrins de mirare.

— Am sē fak o rēșțicione la dēmneata! adțogț Avrēm.

— Če este, ia șneze?..

— Voesk sē te însērcinez ne dēmneata ka sē 'mi skotī treī sēte de galbenī kare mi a lēat țēlxarē! țela de la Fēlticeni, șī sē 'i împērcim anoī ne din doșē.

— Aī dovezi? potī sē konstatezi fantșl? întrebē Andrei.

— Sint oamenī kare priimesk sē jșre, nēmaišē le plētesk kēte țe-va...

Andrei se skēzē kē nē are timpē.

Terapont, viind în Bакъѣ, întilnește mi el pe Avrэм.

Јидовѣl кѣм ѡл вѣзѣ, ѡченѣ а'ї рѣде ѡn насѣ, кѣ а пердѣt постѣ nentrѣ el.

— Јѣпѣне, гѣтеște-te de kriminalѣ; еѣ ам dovezi oameni бѣтрѣnї, oameni de kredѣnцѣ, кѣнд аї venit сѣ 'mї dai zече galbenї ka сѣ te las сѣ jefѣemцї ne bieгї lokѣitori...

— Zoѣ! adѣогѣ Avrэм kam ѡngrijeatѣ, аззind ne Terapont nrea seriosѣ vorbindѣ-ї, era oameni la dѣmneata? zoѣ! n'am vozѣt!

— Че гї суѣн еѣ, еї era ѡntr'o odaie алѣтѣратѣ; oameni бѣтрѣnї mi кѣnosкѣнї de oameni drenцї, kare аѣ askѣltatѣ tot че zичеаї.

— Kokoane! adѣогѣ Avrэм deskѣrageatѣ, nѣ face аша зn lѣkrѣ!..

— Јidove, nentrѣ блѣстѣмѣнїile tale o сѣ fїї dat neste granїцѣ, o сѣ fїї gonit din Moldova.

— Eї bine dar сѣ ne ѡmѣкѣm, сѣ facem аmїndoї pace, zise Avrэм.

— Dar кѣм vreї сѣ facem pace?

— Am сѣ iaѣ trei сѣte de galbenї de la зnѣ kare m'a ѡnmelat, цїї dѣгѣiesk matale jѣmѣtate, daka veї merge сѣ 'ї skoпї de la el...

— Ne кѣnoaștem noї maї de mѣlt, jѣпѣне, nѣ 'mї trebѣesk bani тѣї!.. Їцї zїk nѣmaї аша veї skѣna сѣ nѣ fїї dat neste granїцѣ, daka veї ѡnѣeta d'a maї jefѣї ne lokѣitori, mi кѣнд te veї lѣsa d'a vinde rakїѣ... Altmїnterї, adѣнї аmїnte, јidove, кѣ ам nїște хѣrtїї la mine prin kare te pot ѡnkrїmїna orї кѣнд!

Avrэм ѡченѣ a kam кѣgeta seriosѣ mi гѣmase

ingrijeat de aceasta; atita nămaî kă tot era el xoťb-rit să lase ratemsl de la Trotsșni și d'aveea nă i ar fi fost greș kiar de a surla pătina d'akolo...

Terapont s'a strămstat la sșnrefektșra de la Peatra. El se tot ținnea de chele che anșkase, a divolga abszșrile și toate nelegisirile che se komit prin Moldova.

Tirgșl Peatra e șn orășș frșmosș, sitșat la o posișione romantikă, kă aerș kșrat, ane prea bșne și șn lokș minșnat de traiș!.. Bistrița che kșrgen'a-lștri, kșm am mai arștat, și mșnșii che i deskrise-rșm, daș atita interesș, konșinș atitea plșcheri inkșt il poate ține-va nșmi șnșl dintre orășele chele rari kare se gșsesk în poalele Alnilor țereî noastre. Mergșnd între mșnșii este Dorna: șn lokș mșntenosș, re nșmit ka și Чіахлѣ. Dorna ține o parte de nșmintșl Moldovi și o parte de Bșkovina. Lokșrile, anele, mșnșii și pșdșrile de brazî merită a fi deskrise în volșme întregi. Chea mai frșmoasș origine de koloniile Romei se nșstră akolo... Femeile sînt de o frșmșseșe rș-nișoare, oameni deștenșii, bine fșkșșii, robșsti, aș in-fșșimarea șnor eroi. Dar kșt de tristș e, Dșmnezle! d'a vedea ține-va așeste nșmintșri klasișe și oameni așeia frșmowii, întokmaî ka niște brazî, kă se pradă de niște barbari, venișii sș se inavșșniaskă din pșdșrile țereî și din sșdoarea Romșnșlși... Ka kșm ar fi șn blestem toate bșșrile țereî așesteia sș fie nșmaî ne mșnile streinilor!.. Vre o kșșii-va Tșrçii spekșlanșii, kari aș venit și s'aș așezat în lokșrile așestea, (se inșelege în Șarșl Dorna, partea Moldovii) esploatează într'șn kinș barbarș și degradatorș ne bișși lokșitori șbraçii, jefșșii, strivișii de ghiarele

lorș. — Totși ce prodȃche pămîntul mi nătră acolo este nșmaî nentru dîmși!.. Ei mi nșmaî ei esportearz toatȃ lemnăriea din mșnșii Moldovi nentru Tșrșia. (Acestea sînt plștele kare trekș ne'nșetat pe dîmștea Petri m'a Bakșșlș.) Kș mșna pe mistolș mi pe iataganș kiar astș-zî ei face pe lokșitorș a tremșra mi kalkș în nișoare legî mi astoritșđi... Arbitri mi nesđđiomș de banî, ka grekotei mi ka jidanii, kș sșflet negrș mi mîrșavș, a șmilit pe sșteanșl romșnș, înkșt a fșkșt șu sklavș din el... Femeile chele mai frșmoase devenirș prostitșatele lorș.. Ce sșvîrșeskș așestî pșđđmî acolo este o grozșvie de kare tot omșl de inimș se înfioarș mi se revoltș, tot Romșnșl roșemte mi se kștremșrș!..

Ei asemenea îmșrșmștș banî pe la lokșitori ka sș le lșkreze lemnăriea de kș iarna mi sș o transpoarte pe plște vara; dar prin înkșrkștșra kamștșrîi, prin abșșș mi tot felșl de ameniđđare lokșitorii sînt kș desșvîrșire înđđenskiandî mi legandî de voinșa așestora...

Sștenii de mai mșlte ori aș reklamăț în kontra așestor șșșrșpatori, dar astoritătea rșmase tot-d'așna șșrdș la plșngerea lorș mi ei sînt tot nrada așelor barbari.

Teranont, ka fonkșionarș mi ka omș de inimș, așđđnd de așeasta, tșrba mi kșșta șu nrilejiș d'a nștea el sș nșe șu kapștș rșșlși așeasta.

Înșine de mșltș anșsare lokșitorii mșnșilor reklamăș kș toate mizloașele che le avșrș...

Teranont fș nșmit de D. ministrș ka sș meargș sș șerșeteze, sș konstata șantele așelora, mi sș proșeadș la dareș lorș în jșdekăț.

Terapont, merse la fađa lokšlŕi kŕ ŝn prokŕ-
rorŕ; dar la venirea lorŕ akolo Tŕgχιi ũ ameningarŕ
kŕ aŕme, ne vrŕnd a arŕta sŕpnere.

Terapont raportŕ ačeasta dinpreŕnŕ kŕ prokŕ-
rorŕl. — Ŗn ordinŕ ministerialŕ veni, ka sŕprefektŕa
sŕ esekŕteze pe ačeŕŕi ne-sŕbordinadı.

Tŕgχιi ŕi pentrŕ a doŕa oarŕ rŕsŕnserŕ kŕ ar-
mele ũn mŕini.

Atŕnχιi Terapont, ajŕtat de ŝn mikŕ nŕmŕrŕ de
gendarmŕi ŕi de plŕieŕŕi, se renezi ka ŝn nebŕnŕ a-
sŕnra ačeŕŕor rebelŕ, ŕi dŕnŕ o lŕnŕ kŕnŕnŕnŕ, Tŕg-
χιi ŕrŕ legadı kotŕ la kotŕ, kŕm se zŕce pe romŕ-
neŕte kobzŕ; — otrŕirea lŕi era, ũn ŕrma ŝnŕi ase-
menea deliktŕ din parte-le, sŕ i rŕfŕiaskŕ achi pe
lok de sokotelile ƒe mai avearŕ kŕ lokŕitorŕi, ŕi tri-
miđindŕ-i sŕb ŝn konvoiŕ ŕi ũn fearŕ pe tođi nŕnŕ
la lasŕ, akolo legea sŕ esekŕte drentatea, ŕi miŕeŕl,
tŕlxari ačeŕŕia, sŕ fie dađi peste granŕiŕŕ afarŕ din
dearrŕ.

Terapont lŕkra ka ŝn Romŕn ŕi kŕm se kŕdea
sŕ fakŕ ŝn bŕrbat de inimŕ.

Ŗsŕ kŕ mŕltŕ dŕrere ŕi miŕnŕre fŕ silit aŕi des-
lega ŕi a le da dŕgmŕl, ũn ŕrma ŝnŕi ordinŕ minis-
terialŕ, kare sosi ũdatŕ dŕnŕ ačeea.

Terapont nar' kŕ ŕi perdea mintea de ačeasta
ŕi xotrŕi aŕi da dimiŕiŕnea din fonkŕiŕne. . . ne mai
pŕtŕnd servi sŕbt ŝn ast-fel de regimŕ, sŕbt ŝn ase-
menea gŕvernŕ! . .

Ne oprim ŝn momentŕ kŕ Terapont ka sŕ neŕn-
tŕrnŕm la amikŕl noŕrŕ Andrei, pe kare ũl lŕsase-
rŕm la Bakŕŕ; de ŝnde, dŕnŕ pŕđine zile, lŕŕ dŕgmŕ
ŝnre Odobemŕi; mergŕnd pe ŕoseaŕa ƒea frŕmoasŕ,

trekând prin Agidăș și prin Domnești și apăsând spre dreapta, pe srb dealurile cele akoperite kș vii, pe la Панчиș, пипъ se dăserъ akasъ . . .

Andrei și Lina ajânserъ la Odobestî kam la fi-nele lăi Așgăstș, într'o zi pe dșnъ amiază.

Îl prinse mare mirare, intrând în târgș, kș aflș toatъ poplăcișnea resklatъ, ka kșm ar fi într'o re-volșcișne . . .

Kreștiniî alergăș din toate părșile sș protesteze dinaintea prefektorșlăi de Пѣтна, kare venise *ad-hoc*, kș ei nș priimeskș fereaskș Dșmnezeș! sș se mai taie karne de îndestlarea orașlăi de kștre jidovi . . .

Odobestii este șn târgșleșș aproape de Fokșană, între dealșră de vii, renșmit pentru vînzl cel bșnș kare se face akolo; kș o poplăcie de kște-va miî șșflete, Romъnă, Greșă, Armenă și jidovi.

Dar ceea ce era kșriosș kș însșmă o parte de Ovrei protestaș, în șnire kș toatъ poplăcișnea, în kontra obșcișlăi d'a se tșia karnea de îndestlarea târgșlăi de kștre jidovi.

Jidoviî ce protestaș, o fșceaș pentru kș e prea skșmpъ karnea lorș. — Kreștiniî eraș indignăi . . .

Kontrakșii jidovi de altъ parte skoaserъ kontraktșl dat de vistișerie ce'l avea la mșna lorș și kare le da dreptșl așesta . . . Iatъ aproape konșinderea artikșlșlăi al 5-lea din așest kontraktș: „Nișă o vitș din cele mară saș nișă, sș nș se taie, spre îndestlarea târgșlăi, fșrъ a trece prin kșșitșl xaxamșlăi.“ Ei strigaș în gșra mare șinând în mșini șșș zisșl kontraktș, kș ei aș nșmșrat galbenă mșlăi ka sș ai-bș așest dreptș și kș nș vor permite nișă odatъ

kremlinilor să taie osebit karne pentru seama lorș, și să mănânce aceea ce rămîne de la dînșii, adică partea cea de dîndăruț de la vită.

Aceasta este o dovadă ce fel guvernul trecește făcea să se respecte drentatea și autonomia Românilor, că eraș îndatorăți, în dăara lorș, să mănânce ce le da jidovii...

Kremlinii în șnănimitatei, bătîni, jșni, femeile stăpînite de bigotismș și de devotîșne în datine religioase, preoții, oameni cărșni și pînă și konii deklaraș că ei nu priimeskș karnea cea țiată de jidovi, că mai bine preferș că toți a nu mai mănca karne, de căt a o lăa țiată de kșditel xaxamșli... Понșлагіеа era foarte țrberatș; kazel era că totel greș, — Prefektorș de Пѣтра konsimșia din inimă la reklamarea Românilor și le zicea că aș drentate; dar lăkrș kșriosș, că în această împeregirare și jidovi aveăș drentate, în virtștea kontraktșli dat de vistieria de la Iasi. —

Șel kare dînea kontraktșl era Avrșm, împeregîș că alți. — El avea drentatea, el era tare și mare!..

Prefektorș se sili a notoli resklarea aceasta și de aci merse să viziteze Vranșia și să asiste la pornirea șnșî nșmțrș de oameni armați ce Vrșncenii promiseserș a da dărei, și kari eraș destinați de a merge să pziaskș kastelșl de la oknș, kșnd toatș oastea reglatș se reșnia în lagrșl de la Floresii.

Vranșia se nșmeste aceea parte a Karnăilor ne șnde anele Пѣтра, Milkovșl și altele kșrge. De la această parte, și șnde mai că seamă Milkovșl înche-

pe a întinde albiea sa, se încetepe xotarul ce desubr-
dia, din nenorocire, mai'nainte, Țeara-Românească de
Moldova. Săb poalele dar acestor mănji, săă mai
bine pe malurile Păstnei, ce este aproape de Odo-
bentii, se află mi pînă azi rșinele cetății Кръчизна
ce o avea Moldovad espre Țeara-Românească. Țirul
dar al mănșilor ce i înalți kare se văd, mergînd chi-
ne-va spre Fokșani, — kă o mărădă infășurare, kare
se întindă prekăt nă i poate konrînde okisl, konpi-
nînd în sîns lor mai bine de trei-zeci de sate, lo-
kșite de acei renșmîi fii ai mănșilor, este Vrančia,
mi lokșitori ei se nșmesk Vrănçeni!.. Cele mai ro-
mantice posidișni remresintă aspekșl dealșrilor mi al
mănșilor. — Mășgurile sitșate pe d'asșnra dealșrilor,
stășchile rîpoase kare se vădă de departe disnștînd
kă nșorii ce învășemte vîrșurile mănșilor, sînt pline
de o sșblimă frșmșșeșe. Nenșmășrate nșraie, nenș-
mășrađi kodri de brazi akoneră koastele loră mi
kăște-va girle îndestă de mășrișele kargă prin fșn-
dăl vășilor mi pe prșntșri de nisină. — Aerul este a-
kolo foarte kșrată mi anele dășci kristaline mi roz-
roase. . .

Aceasta este Vrančia cea renșmită în timpi tre-
kșii, pe kănd țeara își păștra neatășnarea, prin pș-
țerea armelor. Lokșitorii din Vrančia sînt bșni vî-
nștori, lăkrștori de nșmintă mi nșștori. — Legile lor
eraă a le șnei renșbliche, prekșm mai renetarșm, ka
ceea de la Bșrlad. Dar se vede în anii din șrșmă ko-
rșmșnișnea nă i a nșștăă okoli mi pe dînșii. . . In-
fșșenșa boerșlăi proprietară, infșșinșa jidovșlăi kă kă-
mășșriea, kă rakış lăi blasfemată, a făkșt pe mășđi
sășmi vîrș diș proprietășđile ioră mi a deveni klă-

kami pe moșie boereaskă... Kă toate ačestea Vgr̃n-
čeniî sînt renșmiđi de bravura lorș, și ei promiserg
a da g̃vernălsî trei sste de oameni volintiri. — Li
s'a f̃k̃k̃t însz k̃șnosk̃t k̃ nșmai o s̃t̃s sînt trebș-
inçiomî, iar çei-l'alđi s̃ r̃șmie la kasele lorș.

K̃t̃s mirare koprinse pe D. prefektorș ṽz̃z̃nd
în volintiri çei armađi k̃ sinepe l̃ngi, nșmai oameni
b̃tr̃ni și çni diformi.

— Ačestia sînt Vgr̃nčeniî? întrebș ei.

— Amș venit noi în lokșl f̃k̃k̃ilor nostri, r̃ș-
p̃șserg oameni... J̃niî, f̃k̃k̃iî șmpl̃șeserg kodri
find k̃ çni alđi f̃čeaș propagandș k̃ st̃p̃nirea de
ačeeu îî kiamș ka s̃'i đșk̃ în fokș, k̃ greșt̃șile
pe viitor, f̃k̃k̃ndș-se șnirea đerilor, vor fi și mai
marî, k̃ Rom̃nșl va fi robș și altele m̃lte...

Iatș k̃șm intrigile și korșmp̃đișnea perde pe o
nađișne!.. k̃șm vorbele și lșkrarea çelor r̃șș voitori
r̃t̃șci pe ačestî Vgr̃nčeni, alt fel bravî și k̃șragișmi;
kari în lokș de a alerga j̃șnimea, bravii la kemarea
patrii, lșsarș s̃ vie niște bieđi b̃tr̃ni slabî și ne-
p̃t̃inçiomî!..

În kontra k̃șî dar avem a ne pl̃șnge de ačesta?
Çine a adșs lșkrșrile ka poporșl s̃ fie vikțima in-
trigilor și a desmoralisadișnei? Negreșit çei kare
a voit ka poporșl s̃ nș se lșmineze, snre a'lșșploa-
ta... Çei marî, çei de la p̃stere, proprietariî, stilni
đereî, kani biseriçi eraș datorî de a lșmina poporșl
pentrș binile și feričirea nađișnei, k̃ nem̃șrginitele
mizloače kare le are đeara...

Zise Andrei-Fratele ačeastș anomalie de lș-
krșrî împregișrșl lokșlșl nașterii sale: -- O belș

mi glorioasъ Moldovъ! O! belъ mi glorioasъ Romъnie! zп sșșuinș de dșrere katъ a emi din pentsl fie kșrșia omș vșzъnd soartea ta!.. Cel ce trece pe marginea rîșrilor, prin sînșl mșșșilor, al kșmpnilor, al țirșșrilor mi al satelor tale katъ a plъnge, privind starea în kare te lъșș înrîșrirea streinъ!.. Kșt de ș-militъ e starea la kare te redșse inimici tși, pe lîngъ starea de mșrre din trekșș; kș atît mai tristș kș însșși fi tși sînt din nșmșrșl inemichilor tși!..

În fine nșoiî însșrșșei aflarъ la Odobestî pe pșrintele lorș, zп rъzauș boerș de neamș, ce pșdea la kasa sa, în marginea viilor, okșpat fiind de mșșka kșmpșlși, de kșltșra viilor, de grșdinșrie, devite mi de toate kște trebșesk omșlși, spre a'l face independentș.

Мoшi-diakonș (ama se nșmi de понoрș pșrintele lși Andrei, fiind kș era omș biserikosș ce se inkina mșlt) deskise brașele vșzъnd pe kopii sși, sșltъ de bșkșrie kș toatъ bștrîneșea mi nș utiea kșm sș i priimeaskъ mai bine.

— Bine ași venit, dragi meî! bine ași venit la kasa pșrinteaskъ! Dșmnezeș sș vș dșrșiaskъ anî îndelșngași mi sș trșiși bine; sș aveși bine kșvîntareea sa, mi eș din partemî asemeni vș bine kșvîntezș!...

Fratele-Andrei mi Lina îmbrșșișarъ pe respektabilșl lor pșrinte, kare era bștrînș kș kanșl albș, vestmintat romșnește, kș o frșnte mșreagъ mi kș oki vii plin de inteliginșș, nșmindș-l kș mșltъ pștrъndere mi simșșișne pșrintele lorș.

Lina afle ză prințele bănuț în prințele izbitalăi ei soț...

Bătrânul mslă timpuț nă voi a i lăsa de lingă dănsul, fiind că el era singur, că de vre o cinci-sprezece ani răposase mama lui Andrei.

Că o viață răstică, în plăcerile vieții de la dea-ră, lingă vitișoare, săb ramășile kopășilor, departe de grijă și de sâpărți, în sînul nevinovăției ș'al adevăratăși amoruț de patrie și de religie, Lina și Andrei găstară momente de fericiire, momente a-tit de dorite de tinerețe și de izbire!

— Askătați, fii mei, eș înkă am fost ka voi, să dea Dumnezeu să trăidă și voi anii ce i am trăit eș, ka să vedeți și pe fii vostri prekășm vă vâză eș!.. Am vâzăt și am petrekăt mslte, am slăjit dă-răii în mslte rindări; am fost katană ka să ană neamăl nostru și altele!.. Ală dar, fii mei, ka să aveți desăvârșită bine kăvintarea mea, kăștă să mergeți amăndoi, fii mei, la acea monastire zăde este mormintat Ștefan Vodă Domnă Moldovi cel Mare, la S. Monastire la Pstna; să mergeți să îngășkiană la mormintă lui, să săștăni neatra săb kare zăce oasele și dărina lui, să vă zăgeți că sântă miră de la acea monastire și de la Sântă Ion de la Șchiava, să mergeți să vedeți tot pămintă Băkovini, frămoasa și izbăta dea-ră kare fă răntă din dea-ră Moldovi; zăde trăiră părinți și strămoși noștri, să șmblăți șăștăși n'akolo și să vă întăngăi iară șăștăși, voiș răga pe Dumnezeu! Acel Domnă, fișl meș și fiika mea, fă mântășitoră Romănilor; el zidi mslte monastiri și nămaș șmbră lui sântă, nămele săș și a-

dșcherea aminte de kște fante a sêvîrșit, mai ȕine a-
 cheastș ȕearș de la kare aftarș xarș Ńi milș atîȕi
 strșini kare trșeskș aȕi... Blestem este, fii mei, ȕre
 kapșl aȕelșia kare nș va kșnoamte aȕestș ade-
 vșrș!.. Daka nș eraș aȕei Domni, Domnșl Stefan, Dom-
 nșl Bogdan, Domnș Petrș Ńi alȕii, noi de mșlt nș-
 mai aveam ȕearș!.. Ńi toȕi aȕestii strșini kare se
 xșneskș aȕi, katș sș bine-kșvinteze memoria
 lorș, ĩmpreșnș kș kreștini, kș toȕi Romșnii!.. kșȕi
 ȕine Ńtie ȕe neamșri barbare kotroneaș ȕșmĩn-
 tșl ȕerei noastre!..

„Аша dar, fii mei, de la Dșmnezeș am kș ȕe
 trși Ńi veȕi avea Ńi voi, nentș kș ȕeara noastrș
 este mare, ĩntinsș Ńi blagoslovitș de Dșmnezeș!..
 Mergerea voastrș ĩnș la S. monastire Pștna, kare
 este ziditș de Stefan Vodș, Ńi șnde se aș el
 mormĩntatș, se va sokoti nentș voi Ńi nentș fie
 ȕe Romșnș Lokșl ȕel Șșntș de ĩnkĩnare!

„Veȕi rșmșnea de o kam datș ĩngș mine sș mș
 bșker de voi, sș mș ĩmșrșteskș de ferĩcirea voa-
 strș vșzĩndș-vș kș trșidĩ bine, kș ȕinste Ńi kș dre-
 ntate, Ńi ĩn ȕealaltș varș veȕi merge sș vș ĩnkĩnadi
 Ńi nentș mine la aȕele lokșri șnte!.. sș vș ĩnkĩ-
 nadi Ńi sș vș rșgaȕi de ĩndrentarea relelor ĩn ȕearș!..

ĩnr'aȕestea bștrĩnșl ĩntindea mșbinile sale ka sș
 bine-kșvinteze pe fii șbi ȕe se afla ĩngenșkiadi șnșl
 de o parte Ńi altșl de alta. Lina era ȕrea mșȕȕmitș
 Ńi Andrei asemenĩ..

Toȕi vecĩnii Ńi kșnoskșȕii bștrĩnșlșl venitș sș
 ĩa parte la bșkșriea sa... Kopii danșaș ĩn bștștșra
 kșrșii ȕĩnșnd ĩn mșbinile lor șȕlșrși verși, grijile

și săpăturile se depărtaseră de tot, în acel timp, de lokșingă Мош-diakonșii...

Nă trecurăse un an și când Andrei și Lina plekaseră ca să îndeplinească voința părintelui lor. Bătrînul Română, după ce petrecu aproape toată iarna cu fiul său și cu nora sa, despuțându-se, vărsa lacrime, și strângându-și pământul la pântecul său, nu încreta d'a-i bine căvînta.

Și fiind că Terapont skrisesse amicilor săi că de Skimbarea-la-Faț, 6 August, se va afla la mănăstirea Slatina, kare e tokmaî la granița Bșkovinei, ei voră ca să vadă pe amikș lor și să asiste de zioa xramșii la acea mănăstire.

Trecând ei pe la Iasi și unde râmăseseră vre o doză-zeci de zile, Lina întălnia în toate zilele pe mama ei kare asemeni nă încreta d'a vărsa lacrime și a o strînge pe brațele sale de kăte ori o vedea, nentă că dinaintea nătrei și amorșii maternă toate religiunile aș o singură morală și o singură dîntă!.. Pe tată-său nă 'l văzuse, fiind că el lînsia de la Iasi.

Căltorînd pe frumosul timp al verii de la Iasi. prin Tîrg-Frămoș, prin Kotnari, lokșel cel renșmit că rșine romane și că vii 'și iară prin Fălticeni, nă se pătăreș ori d'a nă vedea Baia, unde se esploata în timpul de de-mălt feră și argintă, că nenșmărate rșine astă-ză, că biserică din timpul lui Stefan Vodă și mai de 'nainte, că kase și palate vekî, a căroră șmă abia se mai poate kănoamte în mizlokșel kămpii de arșteri; și mănăstirea Rîșka, kare e neste deală alșteri, prekșm și skitșel Rșboeni de la vale de Tîrg-Neamșii...

Sosiră la Slatina, la acea monastire kare pentră poziționea ei, pentră konstrucționea sa cea tare, — sitzată între doi mănji akoperiți kă pândri enorme de brazi, mi kă o anșoară kare kerge p'altări este znikă: fndată de Alesandră Lăbșneană. — Avră mslămirea să se afle în mizlokăl znei nșme-roase sochietăți ce venise pentră zioa ačestei srbătōri.

Monastirea Slatina, ka mi Rîșka, este o kinovie kă ză nșmără de kălgărī.

Așa dar de Skimbarea-la-Fadă, kare e zioa patrona Sântăslī lokăș, amici nostri se gșsiră în mizlokăl zăși pșnoră adșnat de prin sate mi din țîrgărī, din satele de prin mănji mi kiar din Bukovina, de la Valea Sakă mi de prin vrăile de la Gera Xșmorslī.

Slatina este limită de xotarăi dintre Moldova kă Bukovina, mi lokșitori desure o parte mi desure alta, ceī mai mslăi fiind konsengenī, kșmetri, kșskri, kșmnađi saș veri, n'aș de kăt a pșmi ză șpădșleuđ, prekșm era cel dintre Moldova kă Țeara Romșneaskă, pentră ka familiile să 'mi dea îmbrăđișare mi a veni să denșe înkinăznea loră la sântele lokășrī, znde sânt înmormintăđi nșringiți mi străbeniți loră...

Andreī, Lina mi Terapont asistară la solemnela șeremonie kăt đinș sântăsl ofiș de preođi nșmeroși mi în mizlokăl loră aflăndșse S.S. arșereșl Kalinik. Fă o mșreapă șerbare kare atingea nîș la lakrimī inimile noporăslī ce askșlta în genșke sântele vorbe a le evanghelii mi imnșrile de lađă Domușlī... Biserika era de tot plină, tinda asemenī. kșrtea mi nîș n'afară ne poeni, saș nîș în marginea pđđrilor se afla nșmeroși řakinștorī...

Bătrîni, jşni, femeî, konii investimîntaşi kş vestiminte albe, şi fiicele kş flori la kanş; bătrîniî kş kanetele albite de anî şi çeî tinerî kş nişte kşştşştşri viî, kş plete lşngî şi kş îmbrşkşmintea toatş de lîntş, kş nişte plşrîi negre saş kş kşçişli de oaie şîindş-le în mşntş, asistaş toşî şimîşî şi kş kinşrile lorş vesele, lşminate de oare kare şneranşş çe dş kredinşa... — Aşşel klopotelor, kşntşrile şi bine-kşvîntşrile çe le askşltaş înlşntşrlşntşlşl lo-kanş, rostite de ministri lşî Dşmnezeş, şmuleaş imi-mile lor de lşminş şi de konsolaşie...

Dşplş şvîrşirea Şşateî litşrghîi, rşmşind toatş zioa şmile bisericşei deskise pentş înkîntşori, nş în-çetaş d'a intra şi a emi rşndşrî, rşndşrî, adşkşnd fie kare prinşşl şşş la şşntşl altarş; açesta fş re-netatş, tot kş açeleaşî solemnîţşî, şi a doza zi, po-menîndşse nşmele şşndatorilor şi donatorilor kş mş-lţş devonîşne şi kş adînkş respektş. — A doza zi fş parastaşl pentş ktitorî...

La timşl nrşnzşlşî şn ospşşş mare fş pregătîţş pentş toşî vizitatorîi şi pentş pşrîngî, — Anagnostîi, kşparîi şi kşntşregîi konkşraş de a face prasnikşl ştrşlşçîţş, dşplş kşm e obîçeisl...

Grşne de şeranî se aşa adşnaşî în kşrtea mo-nastireî, kare de kare mîrşndşse mai mult de çele çe vedeaş. Şniî ştrşnşî în tînda dîn afarş a bisericşei pşriveaş fşrîçirile Paradîşlşî promise çelor çe şvîr-meskş fante bşne în viaşa lorş, şi mşnşile lădşlşî pentş çeî çe şvîrşeskş fante rele...

— Fîşle, te şîţş, zîçea şn bătrînş şşşî bşiedelş, arşşnd kş degîţşl la Infernş, akolo e fokşl Gheenîi, Valea plşngerîi şi skrîşnîrea dîngîlor! — Veşî kşm

se kinșeskă mi kəm ardă pəkətomiî în Iadș!.. Akolo bogatși nemilostivș se sfîmie de țarbarea setei, boerii, împărații mi domnitori cei rbi se pedenseskă pentră nelegisirile lorș, lakomșl de argintș, femeea pəkətoasb, cel ce se bčkzrb de nedrentbđirea altsia, cel ce înșealb, cel ce jrb strîmbș, cel ce zvide, cel ce vatbm pe anroapele sbș, toți ardș în fokșl večnikș al Gheenii, znde i arznkș Diavoli mi îi kinșente kș frci mi kș frigbri arse.. beđiea, fisle, desfrînarea, lenevirea, pisma, mndria, lskomiea mi altele mrlte se pedenseskă, zite, akolo!.. Acel omș kare nș se teme de Dxmpezeș, acel kare vunde țeara fbrș kșgetș mi fbrș simđire!.., acel kare se đb de partea rbilor, a vrđmașilor, jđdektorsl ce ia mitș mi nș jđdekb drentș, kșlđgbrsl kare nș zmeazb dnp kəm îi skrie kanonșl mi kș zn ksvîntș nș este pəkāt pe lșmie kare sb nș se pedenseaskb în viadga ačeasta mi 'n čee-laltb... Ūite, fisle, ce groazb mi ce kxtrembrș!.. ce kinș pe toți ačeia! kəm ard mi se mənčesk ei!..

Omșl kare vorbea ačestea mi esnlka fislși sbș Infernșl deskris de sšblimșl Dante, zșgrbvit pe pbręii din afarș ai bisericęi, pentră morala fie kbrșia, era zn pštorsđ de la oi kare venise ka toți čeilalđi, de zioa xramșlși, la Sbnta monastire Slatina.

Bđiatșl privea kș lbare aminte mi kș zn felș de înfioreare toate ačeste. — Nimte femeî asemeni kare era strînse în grșpb se anroniarb de cel kare vorbea mi priveaș mi dinsele kș groazb kinșirea pəkətomiilor, pe kčnd altele arbtăș kș degitșl la Paradis, znde se veseliaș mi se feričeaș cei Drenđi!..

Ači eraș arbtate cele dozb mșkte mari, cele dozb kșmiene estreme destinate pentră eternitate de a

kamneni fanta omăsi. — Dărearea și moartea pentru
vișioși, viața și fericirea pentru cei ce praktikă
virtutea... în fine Infernși și Paradisși! ,

Terapont, Andrei și Lina erau neliniști de pre-
tindeni, se împărțeau de lămina și morala bi-
sericeii, se împărțeau de bucuria saș de înfiorarea
celor ce se afla dinaintea lokamăsi dămnezeeskă, ka
dinaintea sūsi tribunālă sūntă... Anoi merseră de cher-
chetară cele din pregișrii monastirei prekam grădini
și altele; admiraș frămșeșea natșrei în tot lokșl.
Vederea mărșilor ce se lăndăreskă în fața achestăi loka-
mă sūntă, kă pădșrile, kă ferșrtae și kă ana kare kăr
ge p'akolo lăsată ka o mīnză de argintă la vale, — o
sūmă de lăkrăși ne'nsemnate, o mărșime de kărșde
kă poame de la Rădșheni și kare staș dinaintea
porșiloră, prekam și mărșimea oamenilor ce per-
kșrgeaș ka sū torentă în sșș și în josă valea, toate
distra mintea loră.

— Unde se dăkă achesti oameni și astă mărșime
de fete? întrebă Lina pe Andrei.

— Să mergem la Dășheni kă este iarmarokă de
ziora xramăsi bisericăi, zise Terapont amicilor săi.

Ei se gătiră de a merge la Dășheni, înkătrăș
se dirigea mărșimea cea de oameni.

Terapont fă oprit în poarta monastirei de sū jșne
bine îmbrăkat și kare, îndată ce îl vărș, îi făkă o
mărșime de komplimente.

Terapont, kă cea mai mare mirare, kșnoskă în
fisionomia achestăia ne protegeatș săș kănd se aflase
ampliată la sșurefektșra din distrikta Bakăsi — o-
vreiașă kare venise de cherșse reazemă săș și dănt
datorie nș i' l a fost refșzat... — Ilaim se bote-

zase la monastirea Rîșka, fiindcă-î namîș un preotș de la Fîlticeni, cel ce î păsese numele Iankă, adică Ion, mi fiind că el n'avea încă barbă mi mîstăuî, îl sursămîse unî alî Ionidă Spîns.

— Ce mai faci? cum mai trîești Ioane? îl întrebă Terapont că afabilitate.

— Învăuș la seminară de la monastirea Neamțuș; am grăsit krentiui oamenî de omenie kare mî ajăte...

— Să trîești! să trîești, ziseră de odată vre o doi trei oamenî kari se afla akolo, împreună că Terapont kare îl strînse de mîna.

De aci plekară că toniî la Drăbeni, ce e în deprtare de o jumătate ora.

Între miră a doi mîni, în fața unei străvi de o peatră vîntă k' o înălțime kolosală, pe o poiană în marginea rîșleușlăi, se află un hanș la drămă mi că kăte-va kășșe de țigani lokșitori. — Akolo e Drăbeni.

Dinaintea hanșlăi vre o doză trei maghernice de skindări saș kortșri de o mînză veke groasă, kăte-va kășșe că nește saș că noame, vre o doi trei jidovi vînzănd aur, ače mi nădîlă mînză, forma un felș de iarmarokș. O horă mare ka să zicem amă, se afla grămădită pe ače poiană în bătățră, dinaintea kărcămei. Că toate ačeste, dăpă cele ce se petrecea akolo, dăpă cele ce eraș văzăte, nă semăna a un lokș unde danșă mi se veseleskă oamenî, dar se nărea a fi un lokș de nerzare, lokșă unî danșă dievoleskă, saș însămî Iadă!..

Înt'r'o kolbărie ce ūî îneka sșfletșl, grăpe de oamenî, flăkă, bărbăuî matșri, femeî mi fete eraș îm-

brădimași câte doi și câte trei, că niște sticle în
 mânăle lor, șnele pline, altele numai jsmătate că
 rakiș, din kare mereș bea, fiind aprinși la foc și
 având niște căstăți frumoase, că okii țerțurași și
 rugină ka niște feară; ei se află strinși în brațe
 și sâltaș în lokș, făr taktș și făr niči o mlădiere.
 Între dâni doi măsikanși, șni bătând într'o tobă
 și altși sșfând într'o trîmbiț trebea ș pe în
 mîncare țetele țele perdate de bejie... Departe de
 ațele danșuri româneși, departe de dăceaga fxe-
 rșei, să a chimșisși țe se așde prin sate kând se
 adăș fetele și fărșii și danș dinaintea prîncilor,
 a rșdelor și a kșnoskșșilor, ači era țe-va mai mlț
 de kșt barbarș; aței kari danșăș numai kșnoștea
 nimikș pe lșme, nș înțelega și numai simșia ni-
 mikș, fiind că toși eraș înverșșnași de bșșțera țea
 blasfematș!.. Șni dintre sșteni se țvșleaș pe pri-
 șna kșrșisșei în țea mai mare degradare, alși se
 țineaș că o măș de inimș și că țeelaltș dșțea
 tremșând stikla că rakiș la gșrș, din kare bșnd se
 șkșșra că groazș. — Șni gema fărșnd șșme la
 gșrș și da okii neste kăș ka kșm era îndrșitș.
 — O biatș femeie, o mamș că prșks în brațele ei,
 se legșna ș kadș și koniș ei leminase plngșnd și
 țipșnd. -- Într'o parte o fiikș se alla lșngiț pe ș-
 mîntș ka moartș de mlta bșșțerș, că florile de la
 kăș-i vestejite și motolite, și șn omș că șn kinș
 aprins, că okii învșșiași, kare nș se kredea ș fie
 fost șn frate să o rșdenie, se lșnta ș o țraskș din
 mizlokș mlșimeș... De lșșri, la șn kșpștiș al ml-
 șimeș, șni omș, de mlta bejie, se aprinsese rakiș
 în pentș-i, se țvșlia pîn đrîș și se svîrkolea ka

șu meagne, sșfînd greș mi rîknînd ka șu șrșș ; iar o femeie kare era soașa lșî, îi kșska gșra mi îi storcia șrmș de kalș ne gitș, pentru ka sș stingș flakșra rakisłi. — Fiînd el kș fașa învînegîț, kș okîi stinșî dșmî îfndșl kanșlșî, nșșin îi maî trebșea ka sș 'mî dea sșfletșl... Oamenî de diferite kondișionî nrvîa toate așeste kș indiferîngș, iar jîdovșl orșndarș, kș alșî doî trei de șjstorș, înta mi emîa kș okalele uline sș vadș șnde e lînșș de rakîș mi kare omș n'are de bșștș. — Șn sșteanș îf begîea lșî șerșnd sș î maî adșkș șn çinzekș, jîdovșl îi nșnea îndatș okaoa îf mșnș kș çinçî-zeyî de dramșrî îftrînsa. — Omșl nerđstș, morșș beatș, nșmaî știea niçî çe çerea, niçî çe îi da mi niçî çe bea, destșl kș dșnș çe bea dînr'însa strîga: — jșșșne! nașî tînikoaoa înkolo!.. Jîdovșl alerga de 'î lșa okaoa dîf mșnș, mi dșnș çe îi repeta de vre o dozșș trei orî kș sș șie mînte kșt a bșșt, apoî kema kște șn altș sșteanș zîkșndș-î sș fie martșrș kș 'î-a maî adșș o oka de rakîș. kare a bșșt o mi 'î đș okaoa seakș îf dșrștș... Șîi mșlte mșlte asemenea lșkrșrî îfgrozi-toare netrekșndșse akolo, îf așel lokș de nerzare mi de skrîșnîrea dîngîlor, fșkș ne Andreî a 'mî îftrșneka fruntea mi ne Lîna d'amî întoarçe fașa sș nșmaî vazș așeste șnektakșle... Dar jșșșn orșndarșl, vșșnd kș venise doî skrîitorî de la sșnrefekștra al kșrîia taktș este anșoaie la satșl Mșlîf, ștșnd la o parte îfșureșnș kș vre o doî gendarmî mi nrvînd, nș șîț d'a 'mî façe datorîea a emî kș o stîklș îf mșnș, kș dozșș naçare ne o farșerie mi kș kște va bșkșșdele de nșșne, mi adresșndșse kștre eî, îf îmbie, țernșndș-le îf naçare, sș bea. Skriitori așes-

tia Izarț fie kare kȳte șnșl din aचेle pachare, mi ș-
rȳnd sȳ fie de bine mi kȳștigș sȳ dea Dșmnezeș!..
dșserȳ pacharele la gșrȳ, mi dșpȳ че bȳșrȳ Izarț mi
kȳte o bȳkȳșikȳ de pȳine de pe talerș; — apoi o-
rȳndarșl dete osebit de bȳșt mi gendarmilor.

Teranont vȳzȳnd spektakșlș cel ѱfiortorș mi
pe aचेi ampioiașl șma de miserabil kȳ se skoboarȳ
nȳș la aचेa de a fi mi ei pȳrtamș din bȳștera kȳ
kare se sinșchidea nașisnea; mi ѱnkȳ așzind pe jidovș
șnșind aचेstora kȳ el kare sȳ desfakȳ ѱn ȳele trei
natȳ zile cel pȳșin nȳș la o șrȳș ȳinȳi-zerȳ de ve-
dre rakiș. rȳwase ѱmmȳrmșrit, ѱnș se ѱngrozi mi
maș tare mi par'kȳ ѱ veni nebșnie kȳnd vȳzȳ ѱn ji-
dovșl orȳndarș pe Avrșm kȳșștarșl de la Trotșși.

— ѱi am fȳkșt kȳnoskșt, jșpȳne, zise Teranont,
ka șn omș ȳe kompștimind pe bieșl lokșitori mi pe
maș mtiind kȳ ȳe kinș sȳ i skape din aचेa stare,
onri pe jidovș, ѱi am fȳkșt kȳnoskșt sȳ te lamș de
meseria asta, saș daka nș vrei, gȳtemte-te de a fi dat
peste granidȳ!..

Avrșm kȳ aerșl sȳș ironikș mi fȳrȳ sȳ arate vre
o țarșerare, rȳșnșșse lși Teranont:

— Daka nș voiș fi eș, va veni șn altșl kare va
vinde aիȳi rakiș ѱn lokșl meș! șma dar eș nș sȳnt
vinovat ȳi ѱnșșș dșmnea-voaștrȳ!.. Faȳeșl odatȳ o
lege; fișl dșmnea-voaștrȳ maș leali mi kȳ maș mșltȳ
inimȳ, isbȳi-vȳ maș bine nașisnea mi patria, mi noi
jidovi vom pleka kanși!..

Teranont n'avș ȳe sȳ maș rȳșnșndȳ mtiind kȳ
jidovi șnt maș mșlt nimate instrșmente nrin kare ȳei
marș esploateazȳ pe noporș, — adikȳ șnt șni dintre
Romșni mi maș rȳi de kȳt kiar jidovi!..

El rãmase înlemnitã aproape flrã viaã vãzând atîta degradare la care e kãzst ponãlãl kãnd nã este kondãs de bãnã novãdãitorã mi de legã pãzite kã strikte. — Попорãl desmoralisat, patriaea smilitã mi îngenskãtã, a fost o kalamitate pentrã Romãnã, de kãnd perds deãra ne Prinãini ei çei mãi mi bãnã, sãferind toate nenorocirile în kãrsã de doi sekãli sãb Fanariouã, sãb çiokoã mi în çele din çrãmã sãb jidovi!..

Kãt de trist pentrã çu omã de inimã vãzând de o parte biserika, viaãã mi lãmina, mi de çea-l-altã parte altãrã kãrãismãria çea mãi grozãvã, desmoralisarea mi perzarea naãionã!.. Atãta indiferenãã din partea çelor çe treçea p'akolo, se onãiaã çu minãtã, nãriveãã mi treçeaã înainte, era o dovadã mãi mãlt kã nã se gãsia mãkar çu omã kare sã se gãndeas-kã de a se pãne marginã açestã rãã... ba înkã ne vine a krede kã toãã konsnãrã în kontra vieããã popãlããã rãmãnãã mi kã bãtãrile snãrtoase la care ne nesimãite il denãinse ama de mãlt, bãtãra rakãlãã, a rakãlãã amestekat kã vitriolã, fã çea mãi de pe çrãmã dishonãããne lãatã din partea inimããilor Romãnã-lãã, de a-l perde, de a'l degenera kã totãl!.. Azi çea mãi mare parte din ponãlã sãferã mi e atakatã la pentã, mi generaãiea viãtoare nã va fi de kãt niãte fiã slabã mi nenãtinãomã. — Çel nããin daka vom pãtea sã isbãtim a pãne rããlãã çu çotarã; daka vom pãtea skãna konãlã din fããã; daka vom pãtea skãna generaããnea viãtoare!..

Intr'ãçestea soarele skãpãtase d'asãura stãnuçei çe pãrea kã era d'asãrãã. Anããel era frãmõãã mi splen-

dită lăzând o lăcire d' o lămină romietikă pe vîrfel mîndilor și d'asupra stîncii chelii skarnoase.

Alături kă stîncă se întindea o poeniță ako-perită de o pîșune verde. Niște oi pîșteaș akolo. De la acea poiană, ka și de pe stîncă, se zăriaș domele bisericii Slatina, kopacii, livezi și koamele mîndilor. La lămina razelor apîinde se afla un pîstorș îngenskiat, kă fîl săș alături;— bîedelel kăria de dimineauă tată-săș îi esplikase dinaintea șmei bisericii pedensele ce amteantă pe tirani, pe trădători și pe desmoralisați!..

Ei se rîgaș amîndoi. — Bîtrînel kă un okiș plin de adorație, kă mîinile împresnate și kă fața kătre cherș nă zîtă d'a se rîga în fîndel inimei sale să skane nașisnea și patria de nenorociri; să o skane de la peire!.. — La lămina ta, Doamne! la lămina ta, adăogă el, să înkălzimș inimile noastre și să întărim șfletele noastre!..

Ar fi zis chine-va prîvind așeste tabloșri kă de o parte vedea Paradisul, pentră cei inocenți și de cea-l altă parte Infernul și damnați lă!..

Se întărnarș amici nostri kă inimile sdrobite nîntă la monastire, șnde fîrș osnitaliați.

Kiar a doza zi Fratele-Andrei și Lina se aflaș pe drîmș kăltorînd; întînd ei în Băkovina pe la pînkșel Nemerceni, se dirigearș spre Suciava.

XI.

Suciava.

Salțămș frîmoasa țeară kare fîse despărțită de Moldova, prekșm ar despărți chine-va un lăstarș de

țelmina znsî arbore! — Bșkovina, kare în timpii mai înainte de 1775, kșnd se lșș de Așștria, min șn tratat kș Tșșcia, fșșș ka așeasta șș aibș drentșl de a o înstreina, a fost o parte a șereî noastre, ka mi Basarabia. . . Grigorie Ghika, Domnșl șeriî, a protestat pșindșșî kanșl șșș la perzare, de așeastș nedreutate fșkșșș Romșnilor. . . Ea e abundantș de avșșii, kș kșșșii fertile, kș pșdșri enorme, kș rîșri șe o orneazș de toate pșșșile, kș mșșșii falnișii mi kș mine de tot felșl șvornșd din sîșșl lorș.

Ea se șotșraște desșre nordș kș Galiciia mi kș o parte de rîșl Nistrș, desșre vestș kș Șngaria mi kș Transilvania, desșre estș o parte kș Rșșia m'o parte kș Moldova, mi desșre șdșș kș Moldova.

Mșșșii ei kare îi kșșrinde o mare parte desșre vestș, sînt mșșșii Karpașii, în al kșșrora sîșș se gșșșkșș pșdșri klasișe de brazii mi de fagi, de la kare ea ișșii pșiimi nșșeșe Bșkovina. . . așș noene roșrate de gîrle mi akonerite de o pșșșșe aleașș, înfșșșșșnd pșetștindenii pșiviri nitoresșii kș drșșșșri mi kș mosele ne dîșșii; mșșșii așii sînt renșșșșii de frșșșșșșe șatelor, a bșilor, a stabilimentelor, mi mai ales de monastirile pomșșșe mi sakre șe sînt ne șoalele lorș, șe arșșș mșșșșșeșe fantelor a șelor piomii eroi desșre kare menșșionarșșș. . . Șei mai înșemșșșii mșșșii ai Bșkovinei sînt Rarșșl, Dșșmalșșl, Kaldș mi Oșșorș; șele mai înalte nitoresșii vîrșșri sînt: Șerșera, Lșșina, Kamena mi Lșșinska. Rîșșile pșinșșiale kare o roșșreazș sînt Nistrș kare isvorește din mșșșii Galiciii mi kșșșe pșin o parte a ei, Pșrșșl kare isvorește tot din Karpașii Galiciii, a le kșșșia înșșșșri sînt kam șșșșșșștoare ne la șșeșe lșkșri, Șireșl șe isvorește

din mănți Bșkovini de lângă Шипот, și mai sînt și alte rîuri prekșm Черъмошъ, Moldova, Bistrița și Dorna, afară de o mîlțime de rîlede și de pîraie în toate pîrțile.

Țeara întregă este amternă kș drșmșri bine konstruite și kș șosele. Orașele, onidșri și nîș și komșnele ștewtî sînt prea bine reglate. — Pîdșri, parkșri, grădini și mîlte altele se află bine întreginște de gșvernș saș de proprietari. În Bșkovina se află kște-va mine de șnde se exploatează prekșm ferș la Iakobenî, la Posiorîta și la Fșndșl Moldovi se skoate aramă, de la Dorna și din apele Bistriței se skoate aur, argint și plșmbș la Kîrlibaba, la Kacyika sare și kърbșni. — La Vashkșșđi pe Черъмошъ se află o fabrikă de xirtie, la Krasna o stiklărie, la tîrgșl Seretș se fabrikă mobile de kasă și la Rъdșđi kърșde bșne... Monastirile dotate de piomș Romșni kș dominisri se đin în arendă de gșvernș, kare a fșkșt pe dînele ferme modele de kълtșra kailor și a vitelor kornște, și de tot felșl de semșurștșri; și prin o bșuș administrăcie, prin ikonomie, lipșind kș desșvîrșmire abșzș-l și mъnkștoriile, fon șl klerikalș al acestor monastiri nșmșrș mai bine de noșș milioane, din a le kърșia pșoșente se șbvenđionează șkolî, și institște, prekșm și se salariază pșeođii.

Orașele sînt importante pentru komerđiș. — Linii de drșmșri mari leagă komșpikădicia kș cele dîntîi orașe a le Galicji, a le Transelvanii și a le Moldovi kș Orientșl. Țea mai mare parte de vite nștrș Germaniea, kșmșrate din Moldova și din Țeara Romșneaskă, ne aiđi se face transports lorș. Mșr-

frile asemeni de la Linska p'aiçi se adăk pentră tir-gurile din Moldova.

Kămpurile, măriii și marginile sale sînt pline de monșmente și de șrme istorice.. Lănte krăncene a le Moldovenilor kă ponslii păvblitori șk kașsa prin-çipală de înblădarea acestor monșmente...

Nș sîntem noi dar çel întii kare am kăștat a kănta renșmităi pămîntă kare odată șk lokșit de Daçi și niçi nș sîntem noi çel întii çe venim a salșta de-ara apărati kă atita bravură de Dragomî, Alesandru çel Bșn și Stefan çel Mare, fșndatoriî institucșionilor naționale, apăratori patrii și kreștinismăși!.. çei çe înavșdîră Țeara kă atitea monastiri fșndate de dîu-șii!.. nș sîntem noi çel întii kare ne înkovșiem ge-nșkișl la mormintele sakre, prekșm sînt çele de la Șçeava, de la Rădășdî, de la Voloveșș și de la Păstna!.. mormintele eroilor Moldoviî, çe reklamă de la tot adevăratișl Romăniș și de la toi patriotișl ade-văratiș bine kăvîntări și lașde, împreșnă kă tămî-ierea çe va merge pînă la fericiștele lor lokame! dar ka șn fiș al patrii, respektănd çenșșa păringiilor șăi și învokănd la șmbrele strămoșilor fericișrea patrii, nș pășrășm șn momentă a ne opri fără a kontămpla kă amoră toate aceste monșmente în kare privim șr-mele Romăniilor çelebri ș'a nș çere în memoria loră însșflegirea și demțentarea șrmașilor Romăniilor akșsalî!.. Așșa dar, în fața acesteî çeri despărgiște de mama ei Moldova, în fața monșmentelor și a po-pblaciî ei, ne oprișm astă-zî nasii, kontamplășm totă çe ne isbește vederile și întrebășm çe s'a fărkat fa-ma fautelor șăvîrșite de străbșni noștri?... Nșmaî monșmentele ne rășpănde; ele par'kă ne vorbeskă la

a lorș înfrățimeare, fiind mbręde și nșmeroase!.. A-
 sha dar la ele ne adresăm; limba lor o vom askșlta! —

Sș însogim ne Fratele Andrei la Sșciava ¹⁾, kare
 e de la Nemercheni dozș stajiі in sșsș.

Sșciava, vekea kanitalș a Moldovi, astș-zі re-
 dșșș într'șn mikș țirgșleuș din Bșkovina, se gșsește
 sitșatș ne suinarea șnși dealș, aproape de apa țe
 poartș aelashі nșme și kare face inkșt-va granіuș
 între Moldova și Bșkovina. Despre estș pi nordș se
 lasș ne lіngș dіnsa o vale іutinsș semșnatș ічi și
 kolea kș kște va sate. Peste rіsl Sșciava, ne partea
 Moldovi, se vede între niște dealșri satșl Bșrdșjenі,
 iar ne pșmintșl Bșkovini, spre estș-nordș, Monasti-
 rea Dragomirna: șn mbrędș edificіis de stilș bizantiu și
 gotikș, ziditș la 1611, de Metropolitș Moldovi Ata-
 nase Krimka; iar spre partea de la Nord este satșl
 Skei, lokșl nașteri lđi Petrș Rareșі, Domnșl Moldovi.

Pіnș a nș strșmșta Stefan țeal Mare remedіnșa
 d'aічi, Sșciava nșmșra la vre o patrș-zeci de bise-
 rічi, și avea mai bine de o mie mease sște kase.

Astș-zі e, kșm arștarșm, nșmai șn țirgșleuș kș
 șn nșmșrș de kase, kș kște-va biserічi frșmoase, kș
 șn gimnaziș naționalș, іn kare katș a se preda mtіi-
 nșe іn limba romșnș, kș vekea katedralș, Metropoliea
 perіi, kș kște-va biserічi vekі și kș o mșlșime de
 rșini, prekșm sіnt țeale de la Baia. — Sșciava dar
 posede mșlte monșmente demne de a fi vizitate. —
 Mai kș seamș țeitatea de așrare, kare s'a іlșstrat
 prin o mșlșime de faute іn trekștș, stș inkș și as-
 tș-zі, alșșria kș oramșl; ațeaa țe, de și іn rșine,

¹⁾ Sșciava derivând de la Sșcidava, se vede kș a fost
 іn vekime șn oramș dachіkș.

Țara mai puțin este orgolioasă și falnică de a spune generațiilor născute să vădă bravura și resbelele Românilor reșterate în kontra înemișilor țerei lor... Ea este situată pe krestitsul țării rîne, totmai în fața metropoliei, de unde ea odată domina tot orașul. — Are forma unei esagoni, ca mării de neatră de o groșime ca cea de la Cetatea Neamului, ca și șanțul profund care s'a akoperit de șerpăntări; iar șire fața orașului rîna zindă-se într'una ca marea ei, formează o înălțime kolosală, din fîndul vîii pînă în virșii. Între alte desprindări înăuntrul ei, se cunoaște bine stanța paraklissului, sau kapela, unde, șire altarul, se vede în fresko zăgrăvicia Maicii Domnului ca Prâncul în brațe și alți Sfinți. În fîndul vîii, sau mai bine la nișoarele ei, kerge rîul care în timni ței vekii era mai profund, și d'akolo, pe șire tradiționea, ca se întindea niste poduri de ței de bivoliș, prin care forțerea komnika, peste așea rîu, ca biserika Mîrșii, o biserică țrea veke, țrekșm e Sântă Dămitra de la Kraiova, și kare stă totmai în drepți-ii, pe țarea orașului.

Edifiții metropoliei, iarșii și monumenti vekii, atrage mirarea vizitatorilor, și kare nentru soliditatea konstrakțiunii, nentru arhitekșura ței o are, nentru frumșețea ței este znikă în țelul ei. La metropolia din Șchiava se țresk țkrșri kare sînt neingeleșe de maistri și de arhitekșii din zilele noastre... Așeasta e o dovadă ca Români ne așei timni erăș înainteșii în țara de konstrakțiunii. — Edifiții așeasta poate oksua mult mintea arhitekșilor de astăzi, kare mai ță în țeleș sekretul ței țoseda meșterii și arhitekșii de

atunci... ¹⁾ Acestă Sântă Iokană, Sânta Metropolis este fondată de Bogdan Vodă fiu lui Ștefan cel Mare; și monumentă venerabilă în care se află depuse relicele S. Ioan de la Suceava, Patronul țerei, vizitată de toți streinii călători și de pămînteni; — este situată spre partea de la sud a orașului. Biserica e de stilă bisantină, mare, ingenioasă și foarte încălzitoare, care e mai tot-d'ăuna plină de încălzitori veniți de prin toate părțile Băkovinei și a le imperiului întreg. Întrinsa se laudă numele Domnului și se face sântul ofițiu în limba română. Cât despre stilă, despre zăgrăvie, de frumusețea cataniteșmei și a icoanelor, de soliditatea cărții și de simetria formei ei, cât a lăuda zelul a celor Români cari au dat lucrurile lor construite.

Are o întindere în destul de spațioasă; largă și

---

¹⁾ Este și ce neîngheșă la Metropolis Suceavei, ce fel se astăna porțile în timpi vechi, că se vede bine că n'au sese porți care să se încidă, prășim e astăzi. Tot ce se vede e și meandru skobit în bolta de neatră a marelui și, lată ca de 9 palme și jumătate, că adințime de două palme spre partea dreaptă și ca să stăjenă spre partea stângă. — Cînsi însă cum se încidea este și sekretă în zilele noastre.

La această catedrală veche a țerii noastre, ce se săvînuiează de guvernul nostru cu 500 galbeni pe an, am găsi bine pentru onoarea Românilor să se facă oare care reparațiuni prășim învelimul bisericii, să se adauge cât-va la înălțimea clononicei de la poartă și să se reconstruiască kiliile din năgizul țerei.

Pe frontisnișul de la poartă se află înfrățit cauzal de Zimbri prășim fșese și e încă la biserica Domnească de la Țurtea de Argemi Aksila Țerii...

înкърпѣтоаре , este potrivită кѣ înмѣдѣimea че posede. Măltă gъstă, măltă frămăsece, odoare skъmne de argintă lăkrate кѣ flori așră se vede pretătindenī înкъртăș se zită чine-va. Într'o latsre spre dreapta, în interiorul ei, se află un pavilionă кѣ ont stălnī skălptată кѣ fel de fel de flori și d'asrădă, кѣ draperiă de măтășerie și ornate кѣ чіskeri de firă, în kare se gъseskă depăse relikșele S. Ioan, într'un sikriă imbrăkat кѣ argintă și кѣ stofe skъmne. În fața pavilionășă este atărnat pe păređă un kadră кѣ portretă Metropolitășă Dosotei, așel metropolită Romănă itădat în istorie despre simđimentele sale și operile sale ekleziastice. Ikoanele împărgăteștă кѣ oare kare argintări la koroane și la măni șiंत zăgrăvite de un părgă bizantină. Zăgrăveala păređilor în freskă și angoane stearsă de mădѣimea anilor, se asemăntă întokmăi ka așea de la monastirea Kozia de peste Oltă, ka așea dela Kărtea de Argășă, saă кѣ a șnei biseričă, Adormirea, de la Baia. .

Păređii din afară aă fost peste tot akoperiđă кѣ zăgrăvie, represintănd cele măi alese șcene din vieđile Săndilor, dar din nefericire nămăi spre partea de la șdă se măi gъsește o mare parte konservată în starea primitivă. Așeastă pikțră, klasikă în felă ei, se asemăntă așea de măltă кѣ așea de pe păređii din afară aă biseričei, Adormirea, de la Baia, ka kăm ar fi lăkrată d'o așeășă măntă de maistră. Pardoșeala ei pe din lăntă e d'o neată vīntă pătrată. — Spre stănga se gъsește un mikă anvonă așezat pe doi pilastri de neată skălptată, și în mizlokul ei se află atărnănd doi polikandri de alamă: ună mare spre altară și altă mikă sare șmă.

Inskripiunea din frontispiciis e cea următoare:

„Prin voinea Tatălui și sporirea Fiului și sãvârșirea Sfântului Duh sã voit bine kredincosul și isbitorul în Xristos Io. Bogdan Voevod kã mila lui Dumnezeu Domn sã pãmîntul Moldovi a zidi biserika Metropolitii Suciavii unde este xramul mareli Mucenik și pãrtitorul de birsingã George și aș învenst a zidi în anul 7022 (1514.) dar naș ajuns de a sãvîrși, iar fiul sã Io. Stefan V. V. din mila lui Dumnezeu Domn sã pãmîntul Moldovii de sãb ferestre în sãss aș zidit și aș sãvîrșit-o la anul 7030, în luna lui Noembrie 6 întrã al șaselea an al domniei sale, și sã sfîșit de mîna Prea o sfîșitii sale Metropolitului Kir Teoktist.“

Inskripiunea de sãb nortretul Metropolitului Dosotei:

„Dosotei Mitropolitul Moldovii. Acesta aș dãș moaștele Sf. Mare Mucenik Ioan Novii la Jolkva la anul 1686 unde aș statat pînã la anul 1783. Sf. Ioan din cetatea Trapezenta pãskat și aș pãtimit muncã în cetatea Alba în Basarabia, la anul 1332. S'aș adãș la Moldova în orașul Suciava de la cetatea Albã, la anul 1402.“

Sãvîrșenia altarului, kredința înkinãtorilor, miracoliile ce adesea ori s'a vãzãt de la acest Sãntã, Patronul Țerii, face ka o pãncãșie pãmeroasã, fãrã osebire de kãlã, sã șmple largile sale tinde și mizlokul ei, ceii ce vin a implora ajãtorã în nevoile și sãpãrãile ce le chearkã. ¹⁾ Aci pe Evreș îl vedem alãtãrea kã sxismatikã și kã kreutinel Ortodoksã rãgãndã-se de opotrivã, iugenskind din' naintea altarului

¹⁾ De ziua S. Ioan 24 Iunie se face un fel de tîrg. — Atunci Suciava întregã și Metropolia nãmai are lokș de vizitatori...

și adorând în același Domnezeș... Preotul neînchetat se roagă și rugăciunile lui, din 'nainte a kapelului Sântelor Relikve, demteantă speranța și mângîierea unei mame care imploră însușitomiarea fișii ce de mult timp zace, șiși frate pentru fratele lui sferind, șiși soț pentru soția lui, șiși fiș pentru pringii lui și unei fecoare ce asemeni se prosterne și în rîga ei ferbinte, invoacă klemența cerească de a avea un soț bînă mbrîțîndu-se... Тої ачи се roagă pentru șălărgurile și linsile ce simț și тої аштеантă, adorând pe Sântă, klemența și ајstorul șă.

Andrei și Lira intrăndă înăntre Sântăsi-Lokash, fiind dăminikă dăne Sskimbarea-la-Faț, fșeră pătrăni de un simjimentă profănd de devotiune.

Sânta litărghie se oficia kă atita solemnită înkă тої rășăseseră vimiđi. Vine kvintărea prestăului kă tmăierea la care tot omă pleacă kăuși, kă kandlele și lămini nenăbrate aprinse, kă imnăurile de lădă de mai multe voce kăntate, însemna o serbare măreadă, de care se împărtășia o mare parte din lokșitori Șăcheavi.

Osebit de асeasta șiі veniseră într'adins kăci în асea zi solemnelă era șă se fakă strigare pentru a doă oarbă de maritagial fișei șiși negăđitoră onestă, care răposase de doi ani și a lăsat doi kopii orfană, un băiat ce mergea pe doă-zeci și opt de ani, iar fiica pe noă-sure-zече.

Jănele se kema Leon, servise în armata аăstria-kă și a emit kă gradul de kăpităn pentru meritele sale; sora sa se nămea Glikeria, și dăne аsistănda epitronilor, ea fș datoare a promite rădeniilor sale kă priimăste a da măna șiși negđitor care o ыerăse.

Leon lipsia la Чернѣуї kare e kapitala Bъkovini, iar Glikeria, pentrѣ kѣ medea în kasa sнsї bннѣ al eї, omѣ în etate trekѣtѣ de 85 anї, la Sъчїdva, se afla în aчea zi la biserika Sъntѣl George, vekea Metropole a Moldovїї; sнде їnkѣt timpѣ a đїnst sъntѣl ofїчїѣ ea mereѣ a stat їngenskiatѣ dinaintea pavilionslї sъntѣ, rѣgъndѣse їn їnima eї.

Glikeria era dotatѣ kѣ o frѣmoasѣ talie, avea sнѣ kїnѣ dslуe mi sн aerѣ atrѣgъtorѣ. Oki eї avea fermekѣl sнeї frѣmъseцї romane. De шї pѣrѣl kапѣlї її era negrѣ, dar fапa i era albѣ ke neaoa. — Їnvestmїntatѣ de moda zileї, нѣ пѣщїn koketѣ pre kѣt se vedea kѣ era pioasѣ, se deosibea oare kѣm prin lѣksѣl toalateї de mѣlte jѣne fїчї kari asista, їn aчea đїmineađѣ, la religioasa черemonie. Glikeria nriimise oare kare eđkаqїe, vorbea bine limba germanѣ, slavonѣ шї їnđelegea пѣщїn limba italianѣ. Ea avea o bъnїшоarѣ dotѣ шї poate kѣ mѣлїї dintre jѣni de o bъnѣ kondїqїe s'ar fi krezѣt ferїчїđї de a nriimi mѣna eї. Їn asemenea їmregїđrъї rekomandaцїile se fak prin alđїї, fъrѣ ka niчї o parte sađ alta sѣfie sigъre daka sniritile чelor че se їnsouesk se notriveskѣ. Kѣ toate aчestea Glikeria era promїsѣ, toatѣ lѣmea шtiea: amїqїle eї o saїstase de ferїчїre pentrѣ viitorѣl eї, нѣmaї dъпѣ obїcheїѣ se чerea sѣ se strige la biserikѣ de maritagїđl eї шї їn пѣщїne zile їn xpmѣ era sѣ se deчїdѣ zїoa mъщїї.

Їn aчeastѣ dъmїnikѣ їѣkъndѣse strigarea a doa, de zїoa Sъnteї Feчoare era sѣ se strige ш'a treia oarѣ. Dar akѣm dїnsa se afla профъndatѣ їn rѣgъчїsne їn kїnѣl xpmѣtorѣ:

— Sъnte Ioane! Mare Mъчenic George шї tođї

— M'am rəgat din toatə inima, Grigore, m'am rəgat azi!... rəsnəse tînră lăi promisə.

— Grigore!... zise în sine Andrei, înkərkatə nentř ău moment pînă să-mi rekeme bine memoria, A! infamă! el e ačela kare a fəkət pe Maria să fie perdată? a! infamă!... renetă el de kăte-va ori mi fisio-nomiea lăi fə așă de întănekătă kă Lina a nətătă să l' onserve.

— Țe ai? întrebă dînsa.

— Nimik, nimik! rəsnəse el soui sale.

E de nevoe să dăm kăte-va deslămiri lektoră lăi desure chele petrekte kă Grigore pînă aci. de kănd a fost trekăt în Băkovina; de la skăparea lăi din mănă jidovilor de la Fălticeni.

Sînt kăuți-va aghenți kare în năme de Ortodoksie face trebile streinilor che vatămă kăte odată interesele naționalității române. Ačestia rekənoskă ău kăuș de la kare priimesk ordine mi instrăkăsi...

De ačest fel de aghenți. să nă ne fie kă sənărare, se găsesc mălti mi în Moldoromânia; ei vorbesk măltă de năterea nentř kare fak propagandă mi alte ori ajsng a fi obrășniți....

Grigore emit de la ău lokă... ănde o mare parte sînt năringi rəmă, nă rəmase mi el de tot streină de ačea propagandă mi nă fə așă de prostă să nă știe kă nentř aghenți che i nămirămă sănt destinate oare kare săme de banī kare se varșă.

Daka nă prea înțelegeți dămneavoastă ka che interes va fi avănd ačea nătere d'a lăkra kă aghenți săi pretătindenī ănde e deară româneaskă mi ănde se așă Romăni, e tot interesă kare il avărb năterile kănd desuărdi Băkovina de Moldova: mi de Basarabia,

mi la 1853 când se lăsa Principatele amănăț de la Turcia, că năme ka să ajăte Ortodoksia....

Aghenții sânt de diferite grade mi zni kiar se băkărb de posițiōni înalte...

Străbșni nostri când lăsară atitea venitșri monastirilor uențră lășda lăi Dămnezeș mi uențră fațerī de bine, nă se gîndiră niči de kăm că ațeste însemnate venitșri vor trece neste granițu mi Romăniū vor fi prada aghenților șșș deskrimī....

Grigore prekăm mtiđi era bărb de gără mi îi plăcea nea mălt paralele; el bărb ne la toate șșile, se strînse la uență dinaintea țățlor ațelora de la kare sokotea că va trage profitș; — nănea mai de mălte ori șrekeă zude eraș strînșī trei Romăni să askălte țe vorbesk ei.... Romăniū în Băkovina sânt oamenī de inīmă; grație fōndălăi klerikală țe le a asigurat Stefan Vodă mi alți, se află măđi bărbăci kare se lăminară prin șkolile țe le aș în Černăđđi, în Șșciava mi 'n mai mălte sate; mi mai că seamă de la 1848, ei deveniră ței mai înfokăci patrioți Romăni... Aghenții dar mi zniōni uerdărb mălt dinaintea lor, mi Grigore kare fă îndată șșsonat că ar fi sniōnș între dīmșī, nămai făkă treabă mare: dar el șrmă kă se nărb meseriea lingășitorilor ne dinaintea țelor marī, țelor de la nătere...

Într'o zi Prea Șșnđițel H.. zise zniș profesor de limba romănb din gimnaziș de la Șșciava, kare țe rea neapărat să se formeze o bibliotekă de skrierī romănești uențră ștdișl jșnilor învăđăței: — „Țe vrei că măla romăneaska ta?... ori vrei să șnargī năređi că dīnsa?....

Tot așa zicea mi în Băkărești într'o zi zni dok-

tor bŭtrînŭ kare mai de multe ori a fost la pŭtere, kŭnd se afla eforŭ la skoale: — Ce trebŭce preŭtsŭlŭi în Romŭnia sŭ fie învŭdat? destŭl este sŭ mie a ŭti mi a skrie... ŭ'adŭogŭ kŭ nŭmai ŭnŭi ponŭlŭŭ ka al Grecii i se kade sŭ aibŭ preŭŭi învŭdaŭi. ...

În Bskovina din kontra lŭmina nŭ lipseŭte pentrŭ teologi mi pentrŭ toatŭ tinerimea, dar kŭrsŭ în limba romŭnŭ este ce-va ŭrginit prin skolŭ. din ayeastŭ konsideraŭisne mi altele Prea Sŭnŭitŭl Episkopŭ ŭi skŭpase ayele vorbe profesorsŭlŭi romŭnŭ de la Sŭŭiava. ...

Ŭn boerŭ însŭ romŭnŭ ŭi observŭ indatŭ Prea Sŭnŭitŭlŭi, pentrŭ kare ayeŭta remase fŭrŭ a mai zi-
ce o vorbŭ: — Prea Sŭnŭite! eŭti ales de Romŭni ka sŭ sŭŭii edificŭl naŭionalitŭŭii mi din fondŭrile ferŭŭilor nostri strŭmomi neamŭi nostrŭ sŭ se kŭl-
tive în limba Romŭnŭ... Adŭ'ŭi aminte Prea Sŭnŭite kŭ fondŭrile klerikale sŭnt lŭsate de Romŭni!....

Atŭnŭi Prea Sŭnŭitŭlŭ Episkopŭ zise kŭ ce va face kŭ profesori germani kari okŭnŭ katedrele? mi kŭnd profesori romŭni nŭ avem, naŭisnea este înaloi?

— Nŭ, Prea Sŭnŭite, rŭŭŭuse kŭ inimŭ boerŭl, avem destŭl tineri romŭni kare aŭ absolvit ŭtiunde mi aŭ denŭs doktoratŭl kŭ sŭkŭesŭ; avem mŭlŭi jŭni Romŭni la Viena....

Prea Sŭnŭitŭl lŭŭ kanŭl în josŭ mi tŭkŭ....

Sŭ ne întŭrŭnŭm iar la Grigore pentrŭ kare ne fŭ vorba, el se amesteka mai mŭlt n'între nimte Grecii mi Rŭmi de kare era înkonjŭrat Episkopŭl, pentrŭ kŭ Romŭnii nŭ'l prea nŭtea sŭferi...

Dar ka sŭ vŭ faeŭi o idee de lŭnta ce e între

acești antagoniști k̄ rom̄nism̄l, înkinșii v̄ k̄ la Iasi se afl̄ z̄n arxereș̄ n̄mit: Сѣ-ші-кѣ-Пан. Intrând la d̄nș̄l în vara trek̄t̄ doi j̄ni k̄l̄torî, z̄nș̄ profesor̄ Ńi z̄n elevș̄ la teologie, Ńi kare doriaș̄ s̄'l viziteze, așzindș̄ k̄ este din B̄kovina; el f̄r̄z̄ a le da pasș̄ ka j̄ni înv̄p̄ađi s̄ zik̄ vre o vorb̄z̄:

— Țe fel de portș̄ e acesta k̄ kare voi s̄nteuđi îmbr̄k̄ađi?... întreb̄z̄ el pe profesor Ńi pe st̄dent ce eraș̄ vestm̄ntađi k̄ șșmanș̄ rom̄nesk̄ de postavș̄ negr̄ Ńi k̄ pantalonî de lînz̄ alb̄z̄.

— E kostm̄ș̄ nađionalș̄ Prea Șșudite, r̄șșnș̄ser̄ D. L̄tinesk̄ Ńi D. L̄ni în mirađi de ayeast̄ întrebare a șayerdot̄ș̄i.

— Afar̄ dar s̄ emiđi de la mine!... striḡz̄ el beđilor j̄ni kari n̄ știea k̄ ce s'a f̄k̄kt̄ k̄l̄nabili dinaintea sa.

K̄z̄t ne pare îns̄ bine Ńi e fr̄mosș̄ de a vedea într'o đearz̄ diferiđi ponș̄lî k̄ tr̄besk̄ în armonie Ńi se ișbesk̄, asemenea dorim ka ponș̄lș̄ slavș̄ din B̄kovina s̄ fraternise k̄ ponș̄lș̄ Rom̄nș̄ Ńi kaniî biseric̄ei. k̄ toat̄ Ortodoks̄iea de kare s̄nt îns̄flađi, s̄ n̄ anese pe Rom̄nî ȃi de o potriv̄z̄ ȃel p̄đinș̄ k̄ k̄l̄tura kare k̄nk̄z̄z̄ de a se face limbilorș̄ str̄bine Ńi streinilor, s̄ se k̄l̄tive Ńi limba Rom̄n̄z̄ Ńi s̄ fie Ńi Rom̄nî șșđinș̄đi....

Grigore dar nenș̄tând nînz̄ însfirș̄it s̄ isb̄teașk̄z̄ s̄ joaȃe rol̄ mare pe lînḡz̄ aghenđi kari îi n̄șmir̄z̄m, pentr̄z̄ k̄ Rom̄nî s'aș̄ demtentatș̄ Ńi ȃerș̄ azî drent̄șrile lorș̄, apoi el se xot̄rî s̄ se însoare, șingșra đint̄z̄ fiindș̄-i de adșna k̄ orî ȃe p̄ređș̄ Ńi k̄ orî ȃe mizloaȃe k̄t de m̄lđi bauî. —

Așa dar el afl̄nd de la z̄nș̄ nînz̄ la altș̄l k̄ Gli-

keria posede ce-va fonduri de la pringii ei, fckk ce fckk de'i chers mnaa mi era in ajnsal kbstorii sale k dinsa.

Daminik dar la zעה Aegst kkm ziserkm fs strigarea lorx pentrx a dda oarg la metropolis din Suciava, knd se afla fagx mi Andrei.

Vznd pe Andrei in biserik, pe kare el il knoskuse la Iasi, se temx ka nx kkm-va sx zikx vre o vorbx, sx nx transpire kx el a mai fost insrat mi kx nx era desprnit bisericeste de soiea lxi dintii. Kxt dnmse dar literghiea mi pnp se sx virmi formalitatea strigarii pentrx Glikeria mi pentrx el, s'a fost tras intr'n xnghis ai bisericiei, de xnde nx skna pe Andrei kx o kbsttrx a okidli fksx la ori ce mishkare a lxi.

Dnp ce emi dir biserik dnd bragisl peutei sale, abia o dxse nnp akasx la dinsa, mi ii snse kx are sx meargx nnp la Cherbxi pentrx niște trebi relative la maritagisl lor.

Glikeria se zitx lngx la dnasl kx acea kbsttrx dxce a femeii mi' intreb: — „mxte zile vei rminea akolo? knd o sx vii indrbt? .

Grigore kare avea destalx rstin kkm sx se poarte ktre seksx, se nxse ingenski dinaintea ei ka sx o ximeaskx prin fel de fel de vorbe promitndsi kx inainte de 15 a le lnei va fi inapoiat, mi renetndsi de vre o dozx trei ori: Glikeria mea! frmoasa mea Glikeria!... ii srbtx mna knd ea se lnpa a'l ridika de dinaintea ei de josx.

— Dar nx o sx fi astx-zi la zbxavx? il intreb ea kx xn kinx veselx.

— Nx, rsnense el kam intnekat la kinx, dar

te rog niyi tã sã nã te dũci, sã nã mergi nikãiri d'akasã, niyi mãkar niũb la Zamnka.

— Dar de Sãnta Maria negremit sã vii kã vom merge kã moșã la Pãtãna la monastire, kã așã îi e obiçeișl. O sã vii negremit?.. il întrebã dînsa.

Grigore încerkat nemtiind ce sã otrãskã:

— Sokotesk kã voi fi niũb atãncũ... Dar ãine bine minte sã nã mergi la zãbavã kare o dũ domni ofideri mi fonkcionari Nemci!... Adio! zise el mi plekã lãșãnd pe Glikeria kam pe gîndãri.

Nã știm daka plekarea sa la Chernãșci kã atãta grabã nã era de ațeeã sã skaue de oki lãi Andrei din Sãciava; mi oprind pe fidãndata sa sã nã meargã la zãbavã, nã era tot pentrã ka nã din întãmplare sã se faktã ce-va vorbã despre dînsãl. — El avea obiçeiș d'a șmbãla ka pe sãb pãmîntș, sã nã'l prea vadã lãmeã.

În ațea zi era în Sãciava dozã netrecheri mãi preferabile. Șna sãb zidãrile çetãrũi pe frãmossã șesș prãntosș din marginea rîșlãi Sãciava mi çeelaltã la monastirea Zamnka.

Pe șesșl rîșlãi pãregãtiserã fonkcionari aștriaci șn kortș mare okolit kã brazã adșmã de lingã monastirea Dragomirna, kã mãi mãlte lãvidi mi kananele inlãntãrã, kã kovoare amternãte pe d'asșura prãntãlãi, kã lãmpã mi polikandre; pãregãtiserã asemenã mi șn bșfetș, de mi prea modestș, dar în kare sã se gãsiaskã în destãl de mînkare mi de bșst pentrã în vitãã.

— Ațeastã pãregãtire se fãkãșe mãi kã seamã tde zioã nașterã sãșverãnșlãi lorș, mi pentrã kã korel se aflase pãregãtit, voirã sã renete încã odatã a-

cea petrecere, kare dăpă idiotismul popăresc se numește *Zăbară*.. Sărbătorea aceea se încheie de ne la crele mese, când se potolește căldura zilei, mi dănea năpă dăpă mezică popăie. Nikolae lăstară, vestită viorară ce embleă îmbrăcată kă antiră, închină kă taklită peste mizăkă mi kă un fesă roșă în creștită kăpsă săb meapă, avea să însăfășească serata prin artisticele a kordări a le vioarei sale și a le întregi sale bande de lăstari și gani. Nikolae a fost admirat de mări virtuti pentru geniul său muzical.

De aceea în acea zi nu era kă în kare femeile cele frumoase și damicele cele modiste și grațioase să nu se okone căkănd la fete să și și une zăsi în panilote nregăndă-se de toaletă, pentru că simțimentalele arii din *Trovatore* și *Rigoletto* avea kă să le distreze și nemăritări vală de *Strass* era să le fakă a sberă kă o pasăre pe brațele jănilor kavaleri.

Țealaltă petrecere era la *Zamka*, o monastire la kăpsă de la Nordă al orașăi inkongisrată de un meapă militară împregăă-ă kare se pretinde că ar fi lăkrat din timpă când Ioan Sobieski făcă o inkursiune în Moldova, și fă nevoit să se fortifice în *Zamka*, kă să se poată apăra în kontra Țătarilor ce veniă desne Băgeakă kă să 'l lovească.

Zamka în timpi vekă a fost o biserică greco-răsăriteană, dovadă este că în stănda paraklisăi din țără de la poartă, se kănoamte și astă-ză gramele și altară și zăgrăviea în frescă a *Maiă Domnă* și kă inscripție romănească; astă-ză e prefăcută în templă Nestoriană al Armeniloră. La zece răgăstă Armenii și un felă de sărbătore. Ei vin

în mîlțime nșmeroaș la Zamka. — Zamka este situată pe krestetăl țnșî dealș mi e înkongisrată de rîne spre partea rîlșî Sșciava. Sșb poalele ei sînt o sșmă de grădină mi satăl Skei kade tokmaî în față kă dînsa; neste apa Sșciava se vede prekșm maî repetarăm dealșrile Moldovii mi monastirea Dragomirna, kare este la oare kare distanță lîngă Sșciava.

Fratele Andrei mi Lina merseră să vadă Zamka.

Pe la orele șease începînd a se notoli marea kăldără, pe dealșrî adiind o șmoară sșflare de vîntș, nș se maî pștea ține-va sșțra de plăcere așe da mirosăl pomilor din grădină mi de privirea paesagelor așe se înfășimeăș din 'naintea okilor: mesșrile, dealșrile, monastiri mi satele depărtate din fața Sșciavei.

Sșgninderea fș nemșrginită pentră Andrei mi pentră Lina kînd pe țnș din koinișile dealșrî vșzș pe țn jșne așe sta kă obrazăl între pșmnî, șezînd pe pșmîntș; era Terapont de kare kă pșdine zile maî 'nainte se desșșrșise de la Slatina.

Terapont medea în așest kîș mi era kăfîndat în kșgetșrî; el avea țn aerș tristș.

Ei se îmbrășimeară kă așeeșî afekșione mi țerkară așeeșî fericișre gșsîndș-se, ka mi kînd se vșzșră la Bșrlad, în grădina pșblikă.

— Țe fșceai ță akolo singărș? întrebă Andrei pe Terapont kînd Lina se skoborîșe pșdin maî la vaie ka să adșne garoafele mi țimbră selbatekș din eară.

— Îmi vine să mă îmbrășikș, izbite frate! gșșpșșse Terapont kă țn aerș de o urfîndă nemșldșșmire.

Lăi Andrei îi veni a krede kă amikșl sșș se

kam smintise mi voi sã l ia kã binimorã. Dar in-
delese îndatã kã aci era vre o kestisne de amorã.

— Ce este frate? Spune ce s'a întâmplat?..
Spune întâi de unde vii?..

— De la monastirea Dagomirna, rãspunse Te-
ranont.

— De la monastirea Dragomirna?.. întrebã kã
mirare Andrei, dar ce ai kãstat akolo?..

— Pentru ka sã te fak sã îndelegi, rãspunse
Teranont, kastã sã pã spãiã de la închipãã.

-- Te askãlt, adãogã kolegix sãã de gimnaziã.

— Lokãl namteri mele e Vasãix. Pãringi mei mã
avãrã mãmai pe mine mi mã izbeaã ka soarele. A
treia kasã în vecinãtate kã noi, trãia ãn Grekã kare
dãpã ce fãkãse spekãle mi pãnãse momii în arendã,
avãnd nenorocirea sã heardã mãi în ãrmã, se trã-
sese kã familia sa în Vasãix, ãnde trãia kãm pãtea
de azi pãm mãine. El avãsese o fatã kã kare am
fost konilãrit împreãunã mi se kema Aretia. Ei bine
înkrã de kãnd era fiika achestãia de zече anã arãta
kã într'o zi era sã fie ãna din cele mãi rarã frãmã-
seã; avea albãnea krinããi mi oki azãrii, avea ãn
spiritã extraordinarã mi mãmai era o a doãa ka dinsa
în tot orãmãl. Daka anã konilãrii pã înkrããl lokã în
memoria mi 'n sãvenirile noastre, eã nã pããiã ãita
niãi odaã pe aãea kã kare petreãiã anã pããniã, o!
Dãmnezeãle! anã nostri de bãkãrie mi de fericiãre!..

Eã mergeam pe al doi-sure-zече-lea anã mi ea
abia împlinise zече kãnd ne despãrãããm ãnã de al-
tãl. Pe mine tatã meã mã trimise, dãpã çererea
ãnkãããi meã, sã învãã la Sibã. Pãringi Aretii se
strãmstarã dãpã pããin timãã de la Vasãã la Sããiava,

unde făcea comerț. La Sibiiș, țăștii kă eram împregneț, mergeam ne al meante-lea anș mi mi maș trebăea ță anș ka să sbevîrșesk kolegiel. Trista năvelș de moartea tată-meș mă făkș să plek îndată pentru a mă întarna a kasă. Prekăt plănseiș ne tată-meș kă mărise, tot așă de amarș simțiiș mi lina Aretii. Nă era omș, nă era kăltorș țe venia desne pțgile Băkovinei să nă întreb, să nă țegetez de diusa. În fine mă informaiș kă pțrinci ei să aflăș în bșuș stare mi kă Aretia era sșntoasă, kă fșese în ațel timuș într'ăni institutș de edșkanie la Чернавуї mi kă dșuș țe mezșse ținăi anī akolo se întarnase akasă.

O! imi ziceam eș, ține știe imi maș adăce aminte Aretia de mine? mă maș izbemte ea ka în kopolărie?..

Mamă-meă mă silia să mă întorn la Sibiiș să mi termin kșrsel. Eș o rșgaiș ferbinte să mi dea voe de a mă dăce la gimnaziel de la Sșciava.

Abia nășiiș îndăpleka ne mama-meă ka să kōnsimț kă mine mi eș ka vintel nōrniș șne pșmintel Băkovini. Zioa mi noantea am mers la drēmș într'o kărgăoară de postie, făr să mă repăș unde-va, făr să țeck osteneală, făr să mēnăk mi făr să inkiz okiī, rșnit de băkăriea țe o simțiam kă voi revedea ne Aretia. Trekșiiș ka fșigerel prin Iasi, prin Turgș-Frșmosș, nă știiș kănd fșseiș la Rșgi-noasa, kănd traversaiș Paskaniī mi merseiș ne dina-intea Kristemtilor mi a Fălticemilor lășndș-i îndată în șrēm. Făkșiiș nămaī doșă zile ne drēm mi mă aflaiș la Sșciava, unde trăseiș la Metropolie., — ka

la o monastire a noastră, ce mi astă-zî se sãbven-
dioneazã de Moldova...

Kãt despre altele ñgrigiiș nã ñgrigiiș, dar de
Aretia fã cel tãtîi lãkrã sã cherchetez. Afãiș ñdatã
unde medea: kiar a doza-zî mã dãseiș sã o vãz.
Tatã-sãș mi mamã-sã ñdatã ce mã vãzãrã deskiserã
bragele de a mã ñbrãdãma ka ne ñn kopil al lorã,
mai ales kã nã mã vãzãserã atit timpã mi ei ñbã-
serã ama de mãlt ne nãringi mei.

Kãnd ñntraiș sã vãz ñe Aretia, ea se skãlã
de ne o kananea; mi unde autentam sã sarã ñn sãș
de bãkrãie, sã vie sã mã ñntrebe de kãte mi kãte
din kopilãrie, ea se fãks ñdatã nevãzãtã trekãnd ñn-
tr'o altã kamerã mi reveni nãdãin ñn ñrmã gãtitã ñn
maretoaletã. Intrãnd, ea salãtã kã politece mi mezã ne
ñn skãrn, reche mi ñndiferintã ka kãm nã m'ar fi mai
vãzãt niãi odatã.

Eã kã toate achestea vorbiam kã tatã-sãș spãin-
dã-i kã tatã-meș mãrise, pentrã kare ñi nãrea mãlt
rãș, mi ñ arãtaiș kã skopãl meș era sã ñntrã a desãvir-
mi kãrsã de ñnvãdãtãrã. El mã ñndemlã sã merg la
Chernãdã, pentrã kã akolo era ñn kolegiș mare.

O! Dãmnezeble! achesta era o lovire de trãsnetã
pentrã mine. Sã mã dãnãrtez de dãnsa kãnd abia
o revãzãsem!.. dar ceea ce era mai mãlt, ceea ce
era mai greș, tãsece rãciala mi ñndiferinã ei kãnd
ñntraiș mi mã vãzã.

— Aretio, iatã Teranont, fiãl vecinãlãi nostrã
preaãbit.

Aretia se skãlã ñn sãș, komplimentã mi kã ñn
sãrisã de Angelã vorbi, dar nrea nãdãin; — apoi mezã.

— Oare nã mã mai kãnoaute?.. ñmi ziseiș eș.

În fine plekaiș dăpъ че стѣтси пѣѣинѣ.

Dar кѣ кѣт ea se arѣтѣ indeferintѣ, кѣ тоатѣ рѣ-
чеала еі, кѣ tot пѣѣинѣл interes че arѣтѣ de venirea
mea, еѣ fsiș mi mai mult decis de a o izbi mi a mѣri
pentrѣ dinsa.

Ca sѣ skѣrtez istoria, пѣѣin мѣ mai okѣnaiș de
stѣdiile mele; Aretiea era visul, idealul mi toatѣ okѣ-
paѣiea mea. Mѣ gindeam la dinsa în tot minѣtѣl, kre-
deam кѣ нѣ voiș прѣtea trѣi fѣрѣ dinsa. O! Dѣmnezele
eram fericit кѣ toate astea!

Trei sѣntѣmъni de la sosirea mea în Sѣciava
mtii че s'a întѣmplat?.. zise Terapont lăi Andrei, кѣ o
vivacitate de kare era mișkat sѣfletul sѣș.

— Ка че? întrebъ кѣ mare interesѣ Andrei.

— A înmormintat-o zite, kolo, la monastirea a-
cheia, la Dragomirna! adъogъ Terapont кѣ o voce stinsъ,
ка зп omș че sѣferъ mi e inekat de sѣșuine.

— Че fel! skoase o esklamare Andrei.

— A înmormъntat-o!.. Ea a mѣrit dintr'o rѣchealъ.

— Ei bine? adъogъ Andrei.

— Ei bine, rѣșnъuse Terapont, еѣ amș inebъ-
nit mi нѣ mtiiș mai mult nimikș че s'a netrekъt.

— Чel пѣѣin ea te a izbit?

— O! da, am fost inkredingat, ea m'a izbitș!..
Achea rѣchealъ a eі, achea indeferintъ kare a arѣta-
t-o zntii a fost pentrѣ ka mai în зrmъ sѣ se lege în-
tre mine mi dinsa chele mai dъlчi legъtъrî, чel mai
înfokat amorș; am insodit-o кѣ toate achestea minъ
la mormъntș mi s'a isurъvit totъl!..

— Ai пѣрѣsit dъпъ achea кѣгъnd Sѣciava?, în-
trebъ Andrei.

— Dъпъ зп anș, rѣșnъuse Terapont. Am rѣ-

mas, ka sã konsol ne pãrindã eã, ãn an aicã în Sãciava.

— Anoi ai venit la Iasi? kontinã Andrei.

— Singãra femeie kare semãna kã dãnsa, kare avea întokmaã aerãl, trãsãtrile, tot portretãl, okii mi statsra eã era fika argintarãlã din ãliã Sãnta Vineri...

— Anproã de Derebabel ce s'a fãkãt? kãriã sã komedie mi atãnã la Poiene! adãogã Andrei.

— Nã maã voiã sã mi adãk aminte; ãnã zik, ãmã nerdãsem mintea... Ea s'a mãritat!

-- Ei bine Teraponte kãtã sã te ãnsori: ãr veã face mi tã prekãm fãkãse aãel kãnitãn de la Bãrlad, kare pentã toatã viaãa ããã plãngea ne xãrka amanteã sale ce o ãinea ãnkisã ãntr'ãn garderobã la el.

— Mi eã m'am gãndit ast-fel, adãogã Terapont, mi tokmaã d'ãceea am venit aicã.

— Ai venit sã te ãnsori? ãl ãntrebã Andrei kã mirare.

— Õite kãm, zise Terapont, dãrã ce anã ãlekat voi de la Slatina, utã kã era ãme mãltã strãnã sã akolo: am vãzãt doãrã femeã, ãna tãnãrã mi alta bãtrãnã ce zãceãã kã mergã la Bãkovina...

Am ãntrebat daka cea maã tãnãrã era mãritatã mi mi s'a zis kã nã. Ei bine aerãl eã dãlãe mi melankolikã, oki eã seninã, vorba eã graãioasã m'a ãnteresat mãlt mi am kreãt kã ãmaã aãeastã fãndã ar ãstea sterge din sãfietãl meã amãrãlã tristelorã mele sãvenire.

— Kãnoãtã ne aãeastã femeie? ai vorbit kã dãnsa, kreãtã?..

— Am vorbit ãrea bine, am vãzãt-o prekãm te vãz; nã maã mã ãsteam sãtrã de ãresingã eã...

— ãine e? ãnde e dãnsa?

— Niçi eș nș mtiș, adzogz, Terapont. Ea a plekat pentru Bșkovina fșrș s'ank șș o 'ntreb.— M'am lbat dșpș șrșș-le, am venit la Kornș-Lșnci mi mi s'a zis kș aș lbat drșmș Sșciavei, ka șș se dșkș la Dragomirna. Eș am fost niņș la Dragomirna mi mș iņtșrnaiș la Sșciava fșrș ka șș le gșseskș, fșrș șș afș șnde sint.

— Čisdat lșkrș! zise in sine Andrei. Ai bani de ajșns Terapont?

— Eș?.. Fratele meș. șn amuioiatș kș konsčiiņđ niçi odatz nș face bani, rșșșșse Terapont.

— Nș e nimikș, am eș, am eș! adzogz Andrei, șș vii dar kș noi, șș facem eskșrsișni iņșreșň.

— Nșmai așa, zise Terapont, mș voiș lșsa de skopșl de a'mi trinti șn glonđș in kapș.

— Lina venise lįngș bșrbatșl ei kș șn frșmosș bșketș in mșini de flori de kșmňș ęe le adșnase.

Fiind-kș se kam iņserase mi lșmea se rșșiņise diņ pșegisrșl Zamņei, plekarș mi nei trei amici șure oramș. Trekșnd ne o kșřare de lįngș grșdinile ęe iņfrșmșșeđeazș koastele desņre rișl Sșciava, fșrș șșrprinmi așzind o arie ęe o kșnta șn jșne German amantei sale.

Iņtr'o dșmșřavș de pomı, kș o fineapș verde ka mștasea, jșnele German stșnd la o masș așezatz iņtre pomı, kșnta faimoasa serenadz, a kșriia mșși-kș e komņșș de șn maestř ęelebrș.

Kam iņtr'ast-fel era senșsl vorbelor:

Ai diamante in zıtțțřș,

Ai oki negri, oki iņgereshi,

Ai frământase peste măsuri;
Izbite, spune ce mai dorești?

K'eu okiș prea dăruce vorbesti în mine;
În penta-mi dorș îl potolesti: —
Sint fericită nșmaî kș tine,
Izbite, spune ce mai dorești?

Dar fericiirea alit dorită
Este aceea kș mș izbesti;
O dăruce sorș sș 'nî fiș nșmită;
Izbite, spune ce mai dorești?

Dărerî askense de sșferindă
Nșmaî ts singrș mi le ghicesti;
Înî jșrș izbire. înî jșrș kredindă:
Izbite, spune ce mai dorești?

Jșnele kșnta kș o voce sșavă de kare rșșna
valea, iar jșna sa amantă mșlt simșimentală, pln-
gea stând rezemată de șmerșl lși...

XII.

Banchetul la Cernouți, apoi S. monastire Putna.

Nș trekșse doșș-zeci mi patrș ore de kșnd a-
mici nostri sosiseră la Chernoviți mi tonî Romșniî.
profesorii, stșdendî, preoșî, seminaristii mi mai mșlșî
boeri proprietari le deskiseseră brășele de ai priimi
kș afabilitate.... Din toate pșrșile kșrșgeaș invita-

pișni mi vizitele nămai închetă. — În mizlokxl avelor familii lăbdabile, ei se aflaș ka în sîncl familii lor. Adoșa zi făserț invitați la un ospățuș mare, ce un proprietarș îl didese de botezxl unșî fiș al sțș nșskștș.

Katș sș amintim lektorxlșî kș soșeaoa ce lea-
gș Sșciava kș Чернѣщї prin țirgxl Seretș, e cea mai
frămoaș 1) Lokșrile ce o mșrginește le nștem nș-
mi ka o grădinș. Aceasta e meritxl unșî bșne ad-
ministratxl. . . Kșnd soșește ține-va aproape de Чер-
нѣщї, prin mizlokxl avelor dșmbrșvı întinerite mi kș
penșmșrate paesage, mintea este rșpitș de infșșșma-
rea kaselor țelor de varș kș grădinile de ne la mar-
ginı, mi ațele aleșrı de ulonı într'o distanș de o
milș mi mai mșltș; de unde apoi în șșșș înțene o-
rașxlș a arșta șna kște șna domele bisericelorș mi
lokșinșele; — vșzșndșse mai șntıi katedrala cea nșoș
kș kșnolile mări romıi, apoi țelelalte edificıșrı mi
mșldımea kaselor mınș în kșșștıișxl unșî mșntıcelș
nșmit Цегина, ce e inkoronat de restșrile unșî for-
terede romane. . . Чернѣщїi fiind șitsat ne un dealș
foarte rșdikat, zșrındș-se nea de departe ațea a-
glomerare nıtoreskș de kase mi de alee ce formeazș
șntıișxl planș al tabloșxlș sșș, arta mi gșstxl pare kș
a konkșrat indestxl impresnș kș natșra, nentș a l fa-
țe de o frămșșede rarș, fiind șitsat aproape de țer-
mıi Prștșxlș.

1) Viınd de la Sșciava în șșșș șure Țirgș Seretș, se aflș
un nodș neste ana Sșciava foarte bine konstrșitș, kare
dateazș din timnșl Imperatorxlșl Iosef. Aceastș nșn-
te se nșmșrș între lșkrșrile țele rarı a le țereı; kongi-
nșd niște nilastri foarte gromı mi d'asșnra ei e format
un țșnelș.

K8 nimate strade largi kare sînt ornate de mîrîri de kase înalte k8 mai multe etage, k8 magazine de tot felul de mîrîrî la fapî, pe dinaintea k8ora se întinde 8n trot8ar8 de lesnezi de granit8, bine konservat, mîr8rat tot-d'asna mi fîrî sî se ştie vre o datî ce va sî zikî poroisl pe dînsele, k8 mai multe ni8e, k8 stabilimente mari pîbli8e; kasele avînd8 o pîozî arhitektîrî mi konservînd o simetrie 8nele k8 altele, k8 paratonere d'asupra edificîrîlor mi pe domele bisericîlor, vede çine-va konstrîkçîunea 8n8î oraşî pîozî dîpî 8n oare kare sistem mi regîlî. Pie8ile mi edificîrîle sale seamîlî k8 a le 8n8î oraşî e8ropean8, ce n8 e linsit mi de importançî komercialî . . . Între edificîrîle pîbli8e se deosebete katedrala, o bisericî pîozî edificatî în kîrgere de kîrî-va anî: katedrala episkopatî bisericeî rîrîtene ne8nîrî ce 'ş'are remedînda aîçî. Kîrî-va stabilimente ce înfîçîmazî Çernîpî sînt: suitalîrî, kasarme, kasa mînîçînalîçî, 8n kolegi8 în kare se predî mai multe limbî mi ştiînge, o skoalî naçionalî pentrî limba romîlî pîregîtitoare pentrî jîni elevî., 8n seminari8 în kare se predî înalta teologie mi altele . . . Romîni pe lîngî a8e8tea a8 fîndat k8 konsîmîmentîl gîvernîlî 8n kîrî8 naçionalî8 pîmit: *Reçnisnea de lentsî Romîni* . . . A8e8ta se aflî stabilîrî în nimate kase mari în mîzlokîl ni8eî, în fapî de biserika katolikî. La8dî a8elor bîni patrioçî ce a8 lîat iniçiativa, la8dî seksîlî fîrîmos8 al kîrî8ia konkîrî8 fî konsiderabilî prin tot felul de oferte pentrî Reçnisnea Romîlî de lentsî la altarlî naçionalîçî romîne! . . . Doamnele Bskovineî din toate pîrçile înavîrîrî a8e8tî stabilimentî k8 vol8me pîe-

puoase nentru biblioteka lăi; mobilele mi totu fondul nechesariu nentru întreginerea sa s'a adunat de dînsele prin kolekte... Toți Români lokatori aici, saș trekători pe la Chernobîi, aș de o sakru datorie, de a vizita achestu amezmîntu. Aci se împart kromotinpe mi se komonikr ideile: aci se inkълzesk ini-mele de fokl patrii mi de amorul naționalitătii, aci se stingu rurile mi certele kș alți ponlî: — aci se fak toți frați mi se izbesk, nentru kș znde e lă-minu pere diskordia, kade prejădiciu, moare min-çisna, trînd nșmaî adevărul mi dreutatea!... Felicităm de achesta ue frații noștri Români din Bșkovina, din Chernobîi, din toate țîrgurile mi din toate satele: proprietari, preoți paroxi de toate stările mi de toate kondiționile, fonkționari, teologii, stădenții, doamnele române, seksul ce merită a fi izbit mi a dorat, kari aș lăat inițiativa, aș konkskrat, aș kontribuit mi kontribesk înk la întreginerea mi dezvoltarea șnș asemenea institutș!... Afle toți Români din Moldo-România mi de pretștindenî de o asemenea faptu, mi zmeze esemplul Românilor din Bșkovina, în toate polițiile mi 'n toate țîrgșledele znde ei lokeskș!.....

Așa dar la Reșnișnea Românu, pe lîngă o bibliotekă formată de astori klasiçi mi toate operile române, se gșsesk mi toate foile periodice mi ziarele române.

Chernobîi înfășiază șore partea Prătslș, kș-tre Estu, cea mai pitoreskă nrivire. Rîul Prăts kșrgînd linimentu pe un șesș mșreș refletă în niște znde de kristalș toatș așea parte znde kasele, ka niște stînci, se ridikr șnele mai șșș dekșt altele mi

sint înkârkate kã grãdini. Sursã partea de la Nordã, Цецина se vede ka o diademã amezatã pe frõntea sa. Restãrile rãinelor seamãnã kã acelea de la Severin. Dominarea Romei întinzãndã-se nãnz peste Nistrã, lãsase aici ãu pãunktã fortifikatã de a veghea asãpra popoarelor pãnzlitoare... Ши нãmele Цецина este al vre ãnãi komandate Romanã saã al vre ãnãi çetãdian: Cecina, dãnz kare fã nãmit aqest pãunktã fortifikat în antikitate...

Sursã partea de la Sãdã e mãrginitã de grãdina pãblikã: o plantaqie nãoz, îndestãl de întinsã pe ãu mesã. ши ãkolitã kã alee de arbãri.

Maxalalele Kalimanka mi Klokycka nã sint linsite de oare kare însemnãtate pentrã grãdinile çe se gãseskã la Чернãдї, ши пãdãrea Хоречеа, kare se gãseante în oare kare distançã la marginea sã, este lokãl de netreçere al lokãitorilor.

Tirgãworsã Satagãra kare e într'o distançã de o milã peste Prãtã mi Чернаãka nãziu mai departe, meritã de a fi vizitate: în çel dintã se aflã remediinqa kanãsi sinagoge israilite, în çealaltã, fiind ãu lokã foarte romantikã mi prea bine kãltivat, lokãelute familia iãstrilor Romãni Ôrmãzakã.... fiind aqeastã pãoprietatea a.

Çei trei amiciã trekãnd pe dinaintea grãdinei pãblice, de a merge la pãrãnsãl ãnde eraã noftinqã, intrarã pe poarta de la kanãtsãl grãdinei ka sã iasã pe poarta de la çelãlaltã kanãtsã, traversãnd'o.

Kãnd eraã pe la mizlokãl ei, mezãrã pe o banãkã ka sã se repããse. Iarba mi florile esalaã ãu pãfãmãã dãlçe mi o lãnz sãflare de vânt abia înflora frãnzele arborilor.

Andreï nu înceta de a glăsi cu Terapont atin-
gându-l cu vorba. Terapont ați glăsimed, ați seriosă
îmi da cuvintele sale. Însă ei vorbeaș să nu așză
Lina.

— Te a rîs cine-va kare te a așzit snșind kassa
desperțri tale, Terapont, zise fratele Andreï.

— De întemplarea cu fiica argintarșlăi de la
Iasi? întrebă Terapont.

— Nu, răsnușe Andreï, dar cu izbentă pe o
femeie kare nu o kșnoștă înku.

— Am izbit-o mi o izbesk pentră cu ființa ei
șnia aचेle kalitșdă che izbesk ka să le aibă femeia
visșrilor mele; pentră cu înșdșinarea ei arșta oare
kare analogie între mine mi dînsa; pentră cu che nen-
roșidă se șnesk în să etș mi în ideit.

— Eș am komștimit urea mult tinereșea șșfe-
rîndă, am voit a șterge lakrimile ei, am voit a face
să înceteze nefericirile ei!.. Ei bine, Andreï, din kșt
am înșeles, astă fiinșă era tot așna de nefericită ka
mine!...

— Dar nu știi bine cine e? șnde se află ea?
m'ami prinde cu nișă nu mti kșm o kiamă?... .

— Kăștă să află, kăștă să o gșsesk!... adlogă
Terapont.

Îndată dșpă aचेasta ei plekară. La poarta din kș-
pștișl grădinei o trșșră îi aștenta. Se șrkară în-
trîșna mi dșpă kște-va minște șosiră la șșș zisșă
proprietară.

Akolo se afla uregștit șn șmbrariș în mizlokșl
kșrșii, înkongișrat de frânșă, de glaste cu flori în-
șntă mi cu kște-va kananele de șezșt. Kasele pro-
prietarșlăi aचेasta konrînda mai mult apartamente,

kă o sală mare la mizlokă. prea bine mobilate, kă oglinzi mari, kă mai multe tablouri ce reprezintă portretele străbunilor și a le părțindilor lui, kă mai multe lăcrări de artă și instrumente muzikale, se află pline de bărbăți și de femei veniți să-l felicite pentru nașterea și botezul șăi fiș năskăș. Elă era șu omă kăm se kade și konsoartea sa o femeie foarte amabilă, a kăria presență însuira viața, respektă și băkăria numărșilor săi oasni.

Băkăria așeasta fă și mai mare kănd sosi și priimi în mizlokă loră pe Moldovenii frașii lor kare veniră a lăa parte la așest mare banquetă.

Andrei și Terapont fă înbărdășiașii kă cea mai vie kăldășă de proprietară și de mădăimea bărbăților oasni; iar konsoartea așestăia și jănele femei, kă o strălăcitoare toaletă, lăară pe Lina de o kondăse în ășeră loră, și o akoneri de politețe.

Adănarea așeasta era de Romăni kă soașele, kă fi și kă fișele loră.

Eraș și vre-o doi streini între dinșii, bărbăți inteliginșii.

Așei preoșii venerabili vestmăntășii kă o reverendă neagră inkisă pe dinaște kă șu răndă de bămbi negri, închinșii neste mizlokă kă șu kordonă de mătase negră și kă o kataramă ka o nașta mare, lăkrată în flori așeră; kă niște frășii măreșe, kă barbe respektabile, și kă șu pără netezit pe kăuș, kă niște părșii rotănde; bărbăți lășinașii, oamenii de litere, Romăni de inimă, kondăkătorii honorășii, predomnia șocietatea. . . Soașele lor așemeni dotate de inteliginșă și o frășășeșe klasikă, kă fi și și fișele loră, într'o cea mai mare dăneră de bășă kăviinșă, orna

verkerile adunării ca niste grațioase roze de lăna lăi Maie. Klericiii asemenea, jșni kari aș absolutș kersș de filosofie mi înalta teologie, pretendenții a se sfinți de preoții pentru paroxiile din țirguri mi din ueara întregș; jșni kșrași la kinș, kș niște oki vii pștrșnzștori, konkșraș prin delikateș mi prin maniere frșmoase de a komplache... Mai eraș mi mșlși amnioiași.

Între aces-te se închenș rekomandășile. Domnșl kasei, fiind de datoria sa, rekomandș pe noi oasni întregș sovietșș, mi iarșmi rekomandș șns kîte ș-nșl, pe toși bșrbași mi pe toate doamnele, lăi Andrei mi Lini mi lăi Terapont, pentru a le kșștiga kș-nomșșna. Înșș oasniș ns se aflarș toși fașș în momentșl kșnd se fșkșrș rekomandășile; mai era șniș kare se preșmblaš în grșdinile chele vaste a le aces-tși pronrietarș, fiind okolitș toatș kșrtea sa kș nomș roditori, kș lokșri de legșmi mi kș pșșinș vie, mi alșii se aflăș meșșnd șșb frșnzarișl chele nșmirșm, dinaintea kaselor; șniș dar linsia dintre ei...

Fiind kș dintr'șn obișeiș imșrșmștat de la Slavī în Bșkovina pronșmirile terminș prin șn viș, pre-kșm Ioanoviș, Ponoviș, Dșmitroviș, Andrieviș mi altele, noi vom înanoia imșrșmștatșl viș domnilor Slavī, mi vom adonta pe romșșșl eskș mi anș, mi vom nșmi pe romșșșșle pe toși aces-ti respektabili romșșni, adikș: Ioneskș. Poneskș. Prokoneskș, Dșmitreskș. Andreeskș, Hieskș, Sbiereanș, Beldianș etc.

Așa dar se terminș rekomandarea oasnilor de D. pronrietarș mi de doamna sa. Intrarș apoi kș toși într'șn anartamentș de nșimire, foarte bine mobilat.

Aci se închenș konversacișnea, diskșșșniș mi mai

pe xgmъ se fьkъ mьsikъ. Doamna proprietarъlăi se așeză la un pianoforte, dăpă dînsa xgmъ mi alte damicele, mi veni mi rъndăl Linii de a distra societatea prin intonarea a mai multor arii alese din opere mi terminănd prin Rъgъcișnea xnei feçoare.

Andrei nă perdă okasia d'a atinge iară pe Terapont la slъbișnea sa: — Nă kăm-va, ișbite Teraponte, ai gъsit aici pe doamna visșrilor tale?..

— Kъgetăl îmi zice kă o voiș gъsi negremit, rъspunse Terapont înfъdășnd de o dată un aeră mi rîzind mi serioș.

Îndată se așzi anunțind : poftiți la masă! Masa este servită!.. zise proprietarъl nămerșilor săi oasni.

Masa era așezată în sală, ne kare se afla servicii pentru trei-zeci de persoane, iar pentru cei ce nă aveaș lokă în sală se așternăse înkă o masă afară săb șmbrară; mi de akolo, fiind șmile intrării deskise, pșteacă prea bine să se vadă xni kă alții mi a participua la toastări mi la xgri.

Toți țgară lokă. Nșoi oasni fără așezări în frunte.— Șezănd în rъnd femeі mi bърbagi, fisionomiile mi kostămele konmesenilor armonisăș. — Nă lipsia aci d'a se vedea kămasha cea romъneaskă kșsătă kă altice mi înfrēmșegată kă firă mi kă fîștri de argintă lîngă rokiea cea de mătășerie a femeei de modă; nă lipsiaș flori la kapel feçoarei mi bani atîrănd la gîtă, mi eraș tot așa de frămose mi plăkăte ka mi cele ce pșrtaș toalete franceșe. Doamnele cele mърitate aveaș kapel învălit saș kă o șșoarbă rъdia saș kă o nșframă prinsă kă flori de mърgъritară, mi kă koralisri. Între bърbați asemeni,

lingv̄ preodii și teologī investmîntați k̄ negr̄, se mai vedea k̄te z̄n̄ din aței rom̄n̄i k̄ port̄ original̄: k̄ k̄mama k̄ m̄n̄icile largi, și k̄s̄s̄t̄ k̄ arnicīș ne la mînek̄ și ne lingv̄ ḡsler̄ k̄ o dsl-ḡsliq̄, ka o t̄nik̄ roman̄; k̄ s̄man̄ negr̄, k̄ çioariçi albi și k̄ çisme ne d'as̄nra.

În fine masa era okolit̄ de kommeseni, și fe-l̄rile de m̄nk̄r̄i de post̄ și de karne închen̄ḡ a se servi. Pe lingv̄ bob̄, fasole, varz̄ și altele nentr̄ çei çe posteaș, n̄ linsia și nemte proasnȳș din Prst̄, și ren̄mit̄l nem̄esk̄ anghimox̄t̄ de nas̄re, și n̄i frin̄i k̄ komnot̄ de mere, nentr̄ çei çe n̄ posteaș. Învițita și pl̄çintele k̄ poame se konf̄ndaș k̄ min̄uat̄l str̄dl̄, f̄r̄ kare Nem̄ii n̄ pot daka n̄ vor avea çei n̄çin de doxe ori ne sept̄m̄n̄ la mesele lor. K̄nd f̄ la poame, tot çe prod̄çe l̄na l̄i Āḡs̄t̄ de eskis̄ și mai ḡst̄s̄ș se servi la ațeast̄ mas̄. Vin̄rile, fiind k̄ B̄kovina n̄ prod̄çe, ne fiind̄-i temperamentsl klima-t̄sl̄i favorabil̄ș nentr̄ ațeasta, avea vin̄ș de Odo-besh̄ti, de Kotnari și de Ardeal̄. — Tot vin̄ri rom̄-nenti, kare de kare mai ḡst̄vase și mai b̄ne.

Osn̄çl̄ închen̄nd̄-se k̄ çe va înainte de aurin-s̄l l̄min̄r̄ilor, a d̄rat n̄m̄ d̄n̄ miez̄l nonçii. K̄tre sfirmit o band̄ din Çern̄çr̄i veni ka s̄ l̄st̄reze n̄in akord̄l instr̄mentelor ei serata și ban-ketsl.

Mai ales m̄sika venise s̄ inferbinte kanetele de toast̄ri çe înkinaș z̄n̄l d̄n̄ alt̄l; și mai t̄rzīș fiind nevoe ka femeile s̄ lase ne b̄rbaçi sinḡri, ele se retr̄șser̄ într'̄n deosebit apartament̄, z̄nde

și formară îndată partite de kadrilș și de χορή nationale.

Bърбадii гъмбінд nemішкаці la masă, și гъгънд în sală și ne chei kari мънкасегъ la masa de съб змбгарѣ, se konstîtuiserъ într'o adъnare nadiională, дъпъ toate regъlile și дъпъ toate formele. Pe proprietarѣ il alesese de прешединте al kamerei; se нъmise ne лнгъ ачеста зп vice прешединте și doi sekretari. De ачi s'a votat деспре kinъл kъm съ se прочeadъ desbaterile și toastъrile, în tot че при-веште binele și fericirea romъnilor... Întii s'a гъsit de къвииндъ съ se кънте de тодii în корѣ, стънд în пичоаре къ frънцiile гъdikate și къ пахаръле pline în мънii:

„Demteantъ-te Romъne din somnъ чел de moarte,

„În kare tе адiнчигъ barbarii de tirani...”

Къunteкъл ачеста s'a кънтат de дозъ ori, аком-паніат fiind de toatъ banda instrъmentală și de pia-no fortele d'alъtъrî; kare a фъkст аtita гъсъnetș, пре-къm ar face зп Te Deum триѣfалș кънтат în kate-drala Romei... Femeile însоdигъ ne бърбадii la а-чeasta; și între чинчi-зечi și mai bine de voce че се iнtr'ъniaș, есчeлаș къдii-va basиnti absolъдii, къдii-va tenori și soprani. Pe згмъ s'a хотъrit de toatъ ka-mera a дiне fie-kare къте зп diskъrsъ, și тодii а iн-kina къ пахаръле pline кънд се va termina. — Dis-къrsъrile iнсъ съ приеaskъ mai мълт iнflorigea Ro-мъnilor și interesele patriei lorѣ...

Тодii ераș veselî, тодii ераș мълдъmинii, афаръ de зп singъrѣ omѣ, kare се аfла tras la челъlalt къпъ-тii ал mesii, чел че авънд зп аегѣ posomorit, къ о къ-тъtъrъ iнтъnekatъ, нъrea къ ера nemълдъmитș къ се

grăsește la acest banquet; ka kəm ne el r'el interesea ayeasta, și pentru kare k'asta n'amai șa moment' favorabil' se poate s' se retrag'...

Fratele Andrei rămase zimit k'ând l'a v'z'at, și d'ns'el tot asemeni șa n'ar'm'eri de presin'ța l'și Andrei. — Ayeasta f' Grigore, afl'nd's-se șa n'ar'm'el konmese-nilor'.

Pe la orele z'nsure-z'ech k'ând disk'uziile erau șa infokate, k'ând fie-kare k'asta s' s'cheleze prin vorba și er'edi'ia sa, sosirea z'și n'os' oasne șa intrer'use pentru șa moment' ordinea.

Premedintele priimi, eșind șa șa s'lii, ne șa j'ne k' o fisionomie m'br'eaș'ă, și kare p'rea a fi m'it brav'. — Leon! Leon! s'az'ir' mai m'lte voce de o dat'. — Dar de ce aș'a t'rziș'. domn'le? șa intrer' domn'el kasei.

— N'am pot'at s' viș k' am alergat pentru treb' de familie. . . sora mea n'ek'əm m'igi, se va m'rita pe k'z'nd și am o s'p'are, zise Leon f'rb' a p'tea s' z'reask' de odat' din mizlok'el m'li-meș pe negitor'el Glikeri, kare șa ayele momente era distrakt'.

— Ai o s'p'are, Leon?.. șa intrer' mai m'li konmeseni.

— Da. ami'ei meș, am o s'p'are, și n'amai pentru konp'cherea voastr' veniș'...

— Ai'ei s' fim tot' veseli. ad'og' domn'el kasei.

Aș'a dar Leon intr' la r'nd' k' vei-lal'gi. și disk'uziile șa intrer' pentru șa minst' z'mar' șa in-ate k'r's' lor' k' cel mai mare takt' și k' cea mai ap'ins' verv'.

Int' s'a vorbit de șa n'ar'm'et'r'irea z'eranilor' șa

Moldo-România, kăci eî ka nimte Români, mi kari tojî sînt proprietari, se interesarŭ de soartea întregi națiunii: însă, adăogarŭ eî, nă kă kînsî kăm s'a proiectat de Komisiunea Centrale de la Fokșani, niči dăpt legea ce a votat-o kamera, či kă nă kînsă avantajosă pentru națiune... mi kare în adevărŭ să korespondă artikolelăi skris în konvențiune: Îmbăntădirea soartei țeranilorŭ!..

— Da, da, să se înaprietăreaskă sŭtenii, să fie prekăm era în timpi lăi Radă Negră, ai lăi Dragomî mi 'n timpi celor Români mari kare aș rădikat țeara la demnitate; mi eî să năstreze ačeste pămîntări, să le apere kă sângele lorŭ!.. ziserŭ kă o singurŭ voce tojî Români.

La ačeastă kestisne mălăi țersă voce de la premedinte de a vorbi mi tojî sssăinăgă kă čea mai mare kăldăgă drentă de îmbăntădirea soartei țeranilor, mi pațarăle țățlor se rădikarŭ în sssă kă sgomotă, sŭnd în ferivirea țățlor sŭtenilor Români..

Andreeskă țersă parola mi premedintele i' o akordă. — Pațarăle dîn năoș se șmălsăgă; tojî se afla în niçoare mi Andreeskă vorbi:

— Daka o mare parte dîn pămîntă Băkoviniî se află astăzi în măinile streinilor, greshala a fost a Românilor, nentă kă eî 'l a vindăt ațelora... Să inkîntă dar nă toastă nentă lăminarea mi demtentarea Românilor, se nă mai vindă la streină pămîntă în kare aș trăit părinții mi străbăniî lorŭ, či să miî die nentă sine mi nentă konii!..

— Adevărăt! adevărăt! inkînarŭ tojî mi ziserŭ kă o voce: nentă lăminarea mi demtentarea Românilor d'a nă mai vinde pămîntăriile lorŭ la streini!..

Депъ ачеа адъсеръ не танетъ chestisnea lărgirei ченсълі electoral în Moldo-Romънія.

Sbiereanș rѣdikъ ын toastѣ: съ се бѣксре de а-чест drentѣ тоцї profesořii, тоатъ inteligină, profesisnile libere, ми тоцї literatořii кѣдї аѣ lăkrat ми аѣ kontribuit кѣ operile lorѣ la înлїдarea edifiцислї naцionalitѣдїi romъне!..

Шiesкѣ інкинѣ de îmbкнѣтѣдїirea soartei klerѣлї Romън în тоатъ Romънія.

Leon, ka ынл че фсѣсе ostашѣ, інкинѣ în съ-нѣтatea oastei Romънештї ми în gloria stindardelor еї.

Алцїі інкинагъ pentрѣ skoala чеа romънеaskъ дин Sѣчиava; de skolї romънештї prin тоате satele, ми de епископѣ romънѣ асшра bisericei greko-рѣсъритене în Bѣkovina.

Ын toastѣ s'a rѣdikat în kontra абсзслї de пѣр-тинире, адикъ în kontra nepotismѣлї, десуре partea чelor че дѣ ынор преодї парохїї преа avantagioase, iar алтора нѣ ле дѣ ницї кѣт ле требѣе ка съ тѣиaskъ.

Ын alt toastѣ фѣ în kontra пропандеї че казѣ а сѣчи mindile адеврѣацїlor патриодї..

La ачеаста о voce s'a аззит de la челѣлalt ка пѣтѣ ал kommesenilor: — Съ нѣ маї atingem ast-fel de коарде, domnilor! Sѣnt delikate ачесте treбї, не va kompromite не тоцї! Еѣ мѣ тем...

— Domnșle premedinte, strigъ адъnarea тоатъ, зичедї domnșлї d'akolo съ такъ, domnș d'akolo съ fie пѣс la регѣл!..

Ачеа voce era а лѣї Grigore kare да а інгле-ге кѣ el нѣ poate sta într'шн lokѣ ынде се blama о асторитате de la kare амента аvantage în viitorѣ.

Ын lăkrѣ кѣriosѣ, s'a observat кѣ Leon н'a voit

nici okii s'î redi'ce k'nd Grigore vorbi. — Avea sta însemna k' el avea ce-va pe inim'ă-î...

Grigore se aurinsese, voi s' respnd'ă, dar toat'ă ad'naarea îl f'k'ă s'îmî lege g'ra.

— S'ă tak'ă domn'el d'akolo! s'ă tak'ă!.. ziser'ă to'ă.

Ūniî al'ăi observat'ă k'ă n'hoiî oasni n'ă înkinat'ă nici n'ă t'ast'ă. — S'ă înkinat'ă mi d'ămneavoast'ă, domnilor!

Terapont se r'ădik'ă k'ă n'ă pahar'ă în m'ăn'ă.

Andreî kre'ă k'ă Terapont va înkina nent'ă sek- s'ă fr'ămos'ă kare îl preok'ăpase prea m'ălt în tim'ăl a- chela.

— Cher'ă s'ă aj'ăte, zise Terapont, s'ă skape Moldo-Rom'ănia de liutor'ă kare kor'ămpe mi îngen'ă- ke nap'ănea!..

— Bravo!.. bravo!.. se az'ăg'ă mai m'ălte voce k'ă an'ăşde.

Andreî la r'ănd'ăl s'ă'ă se r'ădik'ă k'ă n'ă pahar'ă mi paharele celor-l'ăl'ăi se rez'm'ăl'ăg'ă.

Grigore, v'ăz'ănd k'ă okii l'ăi Andreî n'ă se r'ă- dikaser'ă de la d'ăns'ăl de k'ănd pron'ăşnerea sa f'ă re- sp'ăns'ă, se aurinse la f'ăp'ă, mi ka k'ăm îmi emise d'ăn sine, sa'ă ka k'ăm z'ătase k'ă b'ăna k'ăv'ăind'ă treb'ăc ne- aur'ăt p'ăz'ăt'ă în asemenea împreg'ăş'ăr'ăi, kre'ă k'ă el va n'ămi în m'ăzlok'ăl ad'ăn'ăr'ăi f'ăntele ce m'ătea în so- koteala l'ăi.. În asemenea kaz'ă ar fi voit mai bine moar- tea s'ă'ă vie. El f'ăk'ă s'ă sk'ănte'ăe, la raza l'ăşminilor, ask'ă- p'ăm'ăl z'n'ăi n'ăm'ăn'ăş ce'l d'ăn'ăş între n'ăm'ăni, mi okii l'ăi nici n'ă kl'ănir'ă z'ăt'ănd'ă-se d'ănt'ă la Andreî.

— Bea'ă a'ăest pahar'ă, zise Andreî, nent'ă feri- chirea t'ăt'ălor Rom'ănilor! nent'ă n'ămele mi gl'ăriea

strămouilor! pentru trismisi virtutii mi kădereă vi-
uiesi, în perile române!..

Кѣт ȕinș aचेastѣ ȕrare, okii lăi Grigore păreaș
kѣ innotarѣ în sănge; el răsăliț azind nămai atita
din găra lăi Andrei. Achele mărșevii kăte el sāvīr-
mise îi îngreșie konsăința, prekəm ȕel ȕe moare ve-
de dinaintea okilor păkatele sāvīrșite în viața sa..
Дѣпъ aचेasta se țgrișѣ п' între kommeseni; îndatѣ
mi dispăreș din sală. —

Проконескѣ, lăș vorba adresăndă-se kătre so-
cietate: domnilor! sѣ facem lokș seksălisi ka sѣ inkine!

Sѣ inkine mi doamnele! zise pmedintele, saș
domnăi kasei.

Doamnele atăni linsiaș din sală. O denștație-
ne fș nămitѣ din partea adănțrii sѣ meargѣ sѣ ke-
me ne doamnele din apartamentele laterale. Doamne-
le venirѣ.

Lina fș însărcinată kă ȕel țntii toastă din nar-
tea seksălisi: — În săntatea țtăslor! zise ea, pentru
lămina, virtutea mi respektăi femeii!.. pentru săntatea
înțelepciunea mi darăi omăsi! pentru kădereă pre-
jădiciilor, pentru țraisl în armonie mi ȕivilisarea po-
năsilor, pentru binele neamăsi omeneskă!!.

Și toate năxăree se rădikarѣ în sășă mi țră-
rile se azirѣ într'o singăreș voce în akordăsi mi ră-
sănetăsi măsiȕei kare esekăta din sala de dinainte a
intrării.

Ȕn omăș bătrinăș atăni kă frăntea radioasă, kă
șn păreș albă, kă o fisionomie părelngă, kă o stats-
ră de militară bătrinăș, semănd a șn soldatăș din
țimăsi lăi Napoleon ȕel mare: — sѣ'mi dați voe. do-
mnilor, pentru kă așziiș ne doamna în țrărea dămi-

sale k̄b̄ a amintit pentr̄ binele neam̄s̄ī omen̄esk̄, s̄b̄ înkin̄ mī ēs̄ pentr̄ binele mī feriq̄irea patriī mele. Am voce, domnilor?..

— Priimit! priimit! prea bine! este priimit!.. se auzir̄ maī ml̄ste voce a le konmesenilor.

— Pentr̄ rekonstituirea stat̄s̄ī patriī mele... pentr̄ Polonia înkin̄, domnilor!..

— Pentr̄ Polonia! strigar̄ tot̄i, tr̄biask̄ Polonia!!.

— Polonia, renet̄ b̄tr̄in̄s̄l̄ aī k̄r̄s̄ia okī încep̄r̄ a l̄kr̄ma, a fost̄ un̄ stat̄ mare kare a l̄ntat pentr̄ krestin̄tate ka mī Rom̄niī!.. S̄b̄ l̄s̄m̄ oare kare deferen̄e mī l̄nte netrekat̄e în timpī trekd̄ī k̄ vechinī eī, defekte a a celor timpī de înanoiere, Polonia ka mī Rom̄nia s̄b̄ ia ranḡl̄ lor̄ mī s̄b̄ tr̄biask̄ în b̄n̄t̄ îndelegere!.. Ēs̄ sint̄ Polon, dar̄ izbesk̄ ne Rom̄niī, pentr̄ k̄b̄ am ḡs̄it ospitalitate mī îmbr̄d̄in̄area lor̄!..

Toasterile se renetar̄ un̄l̄ d̄n̄p̄ alt̄l̄ p̄n̄t̄ d̄n̄p̄ mezis̄l̄ noūī mī p̄n̄t̄ la ziō, k̄nd̄ din voin̄da kameriī s'a k̄ntat̄ iar̄un̄ī în kor̄ k̄b̄ toat̄ banda: „Deşteapt̄-te Rom̄ne şci!

În acest interval premedintele se adres̄ k̄tre Leon: — N'aī şrat, Leon, mī pentr̄ m̄ritiun̄s̄l̄ soreī d̄smitale; mirele eī era aīci, unde e ei? s̄b̄ înkin̄t̄m!..

J̄niī prek̄m̄ mī oameniī mat̄r̄ī şm̄l̄r̄t̄ naxarele mī le redikar̄ în s̄s̄ş.

— Unde este mirele? unde este mirele? întrebarḡ eī. Cel ce va linsi de la osp̄d̄ş o s̄b̄ fie p̄s̄ la ştreaf̄ş.

Grigore de ml̄t se f̄k̄se nev̄z̄t̄ din sal̄;

toți fărț siligi a șta nșmaī pentrș Leon mi pentrș sorș-sa Glikeria.

Între ačestea nșoiī oasni se skșzarș kștre adș-nare 4erșnd sș le akoarde voea sș se retragrș, pentrș kș a doșa zi eraș kșlștori la Țștna. Adșnarea le a akordat a4easta pentrș dīnșii; iar 4ei 4e rș-maserș, īn4enșrș dīskșdīșni mi mai īnfokate nīnș la zīca albș ...

Andreī, Terapont mi Lina zșrirș trekșnd īn trș-sșrș, pe șoseaoa 4ea mșrginiț de plonī a 4ernșș-dīlor, arștșndșse la o margine a orizontelși sprīn4ea-na 4ea galbenș mi roșietekș a ziorilor. Dșnș kș-te-va momente se opriș dīnaintea porșilor la *Para de asrș* (osnștșriea șnde eī trșseserș.)

Lina rșmșsese īn apartamentul eī sș se repaș-se. Andreī mi Terapontș emiș pe șliș ne kșnd lșmea nș īn4enșse a șmbła, saș ka sș zī4em mai-bine nīnș kșnd īnkș nș se lșminase de tot.

Eī voiaș sș se dșkș pentrș ka sș anșnde șnșī kșrșșamșș gștirea lorș de drșmș.

Trekșnd pe șlișa mare īn joșș, adikș pe dīnaintea kaselor mșnī4inalițșii, șnde se aflș karașla a kșrș-va soldađi, mergșnd pe trotșarșl mașasinelor dīn fađa nișei īn kare se vīnds frșkteie mi tot felșl de legșme, mi lșsīndșse la vale pe līngș biserika katolikș, așzirș spre parte onșșș, șnde este șn pasagiș, skimbșndș-se oare kare vorbe īntre doī īnșii... Eī se opriș sș askșlte.

Akolo era șnș omș kare se lșase de pșrș kș șn altșl. — Iatș 4e zī4ea șnș dīntre eī:

— Vrei sș dai kș binele banīī 4e'mī aī lșat pe niște polițe de ni4i o valoare, saș nș? Daka nș vrei

atunci e răd de Dumnezeu!.. Ești am martor pe un banker om de caracter, la care ai mers cu polițiile astea, ei dovedente. Am aflat prin frații noștri d'acum tot ce ai făcut mi înțeleg ce faci, de când ai plecat de la Moldova. Știi că vrei să te însori, știți pe cine ei mi de cine ești recomandat!... Dacă număr bani la mine îți scriștosă, ești te las în pace; dar dacă nu număr banii, ești te trag la judecată. Numita dămitale se strică, totu o să aflu viața mi istoriile dămitale. -- Ești cănosk pe lătenants Leon, o să te scriși la el, o să te scriși la toată lumea; voiști reclama la guvernator!..

— Jidove afărisit, taci! tu vrei să mă nerzi pe mine?... zise chelălalt jidovului care îi vărjea chele șes deskrise.

— De ce ai frătat pe mine? de ce m'ai înșelat cu banile mele? .. adăogă jidovul aurins.

— Te știgă ca pe un căline dacă vei zice unde-va o vorbă!.. răsunase acela care îndată mi înțeleg pe antagonistul său de gîtă ca să'l săgrame; site, așa te știgă ești!..

— Ghevalt! vai!.. asvaxt!.. asvaxt!.. strigă el de vre o doză ori către karasia care se vedea preambulându-se dinaintea casei municipale.

Acela însă crezând la lămîna cea îngunată a ziorilor că vedea apropierea soldaților la apropierea lui Andrei mi că Teranont, temându-se să nu cadă în mâinile iștigiie, voi să se scătore de jidov, care însă își înțeleptase mâinile bine pe dînsul; atunci trase stiletul de la cingătoare mi'l plîntă asupra jidovului pe care îl lăsa lăngit la pămînt mi

ulin de sânge... El de aci se fâkse nevzst ka o nblsk în umbra mi în întnechimea nopții.

Andrei mi Terapont knd înțeleseră vorbele: sârșii! ajstorș! ajstorș!.. alergară kș pasî renezî la lokl krimeî. În avel moment alergă mi sn omș alș polițiî kare a azzit. — Rădikarș ei viktima de jos: era sn om vințt la fașș, kș okiî dșmî în fândșl kapșlșî stinșî ka kșm nș mai avea viașș, kș pentșl mi brașșl inșndat de sânge kare kșrsese la vale nîntș ne înkșșminte mi ne pșmint. Avesta fșse lovit la brașșl drent knd voise șș se anere. Plaga înșș nș era nișî de kșm perikșloașș; kșșitșl se omrise în vata chea groașș a xalatslșî șșș negrș mi fșsese nșmai sdrelitș la karne. — Spaima înșș de vederea kșșitșlșî mi a șșngelșî șșș kșrgând îl fâkse ne biets omș șș leșine mi șș rșmie ka mort... Dșpș che îl rădikarș de josș, șșsind în avel timșș mi alșî oamenî, dșndș-î kș toșî ajstorș, el deskise okiî, skoase kșșitșl din kșptșșala mșneșî kșm arștarșm, mi legșndș-se kș o hasma la avel brașș, șșșse în gșra mare cheor de fașș înțșmplarea kș șșigamșl șșș.

Oamenî înșș îl chechetarș, îl nîpșirș, îl întrebărș mi vșșnd kș e sekștșrș goaș, kș nș are anroape nimikș, se depșrtarș împreșș kș omșl polițiî, kare mergea șșșî dea raportș dșșș datorie; iar cheilalșî oamenî î adresarș injșriî, zikșndș kș jidovșl pentș vre o drșchie a lșî s'a înșepatș singșrș.

— Che ai kșștat aișî de la Drșșenî, Ișdo?... zise Terapont lșî Avrșm kare îmî readșnș simșirile.

El înșș tremșra ka varga mi'i venia șna dșpș alta sfișueli...

— Am venit... șș kast... o klironomie de la

zn znkiš al meš... kare a trăit aici... zise jidovul.

— Te a blestemat rău peanii ne kare i ai stins kă înmel'torii mi kă kamăta!..

— Mă rog să fii dămnevoastră dovadă ce a făcăt kă mine trăxarș ayela Grigore!..

-- A! am îngeles: kartoforii, plastografi, sionii, lingăii, înmel'torii sfîrșesk prin a șvide!.. zise p'în-tre diingii fratele Andrei.

Fie kare merse de aci să'mi vază de treabă pentră kă se făcșe zioș bine. — Avrșm se dăse să reklame.

Andrei dedese ordine din cealaltă zi ospelieșlăi săș să i gărșeaskă o kărșă mi kă kaî bșni, pentră a merge la Pștna.

Trășșra venise.

El lășă o parte din bagagișl săș în kamera ce o avea înkiriată la *Para de asr*, kăci era să se în-toarkă iar p'akolo.

Andrei mi Lina se șkară în trășșră, iar Tera-pont rșmase înkă în Černășđi, kă voia să se mai întăneaskă kă kamaraziș săi de șđđii.

Dirigindșse trășșra pe noșeșoa despre Vestă ce formează o linie dreaptă mărginită de șanđri lărgșleșe mi adinči, dăpă ce ei lăsară înanoî orașul, kă-te-va grăđini de ikonomie mi kăte-va sate, trekând mi vre o doșă dealări, ajsușeră la tîrgșleșl Storoji-neđă, șnde rșmaseră neste noante.

Șn boeșă proprietară, kare i a fost nriimit în kasa sa, nă voia să i lase niči a doșa zi să plece.

Storojineș e importantă pentră stabilimentă de băi ce' are, șitșată fiind în marginea rîșlăi Siretșlă.

Adoșa zi, 14 Augșstă, plekară din Storojineșă

pe un timp d'o minșnat' frământare; dar după ce trecură prin romantice pături de pe dealurile învecinate mi trecură niște meseri akoperite d'o aleasă agrikultură, când fură la Krasna un noroș de ploaie în dinș în lokș la un birtș nemșeskș, mai bine de trei ore. Plekară sșind kam kș anevoinș dealurile șns după altșl kare skoate la Vikovș. Vikovș înșpășmazș niște alee de plonș ka mi chele de lingș Țerășșș. Akșlo sânt grajdșrile împărțemș, șnde se kșktivș kaș de origine bșnș. De la Vikovș înainte pe șosea este Strajea; de la Strajea traversarș un rișș mi anșkarș pe șșb șirșl șnor mșșș. Lokșl din ce în ce arștândș-se mai selbatikș kș drșmșrș în mai mlte dșrenșșș, kovșșl rștșși kalea. Era de tot noapte kș întșnerekș șpșimșșșșș mi niște șșlgere anșșșa anșșșșș șneș vijșșș marș. Orele înaintaserș kștrș mezșl noșșș mi kșșștorș nostrș nș știaș șnde sânt. Țșnetșl șria kș șșlbșșșș mi la șșmina șșlgersșș eraș arștate niște șșșș skarșoase mi niște kovăș gromș șșșșș de trșșnetș. Drșmșl din ce în ce se îngșșta mi vșile rșșșna de mșrșșra anelor, furș ka kșșștorș șș șoatș vedea înainte de kșș o nșșș de negșrș. Eș înșșșșș a se îngrijea;— ar fi voitș șș se opriaskș șnde-va, șș întșlneaskș vre un omș, pe vre un pșștorș pe kare șș 'l întrebe, dar era foarte țrșșș mi pșșșșle așșș sânt nelokșște. Trecurș pe lingș o rșșș în kare era șș se profșșdeze, daka nș ar fi zșrit-o la șșmina șșlgersșș. În întșnerikșș noșșș întșlnșrș un omș kșlare trekșnd pe lingș dinș mi kș o ișșșalș ka a șșlgersșș. — Eș voitș șș 'l întrebe. Șșrșgarș din toate pșșșșș: — șnde merge

drums ačesta?... Кълъреџи сбѣгъ не лѣгъ еѣ фѣгъ а 'ми' ѣтоагъе капѣл ми фѣгъ а ле гѣснѣнде ..

Intrarъ ĩntr'o vale ne kare kŕge o апѣ п'ĳntre niște bolovanĳ de neatrъ mi п'ĳntre niște konaci trĕn-kiaci. Че-va mai 'nainte azzirъ lѣtratsl ѣnor kѣini. Inima le bѣts de bѣkѣrie. — Se dirigeazъ ĳntr'akolo ѣnde aѣ azzit kѣini. — Zѣrigъ lѣchind ѣn fokhorѣ mi azzirъ gѣri de oameni kari vorbeaѣ. Akolo era niște fe-gѣstrae de skĳndŕi. — ĳntrebarъ п'acheĳ oameni mi eĳ spŕserъ kѣ aѣ гѣтѣit kalea, dar kѣ monastirea Пѣt-na нѣ era departe... Eĳ lzarъ de kѣlѣzъ ne ѣnъ dĳn aчei oameni: se ĳntŕnarъ ĳnapoi mi emĳrъ ĳn drĕi:ѣ de ѣnde apoi sosĳrъ !a Пѣtna. Пѣtna se vѣzъ ĳntr'o fĕndѣ-tŕrъ ĳntre mĕnѣi, ĳlŕminatъ de nreĳtĳndenĳ de fokŕi mi de fѣkliĳ. — Monastirea se afla ĳn privighere ; biserika mi kĳiile fiĳnd pline kѣ o nѣmeroasъ societate de vi-zitatori venĳi de zĳoa xramѣlŕi bisericeĳ. — Azzirea klonotslŕi ĳntre mĕnѣi dete de mĳtĳre kѣlѣtorilor nos-tri kѣ aѣ sosit.

Bѣtŕrъ la porѣile monastireĳ. — O voce dĳn lѣ-ѣntrъ ĳntreбъ чĳne e? Dѣnъ че spŕserъ чĳne sĳnt, le deskise.

Abia ĳntrarъ ne porѣile monastireĳ mi ploaia kѣ-zъ ĳn torente de ѣrla mĕnѣi. Andreĳ mi Lina ĳndatъ че sosĳrъ merserъ ĳn biserikъ kare era plĳnъ de oa-meni. Kѣtъ mirare ĳi konrĳnse kѣnd vѣzŕrъ lĳngъ strana dĳn stĕnga ne o kѣlŕgŕĳrĳ de la Varatekѣ, o faimoasъ kѣntŕeaчъ че venise sѣ escheleze nriĳ deosebitŕl eĳ talentѣ mi vocea sa nѣkŕtъ, de aчeastъ sѣrbѣtoare, mi lĳngъ dĳnsa se afla Maria.

Maria la Пѣtna ĳn Бѣkovina? ziserъ de odatъ ĳn sinele Andreĳ mi Lina.

Monastirea Pstna sitzată într'o oare kare distanță spre Nordș de la Rădăuți, între doi mănășiți kergând n'alțaria o anșoară. seamăuș nrea mltărin konstrăkțienea sa mi prin lokalitate kă monastirea Slatina. Ea este okolită de un mărș înaltș mi având de gisri împregisrș-i ferestrș de metereze. În vekime era fortifikată ka o cetate. Toate monastirile konstrsite sșb poalele mănșilor înfădișază o linie întinsă de cetăți, prekșm de la Pstna în josș e Sșchevița, Rădăuți, Moldovița, Xșmora, Slatina, Rșuka, Neamț, Biserikaniș, Pîngărașii, Bistrița, Rșsboeniș mi altele.....

Pstna având un nșmărș de kălgărși destinați pentru serviciile bisericeș mi de a da ospitalitate kă lătorilorș, înfădișază tot ce poate mltămi vederea mi a însșfla pietate. Un rând de kase kaniște nalate mărșinate partea sa despre Vestș; despre Nord mi Sșdș are asemeni kăte un rândș de kilii amezate mi kă grădinișe pe dinainte-le. Spre poartă e kloponița, o konstrăkție de o înălțime potrivită, în kare se află mai mlte klonote de deosebite mări mi unș kare e de o mărime monstrșasș se nșmesh-te Bșga.....

Tradițienea ne arată despre fșndarea ačestei monastiri, kă Domnș Stefan aflândș-se în rebelș kă inemiș patrii, a venit sș konsalte despre soartea armelor pe un irimitș nșmit Daniil, cel ce lokșia într'o grotă anșoane șnde este ea astă-zî konstrșitș. Irimitș Daniil priimi kă bkșrie pe Domnitorș Stefan mi îi șnșse kă va fi învingătorș asșnra inemișilor, dar dșpă ce va șvîrșmi rebelșl sș zideaskă o biserikă kă xramș nșmelș Maičei Domnșlș. Ačeastă îm-

înregistrare dete numere fundației monastirei Пѣтна. Lokul saș grotă unde a lokvit irimitel Daniil se kьnoaște mi se viziteazъ kiar astъ-zі de amatori.

Biserika Пѣтна, de o чirkonferinгъ прекам ar fi biserika monastіi Kozia mi întokmaі дѣнъ modelelъ че 'l are mi biserika nr. Slatina; мѣри еі se affъ surjiniці de кѣте trei koloane de neatrъ, de амѣндозъ latsrile, че o întреште. Înплімеа еі este портривітъ кѣ întinderea mi лргімеа че o are; katанітеасма еі e мѣреадъ mi стрѣлчитоаре.. Zsgrъviea пѣрегіlor în fresкѣ, skьlntьra de kare e înавъдитъ, florile d'asrite че іukongіerъ іkoanele пѣрзникаре mi крѣчеа чеа mare de la Pantokratorъ e tot че пѣтемъ нѣми klasikъ. — Іkoanele Імпѣрѣтеші кѣ argintьри ne la koroane mi ne la мѣнile Сѣнгіlor, kandle de argintъ mi tot felъl de odoare сѣпate ажъръ, vestmintьриі vekі kьsste кѣ firъ, кѣ мѣтѣсѣри mi кѣ мѣргьритаре: аере, floane mi altele, лѣkrate kiar de мѣнile Doamnelor mi domnidelor ktitore, маускрінте преціоase, între kare se гѣсеште o evъnghelіe kopіatъ kiar de мѣна lъі Stefan Vodъ, fel de fel de obiekte дѣрѣите сѣнтслі altarъ, mi kiar mormintele ktitorale чеle de neatrъ skьlntate кѣ artъ, toate dovedesk чivіlisadiъnea mi istoria ѣнѣі попл kare s'a лѣntat пентрѣ krestinъtate mi пентрѣ чivіlisadiъне. . . .

Іулънтрѣ biserіcheі se affъ ont morminte kare atragъ devoіiъnea vizitatorilor, дештеутѣнд în inimile lorъ respektъ пентрѣ ferіchita memorie ачелor че odіxnesk akolo. . . . Ачесте morminte fiind natръ la mizlokъl biserіcheі, кѣте дѣзъ limite la ѣn lokъ mi în faцъ ѣnele de altele, sure partea dreaptъ mi sure partea stъngъ, se affъ niște firide boltite de neatrъ, în-

lăuntră kьrora se văd petrele sapolkrale, de o margь kьratь albь, kь inskriпiіsne ne dăusele in limba slavonă, шi avănd impregiэrь-le kornishэri de florі ajэrэ, шi altele asemenea mai sure tindэ ').

1) Komrinderea inskriпiіsnilor de ne mormintsl lэi Stefan Vodь шi de ne cele l-alte morminte:

Ne mormintsl desure altarэ, la dreapta.

„Aici odixneute Stefan чел Mare Domnsl шi erozl Moldaviei, ktitorsl аchestei monastiri Hstna; rьnosat la аnii 1504.“

Linii de аchест mormintэ.

„Aici odixneute Maria, fiika Radslэi Voevod, rьnosatэ la аnii 1509.“

Ne mormintsl desure altarsl la stьnga.

„Aicia odixneute Maria itia Doamnэ аchelsi Stefan Чел Mare, sora lэi Simeon impьratslэi Moskьslэi, rьnosatэ-la аnii 1477.“

Linii de аchест mormintэ.

„Aici odixnesk Bogdan шi Petrэ, fi аi lэi Stefan челsl Mare de la тntia doamnэ, kare in kornlэria lorэ, чел intii la аnii 1479, iar al doilea in аnii 1480 аэ merit.“

Ne mormintul din dreapta, sure tindэ.

„Aici odixneute Bogdan Voevodэ, feчorsl а ktitorslэi Stefan челsl Mare de la а doilea doamnэ, rьnosat la аnii 1517.“

Linii de аchест mormint.

„Aicia odixneute Domniga Maria, fiika voevodslэi Stefan челsl Mare, de la а doilea doamnэ, rьnosatэ la аnii 1518.“

Celebrarea celor Sante s'vîrshind-se de zioa xram'slî bisericeî în splendoare mi mare pomnъ, mintea inkîntorilor era inkîntatъ d'achele imuzri ce atingeaș inimile mi înъlta sșfetele ninъ la cherș. S'a vъzst bърbaцî mi femeî de deosebite ritzi asistândș mi adorînd kș acea kьldьrъ ne Prea Sînta Feçoa-rъ, în acest temnls, Patroana tьtșlor kreștinilorș. . . . Doamne mi bърbaцî Poloni mi Germani se inkînaș mi adșceaș tribștsl devodîșnei lorș impregnъ kș Romъniî, dinaintea altar'slî sьnt'slî lokașș. — Попo-rșl, tot dьpъ kșm s'a vъzst la çelalte monastiri, konkьra viind în nșmeroasъ mьlđime: ne 'nyetatș emiaș mi intraș grъne de familiî romъne mi de toate nađișnele çe lokșeskș în Bșkovina, mi kare nș sintș streini de kьlt'sl bisericeî rъșьritene . . .

He mormintel din stъnga, sure tindъ.

„Aicia odixnemte Maria Doamna a Voevod'slî Petrъ Rareșî, feçorș a ktitor'slî Stefan çelsî Mare, rъposatъ în anî 1529.

Linit de acest mormint.

„Aici odixnemte Voevod'sl Stefan, nenotș açelsî Stefan çelsî Mare a ktitor'slî açesteî monastiri, rъposat în anî 1527“

Inskringișnea de ne klonotele nrinçinalș.

„Acest klonotș a nșme Bșga a mьnștiri Pstni la anî de la Xrs. 1484, s'aș fьkșt de ktitor'sl eî fericitsl Stefan Voevod çel vestit: iarъ la anî 1760 s'aș strikat, mi mьnș-tirea kș aștor'sl Mitropolitslî Iakov Pstneansl il aș nrefь-kșt mi la anî 1763 iarъmi saș strikat mi la anșl 1818, nrin silinđa igsmenslî Filaret Bendeovski, kș aștor'sl boerilor Ilie Ilskii, Dimitraki Kostian mi Vasilie Vasil k'o iarъmi de is-novș s'aș nrefьkșt. — „Lokșitori mi pьrinđi kred kș sșne-tsl klonot'slî zicе: „Aszi Doamne glass lorș! . . .“

Doșb portrete a le lăi Stefan Vodb, zăel konservat din timpi kănd el a domnit, zăgrăvit ne mînz kă olis, aflăndă-se nășă în lăntre bisericeî ne părete d'asăna mormîntăelăi din dreanta, spre altară, iar altăel, komiet maî năoă, fiind depăș în sala de măn-kare, înfășăază. zănd mărigea kă pietatea mi eroismăel kă înțelepciunea, ne marele bărbat, a kărgia virtute nă i o nătă nega mi însămi inemici lăi.

A doza zi — 16 Aăgăst, prekăm e obiăeislă-se făkă parastăel la morminte kă kolivă, kă nămeromăi năeouă, kă făkliă aprinse, kă kăntări, kă klo, potele resănd mi kă tot ăeremonialăel. Okăi tătălor eraă măiană de lakrime aăzind aăele kăntări de lărdă, de glorie mi de eternă memorie năea feriăilor răpăsaăi...

Nă se poate deskrie entăsiasmăel Moldovenilor mi al tătălor Romănilor kari se aflăă de fădă. — ăei maî măliă eraă ingeăkiană la morminte mi plăngeăă...

Aăeste morminte, sănt akăm kăpă-va aăi, s'ăă desăronat mi s'ă găsit în ele kăte-va restări kare se năăstrează kă măltă venerăăie... Aăele obiăete găsite în mormintăel lăi Stefan Vodb mi 'n al Doamnelor kare sănt alăăria, prekăm o diademă a Doamneă, nănte bămbi de argintă mi altele, făăe ne Romăni mi ne streină să alerge în touă aăi, de zioa aăeasta, spre a le vedea. — Amorael de patrie, resnektăst năntre tot ăe e sakră, skănteia eroismăelăi, înfăkărgarea năntre tot ăe e patriotăkă mi regeneratăă dekărg toate de la aăeste Sănte lokame, din skănteia sakră ăe lăă mormintele loră.

Aăă dar monastirea Pătăna, în kare se găăente

repășzând ȃeșșta aȃestșii mare eroș, aȃestșii mare bine-făkătorș al patriei, e ȃea dăntii kare, ka mi biserika Voloveuș ¹⁾, șnde se aflș mormintat Dragomii, intiișl Domnș mi fșndatorșl Prinȃipatșlșl Moldovii, va fi tot-d'azna kș plșchere vizitatș de toșl Romșnii...

Oprindș ne de la aȃeasta șn momentș, katș, șpre kompletarea materiei ȃe am tratat, șș dăm aȃi lektorșlșl oare-kare deslșmiri desre ȃele ȃe s'a fost petrekșt kș o zi indărtșș, așșpra șnșii personagiș ne kare il vșzșrșm dispărșnd din strada prinȃipalș, la ȃernășșii.

Grigore, prekșm se știe, promisese fidanȃatei sale la Șȃciava, kș mai nainte de 15 a le lșnei se va intșrna ka șș meargș kș dinsa mi kș momșl ei la aȃeastș monastire. Reȃinăndșl oare-kare trebii, daka nș niskaiva intrige, el intșrziase la ȃernășșii, așștenănd ne șn oare-kare personagiș misterioșș mi importantș, kare linsia de akolo... Nș știm de șnde plșș șnde, de ȃine mi prin ȃine, fș el introdșs in kasa bietșlșl bștrinș, momș Glikerii; mi negremit kș tot de vre șnșl d'ai kliȃei aȃelia, fș introdșs mi in kasa proprietarșlșl kare didese oșnășșl... Poate kș mi presinȃa lși akolo fșsese kș intenȃișne d'a adșchere șn serviișș aȃelii personagiș, kărgșia ii ȃeșșștorise favoarea. Dar lăkrșrile akolo merseserș kam departe kș diskășșișnile ȃe el nș le nștea șșferi, prekșm nș poate șșferi sobeli lșmina.

1) Asemenea aflșm la biserika Domniaskș din Kărttea d'Argemș, neatra de la mormăntșl lși Radș Negrș, mi la Mn. Kozia mormintșl lși Mirȃea, mi alȃștri mormintșl mamei kș toatș familia lși Mișai viteazș.

Personagiș ațela era kanzl propagandei țe o mai nșmirșm în kanizl pșecedentș; kare lșkra ne-
 'nșetaf nrin toate mizloațele, Ńi nrin țel de țel de
 oamenı, sș fakț ne Romșnı a krede kș pșterea Ța-
 rșlșı . . . planș tot-d'așna așșpra lorș m'așșpra kre-
 Ńtinilor ortodoksi din Orientș, ka șna Ńi nșmaı șna
 Ńingșrș de la kare s'așteantș mıntșirea țetșlor . . .

Grigore fșsese kreskșt pentș o ama treabș, în
 monastirea Neamșlș, dar el pıńș akșm era nșmaı
 șn aspirant ka sș se impșrtșșiaskș de ațea onoare. —
 El kșta de o kam-datș kș orı țe pședș sș se bș-
 kșre de kreditș ne lıngș ațel personagiș . . .

Posiđiznea lșı dar, pșekșm vedșı, nș'l iertasș
 stea indiferentș, Ńi sș aprobe țe țe se zıțea desure
 regenerarea Ńi de viitorșl Romșnilor; fiind kș inte-
 resșl propagandei Ńi a korifeilor ei este sș nș se
 prea vorbeaskș de ațeașta; sș nș se prea deștente
 Romșnı, sș nș prinșș ei pștere Ńi altele . . . De in-
 teresșl ațesteı partide, este sș se strıțe orı țe mo-
 nșmentș, sș se strıțe Ńi sș pșarș orı țe aktș kare
 dovedește kș Romșnı a fost odatș o nađisne pșter-
 nikș . . .') Ama dar Grigore, inđelegșđ dșmneavoastș,
 era angageatș sș meargș sș dea raportș desure kște
 așzise vorbindș-se; de ațea Ńi plekase mai 'nainte
 d'a se termina banketșl. Vederea ațelor Moldovenı
 akolo nș maı pșđin kontribisise la retragerea lșı!

El venise ne joșș pșńș în stradele Țernșșđilor,
 distanđa ne fiind așa mare, de la moșioara ațelșı
 pșonrietarș șnde se didese banketșlș.

*) Dovadș desure ațeașta este kșlegerea Ńi rșdikarea atı-
 tor akte din arhivele pșinșinatelor la 1929 Ńi 'n alte
 epoche.

Din fatalitate, când se îngina zioa kș noaptea, mrekm i e kșnoskșt lektorșlș, îi emi înainte jidovșl, kșrșia îi lxase trei sște galbeni pe niște polițe de nișl o valoare.

Grigore, fșrș mșkar sș viseze de șna ka a-ueasta, se vșzș de o datș prins în kankanș, întșl-nindș-se kș Avrșm kare venise la Чернѣщї intr'a-dins pentrș el, mi'l kșșta. Se vede din aueasta kș nș e minșisnș zikștoarea: nș face, kș đđ se face!..

Jidovșl era fșriosș; ar fi fost în stare sș'l tș-raskș dinaintea ișstigiei mi din aueasta s'ar fi divolgat m'alte mșlte infamii șe le fșkșse. Toate aspirașis-nile lși atșnșl s'ar fi stins întokmaș ka șn visș; — el kare se lșpta mi 'm' ar fi dat mșna însșși kș Satan pentrș banș mi pentrș a sta la pștere!.. Voi dar sș se skane pentrș tot-d'așna d'aueșt jidovș.

Daka Muciu Scevola, auel jșne Roman, miș pș-sese mșna pe jșratekș pentrș kș n'a nemerit sș lo-veaskș pe șn tiran inemikșl patriei sale, el asemenș 'm'ar fi pedensit aueastș mșnt kș a lovit foarte ne-sigșrș ne antagonistșl sșș șel perikșlosș. Aueasta se întșmnlș kște odatș mi șnor tiranș kari vor sș sfșșie, kș sforgș șe o are în mșnile lorș, pe niște sșrșai șșpșși șei șe le șere sokotealș de fanșele mi de kondșita lorș...

Grigore, đșnș șe plșntș kșđitșl kșm știm, în șealele bietslș jidovș mi se fșkșse nevșzșș, pștș lesne sș affle kș lovșșra nș era mortalș, mi kș il kșșta pe toate đrșmșrile mi pe toate poteșile gen-darmii sș'l prindș.

Akșm kassa sa era perdștș, mi toate aspirașis-nile lși ninișite!..

Stătu de se gîndi ce s'ă fak' mi ce drăm' s'a-
păce, dăp' o ama întămlare. Cel p'șin s'ă poat'
nentr' ză k'rs' de timp' s'ă n'ă fie în B'kovina. Îi
veni în minte k'ă ar p'atea s'ă se d'ăk' în R'ssia, s'ă
treak' de ză monax' ref'git'; mai ales k'ă k'ls'g' -
rii din Neam' protestar' tot-d'ăna ori ce fant' al
g'vernisl'i Rom'ni, p'șind' - se s'ăbt egida r'șeask' . .

Mai k'șget' la îns'rt'oaarea sa, imi ad'șe aminte
de promisiunile ce didese Glikerii mi mom'șl'i ei,
se kibzsi, s'ă înv'rti k'ă mintea mere', dar nimik' n'ă
g'șsi mai nemerit de k'ă s'ă treak' în Basarabia pe
la Boian.

Tot n'ă voi îns'ă, s'ă n'ă se esp'șe, trek'nd în R'ssia
f'rt' a l'șam'kar o skrisoare de rekomand'ie de la
ză k'ls'g'rs' kare este m'na mi z'rekea dreant' l'ng'ă
Episkop' . . .

Af' k'ă a'ela se d'șese la monastirea S'șcevița
mi poate k'ă de zioa xram'șl'i va merge la P'șna.
El l'șă dar drăm' s'p' a se d'șe la S'șcevița ka s'ă
g'șsiask' pe protektor'el s'ăș akolo, s'ă i se konfe-
seze de toate chele ce a f'k'kt mi s'ă im'lore protek-
t'șnea sa.

El trek'ș într'o k'rs'çoar' izte pe la R'đđđđđđ
kare e sit'at pe ză mes'ș întins, mi d'akolo se diri-
ge k'ătre S'șcevița. În R'đđđđđđ se afl'ă biserika ve-
kei episkop'ii a Moldavii, f'ndat' de Alesandr' cel
B'ș' . . . S'șcevița are ză fr'șmos'ș edific'ș, fiind o
monastire k'ă k'șđđ - va p'șriđđđ, sit'at' s'ăb nimte poa-
le de m'șđđđ. — Akolo se afl'ă mormintate çen'șmele
l'și Ieremia mi Simeon Movil'. Domnii Moldovii. Gri-
gore n'ă g'șsi akolo pe a'el kare il k'łta. — Ne find
sig'rs' a sta la S'șcevița, plek' k'ătre P'șna. K'łnd

sosi la Pstna întrebă pe un părinte de la metokul monastirei, dacă Arhimandritul a venit de zioa xramăli. Acel părinte îi răspunse că n'a venit încă. Grigore nu pricea ce s'ar mai înkinșiask despre protektorul său. Dar fiindcă venise până în marginea monastirei Pstna, căută să intre înăuntru. De multe ori căgețeri ce îi frământase canal par'că era iinsit de miute. El se afla atunci într-o poziție care nu mai făcuse nici o dată!

De la Sucevița el venise călare și călăi îl lăsa la grajdul afară din curtea monastirei. Intrând pe poarta monastirei, totmai sosise o căruță de afară; și i s'a părut că vede într'însa pe cineva care semăna cu Glikeria. Făcând mai mult trăsător adăncânduși aminte că s'ar călcat parola, și că ea l'a aștentat cu impenitibil.

Era totmai la timpul prănzului când sosi el, și părintii împreună cu vizitatorii se aflau în trapezarie. Până dar să se încredințeze că în adevărat a venit Glikeria acolo cu moșul ei, prețea ea îi zisesese, să nu, el intră pe ușa apartamentelor care se găsesc situate spre dreapta bisericii.

Unu din întrebare la o dată. O voce îi răspunse din păuntru... El era ualidul la față, inițial îi bătea și un presimțimentul neînțeleș îi trimenta toată ființa.

Dăru ce îi răspunse aceea voce, el intră în păuntru...

Rămase întrebătorul fără a putea zice o vorbă văzând în aceea cameră, dăru ce deskise așa, pe Maria: aceea Maria pe care el o trăsese, să a zice mai bine pe care o maltratase...

— Че вѣз? Дѣмнезебле! че ѓтѣмпларе? зисе ел дѣпѣ че стѣтѣ кѣт-ва фѣрѣ а пѣтеа ворби, Mario! Mario!....

Maria стѣтѣ neminkatѣ ѓн mizlokѣl standei, kare de mi la ѓченѣт skimbѣ fege vѣzѣndѣl, lѣѣ apoi ѣп aerѣ seriosѣ mi 'mi posomorѣ frѣntea. — Ea нѣ пѣтѣ zice nimikѣ.

Tot че пѣтем aminti despre Maria este кѣ sѣ-venirѣl че ѓѣ rѣмѣsese uentrѣ Grigore, кѣ toate кѣ ea odatѣ ѓl ѣzbise atit de mѣlt, era ѓntokmaѣ ka sѣ-venirѣl ѣnei katastrofe че se ѓтѣмплѣ fie кѣрѣia om odatѣ ѓн viaѣa sa, la kare нѣ se ѣndeuhte фѣрѣ a se ѓnfiora. — Maria ѓнсѣ de atѣнѣ avѣsese o kondѣitѣ esemplarie. Ea a fost instalatѣ ѓн monastirea Varatekѣl, нѣ кѣ skonѣ de a se кѣлѣгѣри, dar кѣ skonѣ de a гѣси liniuntire pentрѣ sѣfletѣl eѣ bolnavѣ mi a se ѓтѣри prin lѣmina edѣkajisnei. Ea cherѣse voea sѣ-perioarei aчelei monastiri prekѣm mi de la пѣrintele eѣ partikѣlarѣl, ka sѣ meargѣ ѓmpreѣнѣ кѣ o кѣлѣ-гѣригѣ bѣtrѣнѣ la maѣ mѣlte monastiri din Bѣkovina. Partikѣlarѣl mtiind кѣ fini sѣѣ Andreѣ mi Lina asemenea se гѣsiaѣ dѣmi ѓн Bѣkovina, le skrise кѣ postiea ѓн kestisnea Marii, dar skrisoarea a fost ѓтѣr-ziat ne drѣmѣ mi нѣ o primiserѣ ѓнкѣ пѣнѣ la plekarea lor din Чернѣвѣлѣ.

— Че voeѣti, domnѣle? zise ѓн chele din ѣrmѣ Maria lѣѣ Grigore чel че пар'кѣ кѣста a ѓnterѣне тѣчerea ѣтѣндѣse ѣimit la dѣnsa dar нѣ кѣтеza a vorbi.

— Oх! Дѣмнезебле! adogѣ el arѣnkѣndѣ se la пѣчoarele eѣ, bine кѣ te am гѣsit sѣ 'дѣ cher ertare Mario, sѣ cher iertare de кѣте дѣ am gremit! . . . Штиѣ кѣ sѣnt vinovat dinaintea ta, dar iarѣ mtiѣ кѣ aѣ ѣп

săfletă bătă, mi o inimă nobilă. — aștănt iertarea ta! . . .

— Mi ai greșit mie, dămnăta? Eă nă te kănoskă, nă te am vărăt niță odată! . . . Și ea voi să se retragă în apartamentul laterală, prin o ușă, de la stânga.

— Nă pleka ast-fel, Mario! Tă ai drentate să fii săpărată pe mine; ai drentate, dar eă am simțit remșkare de ceea ce am făctă . . . Săfletă meă este kăit, inima mea plânge, remșkarea o simță violintă astă-ză de fanta mea de eră! . . . Mario, daka ai voi să plekăm amândoi înapoi la Moldova, ax! Mario, m'ami înkina mie ka năă Dămnăzeă! . . . Șite kănt pentru Băkovina mi pentru oameni ei n'ami voi niță să'mi mai adăk amintă! . . .

Nă știm daka Maria a simțit vre o mișkare în inima ei așzind înkă odată vorbele lui Grigore, dar în pozițiunea în kare ea se găsia era datoare a nă da niță o askăltare năă omă kare a fost amăgăit-o. . . . Ea se temea prea mălt de bătrina kălăgăriță kă kare făsese venită.

— Adăă aminte! adăă aminte! . . . fă tot rășpunsă ei, skoală-te mi emă d'aiță!

Grigore întălnind-o dăpă năă ană mi mai bine de kănd o abandonase, vărănd-o atit de jăntă mi atit de dăle, p'ale kăriia băse, kă toată serioșitatea kănișă ei, p'rea kă vedea nă sărisă angelikă, rășpăndind prin dăleaga vorbelor o săvă armonie, prin kăstătră ei pietatea mi amoră, ar fi voit daka i ar fi mai stat prin uștină să sakrifă totă pentru dănsă, să repare avel miserabilă trekăă. . .

— Nămai pe tine te am izbit Mario! nămai la

tinc m'am găndit tot-d'asna: nimikă nă e în lăme kare să prețiască ka fiindă ta!...

Maria, kă toată reaoa pŕtarea lăi pentră kare o alta 'l ar fi blasfemat, se simți pentră un momentă atinsă de simțimentăl kompŕtimirei. Ea îi sŕrise voind a' l rădika de josă. Kănd ea apronie mŕinile ei delikate de brațel lăi pŕea kă esala profŕmăl florilor de kare el se îmbăta...

— Oх! Mario kăt te iăbesk!

— Adăđi aminte! adăđi aminte!... repetă ea înkă odată.

Dar în acel momentă șna de la sŕliț se des-kise, Maria skoase un ăițăș mi sberă, prin șna de la mizlokă, în kămera laterală.

Glikeria mi fratele ei se pŕesintară.

— Intră, Glikerio, zise Leon sŕri-si, aiči sîntem la monastire, aiči e kasa tătelor.

Grigore aflăndă-se în fața fidanțatei sale mi a kămnatălăi săă într'o ast-fel de sităđișne, ar fi pŕferat de zech oră măi bine să moară.

— A! xă! domșle, đămneata emți aiči mi sora mea te așntenta la Șăciava?... Țe nă mti kă în pŕđine zile se va termina kănsuile mi însușirea đămnea-voastră?...

— Аша! аша!... răspŕnse Grigore făkăndă-se roșă la față mi okii în kăpă-i se tărbărase, țe mereă îi avea ađintiđi kătre șna pe șnde se retrăsesse Maria.

Leon se renezi mi' l apăkă de un brațel:

— Miserabile! emti pŕins akăm!... Toate fan-tele tale sînt divolgate... Infame! te ai introdăș în kasa bŕnălăi meă, ai ȇeră mŕna sŕri-mi, ai emit kă

dînsa în lăme, la biserică și la preșblare făr se șpă, făr se'și adăci aminte kă emi înserat, domnle! — kă nevasta dămitale trăeste abandonată la Iasi, kă ai părăsit-o, făr niči en motivă și făr ka se fi bisericente despuțit de dînsa!.. Ai înșelat lămea, ai minșit bisericăi, ai șnionat, ai făr, ai făr-kă plastografii, ai lovit kă pământal ka șuigamă și altele multe... Iștiția dar își va face datoriea kă en ast-fel de minșelă; dar nîș atșni voesk o reparatie la onoarea familii mele, așzi!..

Grigore la aeste vorve își askunse fața între mîni, și voind a emi din acea kameră, deskise din întămlare șua despre kamera laterală.

Maria tokmai afândă-se în pragul șuței unde askalta, râmînd șua deskisă, păt se se vază fața în fața kă Glikeria... Amândoș râmăseră șimite șitândă-se șna la alta, și ka kăm îndelegeaș kă omș aesta e en kriminală ce merita despreș loră, era ce-va kare le șpănea kă amândoș aș fost înșelate de kăte ori el lăse de mătăș nămele lă Dămezeș dinaintea loră.

Nă știm daka ele s'a șrit în inima lor șna pe alta, dar în așel momentă amândoș invocă în kăgetă-le nămele Șăntei Feçoare...

Glikeria zise fratelăi ei: — Destă atita, Leone! Dămezeș a voit ka lăkrăile se fie date pe fața.

Leon dănd brașul șșori sale și emînd, zise lă Grigore kare înlemnise ka o stată: — Nă te înșerka se făr kă iștiția e pe șrăt-ș. — Toate grănișle sînt înkise ka kriminală se nă poată șkăpa. — Dar mai nainte de toate își trebă o reparatie pētră onoarea familii, ai așzit!.. o reparatie de șn-

ge îmi trebbe, kaxtă să mî o dai, kiar akă îndată te voiș kăsta!..

— Țe o să mă fak! Țe o să mă fak, Dămnezele!.. zicea Grigore șmilită.

Maria ka kăș era satisfăkăț de ajăns despre kondșita lăi trekăț, mi mai mălt țarbărată de kăte le așzi de el în ațest momentă, singura simțire de amoră de șră, saș de kompătimire Țe rămase în șfletșl ei, fș de a'î arăta o șmă ne șnde să iasă.

— Паці поці сь еші, п'аічі поці сь еші!.. îi zise ea, apăinsă la față mi k'o kășățășră de tot șericașă...

— Ah! emă șu Angelă!... îi zise el întorkănd-se kătre dăna mi lăntăndăse a'î șimbrășima mășinile, kănd ea se retrăgea kățăș pătea.

— Kiar akășm îndată te voiș kăsta!.. se așzi o voce de afară.

Grigore emă repede mi alergă îndată la grajdiș șnde imă înșelă kală kă kare venise.

Omăl însă dominat de pașionă în desperațiea sa fiind o feară, mīn viții mi fatalitate șălbățășindă-se mi stingăndă-se în el ori Țe simțimentă nobile, devindă mai vindikativă mi mai krădă de kăț xiena, rășășnarea nă gășemte la el margină; ama dar mi Grigore predestinat de la naștere, arăpkăndă-se kă totă la desfrănare mi pășind gradăț de la korășmpășne la așășpie, de la înșelătorie la trădare, de la doringă de a pădomni la setea de a vărsa șănge; de la infamie la șăide, mi de la ațestea la alte kime mai mară, el nă kăsta akășm de kăț a șăide mi d'a vedea ne totă inemăi lăi perind, ka să fie kă desvīșmire învingătoră... Pe kănd dar el, ațest Gri-

gore, ce nș mai kredea niči în Dșmnezeș niči în Satan, kare își bștsse jokș de biserikș, de omenire, de amorș mi de ori ce prinșinș sakrș, într'șnș momentș de o nebnie extremș, o pștere fatalș, o inflș-inș satanikș inșoițș de o șontș infernalș, îi zise șș rșmie niș în amșrgș mi, ajștat de întșnerikșlș nopșii, șș dea fokș la kiliile monastirei șș nearș akolo niș la cel din șrmș din antagoniști lși... ¹⁾ Pe de o parte își dresș kalșl, inkingșnd bine șcaoa pe el, mi 'l trase mai la o parte, de șnde șș'l gșseaskș leșne kșnd va fi șș pleșe. pe de alta armșndș-se kș niște tșvișni aprinși, kșnd lșmea se pșegștea șș șeargș la pșiveghere, isbști șș între în monastire. iarșmi prin lokșl pe șnde emise din kilii, mi d'akolo pștrșuzșnd în klononidș șș arșușe fokș... Leon îl întșmșinș în șma klononidei, dar el arșukș fokșlș șpre kilii fșrș a pșodșușe niči șn efektș. — Ce ai voit șș fači kș fokș? de ce pșineai în mșnș tșvișni aprinșii?

Grigore în cea mai de pe șrmș desperare îi rșșpșuse:

-- Pentrș kș am voit șș daș fokș șș ardegi voi impșeșnș kș mine în așeste kilii...

Leon strigș: ajștorș!.. ajștorș! mi se arșakș asșpșl-ș ka șș 'l prinđș. Pșnș șș alerge pșrinșii saș vizitatorii, șpre a pșne mșna pe el mi a 'l da în mșmșle ișștișiei, Grigore adșpșndș-mi toate pșterile se lșntș ka șn Diavolș șș skane din Mșmșle lși Le-

¹⁾ Nș știm daka dintre inemici nașionalitșdii romșne se gșșesk șni kare aș inșșșșinare d'a incendia monșmentele șerei... destșl kș niște asemenea kazșri s'a întșmșlat kam des la noi...

on, mi kând fã trei nasi înapoi, skoase iste ãn pistol din poznares-î, îl deskãrkã mi zise: — „Iatã reparatia de sãnge ce ai cerut-o de la mine!“ Grigore sãri pe fereastrã cea din josã a klononidei afarã din kãrtea monastirei. . .

Mãlãimea vizitatorilor mi pãringii monastirei a-ãzind deskãrkãtra armei veniserã kã fakle aurinse, mi ãni kiar se armaserã. Leon era împãskat la ãn piçorã. El se ãinã kã mãna pe partea ãnde se simpi kã este lovit. . .

Leon kãgetãnd spontaniã, într'ãn moment, pentrã ka sã nã pãe niçi de kãm în jokã nãmele sori-si. tãkã de Grigore. . . El zise celor ce 'l întrebaã kã niște tãlxari se încerkaserã a da fokã monastirei mi kã prinãnd pe ãnel dintre ei, în lãntã acela a tras kã pistolã mi l'a nemerit în piçorã.

Astã împregiãrare nãse toatã monastirea în piçoare, norãile se ãnkise, mi fã bine strãjãitã niã a doãã zi.

Ce s'a întãmplat kã Grigore nã mãi ãtim; destãl kã în meziãl nonãii, pe ãn întãnerikã de moarte, într'o vijelie de neire mi la lãmina fãlgerilor, el s'a întãluit kã trãsãra lãi Andrei kând rãtãvise kalea.

Tãnetele mi vijeliea n'a kontenit niã a doãã zi la zica jãmãtate. Torentele mãrise atit de mãltã rãrile ãnkãt konoçi bãtrãni îi desrãdãvãinase mi îi nãrtase pe snãvarea ãndelor tãrbãre mi ãnfãriate. Trãsnetãl a fost lovit de kãte-va ori în acea noapte în stãvã mi în arbãri, de kare a detãnat mãndã mi monastirea Pãtãna.

Oamenii, cei vizitatori mi ãnkãntori prekãm mergã pelegriini la lokãrile Sãnte, adãogaã rãgãvããnea lorã

ardinte k̄tre cel A-tot-P̄stinte, ka s̄b̄ in̄veteze a-
cea sḡd̄sire a elementelor kare se l̄ptaș atit de ta-
re între d̄nsele, însir̄nd groaz̄b̄ mi k̄trem̄s̄b̄ în i-
nimile t̄t̄s̄lor.

A doza zi, d̄s̄p̄ lit̄s̄ghie, a venit știre k̄b̄ vi-
jelia prods̄sese m̄lte nenorocir̄i, k̄b̄ s'a r̄n̄s̄b̄ oamen̄i
șii vite. Între altele se vorbea k̄b̄ șu om̄ș k̄blare
șp̄r̄iind̄s̄-i-se kal̄l de sklimirea f̄lger̄s̄l̄s̄i ce i a tre-
k̄t̄ ne dinaintea okilor, a fost dat intr'o r̄ip̄b̄, mi k̄b̄
a doza zi 'l a ḡs̄sit lok̄șitor̄ii mai m̄lt f̄r̄b̄ șflet̄ș.

D̄s̄p̄b̄ ce a șt̄t̄t̄ vijelia șosir̄b̄ la monastire ia-
r̄b̄șii o m̄l̄dime de vizitator̄i, prek̄șm̄ mi k̄b̄p̄i-va din-
tre așei ce se aflaser̄b̄ la banket̄l de la Șern̄b̄șp̄i,
împreșb̄ k̄b̄ Terapont. Ori șine șosia akolo k̄b̄ta
șb̄ între șnt̄ii în biserik̄b̄. Toate kasele, killiile, tra-
peza mi pip̄b̄ n' afar̄b̄ din monastire era plin de l̄-
me; mai m̄lt̄b̄ de k̄b̄t ori k̄nd, kare venise șb̄ aș-
ste la xram̄l biserișei mi la nomenirea Prea ferici-
șilor ktitor̄i Ștefan Vod̄b̄ k̄b̄ toșii ai șb̄i...

Terapont îndat̄b̄ ce eșii din biserik̄b̄ mi n̄t̄ș
vorbi l̄și Andrei îi zise:

— Vezi k̄b̄ ḡs̄iș̄b̄ ne așeea kare o ișbesk?...

Andrei mi Lina r̄maser̄b̄ înmirap̄i.

Așeea ne kare Terapont o rek̄șnosk̄b̄ mi o ar̄-
t̄b̄, bel̄b̄, șșav̄b̄ ka o floare, era Maria!...

CONCLUȘIUNE.

Așer venia de la Șataḡșra, șnde av̄șese mai
m̄lte întrevorbir̄i k̄b̄ marele rabin; el devenise șu
fel de filosof̄ș, d̄s̄p̄b̄ k̄b̄te le v̄z̄șse mi le in̄șerkase. —

El se întâlnește cu Andrei și cu Lina în câte-va rânduri la Чернівці, pe la începutul lui Septembrie.

Andrei ocupă tot apartamentul la *Parca de asră*. El trimisese pe Terapont ca să cerceteze la ospitalul de civili al orașului ce s'a mai făcut cu avel Grigore, dacă mai dă semne de viață sau a murit.

Grigore făcuse găsit de locuitorii satelor cu care se sfârșise și cu un micorș frânt, în una din războaiele dintre stăruți a le Bucovina; pe care buni oameni îl adăseră îndată mi'l amezară la ospitalul din Чернівці. De mi în Bucovina drămurile, prețuri argatari, se află în bănu stare, mi toate lucrurile unde se formează vre o răz, se găsesc lucruri de niște primari de lemne groase, ca lucruri în ori ce timp să fie siguri, Grigore însă, în fuga sa de noapte, lăsase drămură cel mare, mi cătase să traverseze mări pentru a eși în Transilvania. — Așkase dar prin niște lucruri cu totul nelucrabile. Speriindu-i-se călă, care nu prea era învățat bine cu lucrurile, intră un timp vijlioz ca acela, de nemeritate ținete mi fșigere, el fș asvilit în una din stăruți, unde rămase ca mort, mi nu cănd adăra-zi îl găsi locuitorii.

Andrei dar pe la începutul lui Septembrie primise o scrisoare de la Moldova. Era scrisoarea ce partikularul Paris i o trimisese scriindu-i despre Maria. Iată ce conține a această epistolă:

„Iăbite Andrei, vei vedea pe Maria în Bucovina la Чернівці mi la mănăstirea Пятна. Cătu să fi pentru dînsa un frate și priintele ei. De mi astăzi, cum veniți lucrurile, eș sunt rănit, datorile ce am se răkă la o răz ce nu o poate acoperi toată starea mea; — la această călme de cădere se află la

noi astă-zî cea mai mare parte dintre proprietari... am apucat de am asigurat doștă miî chină sste galbenî zestrea Marii, ka găsindă-se vre șn jșne bșnă, vre șn jșne kș simjimente frșmoase, sș se mșrite. Dintre toți konii mei, pentrș Maria am avșt kompștimire; mi pentrș kș șn pșrinte e responsabilș dinaintea lși kiar de soartea fișei sale, n'am voit ka dînsa sș rșmie pe drșmșri... Vei zice Linei sș fie pentrș Maria o mamș, prekșm fș nevasta mea pentrș dînsa... Priimjii amșndoî salștșrile mele."

Terapont veni m'adșse știre kș omșl despre kare Andrei voește a cerșeta mșrise din zion trekștș, mi peste o orș il va dșce la mormîntare.

Andrei strînse epistola între mșini mi rșmase șn minștș fșrș a zice o vorbș. Maria se afla kș Lina în kamera laterală fșkșndșșî inkîșșișnea, sșnd îngenskiatș dinaintea ikoanei Maișii Domnșși.

Terapont, kș aerșl sșș originalș, aminti lși Andrei sș skrie pșrîncilor Marii kș el voește negreșit a o lșa în kșșștorie. El nș știea însș nimikș despre epistola ce Andrei o đinea în mșinile sale.

— Eî bine, adșogș Andrei kș șn tonș serioșș, kșnomști bine pe așcea ce đi o alegi de konsoarte?

— Mai întrebî? zise Terapont, ea este șn Angel de kandoare, e femeia cea mai pșrș; ea negreșit se roagș în momentł așesta; așz kiar voșea eî ka o armonie cereaskș!..

Andrei voia kș sinceritate a împlini o datorie de amikș.

Eî se traserș pșđin la o parte mi Andrei zise încet:

— Ea este mamș de șn koniș!..

Terapont întșnekș frșntea: așeasta il țrbșrș; însș

дспъ кѣте-ва momente de кѣgetѣгі гѣспѣnsѣ lѣі fѣ хотѣгітѣ.

— Трѣште, te întreb, пѣrintele коніlѣlѣі?

— Nѣ, de sigѣrѣ, nѣ.

— Daka e ama, ea va fi femeia mea.

— De ce dar ai întrebat daka трѣште пѣrintele коніlѣlѣі ei?

— Ka el sѣ'шї ia гѣsulata de ce a amѣgit-o;— m'амї fi бѣtѣt кѣ el mї l'амї fi omorїt!..

În stradѣ trecѣea ne dinaintea ospѣtѣrii зп Romѣnѣ nѣmit Arbѣre. — Acesta se трѣgea dintr'o originѣ veke a Moldovїi. El їntѣlni dїu їntѣmplare ne Amer ce venia de la Satagѣra, ne Moime cel ce premidase konsilїrile la ratemѣ de la Trotsнїї, mї ne Avrѣm kare era legat la mѣnѣ. — El nѣ se vindekase їnkѣ bine. Arbѣre fiind кѣ її kѣnoștea ne кѣtemї trei de la Iasi, se onri kѣnd ei vorbeaѣ. — El le їnpelegea limbagiѣ.

— Tot-d'азна пї-am zis кѣ ai fѣkѣt гѣѣ, Amer, adѣogѣ Moime, ai kѣlkat maksimile religїi noastre! Iatѣ kare sїnt ordınile nїin kare ne administrѣm kasta mї familiile noastre: sѣ facem bine anroanelѣi nostrѣ mї niѣi de kѣm celѣi de o altѣ gїntѣ, sѣ їmpѣmѣtѣm ne fratele nostrѣ fѣrѣ a lѣa de la dїnsѣl kamѣtѣ, dar strїinѣlѣi sѣ lѣzѣm orї kѣt de mѣltѣ, їntreabѣ ne rabin, Amer, mї el tot ama їпї va spѣne; sѣ mѣrgїnim їntr'o linie кѣ totѣl a gїnteї mї kasteї noastre, кѣsнїѣїle, їnkѣskrivile mї їarѣdirile noastre, ka kapitalѣrile noastre sѣ nѣ treaѣѣ niѣi de kѣm la alđїї... iar tѣ, Amer, ai fѣkѣt гѣѣ їпї zik, ai fѣkѣt nѣea гѣѣ!.. Tѣ eștї бѣnѣїt de бѣtrїnїї ѣeї respektabilї ai kredinđeї noastre кѣ ai renegat bazele religї-

znel, kь te znești kь чеi kare vor sь ne adakь reforme, sь ne strice portul mi vekile *datini*...

— De че аша, Moime? intrebь Amer bankersi.

— Ыте де че, kontinsь Moime kь entusiasмь, нс-пї skrisesem eь akьma este зn anь, kьte-va lъni, kьte-va sьntьmъni шї kьte-va zile? mi'n skrisoarea mea, kiar skrisoarea iskъlitь de mine Moime, kьm mь vezi, iпї skrieam sь'пї mьrigi fata kь Avrэм, kare a dat dovezi kь e konservatorь obичeigrilorь ovrешti, mare snekslantь, zaraфь de frъnte шї vestitь kьmьtarь?..

— Nь s'a nъstь асeasta, rьsъnse Amer flegmatikь: fiika mea n'a voit.

— Че? genetь Moime шї mai anrins, trebzeasь o stringi de gitь daka нь te askьlta!... Lacь kь din molьtatea dьmitale ea a trekьt la o altь kredingь, dar apoi mai gьsemti шї nъчere sь te dьчї ne la dinsa? sь o mai nъmешti fiika ta?..

Avrэм kare sta tristь delьtari afirмь dьnd din kauь.

— Че eram sь fak? adьogь Amer.

— Eь пї am skris: skrisoarea mea o priimisemї urin kare te inuungam kь o grozavь vijelie, зn rьtinnь vine in kasa ta... Erai datorь ka зn tatь sь pedensenti ne konilьt тьь, sь'l kinsemti, sь'l te-rozezi, sь'l nъi la regslь!..

— Aї fьkьt асeasta kь Plaim fiьl тьь, че аї ales?.. zise Amer lъi Moime.

Moime lъsь зn momentь kauьl in josь.

-- Mimesь de Plaim! zise Avrэм, s'a fьkьt kre-
mtin, нь este mai mьlt dintre аї nostri, el e ka шї Lina
de o altь religie.

— Askьltaпї, zise Amer kь зn tou mьreч, toate
religiepile, апї азit, toate religiepile азь зna ш'аче-

„Ami dîntî: d'a învîda ne oameni kîm sî fie fericiți! ..

Arbore kare askîlta ačeste, îndelese kî mi între
Israiliți, prekîm sînt între toate klasele, se gîseskî
kanete retrograde fanatice mi kanete progresiste, le zise:

— Daka voi, Evreii, voiți a trîi bine kî Ro-
mîni, fie kare kî konsuînda mi kî kredînda sa ne-
atînsî, fachedi-vî oameni de treabî; încetați de la
blestemîți, încetați de a maî nîrîda peara! .. kîci daka
nî, vî vor face sî fîi silîi sî dispîreți într'o zi
din Moldova...

În ačest momentî zn kortegiî fînebrî trekî ne
zîlî mi dîpî obiçeiî se oprise. — Zn prestî mi zn
sikriî învîlit kî postavî negrî, zîmat de kîdî-va oa-
meni, forma ačest kortegiî. Ere o zi nîorzasî mi
încenîsse nîzin a nîkîra de ploaie.

Kampana kî nîngîtorî ei sînetî anînda tî-
tîlor trecerea zîci omî din viațî.

Lokîtorî mi streinî alergî sî se zite. Cele
maî mîlte dintre ferestrele din fața stradei se deskîsesî-
rî. — Andrei mi Terapont emiserî în poartî kî ka-
tele desvîlite, mi çeilalđî nîveaî de la ferestre în
adî. Ei întrebîrî çine a mîrit? Afiarî kî a-
asta era mormîntarea lîi Grigore.

Atîncî orî çine va fi vîzît ne Maria lîkîrîmînd
fi zis kî lakrimîle ei isvoresk din sîvenîrîl znel
nîțîđî, dar nî, ea nîngîea greșala mi înnîrîdînda
rekîțî; ea întoarse kanîl ka kîm vederea ačestî korte-
o fîçea sî se kîtremîre... perderea kînsnel ver-
le pentrî orî kare fîkî este perderea çea maî
çitoare! ..

Avrîm mîxnîțî kî s'a sîzlatî ne mîni pentrî
çagna de çei treî sîte galbenî al lîi de la Gri-
. înfîrîșî zn kînî mi maî çîdat; dar adevîrîl
kî el lîase de o sîțî de orî ne nedrentî maî
de la lokîtorî...

Fîind-kî însî dîpî moarte se jîdekî mi sî
çdesk fantele omîlî, sî çerçetîm akîm ne çine a ko-

stat perderea znei om ka Grigore? Maria il despuceuse; Glikeria se rugase dinaintea relikvelor lui Sfant Ioan ka daka el nu va fi om virtos, Maika Domnului se o skane de meritului ka diuss, Leon era mai mluimiu d'a perta su glorie in uelnele sale de kut daka s'ar fi intemplat ka sora sa se fi fost inforsnat... fosta lui sonie il blasfema la Iasi, toti kreditori sai, toti pe kuti el imhel se, pe kuti trdase mi kiaro Aram, nekam utim, nu il bine kvinta, afaru numai de klika avelor ktrora el fssese instrumetu d'a nerserkta pe Romani. — Tirania adese ori se serveste de niste asemenea individe!

Andrei kmoskand toatu viaga uelii rposat mi afacerea lui ka Aram:

— Akam sintei kuit, zise Andrei Evreului uelii trist.

— De kute ori vuz ka dace pe su omu la groapu, zise avram, imi adace aminte de tatu-meu, inima mea sangeru!...

— Cine a fost tatu-tu. Aram, mi ce s'a intemulat ka el?

Aram rsnose lkrmbnd: Tatu-meu a dispuert; sint akam trei-zeci mi znu de ani la Iasi, ftru se utim uel puin, daka ela mtrit, zude i e mormintu!...

Andrei se inforu mi rmasa ka mortu kundu ka ka Aram este fiul avelii jidovu pe kare il omisere avnd aszra sa 6000 galbeni...

Spektaklu era aci suimantoru; rsnlata a fost fuesu mi prea ka e de ajnu... Fadu in fadu pstru a se mai vedea fi a doi oameni kare in kampana lui Dsmnezeu, dnu teate religisnile mi dnu toate moralele lmei, avea d'a uere znu altsiadrentate nentru o krimu...

Aram era fiul viktimei kare a moustenit zru mi rsbznare!.. Uel ce mergea la groapu era fiul d'chigashli kare a moustenitu blasfemu!..

